

Thích Khách

Contents

Thích Khách	1
1. Chương 1: Tiết Tử	2
2. Chương 1-2	3
3. Chương 2	6
4. Chương 3	9
5. Chương 4	12
6. Chương 5	15
7. Chương 6	19
8. Chương 7	21
9. Chương 8	23
10. Chương 9	26
11. Chương 10	29
12. Chương 11	32
13. Chương 12	35
14. Chương 13	39
15. Chương 14	42
16. Chương 15	44
17. Chương 16	47
18. Chương 17	50
19. Chương 18	53
20. Chương 19	56
21. Chương 20	59
22. Chương 21	63
23. Chương 22	64
24. Chương 23	67
25. Chương 24	70
26. Chương 25	73
27. Chương 26	77
28. Chương 27	79
29. Chương 28	84
30. Chương 29	86
31. Chương 30	89
32. Chương 31	92
33. Chương 32	95
34. Chương 33	98
35. Chương 34	101
36. Chương 35	104

Thích Khách

Giới thiệu

Thể loại: ABO, tương lai, cơ giáp, cường cường, siêu chậm nhiệt Editor: dream ex Thật sự thì Thẩm Tu Vân được xem r

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thich-khach>

1. Chương 1: Tiết Tử

Thẩm Tu Vân từng giết rất nhiều người

Quen biết, không quen biết, nổi tiếng, không nổi tiếng.

Đối với Thẩm Tu Vân mà nói, đó chẳng qua là một tờ giấy, trên tờ giấy viết một cái tên, thêm địa chỉ và thời hạn mà thôi.

Chỉ cần tờ giấy này giao đến tay Thẩm Tu Vân, cũng như là báo trước với Diêm Vương Điện, trong kỳ hạn, người nhất định phải chết.

Bởi vậy, người trong giang hồ phong Thẩm Tu Vân danh hào – Vân Vô Thường.

Quý Vô Thường, lấy mạng người, Thẩm Tu Vân cho người chết vào canh ba, không ai dám giữ người tới canh năm.

Một kiếm Lưu Vân, sao chuyển trắng đời, từ đó âm dương đôi ngả.

Rất ít người biết hình dáng Thẩm Lưu Vân, bởi vì người nhìn thấy hắc hắc như đều chết.

Mà rất nhiều người chết dưới kiếm Thẩm Lưu Vân, tại một khắc trước khi chết kia, bất kể nam nữ, đều có ánh mắt vô cùng rung động, thậm chí mang theo mấy phần hoảng hốt, giống như trong nỗi khổ mất mạng, bọn họ cảm nhận được không phải là kinh sợ, mà là... kinh diễm.

Thẩm Tu Vân từ nhỏ là giết người mà tồn tại.

Nếu không giết người khác, người khác sẽ giết hắc. Ban đầu, hắc giết người để sống sót, về sau nhìn khắp giang hồ cũng không ai có thể giết được hắc, hắc lại giết người vì tiền, vì nữ nhân, vì cuộc sống xa hoa lãng phí dâm dăng.

Nhưng, vào lúc hắc biết hưởng nhân thế phồn hoa, thậm chí đem đương triều thiên tử dẫm ở dưới chân, tay cầm Lưu Vân kiếm kẻ cổ y, nhìn y kéo dài hơi tàn, lúc đó, Thẩm Tu Vân bỗng nhiên không rõ vì sao mình lại giết người.

Là một thích khách, vào lúc hắc không muốn giết người, liền có nghĩa là, còn cách cái chết không xa.

Lúc chết, Thẩm Tu Vân đối với thế giới này không còn gì lưu luyến. Thậm chí khi hắc biết cái người hay chạy đến căn nhà gỗ tìm hắc uống rượu kia chính là Thất Hoàng tử đương triều, sau khi tiên đế chết sẽ thành tân đế, hắc cũng không ngạc nhiên.

Chỉ là một khắc khi nhắm mắt, cảm nhận được đôi môi kia mềm mại mà nóng bỏng, đau khổ gọi tên hắc, Thẩm Tu Vân mới cảm thấy có chút hoang mang, hắc muốn giơ kiếm lên, giết chết kẻ dám mạo phạm hắc, nhưng đã không còn chút sức lực nào.

Muốn sống lại kiếp này sao?

Giữa hỗn độn, Thẩm Tu Vân nghe có người hỏi hắc như vậy.

Vì sao phải sống lại?

Thẩm Tu Vân hỏi.

Bởi vì người không biết vì sao người chết.

Giọng kia lại nói.

Vì sao?

Vì có một thứ người không biết.

Thứ gì?

Tình yêu.

Thẩm Tu Vân im lặng.

Sao? Muốn sống lại một lần sao?

Giọng nói kia lại hỏi.

Thẩm Tu Vân suy nghĩ một chút, trả lời: “không muốn”.

“...”

Vì vậy, Thẩm Tu Vân trọng sinh.

Sống lại vào năm ngàn năm sau, nhân loại không còn chia nam nữ, chỉ chia thành alpha, beta, omega.

Suy nghĩ của tác giả:

TTV: ách, ta không muốn trọng sinh.

Giọng nói kia: dọn ghế ra, ngồi cẩn hạt dưa chờ nhóm độc giả đầu tiên.

TTV:...

2. Chương 1-2

Thẩm Tu Vân mở mắt ra, phát hiện mình đang ngồi giữa một đám người, xung quanh đều là những thiếu niên mười bốn mười lăm tuổi,

Hoàn cảnh xa lạ, môi trường xa lạ, quần áo xa lạ.

TTV trầm xuống đôi mắt đen, an tĩnh quan sát thế giới xa lạ này.

Gặp biến không sợ, đây chính là tố chất cơ bản nhất của thích khách.

TTV không rõ vì sao mình lại tới thế giới này, hẳn chỉ nhớ mình đã chết, hình ảnh từ đầu đến cuối, là một gương mặt quen thuộc. Y cầm đao trong tay, mũi đao đâm xuyên trái tim hắn.

TTV luôn cho rằng đường kiếm của hắn rất nhanh, lại không nghĩ rằng có người, đao còn nhanh hơn kiếm của hắn.

Người kia hay chạy đến tìm mình uống rượu.

Người kia sẽ trở thành tân đế, sau khi hắn thuê mình giết chết lão hoàng đế.

TTV yên lặng nghiêng đầu, nhìn đến một tấm chắn rộng trong suốt, bên ngoài tấm chắn là không gian mênh mông tối đen, lấp lánh những ngôi sao xa xa.

Điều này làm cho TTV có một loại ảo giác, giống như mình đang bay giữa bầu trời đêm. Bầu trời đêm mà hắn đã nhìn ngắm vô số lần, vô số lần những khi say mèm.

Có người đã từng nói với TTV, mỗi khi có sao băng, tượng trưng trên đời này có một người chết.

Cho nên hắn luôn luôn chờ đợi, chờ ngôi sao băng thuộc về mình xuất hiện.

Sao băng xuất hiện.

Trên tấm chăn thủy tinh rộng lớn xuất hiện một gương mặt thiếu niên lạnh lùng.

Đó là gương mặt TTV mười năm trước, bỏ đi những góc cạnh do tuổi tác, chỉ còn một cảm giác xinh đẹp làm người ta khó quên.

Phi thuyền Alpha 747 đang tiến hành kích động không gian tiến lên lần thứ hai, mang theo một đám thiếu niên omega vừa qua 15 tuổi, hướng đến tinh cầu Mai Tả thuộc sự thống trị của Tinh Tế Đế Quốc.

Theo Luật Đế Quốc, omega từ khi ra đời đều phải được đăng ký quản lý, chờ khi đến tuổi 15 sẽ được đưa đến căn cứ huấn luyện tại tinh cầu Mai Tả tham gia huấn luyện tập trung. Sau ba năm, khi bọn họ đủ 18 tuổi thành niên, trước khi tiến vào kỳ động dục, sẽ được phân phối cho nhóm Alpha thuộc giai cấp ưu tú của Đế Quốc. Bị chiếm hữu, bị dấu hiệu, sau đó trở thành công cụ sinh dục cả đời bị giam cầm tại tư gia. Từ đó về sau, bọn họ không còn là một người tự do, mà thành một đồ vật thuộc sở hữu của người khác, đồ vật của alpha.

Bởi vậy, mọi người chế nhạo đặt cho tinh cầu Mai Tả một nickname: Hậu Cung Tinh Tế Đế Quốc.

Kỳ thật, nó còn có một cái tên càng ám muội, càng được ưa chuộng, lúc trà dư tửu hậu thường hay được nhắc tới _Cấm luyện điều giáo thất.

Thấy người ngồi bên cạnh vốn ngủ suốt trên đường giờ đã tỉnh, thiếu niên bên cạnh TTV chủ động bắt chuyện: “Hi, khỏe không, ta tên Javin Lane, người tên gì?”

Sau khi tỉnh lại TTV đều luôn trầm mặc nhìn bên ngoài cửa sổ phi thuyền, vừa rồi lại thiếp đi 1 chập, cho nên dù Lane vẫn luôn ngồi bên cạnh vẫn không thấy rõ diện mạo hẳn, chỉ mơ hồ nhìn hình bóng hẳn in trên cửa sổ phi thuyền.

Lúc này, TTV nghe tiếng quay đầu lại, trên người mặc áo vải bố, sạch sẽ cũng rất cũ, che hơn nửa gương mặt hẳn, nhưng trong một khắc kia khi Lane nhìn thấy hẳn quay đầu lại, từ chiếc mũi cao thẳng cùng làn da trắng nõn lộ ra bên ngoài, Lane vẫn cảm thấy được đây là một omega cực đẹp. Đến khi hẳn hoàn toàn quay lại đối diện với mình, khi cặp mắt xa cách lạnh lùng nhìn qua, Lane lại cảm thấy, thân là một omega, hẳn thật không thờ nổi.

Người này thật sự là người đẹp nhất hẳn từng gặp từ khi sinh ra! Mà ngay cả người năm đó được Hoàng đế bệ hạ chọn lựa làm người kết hợp, được công nhận omega thuần huyết, vũ trụ côi tịch, cũng không đẹp bằng.

“Xin...xin chào. Ta là Lane. Rất hân hạnh.” Lane cảm thấy một cổ áp bách khó hiểu, thật kỳ lạ. thông thường, giữa omega bọn họ, chỉ khi cảm nhận được tin tức tổ cường đại của alpha mới có thể cảm thấy bị áp bách, mới có thể sinh ra bản năng phục tùng cùng sùng bái, nhưng, người này cũng như hẳn là một omega, vì sao lại tạo cho người khác cảm giác này? Trong một chớp mắt bị hẳn nhìn kia, giống như cả trái tim đều trật nhịp.

Đại khái là cảm nhận được cảm xúc của Lane, TTV nhanh chóng rũ mắt, thu lại ánh mắt xem người như rơm rác khiến kẻ khác sợ run. Hẳn đứng lên, không cần mở miệng, Lane tự nhiên ngoan ngoãn nhường chỗ cho hẳn, để hẳn từ trong chỗ ngồi đi ra. TTV kéo thấp cổ áo, nhanh chóng đi qua lối giữa dãy ghế, trên đường đi liền gặp người máy đưa cơm, tuy ánh mắt lộ ra kinh ngạc, lại không tỏ vẻ gì mà lách qua, thân hình chột lóe, sau đó biến mất ở cánh cửa cuối khoang.

Chưa đầy một giờ tiếp đó, TTV tuần tra một vòng trong phi thuyền, đi qua những chỗ hành khách có thể đi. Hẳn cùng những người khác đi qua, quan sát cách họ dùng đồng tử đóng mở cửa, dùng thẻ mua hàng. Ánh mắt của hẳn liếc qua quần áo hở hang của phụ nữ, nhìn qua những người máy cung cấp chức năng giải trí cho khách hàng, nhìn qua không gian vô tận màu đen ngoài cửa sổ... TTV ý thức được, nơi này, không còn là thế giới trước kia mà hẳn biết rõ. Ngay cả kẻ xuất nhập hoàng cung như đất bằng là TTV cũng không biết phải làm sao với cửa khóa lam quang, còn có những máy móc kì lạ trên đỉnh đầu có thể đem mỗi một chuyện phát sinh tại đây truyền vào một căn phòng, nhất cử nhất động đều bị người nắm bắt. TTV biết được chuyện này là do lúc trước vô tình vào nhầm một cái phòng như vậy, lúc nhìn đến hình ảnh chuyển động đầy tường kia, giống như thần tiên nhìn xuống nhân gian, cho dù là TTV cũng không nhận được mà cảm thấy hoảng hốt.

TTV chưa bao giờ cảm thấy bất lực mờ mịt như vậy. trờ bỏ gương mặt thời niên thiếu thân quen của chính mình trong gương, chỗ này không còn bất cứ thứ gì quen thuộc với hắn. Hắn thậm chí hoài nghi có phải mình đến âm phủ rồi không.

Đúng lúc này, TTV nghe thấy một trận tranh cãi ầm ĩ, rất nhiều người đều dừng chân, cầm một hình ảnh chuyển động trước mặt, cũng không biết họ nhìn thấy cái gì, thế nhưng trông họ rất kích động.

TTV nghe người khác nói chuyện, thứ này được gọi là màn hình toàn tức, có thể cho xem sự việc ở xa ngàn dặm. Hắn đi tới, nhìn vào hình ảnh trên màn hình toàn tức, nhưng khi nhìn đến khuôn mặt trên màn hình kia, cả người đông cứng.

“hắn là ai vậy?”

Một thanh niên hung phấn đứng xem bên cạnh màn hình, bỗng nhiên nghe thấy một thanh âm thiếu niên êm ái hồi bên tai, hắn quay đầu lại, cho người vừa hỏi một ánh nhìn kỳ lạ kèm một cái liếc mắt, đã thấy người kia dùng cổ áo che mặt, ăn mặc có chút nghèo nàn, vì vậy bĩu môi khinh thường.

“hắn mà ngươi cũng không biết? Hắn là Thất hoàng tử điện hạ của Tinh tế đế quốc chúng ta, sinh viên tốt nghiệp toàn ưu đầu tiên của học viện chỉ huy quân sự đế quốc, tướng quân trẻ tuổi nhất trong lịch sử Tinh Tế, người được ủng hộ kế thừa vương vị nhiều nhất.”

“Thất hoàng tử?” TTV biểu tình không thay đổi nhìn chằm chằm màn hình Toàn tức, ảnh nổi 3d rất thực, giống như người trong màn hình thực sự đang đứng trước mặt. Hắn yên lặng nhìn trong chốc lát, sau đó xoay người rời đi, trở về chỗ ngồi ban đầu của mình.

“Ngươi...ngươi trở lại?” Lame không biết vì sao hắn gặp người này liền nói lắp, tóm lại người này gần hắn, hắn liền không nhận được cảm thấy khẩn trương, cảm thấy lạnh gáy, không tự giác mà dùng khẩu khí lấy lòng để nói chuyện, chẳng lẽ bởi vì người này bộ dáng đẹp sao? Nhưng trước kia nghe đồn từng có omega càng đẹp hơn, huyền thống càng tinh thuần, khả năng sinh dục càng cao. Lần này TTV không có xem Lame như không khí nữa, khẽ gật đầu. Lame thụ sủng nhược kinh, do dự một khắc, lại thêm một lần tiến đến giới thiệu: “chào, ta tên Lame, đến từ tinh cầu Java.” TTV nhìn bàn tay duỗi đến trước mặt kia, nhớ đến cảnh những người khác trên phi thuyền, cũng vươn tay ra bắt tay Lame, trong miệng thần nhiên nhả hai chữ “Tu Vân”. Cho dù chỉ như vậy, Lame cũng cực kì thỏa mãn, giống như được cổ vũ, táo gan cùng TTV bắt đầu tán gẫu. Đầu tiên là giới thiệu về quê hương của mình, sau đó tới công đạo của cải. TTV kiên nhẫn nghe, thấy hắn nói nửa ngày cũng chưa tới chuyện mà mình muốn nghe, liền chủ động hỏi: “chúng ta bây giờ là đi chỗ nào?”. Lame sững sốt, hết sức kinh ngạc trừng lớn mắt:“hả? sao chuyện này mà ngươi cũng không biết? không phải đi tinh cầu Mai tả sao?”

“tinh cầu Mai...Tả?”

“Đúng vậy, chính là căn cứ huấn luyện omega của chúng ta.”

TTV không biết omega trong miệng Lame là ý gì, nhưng vừa nghe “căn cứ huấn luyện” kia mấy chữ, hắn trầm tư một khắc, giống như là mờ mờ hiểu ra. Lúc trước thấy trong khoang thuyền đều là thiếu nam thiếu nữ xinh đẹp, TTV có chút nghi ngờ, hiện giờ nghe Lame nói bọn họ cũng bị đưa đến căn cứ huấn luyện, phán đoán trong lòng liền được chứng thực hơn phân nửa. Hắn lúc trước sở dĩ đi trên con đường làm thích khách này chính là do lúc còn nhỏ lưu lạc đầu đường xó chợ gặp được một người, người này đem theo rất nhiều nam nữ nhỏ tuổi đến hoang đảo, huấn luyện bọn họ, tra tấn bọn họ, dạy bọn họ đủ cách giết người, để cho bọn họ vật lộn cùng dã thú, sau còn để họ tàn sát lẫn nhau...Người cuối cùng còn sống rời khỏi hoang đảo mới có tư cách trở thành thích khách trong tổ chức. Không thể nghĩ ra, TTV hắn trọng sinh một lần vậy nhưng sẽ lại đi trên con đường cũ sao?

Nghĩ đến đây, thiếu niên áo bố có chút chua xót câu môi mỉm cười.

Cũng vậy thôi, nếu đây là lời nguyện của số mệnh, vậy hắn sẽ vui vẻ chịu đựng.

Huống chi...

TTV hơi hơi nheo mắt, nhớ đến hình ảnh người kia vừa nhìn thấy trên màn hình Toàn tức, trong đôi mắt trong trẻo lộ ra một tia sát ý.

Huống chi...

Cái người có gan tính kẻ hèn kia, vẫn còn chờ hèn tới đòi nợ. Tại thế giới xa lạ này, trước khi hèn thoát thai hoá cốt, làm sao lấy thân phận kẻ tàn sát mà đứng trước mặt người kia đây.

TTV bên môi gợn lên một tia cười lạnh, sau đó mang theo một khát khao với phong ba trong tương lai, cùng với những omega khác, được phi thuyền đưa tới hậu cung đế quốc trong truyền thuyết – tinh cầu Mai tá.

3. Chương 2

Lúc đến được tinh cầu Mai tá, đoàn tàu của căn cứ huấn luyện được phái đến đón nhóm omega mới đã chờ sẵn.

TTV sau khi cùng Lame nói mấy câu cũng lại im lặng, cuối đầu trong tấm áo bố cũ nát che mắt nửa gương mặt, cảm giác tồn tại cực kỳ đậm bạc.

Lúc này mọi người xuống phi thuyền, xếp hàng lên xe. Bên ngoài mưa nhỏ tí tách, không trung âm trầm, gió lạnh thổi qua. Nhóm omega mảnh mai đều lạnh đến phát run, thậm chí có người còn lớn tiếng oán giận. TTV cũng không khống chế được cơ thể mà run lên, khẽ nhíu mày, có chút bất mãn đối với hiện trạng thân thể mình. Quả nhiên là kém mười năm, chưa qua ma luyện, mưa gió một chút như vậy đã không chịu nổi. TTV nhìn nhìn tay mình, thon gầy trắng nõn, không chút sức lực.

Trong tàu đèn đuốc sang trọng, vì nhóm omega mà mang đến ảm áp che chở, cùng với mưa sa gió giạt ngoài cửa sổ hình thành liên minh đối lập. TTV sau khi lên xe cũng không giống những omega khác tranh giành chỗ ngồi, mà là đứng dựa vào cửa xe, hai mắt xuyên qua màn mưa bụi tạt ướt cửa kính, nhìn khung cảnh dị giới lướt qua.

“Uy, người cũng là thường dân sao? Tới từ tinh cầu nào?” Một thiếu niên cũng giống hèn không tìm chỗ ngồi mà dựa vào thanh chắn giữa lối đi, đuôi mắt hơi nhướn, xinh đẹp không thể tả, trên gương mặt lại mang theo mấy phần lười nhác. Khi nói chuyện, thiếu niên đẩy đẩy mũ lưỡi trai, mũ cũ kỹ, có chút phai màu.

“Bình dân?” TTV hơi nghiêng đầu đánh giá thiếu niên trước mắt, “Quý tộc?”

Tuy TTV chỉ nói hai từ nhưng thiếu niên đội mũ vẫn nhanh chóng hiểu ngầm, hắt cằm về phía nhóm omega ngồi trên ghế, “đương nhiên, không thấy đám gia hỏa kia mặc quần áo đẹp đẽ sao, bọn họ đều xuất thân thể gia quý tộc, không giống với chúng ta, đại đa số đều có phụ thân là lãnh đạo đế quốc, có khi còn quan hệ với hoàng gia.”

Hoàng gia....

TTV trên mặt không thay đổi, nhưng trong lòng lại có chút khó hiểu.

Có quan hệ với hoàng gia, quý tộc, vì sao lại bị đưa tới chỗ này? Hay là...nơi này là nơi bồi dưỡng thích khách để hoàng thất sử dụng?

“Đều nói không có địa vị nhất trong đế quốc chính là beta, ta xem, thậm chí kỳ thực chính là chúng ta mới đúng. Nếu xuất thân quý tộc còn tốt, sau khi bị alpha chọn, dựa vào thể mạnh của gia tộc, cũng có thể sống một đời an ổn vô lo. Nếu không có núi để tựa, một khi alpha dấu hiện chúng ta lại chán ghét chúng ta, liền sẽ xem chúng ta như món đồ chơi mà ban thưởng cho thuộc hạ...Cái gì tin tưởng dựa dẫm vào nhau...đều là chó má!”

Thiếu niên trong lúc nói những lời này, ánh mắt u tối sáng lên một tia căm phẫn, lại lộ ra một tia không cam chịu mãnh liệt, giống như bên trong là một đoàn mồi lửa, lúc nào cũng có thể châm.

TTV đối với những lời này của hèn có nhiều chỗ nghe không hiểu, nhất là những từ như là: a cái gì pha, bê cái chi ta, ngược lại omega thì hiểu được là chỉ bọn họ, nhưng ý nghĩa như thế nào, hèn cũng không rõ

ràng. TTV cũng không hỏi nhiều, nếu bị người khác phát hiện hấn đến từ dị giới, sẽ rất phiền toái. Mà những nghi vấn này, hấn tin tưởng cũng sẽ tìm được đáp án trong thời gian ngắn.

Về phần người bị xem như món đồ chơi tùy ý cấp cho thủ hạ...

Hấn ngược lại thật muốn xem xem, ai dám xem TTV hấn như luyện đồng mà nuôi dưỡng trong nhà.

Đoàn tàu bay nhanh, ngọn đèn dưới tốc độ di chuyển nhanh chỉ còn là một dãy quang tuyến, giống như một khe nứt tại không gian u ám, không bao lâu liền vượt qua một nửa tinh cầu, đến căn cứ huấn luyện.

Có thể nói, toàn bộ tinh cầu Mai tả đều là để phục vụ căn cứ huấn luyện omega, đại bộ phận lục địa là căn cứ chiếm đóng, bên ngoài chỉ còn vài cửa hàng rải rác cùng nơi ở cho công nhân. Nơi này không cho phép alpha xuất nhập, mọi công việc đều là do beta đảm đương, quân đoàn chỉ có thể bảo hộ từ xa, không phải tình huống khẩn cấp đều không được đặt chân đến tinh cầu, người trái lệnh, nhẹ nhất cũng bị phạt tù năm năm.

Cuối đường chân trời, một tòa tường thành cao to mắt nhìn không đến đỉnh cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm nhìn, đó là tường thành bảo hộ bên ngoài của căn cứ, làm từ loại hợp kim kiên cố nhất, bên trên có lưới năng lượng bảo hộ, còn có camera giám sát cùng còi báo động, một khi gió động cỏ lay, binh đoàn 25 trú đóng bên ngoài tinh cầu sẽ võ trang đầy đủ mà đuổi tới trong vòng 1 phút. Ngoại thành cao 100m, cho dù đứng xa 10 thước cũng là không nhìn đến đỉnh.

Khi đoàn tàu đến dưới chân tường thành liền thả chậm tốc độ nhưng không có ngừng lại. Chỉ thấy một chỗ nào đó trên tường thành, đối diện đoàn tàu, bỗng nhiên hiện ra một khối vuông ánh sáng trắng. Khi ánh sáng trắng biến mất, một cái cổng lớn rộng mở, đoàn tàu vào cổng, chính thức tiến vào bên trong căn cứ.

Cách một bức tường, một cánh cửa ngăn, là hai thế giới khác biệt.

Nhóm omega ở đây đều hiểu rõ điều này. Có vài người bình thản mà tiếp nhận vận mệnh của mình, mà cũng có vài người, vào thời điểm này, ánh mắt ảm đạm, mạnh mẽ đem cảm giác không tình nguyện dấu dưới đáy lòng.

Đoàn tàu đi thẳng đến dưới chân nội tường thành mới ngừng hấn lại, cửa xe mở ra, một beta đứng trước cửa. quân trang xanh lục phẳng phiu bị mưa ướt đẫm. Hấn mỉm cười, mang phone để âm thanh truyền khắp thùng xe.

“Hoan nghênh quý vị tiên sinh cùng tiểu thư đến căn cứ Mai Tả, tin rằng trong ba năm thời gian sắp tới, cùng tạo ra một đoạn ký ức tốt đẹp.” Nói xong, rất lễ độ mà vòng tay cuối đầu chào.

“Căn cứ có quy định không được mang theo vật dụng cá nhân, như vậy, hiện tại, xin mời các ngài bỏ xuống hành lý cá nhân và cởi hết quần áo trên người. Các tiên sinh xin mời xuống xe từ cửa bên trái, các tiểu thư xin mời xuống xe từ cửa bên phải, bên trong cửa thành sẽ có nhân viên chuyên môn cung cấp quần áo mới cho các vị.”

Lời vừa ra, trong tàu một mảnh xôn xao, một ít omega xuất thân quý tộc ngược lại có vẻ trấn định, bởi vì họ đã sớm được nghe quy củ từ các vị trưởng bối. Những người giật mình đều là tầng lớp bình dân, bọn họ hoặc là omega do chiến loạn mà lưu lạc nhân gian hoặc là con nối dòng đột biến gen do beta sinh, cho nên cũng không hiểu rõ về thế giới omega như vậy.

“Hừ, từ chỗ này đi không phải là tự mình bắt đầu hay sao?” thiếu niên lúc trước nói chuyện cùng TTV lạnh lùng cười nói “đâu chỉ quần áo, tự tôn cũng bị lột đi”.

Đang lúc thiếu niên vì không có nhân quyền mà cảm thấy phẫn nộ, lại kinh ngạc phát hiện thiếu niên mặc vải bố vừa nãy vẫn đứng ở ngay cửa vậy mà không nói một tiếng đã cởi sạch, động tác thong dong tự nhiên thật giống như không ý thức được mình đang còn ở nơi công cộng.

Một thân thể duyên dáng, cứ như vậy không hề che dấu mà bại lộ dưới ánh sáng ngọn đèn chói lòa, mà chủ nhân của nó, lại thờ ơ.

“Như vậy, được rồi chứ?”

Ngay cả quản lý viên đứng bên cạnh, bởi vì thiếu niên này cởi đến sạch sẽ mà cũng cảm thấy hơi kinh ngạc, đến khi nghe thấy một âm thanh nhẹ nhàng vang lên, mới kịp phản ứng, đúng là thiếu niên này lại đang hỏi mình. Sau đó lại đối diện một cặp mắt không tí cảm xúc, trong lòng mãnh liệt nhảy dựng. omega này bộ dáng thật quá tốt, độ tinh thuần huyết thống nhất định phi thường cao.

“Được, được rồi.” Quản lý viên có chút kinh ngạc mà gạt đầu, hẳn làm công việc này nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ thấy một omega như người này, sau khi nhận lệnh cưỡng chế bỏ quần áo, trên mặt bình tĩnh không có một biểu tình gì.

Không, cái gì cũng không có.

Không có thẹn thùng, không có khó xử, không có phần nộ không cam chịu..hoàn toàn không có.

Thiếu niên không nói thêm gì, rũ ánh mắt, trần như nhộng mà đi ra khỏi đoàn tàu, tiến vào giữa màn mưa. Nước mưa nhanh chóng làm ướt mái tóc đen của hắn, nhỏ tích tích nước dán vào trên trán. Mà hắn lại không có chút phản ứng nào, trực tiếp đi về hướng cửa chính nội thành.

Tuy là nói hiện giờ giới tính không còn chia nam nữ, nhưng trong quan niệm truyền thống của mọi người vẫn còn sót lại một tia phân biệt nam nữ, cho nên sau khi xuống tàu, nam omega cùng nữ omega bị cách ly, chia ra sinh hoạt.

Cổng nội thành chia làm hai, nam trái nữ phải, giữa hai cánh cửa có mạng lưới ánh sáng, nhìn không tới bên kia.

Cổng thành có trang bị một cơ quan, khi một người đi tới, sẽ gặp một dòng nước mạnh mẽ từ giữa không trung chảy xuống, đem thân thể omega này tẩy sạch sẽ, sau đó đi tiếp tới vài bước sẽ là thiết bị tự động hong khô, bên cạnh là nhân viên đưa trang phục. Omega sau khi mặc quần áo tử tế, liền đứng trên một cái dụng cụ, dụng cụ này sẽ tự động đo lường mức độ thuần huyết, sau đó được ký xác nhận từ kí lục viên, dựa vào căn cứ này, phân chia bọn họ thành những cấp bậc khác nhau.

TTV phát hiện mình là người đầu tiên từ đoàn tàu đi xuống, liền cố ý thả chậm cước bộ, đến khi có người từ phía sau vượt qua mình, mới im hơi lặng tiếng đi vào trong đội ngũ. Bởi vậy trong đội ngũ lúc này, hắn tuy rằng kiểm tra trước, nhưng cũng không phải nằm trong vài người đi đầu, đợi một lúc mới đến lượt.

Sau khi bị thô bạo tẩy sạch, nhận được y phục của mình, TTV mặc xong, bước lên dụng cụ trước mặt. Nhân viên phụ trách giám sát thao tác máy móc cũng giống như cũ, không hề để ý mà bấm nút đo lường, dụng cụ khởi động, một luồng ánh sáng chảy khắp thân thể TTV, TTV theo bản năng muốn trốn chạy, nhú mi, yên lặng nhịn xuống, mặc cho ánh sáng tán loạn trong thân thể, đến khi biến mất mới thôi.

Ký lục viên vừa làm tốt cho người trước, không nâng mắt mà liếc nhìn kết quả, sau đó tay cứng đờ, mãnh liệt ngẩng đầu lên, không dám tin mà nhìn chằm chằm kết quả trên màn hình, cho rằng máy móc bị lỗi.

“Người đi xuống, kiểm tra lại.” Ký lục viên nói với TTV

TTV nghe lời làm theo.

Ký lục viên lúc này không nháy mắt mà theo dõi con số nhảy không ngừng trên màn hình, cho đến khi ngừng lại, hắn xác định hai mắt của mình không hoa, con số kia, đúng là 99.99%

Phẩm chất omega, đều được phân chia dựa vào độ thuần huyết, huyết thống càng thuần, không chỉ năng lực sinh dục mạnh, sở dẫn lớn, nếu như phối với omega thuần huyết là alpha có thân thể tổ chất cực kì ưu tú, thì khả năng sinh beta phi thường nhỏ. Bởi vậy omega có huyết thống tinh khiết cao đều phi thường trân quý, hơn nữa phi thường ít, sẽ dễ dàng làm cho bất kì một alpha nào cũng phát cuồng, trở thành đối tượng để alpha tranh đoạt. cho nên trước nay omega huyết thống tinh thuần đều sẽ bị hoàng thất chiếm hữu, phổ thông quý tộc cũng muốn nhúng chàm.

Độ thuần huyết nếu trên 89% đã là cực phẩm, có thể vượt qua 95% trong lịch sử cũng chỉ có một người, chính là mẫu thân của đương kim thất hoàng tử. Mà thiếu niên trước mắt này, độ tinh thuần của hắn vậy nhưng tới 99.99%, gần như thuần túy.

Đây quả thực chính là...kỳ tích.

TTV không biết vì sao vị kí lục viên kia lại dùng ánh mắt kinh dị như thế mà nhìn mình, thấy hắn không nói thêm gì, liền đi xuống khỏi dụng cụ, đi qua cổng nội thành, tiến vào căn cứ.

Nội thành cao 200m, phòng ngự so với ngoại thành còn nghiêm ngặt hơn. TTV đi vào trong bức tường vây này, bỗng nhiên quay đầu lại nhìn thoáng qua. Tường thành nguy nga, bóng dáng không thể vượt qua chiếu vào đáy mắt bình tĩnh vô ba của hắn.

Một ngày nào đó, hắn sẽ rời nơi này đi, theo cách của hắn

4. Chương 3

Chỗ ở do căn cứ huấn luyện cung cấp, ngoài ý muốn của TTV, điều kiện vô cùng tốt.

Nhớ rõ đời trước lúc bị đưa ra hoang đảo huấn luyện, bọn họ đều là bọn nhóc 7,8 tuổi, không phân biệt nam nữ cùng ở tại một căn nhà tranh, lúc đầu bọn hắn còn chê nhà tranh dơ, kết quả hôm sau liền bị xua vào trong rừng rậm, giữa một đám mãnh thú ăn thịt người. Sau ngày đó, chỉ còn chưa đến năm phần còn sống thoát khỏi rừng rậm, đến buổi tối, không ai còn ghét bỏ nhà cỏ điều kiện đơn sơ, bởi vì, có thể còn sống nhìn mặt trời ngày mai, đã là may mắn lớn nhất.

Omega là vật tư trân quý, suy xét đến đa số omega đều thật mảnh mai, nhất là những omega xuất thân quý tộc càng để ý sinh hoạt vật chất, cho nên căn cứ đều cấp mỗi người một gian phòng, trang hoàng bên trong không xa hoa, nhưng đều là gối ấm giường thơm, đồ vật tinh xảo.

TTV đi vào gian phòng của mình không bao lâu, liền có người máy thông minh chuyên môn đưa cơm đến, hắn không chút khách khí mà ăn sạch, ăn no bụng liền lên giường ngủ, không quan tâm gian phòng được bố trí như khuê phòng nữ tử, thậm chí ngoài giường, hắn cũng không để ý trong phòng còn những gì. Bởi vì TTV nghĩ, có lẽ hôm nay chính là ngày cuối cùng âm no vô lo, nơi này chẳng qua chỉ là một chỗ nghỉ tạm. Ngày mai, có lẽ chính là một cơn ác mộng, một trận đổ máu, bước vào Tu La chi lộ.

Hình thức quản lý của căn cứ huấn luyện cũng giống như ký túc xá trường học, dựa vào độ tuổi vào căn cứ mà chia omega thành 3 cấp, sau đó dựa vào độ tinh thuần huyết thống mà chia lớp. Độ thuần huyết của TTV là 99.99% trong một đêm tin tức truyền khắp căn cứ, tự nhiên được xếp vào lớp có độ thuần huyết cao nhất, ban A.

Sáng sớm hôm sau, nhóm omega năm nhất mới đến còn đang dùng cơm liền nhận được học biểu do người máy đưa tới, chứa đầy chương trình huấn luyện của bọn họ.

Khi TTV nhìn đến chương trình huấn luyện, phát hiện cách thức sử dụng từ ngữ hơi khác lạ, nhưng vẫn có thể xem hiểu. Chương trình học chia theo vòng tuần hoàn bảy ngày, gồm những môn như "Lý luận chủ đạo, Huấn luyện thể năng, Lễ nghi giao tiếp.. tuy rằng từ ngữ có chút xa lạ, nhưng đoán đoán nghĩ nghĩ, TTV mơ hồ cảm thấy cũng không khác biệt lắm so với các loại huấn luyện kiếp trước đã trải qua.

Ăn sáng xong, TTV lén dấu đi một phần thịt khô cùng bánh rán để phòng ngừa khi cần thiết, còn làm bể một cái chén, chọn mảnh bên nhọn sau đó cắt một mảnh vải nhỏ từ bức màn cửa gói lại nhét vào giày, gom hết những mảnh vỡ còn lại ném vào thùng rác, thu dọn xong mới đi đến lớp học.

Phòng học năm nhất cố định ở tầng chót của tòa tháp, bên ngoài được bao bọc bởi nhiều tầng phòng hộ, một khi xuất hiện nguy hiểm sẽ được quân đoàn ưu tiên đến bảo vệ đầu tiên, không chỉ có tầm nhìn tốt nhất, cũng là phòng học an toàn nhất trong căn cứ. Những người được phân vào ban A, nếu không có biến cố gì xảy ra, về sau đều sẽ kết hợp cùng thành viên hoàng thất, trong số bọn họ tương lai có thể có một vị mẫu thân của hoàng tử, địa vị tất nhiên là vô cùng tôn quý, hưởng chi đại bộ phận omega thuần huyết đều xuất thân quý tộc, cho nên đồ vật bọn họ sử dụng tất nhiên là thượng phẩm.

TTV đến khá sớm, nhưng trong phòng học đã có sẵn vài người, hơn nữa cũng không biết vì sao, hắn vừa đi vào mọi người đều hướng ánh mắt về phía hắn, mang đủ loại cảm xúc phức tạp, có ghen tị, có hâm mộ, nhiều nhất vẫn là kinh ngạc. Giác quan của TTV vẫn luôn mẫn cảm, vì vậy tuy luôn cúi đầu, lại vẫn đem

tất cả phản ứng của mọi người thu vào mắt. Nhưng hắn không tỏ ra bất kỳ một phản ứng nào, trong căn phòng hình tròn tìm một chỗ ngồi xuống, lẳng lặng nhắm mắt dựa vào tường, lọn tóc đen rũ xuống trước trán, che khuất đi đôi mắt, nếu không có người đặc biệt chú ý đến, sẽ thật khó lòng nhận ra hắn.

Mỗi một thích khách đều phải có năng lực làm mờ nhạt cảm giác tồn tại của bản thân, đó cũng là tố chất cơ bản cần thiết nhất, về mặt này TTV luôn làm thật tốt, nhưng hôm nay năng lực này tựa hồ không nhạy, bởi vì trong vòng hơn mười phút đồng hồ kế tiếp, mỗi khi có người đi vào phòng học đều đem ánh mắt nhìn về phía hắn, không hề lảng tránh mà nhìn chằm chằm.

TTV cúi đầu, hơi nhíu nhíu mi.

Đến tột cùng là vấn đề gì? Vì cái gì hắn lại chọc người chú ý như vậy?

Nghĩ lại từ ngày hôm qua đến nay, TTV thật nhanh liền nghĩ đến cái máy kiểm tra đo lường kia, nhớ rõ ký lục viên khởi động dụng cụ lúc đó cũng vào lúc xuất ra kết quả mà kinh ngạc nhìn hắn, nói cách khác, vấn đề chính là tại cái máy kia? Nhưng con số kia đại biểu cho điều gì chứ?

Lúc TTV còn đang tự hỏi, ngoài cửa truyền đến một trận xôn xao, bốn năm người cùng một lúc đi vào phòng học, trong đó có một thiếu nữ tóc nâu óng ánh bị vây vào giữa, hình dạng vô cùng xinh đẹp, đồng thời vẻ mặt cũng vô cùng cao ngạo. Lúc nàng tiến vào, TTV rõ ràng cảm nhận được một nguồn địch ý mãnh liệt, tránh không khỏi mà ngẩng mặt nhìn thoáng qua, đối diện với ánh mắt thiếu nữ. Nhận thấy TTV nhìn mình, thiếu nữ tựa như nhìn thấy một món đồ vật dơ bẩn, nhíu nhíu mày khinh bỉ, đưa ánh mắt đi chỗ khác, ngẩng cao đầu đi đến vị trí chính giữa phòng học ngồi xuống, những người ở xung quanh nàng cũng lần lượt ngồi tại mấy vị trí phụ cận.

Thật nhanh mọi người đều tới đông đủ, môn đầu tiên là Lý luận chủ đạo, một thầy giáo Beta đi tới, lấy ra hoa kính trên mũi chiếu lên màn hình toàn tức, bắt đầu dạy những thường thức omega cơ bản, cùng với đề cương của chương trình học trong căn cứ huấn luyện.

Kỳ thật những nội dung này, những người xuất thân thể gia đều đã biết, cho nên đại đa số đều không thật nghe giảng, ngược lại sôi nổi quay đầu lại nhìn TTV, omega có độ thuần huyết trăm năm khó gặp trong truyền thuyết. Sự xuất hiện của hắn quá mức chấn động, nghe nói tư liệu cũng đã được đưa đến trên tay Kelmis bệ hạ. Lúc này các bà tám đều đang loan tin nhau trong đế quốc xuất hiện một omega thuần huyết cao, hơn nữa còn là xuất thân bình dân, lại còn không biết từ trong góc một tinh cầu xa xôi nào nhảy ra đến.

Một omega huyết thống tinh thuần như thế, lại xuất thân bình dân, về sau số phận hắn sẽ thế nào.

Nghĩ đến chuyện này, rất nhiều omega đối với TTV sinh lòng ghen tị lại cảm thấy vui khi người gặp họa, nhưng là một kẻ nghèo hèn như vậy ngay từ ngày đầu tiên đến căn cứ đã gây ra náo động không nhỏ khiến cho bọn họ ganh tức không thôi.

TTV cũng không đáp lại những ánh mắt đó, chỉ nghiêm túc nghe giảng bài, nhưng mà cảm xúc trong mắt, từ đầu là lạnh nhạt, đến khiếp sợ, cuối cùng toàn bộ hóa thành cuồng nộ cùng sát ý nồng đậm.

Thì ra nhân loại sau khi tiến hóa qua hàng ngàn năm, dần dần hình thành ba loại giới tính, không còn phân chia nam nữ nữa, mà đã thành một đặc thù khác. Ba loại giới tính khác nhau là alpha beta và omega, mà hắn, TTV cũng chính là một omega, một loại đến mười tám tuổi sẽ động dục như động vật, sẽ khát vọng một alpha đến thao túng. Càng làm cho TTV không dám tin chính là, sau khi omega cùng alpha kết hợp, omega thể nhưng sẽ mang thai sinh con! Nam omega lúc mang thai thậm chí sẽ kích hoạt ẩn tính giống như nữ tính đặc thù, sẽ có sản nhu!

Mà căn cứ huấn luyện này, cũng không huấn luyện những chuyện như TTV nghĩ.

Huấn luyện thể lực...nghĩa là rèn luyện lực chân cùng eo để có thể chống đỡ với thể năng mạnh mẽ của alpha trong lúc giao hợp.

Huấn luyện tính nhẫn nại...nghĩa là cho bọn họ dùng được phẩm bất chúc bệnh trạng của thời kỳ động dục, để có thể không chế tin tức tố, hấp dẫn và điều chỉnh cảm xúc của alpha.

Lễ nghi giao tiếp... cũng là học tập các loại kỹ năng lấy lòng alpha. Từ ăn diện chải chuốt, đến nấu nướng, tán tỉnh, đều có nhân viên chuyên môn chỉ dạy.

Nội tâm TTV một trận phiên giang đảo hải, phần nộ cũng khiếp sợ đan xen vào một, lửa giận cuộn cuộn ngập trời chực muốn phá nát tia bình tĩnh kiềm chế cuối cùng của hắn.

Hắn? TTV? Sẽ thành một quái vật sinh con cho nam nhân còn cho bú sữa?

Haha thật là truyện cười lớn nhất thiên hạ.

Thời điểm giảng viên bắt đầu giảng đến đoạn omega vào nhũ kỳ, nhất là nam omega nên làm thế nào chăm sóc bổ dưỡng để có thể nhanh chóng tạo sữa, TTV rút cuộc từ chỗ ngồi mạnh mẽ đứng lên. Giảng viên đeo mắt kiếng bị dọa sợ, khó hiểu mà nhìn TTV, được đáp lại bằng cặp mắt đen sâu thẳm lạnh lùng nhìn chằm chằm, lão beta đáng thương chịu không nổi mà sợ run cả người. Những học sinh khác trong lớp cũng đều quay đầu nhìn TTV, sau một khắc im lặng lại không hẹn mà cùng quay trở lên. Vào đúng lúc này, chuông tan lớp vang lên, TTV sắc mặt thâm trầm, thân thể cứng ngắt đi ra khỏi phòng học. Mà nhóm omega phía sau hắn lúc này lại bàn tán tung trời.

“Tên kia thật không có giáo dưỡng, ngay lúc giảng viên giảng bài dám đứng lên.”

“Đúng đó đúng đó, cho rằng độ thuần huyết của mình cao thì không cần hiểu chuyện sao? Tiểu thư Miffy của chúng ta cũng có độ thuần huyết 97% đó, hơn nữa còn là cháu gái của Tổng tư lệnh, một tên bình dân như kia làm sao so sánh được!”

Giữa những tiếng nghị luận, tiểu thư tóc nâu sóng sánh kia hừ lạnh một tiếng, cũng đứng lên, bước nhanh ra khỏi phòng học.

Nội tâm TTV bốc hỏa, các loại cảm xúc cổ chấp điên cuồng va chạm trong lòng, hắn cường bách chính mình tỉnh táo lại, cũng vẫn không cách nào tiếp thu thế giới hoang đường này. Đang lúc trong lòng phiên não, bỗng nghe thấy phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

“Người chính là omega có huyết thống tinh thuần 99.99% kia phải không?” một âm thanh êm tai vang lên.,

TTV quay đầu lại, nhìn thấy thiếu nữ xinh đẹp mang địch ý với mình đi tới, khuôn mặt xinh đẹp đúng là thể loại mà kiếp trước TTV yêu thích, bất quá lúc này TTV không mang tâm tình dây dưa với nữ nhân, hơn nữa vừa nãy người đẹp này còn mang thần sắc tràn ngập khinh thường cùng bất mãn, một chút cũng không làm người thích.

“Sao? ý độ tinh thuần huyết cao muốn trong này làm mưa làm gió sao?” Miffy thấy đối phương không có ý trả lời câu hỏi của mình, rất không vui, lại đuổi theo vài bước, hai tay khoanh lại, hất cằm, khinh miệt nói: “Người cho rằng chỉ dựa vào người, sau này có thể được hoàng tử điện hạ chọn sao? Nói cho người biết, đừng có hy vọng! người chỉ là một tên dân đen thô bỉ dè tiện...A!” Miffy lời còn chưa nói hết, chỉ cảm thấy thân ảnh trước mắt chợt lóe, bị người hung hãn đẩy dính lên tường, tiếp đó liền thấy một omega thiếu niên cao hơn mình nửa cái đầu, buông mắt nhìn xuống nàng, một tay đặt bên hông nàng, một tay chống trên tường, đem nàng vây tại giữa bức tường cùng thân thể hắn. TTV nhíu mày nhìn thiếu nữ trong ngực, đưa tay nắm cầm cửa nàng, ép nàng nhìn lên, đôi mắt đen nhìn thẳng nàng, thấp giọng nói: “Mỹ nhân, nhất là mỹ nhân như người vậy, vẫn nên ôn nhã một chút.”

Miffy kinh ngạc nhìn cặp mắt đen thâm thúy cách mình thật gần, hơi thở nóng bỏng phả qua bên tai, bỗng nhiên cảm thấy tim đập mạnh hơn, mặt hơi đỏ, mi nhẹ run, lại không dám nhìn thẳng vào cặp mắt kia.

TTV nói xong liền buông Miffy ra, một mình yên lặng bỏ đi. Đến khi đã đi rất xa, Miffy vẫn còn dựa vào trên tường, mắt mở to, một lát sau chân liền mềm nhũn té ngồi xuống đất.

Trời ạ!

Nàng...nàng không phải có vấn đề chứ?!

Cư nhiên đối với một omega sinh ra cảm giác?

Chẳng lẽ do gen?

5. Chương 4

Nhất định...phải chạy trốn.

Đây là sau khi TTV ngây ngốc ở trong căn cứ được 1 tuần, mới thành ý tưởng kiên định.

Lúc này, đứng trong phòng tắm, tầm nhìn rơi vào thân ảnh trước gương, nghĩ đến ba năm sau thân thể này sẽ giống như một tế phẩm bị đưa đến cho một alpha nào đó, bị bắt hầu hạ, sau đó sẽ giống như nữ nhân mà thụ thai, hoài thai, sinh sản...TTV nhìn không được từng cơn buồn nôn, muốn đem gương trước mặt đập nát.

Omega từ nhỏ chính là nguồn sinh sản của cả đế quốc, mặc dù thân hình TTV không khác gì một nam tử bình thường, nhưng tại sâu bên trong lại cất chứa một tử cung, một khi cùng alpha kết hợp, bị alpha tạo thành kết bần tinh, sẽ mang thai sinh con. Omega huyết thống càng tinh thuần, khả năng thụ thai càng cao.

Động dục, lấy lòng, giao hợp, thụ thai, sinh dục, sản nũ... những chuyện nhục nhã không chịu nổi như vậy sẽ không ngừng lặp lại trong cuộc đời mỗi một omega...cho đến khi chết đi. Bọn họ cả đời cơm áo vô lo, đã được đế quốc bảo hộ, không cần làm việc, không cần chiến đấu. Mà đồng thời, bọn họ cũng mất đi một thứ quan trọng – tự do.

Dưới dòng nước ấm áp từ vòi sen, TTV nhắm hai mắt, mặt cho dòng nước trôi dọc theo thân thể trắng nõn trần trụi của mình. Tóc đen nhánh rủ ở trên trái, giọt nước theo đôi mắt nhắm thấm ướt mi. Trong đầu hẳn lúc này, lại là hình ảnh người kia, từ kiếp trước.

Nếu không tại kẻ kia, nếu không phải do hắn phản bội, mình làm sao sẽ lại lưu lạc đến cái thế giới quái đản như vậy, trở thành một loại quái vật lương tính như vậy. Nếu không phải tại người kia, đời trước TTV sẽ không chết.

Tất cả từ khi đồng ý giao dịch. Y đưa hắn hoàng kim, hắn thay y giết người, giữa bọn họ bắt đầu bằng một giao dịch. Kỳ thực dựa theo quy củ giang hồ, giữa kim chủ cùng thích khách vốn phải bảo trì một tầng khoảng cách nhất định, chuyện này đối với hai bên mà nói đều có chỗ tốt, thích khách không lo bị người giết, kim chủ không lo lộ bí mật. Mà y, lại cứ mang theo mùi ngon rượu ngon, không hề để ý sống chết mà hết lần này đến lần nọ chạy đến uống rượu cùng hắn, uống đến say không biết gì, bá cổ hắn xưng huynh gọi đệ, sau đó còn không hề phòng bị mà ngủ lại luôn trong nhà gỗ của hắn.

Y nói cho hắn biết, trên trời có một ngôi sao băng, dưới trần sẽ có một người chết.

Y nói y xem hắn như bằng hữu, cuộc đời này thật khó kiếm được một người hiểu y như thế.

TTV biết lòng người khó dò, y nói gì hắn cũng chẳng để trong lòng. Nhưng hắn vạn lần không ngờ chính là, khi mục đích đạt thành, người vẫn luôn nhìn như một tuấn mỹ nam nhân vô dụng kia, lại hướng hắn thi triển ra đao pháp nhanh nhất. Lưu Vân kiếm nhanh, lại không nhanh bằng đao của người kia, cuối cùng trong lúc hắn không phòng bị nhất, một kích mất mạng.

TTV lạnh lùng nhưng cũng chán ghét phản bội. Hắn chết, lại đến mọi nơi quỷ quái như vậy. Mà người kia hiện giờ biến hóa nhanh chóng, cứ nhiên trở thành hoàng tử nơi này, lấy một thân phận alpha cường đại mà an hưởng phú quý, sau đó cao cao tại thượng mà đối với omega chọn đến chọn đi.

Ha ha! Trên đời sao có chuyện tốt như vậy!

Cặp mắt đen mở ra, sâu không thấy đáy, giữa đầy hơi nước quẩn quanh, có vẻ trống rỗng mà lạnh lùng.

Cái gọi là ăn miếng trả miếng, nợ máu trả máu, kẻ có gan ám toán TTV hắn, nhất định không được chết tử tế.

Tắm xong, TTV gọi người máy sinh hoạt. Trong căn cứ, nhóm omega tuy rằng không được tự do, nhưng đối với nhu cầu vật chất của bọn họ, căn cứ sẽ thỏa mãn phần lớn, điều này rất thuận tiện cho TTV. Ngoài

cửa rất nhanh liền vang lên tiếng chuông cửa, TTV mở cửa, một người máy hợp kim vàng sáng bóng lăn bánh xe đi tới, giọng điện từ nhẹ nhàng nói: “xin hỏi cần yêu cầu gì?”

“Chuẩn bị vài thứ cho ta, đưa tới trước sáng mai.”

“Xin hỏi ngài yêu cầu chuẩn bị gì?”

“Kim, chỉ, vải, cát”. TTV ngồi trên giường, hờ hững sấy tóc, thản nhiên nói.

Người máy thông minh ngẩn ngơ, giống như đang phân tích tương quan giữa mấy món đồ này. Thông thường, những người máy thông minh này đều sẽ dựa trên yêu cầu mà phân tích mục đích của người yêu cầu, cũng tự động bổ sung một ít vật phẩm phụ trợ, để có thể đưa ra phục vụ tốt nhất. Tỷ như một người muốn bánh ngọt, sữa, người máy sẽ cho rằng hẳn muốn ăn cơm, sau đó tự động trang bị khăn ăn, bàn ăn linh tinh. Chính là đối với những món đồ mà người này muốn, đối với một người máy trước giờ chỉ toàn phục vụ omega, nó có chút không hiểu.

“Đi thôi, chỉ cần chuẩn bị bao nhiêu đó thôi.”

“Vâng, nhất định thỏa mãn yêu cầu của ngài.” Người máy lần thứ hai nhận lệnh, không dám chần chừ, lăn bánh xe nhỏ đi ra ngoài.

Thời gian trôi nhanh, nhóm omega mới đến đã thích ứng hoàn cảnh sinh hoạt mới. Mỗi ngày đến lớp, tan lớp, buôn chuyện tin tức nhóm alpha thượng lưu ở đế quốc. Đại đa số omega đều mong chờ nghi thức thành niên ba năm sau, bởi vì điều này có nghĩa họ sẽ có cơ hội tiếp xúc đến những người quyền quý trước kia chỉ có thể thấy trong tin tức trên tivi, được kết hợp với bọn họ. Nhưng cũng có một bộ phận omega xuất thân thấp hèn, lại không lúc nào không sợ hãi ngày đó đến. Một omega không có gia thế nâng đỡ, một khi mất đi sự sủng ái của alpha, sẽ bị vất bỏ như quần áo cũ, bị đem cho, thậm chí bị đem bán đi...Mà những omega đã bị dấu hiệu qua, sẽ bị đối đãi như thế nào, thật không dám tưởng tượng. Chiếm hữu dục của alpha với omega, sẽ làm bọn họ đối với omega cả người đều là tin tức tố của một alpha khác mà giận chó đánh mèo, trong lúc giao hoan sẽ tràn ngập cảm giác bạo ngược. Mà những omega bị qua tay ba hay nhiều lần hơn chắc chắn thực bị thảm, có người thậm chí còn lưu lạc như kỹ nữ, không ngừng mang thai, không ngừng sinh dục cho những alpha khác nhau...trở thành công cụ sinh dục tạm thời được thuê mượn. Mà bởi vì trong đế quốc tỉ lệ alpha và omega mất cân đối nghiêm trọng, vì bảo toàn sinh sản, mặc dù ba mươi năm trước hội nghị từng thông qua “Luật bảo vệ nhân quyền Omega”, hệ thống tư pháp vẫn đối với chuyện này mắt nhắm mắt mở, làm cho dự luật biến thành thùng rỗng kêu to..

Không biết bắt đầu từ khi nào, nhân viên quan sát ban đêm tại căn cứ thường xuyên nhìn thấy trên màn hình một thiếu niên tóc đen. Mỗi ngày trước khi trời sáng, một thiếu niên omega cực kì đẹp đều sẽ chạy bộ men theo nội thành, hơn nữa một lần chạy bộ chạy hơn 20 vòng. Chờ bọn họ tìm hiểu thì đó là omega có độ thuần huyết 99.99% kia, nên cũng phá lệ khoan dung mà không ngăn cản hẳn. Người ta chỉ là chạy rèn luyện sức khỏe mà thôi, bọn họ chẳng lẽ không muốn một omega khỏe mạnh sao? Huống chi huyết thống tinh thuần như vậy, về sau đương nhiên sẽ vào hoàng gia, bọn họ chỉ là những nhân viên công tác thôi, cũng muốn bán trước một cái nhân tình. Bởi vậy, cho dù căn cứ có quy định omega không được đi lại lung tung sau giờ học, TTV cũng không bị ngăn trở.

Rạng sáng ngày nọ, lúc TTV xuất hiện lần thứ hai trên màn ảnh theo dõi, một quan sát viên beta nhin không được nói với đồng nghiệp: “Ta nói, cũng đã nửa năm rồi, omega kia vì sao một chút tiến bộ cũng không có, vẫn chậm chạp như vậy chứ.”

“Nếu không phải thì đã không là omega rồi, thân thể yếu đuối như vậy, chỉ có thể ở trên giường cho người khác đùa giỡn thôi nha.” Một quan sát viên khác cười ha ha nói, trong mắt tràn đầy coi thường cùng ám muội.

“Đúng vậy, một omega, sáng sớm liền chạy bộ mấy vòng, có phải mệt chết không, dốc sức như vậy làm gì nha? Có phải tòng quân đâu?”

“Còn không hiểu hay sao? Để có thể chịu đựng càng lâu chứ sao.” Quan sát viên buông lời thô bỉ, những người nghe xong cũng đều cười rộ lên. “Ngược lại omega này bộ dạng thật sự xinh đẹp, không biết sẽ được ai chọn đây?”

“Tóm lại nhất định là thành viên hoàng gia thôi, không biết sẽ cấp cho vị hoàng tử nào.”

Trong mắt những người khác, bộ dáng TTV chạy tới chạy lui luôn nhìn như thể bán sống bán chết, chậm chạp như một người già.

Chỉ có người máy phục vụ sinh hoạt cho TTV biết, đồ vật chủ nhân của nó muốn mỗi ngày một kỳ lạ. Kim, chỉ, vải vẫn không thay đổi, chỉ có cát, từ nhẹ đến nặng, sau đó dần pha thêm kim loại tinh luyện, rồi đến kim loại nặng.

TTV vẫn chạy.

TTV tốc độ không thay đổi.

Nhưng là cột trên người hắn, trên cánh tay, còn có mặt trong chân trọng lượng vẫn không ngừng gia tăng, hơn nữa một ngày 24 giờ cũng không tháo xuống. Những thứ hắn luôn mang trên người đối với alpha mà nói còn có chút nặng, mỗi ngày hắn vẫn thần sắc như thường mà đến lớp, ăn cơm, tiếp thu huấn luyện đặc biệt dành cho omega. Thậm chí trong chương trình huấn luyện tính nhẫn nại, lúc phải uống thuốc mô phỏng động dục kỳ, lúc thể lực một omega yếu đuối nhất, những cái bao cát trên người hắn cũng không tháo xuống dù chỉ một chút. Làn da mềm mại trên người bị trầy xước, sau đó kết vảy, lại trầy xước, nhiều lần như thế. Chính là do thể chất đặc thù của omega, da hắn vẫn không lưu lại sẹo, cứ mềm mại mịn màng như cũ.

Từ sáng đến tối trở lại ký túc xá, TTV tháo bỏ bao cát, cởi nội y thấm mồ hôi và máu, dùng nước rửa sạch máu, mặt không đổi sắc xé xuống lớp da bị xước ra, sau đó lại đem bao cát đeo vào.

Thời gian ở chung càng lâu, càng quen thuộc, người ở ban A đều biết TTV có hai thói quen. Một là mặc quần áo che vô cùng kín, từ đầu đến chân không có kẽ hở. Thói quen còn lại chính là hắn không thích người khác đụng vào, đương nhiên cũng có người cố ý tìm tra muốn ôm ôm hắn, đều bị hắn tránh thoát hết không có ngoại lệ. Từ ngày đầu tiên vào căn cứ đến nay, không ai có thể tới gần hắn trong vòng một thước.

“Hừ, thật muốn nhìn thấy nhóc kia động dục sẽ thành như thế nào, xem coi hắn còn có thể tỏ ra thanh cao vậy nữa không.” Trong phòng ăn, một thiếu niên quý tộc từng khiêu khích không thành công hừ lạnh, nhìn bóng dáng người tóc đen, trong mắt không che dấu mà toát ra ganh tị cùng chán ghét.

“Fernan, ganh tị đến vậy sao, mỗi lần khiêu khích đều không thành, còn không học được bài học hay sao?” Người bên cạnh Fernan nói, hắn chính là thiếu niên đội mũ lưới trai đã từng nói chuyện với TTV trên đoàn tàu trước kia, tên là Evan, cũng thuộc ban A.

“Dân đen dê tiện, tên kia cũng dê tiện y chang người vậy, chỗ nào để ta phải ganh tị, Độ thuần huyết sao? Đừng đùa... một bình dân omega có độ tinh thuần huyết thống cao như vậy...chúng ta còn nên cầu nguyện về sau hắn sẽ không bị truyền đến ném đi, cuối cùng biến thành một quân kỹ rách nát đi.” Giọng điệu tràn ngập ác ý, Fernan một đầu tóc đỏ, đây là dấu hiệu riêng của gia tộc, thể gia này là phe cánh đại hoàng tử Carsen, hiện giờ hoàng tử Carsen chưởng quản binh đoàn lớn nhất đế quốc, cho nên gia tộc Fernan cũng rất được trọng dụng. Hơn nữa nghe nói Fernan cũng đã sớm được chỉ định cấp cho hoàng tử Carsen, Carsen từng đồng ý với gia tộc Fernan sẽ phong Fernan làm hoàng hậu nếu hắn thuận lợi kế thừa ngôi vị.

Huyết mạch hoàng gia là ưu tiên số một, vì để không đoạn huyết mạch cũng vì để có hậu thế càng ưu tú, củng cố sự thống trị của hoàng thất, alpha trong hoàng thất đều không thể chỉ có 1 omega, bọn họ luôn nghĩ biện pháp đem omega huyết thống tinh thuần nhất làm của riêng. Cho dù trở thành người kết hợp cùng Hoàng đế, omega cũng khó có được danh phận, bởi vậy có thể nói, lời hứa của Carsen dành cho Fernan là cực kỳ có trọng lượng. Cho nên Fernan ở trong căn cứ, hành vi phi thường ương ngạnh, kiêu ngạo còn hơn tiểu thư Miffy cháu gái tổng tư lệnh, nhìn TTV đặc biệt không vừa mắt.

Evan nghe Fernan chửi mình cùng TTV là dân đen dê tiện, vốn đã giận dữ vô cùng, lại nghe đến lời nguyên rửa ác độc của hắn đối với omega bình dân, trong cơn tức giận muốn tiến tới đánh Fernan, lại bị người bạn bên cạnh ngăn lại.

“Evan, tên đó không dễ chọc, vì bản thân, đừng sinh sự nữa.” Người bạn nhẹ nhàng khuyên nhủ. Ánh mắt Evan tối sầm, cuối cùng cũng cắn răng cố gắng nhịn xuống. Bạn hắn nói không sai, nếu đắc tội quyền quý, bị ác ý đưa đến chỗ một alpha không tốt, hắn sẽ tuyệt đối không có kết cục tốt đẹp. Cảm giác không nắm giữ được vận mệnh bản thân thật khó chịu, Evan gặt gao nắm nắm tay, không nói một tiếng xoay người rời

đi, mặc cho Fernan khinh miệt cười nhạo. Hấn chính là một omega xuất thân thấp hèn, bảo vệ quyền lợi bản thân còn không được, có tư cách gì tổn thương thay cho bất công của người khác đâu. Evan dè dặt trong lòng, rồi căn tin, thấy TTV đang đứng tại trung tâm quảng trường chính, yên lặng nhìn nội thành bao vây căn cứ. Lúc này là hoàng hôn, mặt trời đỏ sẫm như máu thông thả lặn xuống đường chân trời, ánh nắng chiếu lên người TTV, đem thân ảnh cao gầy kéo thành chiếc bóng đổ dài trên mặt đất, mái tóc đen dài nhẹ nhàng bay trong gió, ánh lên chút sắc đỏ. Hấn lặng lẽ nhìn về phía chân trời xa, giống như trông mong một tự do khó có thể đạt được. Giữa bức tường bao quanh, bóng dáng cô đơn chìm trong ánh mặt trời như máu đỏ, giờ khắc này ghim vào đáy mắt người đứng sau.

Hấn đang làm gì?

Những người giống như Evan, ngay từ đầu đã bị TTV hấp dẫn không ít, bọn họ sẽ không cảm được mà chú ý đến hấn, thấy hấn thường xuyên giống như lúc này vậy, bỗng nhiên dừng chân tại một góc nào đó trong căn cứ, im hơi lặng tiếng đứng một lát, sau đó cúi đầu đi con đường của mình.

Hấn đến tột cùng đang làm cái gì?

Rất nhiều người trong lòng đều hỏi chung một câu hỏi, nhưng cũng không ai dám cùng omega huyết thống tinh thuần gần như 100% này nói ra, vì trong mắt người này, có một loại lãnh đạm nói không nên lời, mỗi lần đối diện ánh mắt này, đều không tránh khỏi sinh ra một trận hàn ý tự đáy lòng, làm cho người khác chỉ có thể nhìn từ xa mà không dám lại gần. Thế nhưng trên người thiếu niên này mang theo một lực hấp dẫn, đang từ từ ảnh hưởng tới mỗi một người trong căn cứ, làm cho đáy lòng bọn họ sinh ra một loại khát vọng, khát vọng được đến gần hấn, được thân cận cùng hấn. Đây là một loại khát vọng bất đồng với ảnh hưởng tính dục do tín tức tổ alpha mang lại, mà phẳng phất có một lực lượng cường đại, ở trong lòng bọn họ chậm rãi nảy sinh, chậm rãi trưởng thành

6. Chương 5

Chớp mắt lại qua thêm nửa năm.

Omega năm nào đã sắp thành niên, chờ đợi bị phân phối bị lựa chọn.

Đêm đó, TTV đột nhiên bừng tỉnh từ trong mơ. Kỳ thực ký túc xá cách âm vô cùng tốt, nhưng bằng trực giác nhạy bén, TTV vẫn nhận ra khác thường bên ngoài. Đứng dậy đến bên cửa sổ, hấn đẩy ra bức màn nhìn ra ngoài, nhìn thấy rất nhiều quản lý viên đi về hướng ký túc xá của bọn họ, bên trong chế phục lại là áo ngủ, thần sắc vô cùng nghiêm trọng.

TTV yên lặng nhìn bọn họ vào cửa ký túc xá, buông xuống bức màn, không thay y phục, hấn lặng yên không một tiếng động rời phòng.

Giữa hành lang tối đen, trong một chớp mắt ánh đèn phản ứng lóe lên khi TTV mở cửa, hấn liếc nhìn thang máy cách đó không xa, số tầng nhảy lên không ngừng, cuối cùng dừng lại ở tầng 7, là tầng cao nhất ký túc xá, mà TTV ở là tầng 3. Cuối hành lang có camera, TTV nhìn thoáng qua phương hướng camera, sau đó theo thang bộ khẩn cấp leo lên lầu 7. Hành lang lầu 7 sáng trưng, rất nhiều cửa phòng đều mở, omega đứng trong cửa nhìn quanh, không biết vì sao bỗng nhiên có nhiều người lên tầng này như vậy, ồn ào làm bọn họ thức giấc. Ngay sau đó ai cũng đều chú ý tới phòng cuối hành lang, rất nhiều quản lý viên của căn cứ đều chạy đến phòng đó, chống lát sau, chỉ thấy một người toàn thân đều là máu được mang ra. Có Omega nhát gan liền bị dọa đến sợ hãi la lên, lập tức lui về đóng cửa lại. TTV đứng trong lối đi nhỏ, tận mắt nhìn đến omega đáng thương kia được người nâng vào thang máy xuống lầu, lúc này một quản lý viên mới chú ý tới hấn, cau mày hỏi: “có chuyện gì? Người ở phòng nào?”

“Ta ở lầu 3, vừa rồi bị đánh thức.” TTV bình tĩnh trả lời.

“Mau trở về đi ngủ, nửa đêm không được đi lung tung.” Quản lý viên kia nghĩ nghĩ, không yên tâm, còn nói: “Đi, ta đưa người về phòng.”

Nhưng mà, không đợi quản lý viên đưa TTV về phòng, bên ngoài liền vang lên một tiếng nổ mạnh, ánh sáng đỏ lóa mắt sáng bùng lên, xuyên qua mỗi một cái cửa sổ, chiếu sáng cả bên trong. Thần sắc quản lý viên biến đổi, nhanh chóng chạy đến bên cửa sổ nhìn ra ngoài, khiếp sợ đến tái nhợt. Lúc này toàn bộ ký túc xá đều xôn xao, kể cả người ngủ say như chết, cũng không thể làm lơ vụ nổ mạnh như động đất kia, còn có ánh sáng đỏ như hỏa ngục vẫn đang không ngừng thiêu đốt.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Bên ngoài có chuyện gì vậy?”

“Trời ạ, bên ngoài bỗng nhiên có chữ..”

TTV lúc này cũng đến bên cửa sổ, nhìn thấy bên trên bầu trời đen tuyền có một đoạn chữ màu đỏ chói lóa.

Ai chính là trời sinh phải phụ thuộc

Ta và các người ngang hàng mà sinh ra tại thế giới này

Trốn không thoát, là mệnh của ta

Ta không thể lựa chọn tương lai

Bảo vệ chút tôn nghiêm cuối cùng

Nhưng ta tin tưởng

Sau ta

Sẽ lại có người không khuất phục

Bọn họ không muốn bị tùy ý bài bố

Có muốn nhìn xem kẻ yếu phản kháng ra sao không?

Ta ở dưới địa ngục

Mỉm cười

Nhìn các người.

Đoạn chữ màu đỏ tươi, được tạc vào đêm đen, cho dù cách xa ngàn dặm, cũng có thể nhìn rõ ràng từng từ một. Chúng nó phát ra ánh sáng hắc ám, nhìn thấy ghê người, giống như dùng tánh mạng viết nên, khắc sâu vào tâm mỗi người nhìn thấy.

“Đó là cái quái gì? Nhanh, cho người đi xóa!” Người phụ trách căn cứ giờ phút này cũng từ trong phòng của mình nhìn thấy đoạn văn tự, xanh mặt, lập tức liên hệ đội bảo an.

“Báo cáo thượng giáo, những thứ kia vô cùng đặc biệt, có vẻ giống như đạn tín hiệu quân dụng, rất khó xóa sạch, chỉ có thể chờ tự tiêu tan.” Chỉ một lát sau, nhân viên bảo an báo cáo với hắn.

Đáng chết!

Vi béo, beta thượng giáo vẻ mặt đầy giận dữ, thay trang phục đi vào văn phòng, trước tiên sai khiến người quản lý ký túc xá phong bế lại toàn bộ cửa sổ, sau đó liền cho gọi toàn bộ giảng viên phụ trách chương trình học trong ba năm vào văn phòng.

Sau khi thượng giáo hạ lệnh, trong ký túc xá ầm ầm từng trận tiếng vang, trong lầu vang lên âm thanh điện tử, cảnh báo mọi người tránh xa cửa sổ, bởi vì lưới bảo hộ được khởi động, đứng quá gần sẽ có thể bị điện giật. Trong cùng lúc này, mọi cánh cửa sổ đều đồng thời hạ xuống lá chắn kim loại màu đen, ầm ầm đem ánh sáng đỏ ngăn cách bên ngoài, cuối cùng một tiếng phanh cửa sổ hoàn toàn đóng kín, không còn một chút khe hở. Toàn bộ omega trong ký túc xá đều mắt mở lớn mà nhìn tấm chắn kim loại hạ xuống, văn tự ghê sợ kia cũng bị che khuất. Mặc dù vậy bọn họ cũng vẫn cảm nhận được nỗi tuyệt vọng kia, mà bọn họ lúc này, mọi người, đều bị nhốt lại trong ký túc xá, hệt như chim trong lồng.

Thượng giáo đứng trong phòng làm việc, sắc mặt âm trầm, nhìn giảng viên ba năm đứng trước mặt, hỏi: “omega tự sát kia sao rồi?”

“Lúc được phát hiện, hắn còn thoi thóp, nhưng cũng bị thương rất nặng, điều kiện trị thương trong căn cứ sợ là không thể cứu được, đã vào phòng đông lạnh, đưa vào khoang bảo tồn trong phi thuyền về đế quốc tổng bộ cứu chữa.”

“Hắn làm cách nào để làm bản thân bị thương tới như vậy?”

“Hắn đập bể bồn tắm, dùng mảnh vỡ cắt tĩnh mạch và yết hầu.”

Thượng giáo hơi nhíu mi, tựa hồ một tia thương cảm, sau đó trầm giọng nói: “Báo bên hậu cần, ngày mai lần nữa sửa lại ký túc xá, đem đồ dùng thay toàn bộ bằng gỗ hoặc là kim loại, không sử dụng thứ gì có thể vỡ bể nữa.”

“Vâng.”

“Còn nữa, thứ bên ngoài kia là do omega đó tự làm ra đúng không? Hắn từ đâu có được đạn pháo tín hiệu quân dụng?”,

“Omega này đối với hóa học có thiên phú cực cao, có lẽ là thường ngày vào lúc chúng ta không chú ý, thu thập một ít tài liệu, tự chế tạo đạn tín hiệu quân dụng.” Chủ quản nói, mắt nhìn hồng quang chói sáng bên ngoài, lại nói: “Nói thật, cho dù là đạn tín hiệu quân dụng cũng không có hiệu quả tốt như vậy. Đứa nhỏ này...không nghi ngờ chính là một thiên tài hóa học.”

Kỳ thật, trong lòng chương giáo hiểu rõ những lời này của chủ quản, bất quá, làm chương quản mai tá căn cứ nhiều năm như vậy, còn dạng omega tài hoa nào mà hắn chưa từng thấy qua? Nhưng kết quả thì sao? Tài hoa thì sao? Còn không phải chỉ có thể ở nhà sinh con cho người khác. Chỗ này cũng không phải trường học, bọn họ để omega đến lớp, không phải là dạy học. Nhiệm vụ chính mà đế quốc giao cho bọn họ, tóm gọn 2 chữ...thuần hóa.

Đem tất cả omega thuần hóa thành nhu thuận, sau đó đưa cho alpha, vì đế quốc sinh sản thế hệ sau càng ưu tú.

Bình minh hôm sau, các omega cuối cùng cũng được thả ra khỏi ký túc xá, sau khi dùng xong bữa sáng thì lập nhóm mà đi đến lớp học, lúc này trên bầu trời đã không còn thấy những chữ đỏ đó nữa, mà bọn họ vẫn còn đang thảo luận chuyện đêm hôm qua. Đặc biệt có những người có chút hiểu biết chuyện hôm qua, đều không thể chờ đợi được mà đem tin tức truyền bá đến các bạn xung quanh.

“Nghe nói gì chưa hả, năm ba có người tự sát đó! Mấy cái chữ đỏ hôm qua là do hắn làm ra đó.”

“Hả? Vì sao vậy?”

“Hình như là do không muốn bị phân phối đi, nghe nói trong vòng ba năm hắn đã hai lần muốn trốn khỏi căn cứ, nhưng cả hai lần đều bị bắt trở về. Kỳ thật, người đó vốn có huyết thống thật tốt nha, được vô ban A, nếu như biểu hiện tốt một chút, rất có thể được người của hoàng thất chọn mà, nhưng mà có thể là do có người nói hắn là một omega không an phận, cho nên sẽ cấp hắn cho một vị tướng quân, nghe nói tướng quân kia tính tình không tốt, còn có chút tàn bạo, người phối ngẫu nào cũng chết không rõ ràng, còn sinh một đồng nhóc beta, đều bị vứt bỏ đến những tỉnh cầu khác.”

“Chắc chắn, ta cảm thấy cũng chỉ có thể trách bản thân hắn tự tìm đường chết thôi. Làm cái gì chứ, chúng ta là omega, cho dù có chạy thoát khỏi căn cứ thì sao? Bên ngoài cũng không kiếm được việc làm.”

“Đúng đó đúng đó.”

TTV đi qua những người này, biểu tình không thay đổi, ngược lại, Evan nghe thấy có người nói ra những lời nói nhu vậy thì tức giận không thôi, bật lại: “Hắn chính là không muốn bị người khác sắp xếp, không chấp nhận vận mệnh bị thăm mà thôi, sai chỗ nào? Ta cảm thấy hắn rất có dũng khí.”

“Người tự sát kia tên là Baccho, cũng là một omega bình dân. Xì, đúng là dân đen đề tiện, cũng chỉ có bọn nó mới có thể làm ra chuyện ngu xuẩn không biết trời cao đất rộng như vậy.” Fernan lướt qua bên cạnh, cất giọng khinh miệt nói: “Sao hả, tiểu Evan, có muốn ném thử một chút không?”

“Người!”

“Di ngôn của con lợn kia nói sao ha? Nhưng mà ta tin tưởng, sau ta, sẽ còn có người không khuất phục, bọn họ không muốn bị tùy ý sắp xếp. Ha ha, tức cười, Evan, người nhanh nhanh noi theo đi, không phải đàn anh thấp hèn còn đang chờ người dưới địa ngục hay sao?”

Evan cũng chịu không nổi giọng điệu cặn bã của hắn, quan tâm cmn cái gì quý tộc, cmn cái gì không được đắc tội, trực tiếp tiến lên đẩy ngã Fernan trên mặt đất, đánh cho một trận, những kẻ thường hay theo bên cạnh Fernan thấy vậy cũng vội vàng đến giúp. Vào mắt TTV, một đám omega không có khí lực đánh nhau cũng nhìn chẳng ra sao, không dễ nhìn như công phu trên giường của các cô nương trong thanh lâu. Hắn cảm thấy có chút mất kiên nhẫn, đang chuẩn bị tránh đi xa xa một chút, bỗng nhiên Evan bị Fernan xô té, vừa lúc ngã về hướng này, TTV phản ứng cực nhanh đem người ngăn lại, tránh cho hắn khỏi đụng vào thân thể của mình. TTV không để người khác thân cận, trừ bỏ tính cách quái gở của hắn, nguyên nhân chủ yếu kỳ thật là sợ người khác phát hiện trên người mình còn đeo thêm mấy bao cát. Evan ngẩng lên, nhìn thấy người đỡ mình là TTV, nhất thời trong mắt hiện lên vẻ sùng bái. Fernan rõ ràng là muốn công kích TTV, vừa rồi rõ ràng là đẩy Evan về phía hắn, thấy TTV ra tay, liền châm chọc: “Hay quá, mọi người mau đến đây xem, omega thấp hèn thuần huyết nhất để quốc cũng muốn chen chân vô, xem ra cái di thư kia thật có năng lực cổ vũ nha! Ta cảm thấy trong căn cứ nên cẩn thận nghiêm tra một lần, xem xem tên omega thấp hèn kia có còn đồng bọn hay không, cố ý phát ra cái phát ngôn kích động như vậy.”

“Hừ, người cho là ai cũng giống người hay sao? Trời sinh chỉ muốn bị người thượng!” Evan mắng một câu, hung hăng giơ tay lau máu trên khoé môi.

“Người chỉ là một omega thôi, sao hử, còn muốn thượng người khác hay sao?” Evan chế diễu.

“Người..” Evan còn muốn nói thêm, lại cảm nhận được lực đạo căng thẳng nơi cánh tay đang nắm chặt hắn. Evan bị đau, quay đầu lại nhìn TTV.

“Đủ rồi, đi thôi.” TTV thấp giọng nói.

“Để cho tên kia nhục mạ chúng ta như vậy, người cam tâm sao?” Ánh mắt Evan đỏ lên, quát lớn, hai tay gắt gao nắm chặt.

“Người muốn thế nào?”

“Ta? Ta đương nhiên muốn tên cặn bã kia cút khỏi mắt ta.”

“Cho nên, người muốn giết hắn sao?” TTV lạnh lùng nhìn chằm chằm Evan., nửa điểm đùa vui đều không có.

Evan: “...”

“Nếu không giết hắn, thì ra tay làm gì.”

Evan ngây ngẩn cả người, ngơ ngác mà nhìn omega đậm mạc trẻ tuổi trước mặt.

“Như vậy nếu muốn hắn biến khỏi mắt mình, chỉ còn cách đi khỏi chỗ này.” TTV thản nhiên nói, sau đó buông Evan ra, cũng không liếc mắt nhìn những người khác, bỏ đi vào lớp học.

Evan lấy lại tinh thần, liếc Fernan một cái, nghĩ đến những lời TTV vừa nói, cũng không muốn dây dưa với hắn nữa, chỉ là trừng mắt nhìn Fernan một cái, sau đó sửa sang quần áo chạy theo TTV, cùng vào lớp học.

Fernan khơi mào chuyện này thật vất vả, chưa phát huy được đến đâu, đang muốn đuổi theo tiếp tục gây sự, bỗng nhiên một âm thanh yêu kiều vang lên từ phía sau quát bảo ngưng lại: “Đủ rồi, Fernan! Còn muốn làm lớn chuyện sao? Đừng nói bản thân quý tộc nữa, quá khó coi.”

Fernan quay đầu lại, thấy Miffy đang tới, không khỏi ánh mắt buồn bã, nhưng cũng không la hét thêm nữa, chỉ hừ lạnh một tiếng, mang theo mấy người của hắn bỏ đi. Vừa rồi Miffy ở phía sau nhìn thấy hết toàn bộ hành động của bọn họ, trong đầu bây giờ còn đang nghĩ lại thân thủ xinh đẹp mau lẹ kia của TTV, lui về sau, vươn tay, đỡ người, khuyên can... Khuôn mặt lạnh lùng, giọng điệu đậm mạc, quả thật soái đến mức tim muốn nhảy ra ngoài! Ánh mắt của nàng sáng rõ nhìn theo bóng dáng TTV, sau đó cũng bước nhanh đuổi theo, biết hắn không muốn bất kỳ ai thân cận, liền dừng lại cách hắn 5 bước chân, cuối đầu đi theo phía sau hắn, trộm cười nhẹ, hưng phấn muốn chết.

Mà những omega ở gần đó vây xem, nghe được lời nói phản cảm của Fernan, cũng có vài người lộ ra vẻ mặt bất mãn, nhưng cũng không có hành động gì, chỉ trầm mặc theo TTV vào phòng học.

TTV biết dạo gần đây có nhiều người hoặc là thích đi phía sau hắn hoặc là bên cạnh, đối xử với hắn cũng là càng ngày càng tốt. Chuyện này đối với hắn thật không phải chuyện hay ho gì. Đến giữa lúc nghỉ trưa, lại nghe thông báo căn cứ sẽ sửa đổi hoàn toàn ký túc xá, hơn nữa muốn điều tra toàn bộ vật phẩm riêng tư, TTV không khỏi nhũn mày, cảm thấy nếu trì hoãn nữa, chỉ sợ sẽ sinh ra rất nhiều phiền toái. Chàng vạng tối TTV liền đi vào hoa viên tản bộ, tại giữa một đám cây cối um tùm, tháo hết những bao cát trên người xuống, dấu đi, TTV một thân nhẹ nhàng đi vào bóng hoàng hôn, nhìn nội thành xa xa, hơi nheo mắt.

Lúc rời đi chỗ này, cũng chính là lúc báo thù.

Đế quốc Thất hoàng tử?

Không biết khi người kia gặp lại hắn, sẽ có loại biểu tình gì đây?

Hắn chờ mong.

7. Chương 6

Trong trung tâm giám sát nội thành căn cứ Mai tá, trên màn hình quan sát hiện lên mặt tường trong nội thành, lần thứ hai xuất hiện omega tóc đen đã sớm quen thuộc với cả nhóm theo dõi kia.

“Ừm, kì lạ nha, omega kia vì sao hôm nay lại chạy bộ buổi tối? Trước đây không phải là đều chạy vào buổi sáng sao?” Nhân viên quan sát đã sắp đến giờ tan tầm, nói với đồng nghiệp tối thay ca trong phòng quan sát.

“Có thể là bị dọa sợ hay không, chuyện ngày hôm qua động tĩnh rất lớn, không ít omega đều bị sợ hãi.” Một người khác đoán, trong giọng điệu rõ ràng mang ý tứ khinh thường.

“Có thể là do đó là omega nha, cả đời đều không có trải qua chuyện đáng sợ. Bất quá người cũng phải quan sát kỹ đó, vừa mới xảy ra sự cố, cũng đừng để thêm chuyện gì nữa.” Nhân viên quản lý chuẩn bị tan tầm dặn dò thêm trong lúc mặc áo khoác

“Ừm, đã rõ, ta sẽ nhìn.”

Thông thường, trong phòng điều hành quan sát sẽ có 3 người theo dõi, nhưng lúc này đúng vào lúc ăn cơm chiều, trong phòng quan sát chỉ còn một người này vừa cùng hai người kia giao ca, hai người kia tan tầm, liền còn lại một mình hắn. Đây là thời gian duy nhất trong phòng điều hành quan sát chỉ có một người, khoảng tầm 10 phút.,

Quản lý viên cũng pha cho mình một tách cà phê như ngày thường, theo dõi màn hình. Bởi vì chuyện TTV dọc theo nội thành chạy bộ đã không còn gì mới lạ, cho nên hắn chỉ nhìn trong chốc lát, rồi không chú ý đến nữa. Dù sao cũng là một mình hắn gần cả trăm cái màn hình, cũng không thể nào chỉ nhìn một mình TTV.

Đại khái khoảng hai ba phút sau, khi quản lý viên lần thứ hai đem ánh mắt về lại nội thành, phát hiện tốc độ chạy của TTV giảm bớt, thở hồng hộc cơ hồ muốn kiệt sức. Lại qua hai phút, TTV đơn giản dựa vào tường thành nghỉ ngơi, sau đó cứ nghỉ ngơi một chập lại đi bộ một chập.

“Xi, một omega, hà tất phải tự làm khổ.” Quản lý viên lắc đầu khó hiểu, tiếp tục theo dõi những màn hình khác.

Camera trong căn cứ vô cùng dày đặc, chỉ mặt trong nội thành, cứ năm mươi mét có 2 cái camera hai bên, đánh số từ 1 tới 160, thậm chí những góc chết hoặc vị trí trọng yếu còn có camera xoay.

Nếu như nói, số camera này có thể đồng thời theo dõi mọi hoạt động bình thường, như vậy, bất kể là ai, không có khả năng dưới một tình huống gì đó mà làm những chuyện khác thường, càng miễn bàn chuyện bỏ trốn.

TTV trong hơn 1 năm sinh sống ở đây, đi khắp mọi ngõ ngách trong nội thành, nhớ rõ phạm vi quan sát của mỗi một camera, cũng không ngừng tính toán, làm sao để dưới mạng lưới theo dõi dày đặc này, xé mở ra một con đường.

Cuối cùng hắn quyết định chọn camera đánh số 45 47 48 trên tường thành.

Năm giờ rưỡi tối. Nhân viên trong phòng quan sát thay ca, TTV biết trong vòng 10 phút đồng hồ sau đó, trong phòng quan sát chỉ có một người. Hắn bắt đầu chạy chậm, đến camera số 45, hắn có thời gian 6 giây camera quay số 46 ở đối diện sẽ quay về hướng ngược lại, mà phạm vi quan sát tối đa của camera cố định số 44 vừa lúc nằm lại ngay giữa số 45 cùng 46. TTV lợi dụng góc chết hình thành trong 6 giây này, trên tay bôi lên một loại vật chất kết dính, sau đó xoay người nhảy thẳng lên tường, rất nhanh hướng lên trên leo gần 20m, quăng ra thiết bị nhiễu sóng tự chế về hướng camera số 45, kế tiếp cũng dùng một cách thức đối phó camera số 47 và 48. Cái thiết bị nhiễu sóng này thực ra chỉ là một loại kim loại đặc biệt, đặt ở gần camera, khiến cho hình ảnh trên camera vĩnh viễn ngừng lại thời điểm này. Như vậy so với việc phá vỡ camera, càng làm cho người khác không chú ý. Nếu như là một người bình thường, đứng lại gần camera, sẽ khiến quan sát viên chú ý, nhưng TTV đã dùng việc chạy bộ che dấu, hơn nữa mỗi ngày đều chạy, nhóm quản lý viên đã sớm tập thành thói quen, mà hắn vừa tỏ ra mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi, cũng là chuyện trước đây thường xuyên xảy ra, bởi vậy, cũng không ai nghi ngờ, TTV dựa vào tay chân nhanh nhẹn đã động tay động chân với 3 cái camera.

Làm xong, cũng vừa qua 10 phút.

Khi nhóm quan sát viên dùng cơm xong trở về, TTV đã chậm rãi trở về dãy phòng học.

Sáu giờ.

Dãy phòng học đang yên tĩnh lại một phen âm ỉ, bởi vì đây là khóa học cuối cùng trong ngày. Mà với năm hai khóa học cuối cùng ngày cuối tuần đều là bỏ trống. TTV đứng ở cửa một phòng học năm 3, chờ giáo sư lễ nghi giao tiếp đi ra.

“Lão sư, đây là khóa luận của ta, lúc đi học để quên trong ký túc xá.” TTV nói xong liền lấy bài tập trễ hạn của mình trong túi ra. Khóa học giao tiếp năm hai, không giống với năm nhất vốn chỉ dạy một ít lễ nghi thông thường, mà là thiên về cung cấp tư liệu về những alpha thượng đẳng trong đế quốc, dạy bọn họ những hiểu biết về bối cảnh xuất thân những alpha này, sở thích cũng như những việc không thích, để tương lai có thể dựa vào những điều này mà lấy lòng đối phương. Giáo sư dạy lễ nghi giao tiếp chính là một người đàn ông beta trung niên, đối với học sinh có thể đọc tỉ mỉ tư liệu về alpha trong đế quốc cảm thấy rất hài lòng, chỉ quên bài làm một lần mà thôi, có thể tha thứ được. Hơn nữa bởi vì độ thuần huyết của hắn, mỗi một vị giáo sư trong căn cứ cơ hồ đều đối hắn thêm một phần coi trọng. Mặc dù omega có mái tóc đen hiếm thấy này cũng không thích nói chuyện, nhưng điều này cũng không thay đổi cảm tình của giáo sư đối với hắn, bởi vậy, khi TTV nói có chút chuyện muốn hỏi, hắn liền đồng ý.

Lúc này bên ngoài là thời điểm hoàng hôn, thầy trò hai người đi ra khỏi phòng học, đi dọc theo hoa viên hướng đến nội thành, vừa tản bộ vừa nói chuyện phiếm, bởi vì vừa ra khỏi phòng học, bọn họ theo cử hông phía tây của dãy phòng học rời đi, mà cửa tây này, đối diện camera số 47 và 48.

Trải qua hơn 1 năm huấn luyện, TTV bây giờ đã phi thường rõ hành vi cử chỉ của giai cấp thượng lưu ở đế quốc, lúc này hắn đẹp bỏ một thân tác phong lạnh lùng quái gở ngày thường, thập phần hữu lễ mà đi bên cạnh giáo sư, khóe môi hơi mang nét cười, chú ý sử dụng âm tiết đúng với phong trào thịnh hành trong giới quý tộc. Giáo sư lễ nghi giảng giải vấn đề cho TTV, ngẫu nhiên nghiêng người nhìn xem omega xinh đẹp lại có cử chỉ tao nhã này, không khỏi mỉm cười hài lòng. Nhưng mà, đang lúc hắn vui mừng vì chính thành quả dạy dỗ của mình thì xung quanh dãy phòng học, mọi người đã về hết, còn bọn họ đang đi đến trước một gốc cây đại thụ, đúng lúc này, giáo sư cảm thấy tê dại sau gáy, chính thức hôn mê. TTV đỡ lấy vị giáo sư bị đánh ngất xỉu, vì sợ có người từ dãy phòng học nhìn về hướng này, lập tức xoay người, lợi dụng bóng cây đại thụ cao to cản tầm mắt, từ trong túi áo giáo sư lấy ra mấy nhãn tin, nhấn một tin: vợ iu, tối nay đánh bài với đồng nghiệp, không về.

Carow Downie, giáo sư ngành giao tế học, nhà ở bên trong khu cư trú dành cho giáo viên ở ngoại thành, đam mê bài brit, thường xuyên ở lại trong căn cứ đánh bài cùng đồng nghiệp trắng đêm không về, nhưng mỗi lần đều sẽ báo với vợ.

Đây là tư liệu TTV nắm được, kỳ thực, không chỉ riêng Carrow Downie, tư liệu mọi giáo sư trong căn cứ hẳn đều rành mạch, hẳn có thể lặng yên không một tiếng động theo dõi một người lên tục mấy tháng liền mà còn không để người phát hiện, cho nên chút thông tin này, hẳn không mất chút công sức mà thu vào tay.

Sáu giờ rưỡi

Sắc trời đã tối đen, tại cổng nội thành, chuyến xe cuối cùng của công nhân chuẩn bị đi ra.

Giáo sư Carrow vẫn như ngày thường, mặc áo măng tô nâu không cổ, quần khaki quàng đội mũ dạ, bước lên xe. Hắn hôm nay nhìn đặc biệt mệt mỏi, giáo sư toàn văn phòng chào hắn hắn cũng chỉ hừ có lẽ. Hắn vừa lên xe liền ngồi vào hàng cuối cùng, sập mũ xuống mặt, ngủ. Sau lưng hắn, đèn sau xe chiếu sáng cổng nội thành đang từ từ đóng lại.

8. Chương 7

Căn cứ Mai Tả có hai bức tường thành, nội thành quan trọng bảo hộ, vào khó ra dễ, ngoại thành ngược lại, dễ vào khó ra.

Bảy giờ tối.

Nhóm quản lý viên đang chơi bài trong phòng quan sát bỗng nhiên nghe thấy từng trận tiếng bước chân dồn dập ngoài cửa, một người trạng thái rối loạn chạy vào thông báo: “Mau mau dẹp hết đi, thượng giáo tự mình đến tuần tra.”

Một trận tay chân luống cuống, khói thuốc trong phòng còn chưa kịp tan hết, thượng giáo liền dẫn mấy vị quản lý cấp cao đi tới. Nghe rõ mùi thuốc lá còn trong không khí, thượng giáo nhíu mày bất mãn “Gần đây có chuyện gì bất thường không?”

“Báo cáo thượng giáo, mọi việc đều bình thường.”

“Hừ, để cho một omega liên tục trốn hai lần, sau còn xem tự sát trong phòng ngủ, ta thật sự hoài nghi lời cam đoan của các người.”

“Cho nên, thượng giáo, chúng ta yêu cầu lắp camera trong phòng của omega, nhưng vẫn chưa được phê chuẩn.” tổ trưởng vẻ mặt đau khổ mà nói.

“Bắt camera trong phòng của omega, muốn tạo nhược điểm cho mấy vị lão già phe đòi bình đẳng bắt lấy sao? Mấy năm nay vấn đề nhân quyền của omega luôn là đề tài nhạy cảm, không muốn rước phiền toái thì im miệng đi.”

Thượng giáo vẻ mặt bình tĩnh, ngẩng đầu theo dõi màn hình đầy tường. Trong căn cứ vừa mới xảy ra chuyện, bên quân đội thượng tầng không chút khách khí mà phát đến thông tin cảnh cáo răn dạy thượng giáo, ai cũng nhìn ra tâm tình hắn không tốt, bởi vậy cũng không dám lên tiếng nữa.

Ánh mắt thượng giáo đảo qua một loạt màn hình quan sát, vốn là có chút không để ý, nhưng cũng không biết hắn nhìn đến cái gì, ánh mắt đảo qua một chỗ nào đó, cả người cứng đờ, sau đó chậm rãi nheo mắt lại.

“Phóng lớn hình ảnh camera 45 47, 48 vách tường nội thành cho ta.”

Vài nhân viên trong phòng quan sát không hiểu xảy ra chuyện gì, chỉ thấy thượng giáo sắc mặt khó coi, không dám sai ý, nhanh chóng mang hình ảnh trên 3 cái camera kia phóng lớn.

Thượng giáo nhìn chăm chú màn hình quan sát, càng nhìn sắc mặt càng tái nhợt.

“Các người ai có thể nói cho ta biết vì sao lá cây trong màn hình...đều đứng im.”

Quan sát viên lúc này cũng đồng thời nhìn về ba cái màn hình lớn kia, lúc trước nằm lẫn trong cả trăm cái màn hình nhỏ liền không để ý, đến lúc này, bọn họ mới phát hiện vấn đề.

Theo hình ảnh trong những camera kia, lá cây hoa cỏ đều phải nhẹ nhàng đung đưa, chỉ trong đúng ba màn hình này, lá cây đều bất động. Tổ trưởng phòng quan sát đã nhận ra vấn đề, vội liên lạc với nhân viên trực đang ở gần đó đi kiểm tra ba cái camera này, Thực nhanh, nhân viên trực liền phục hồi ba camera 45, 47, 48, cả ba đều bị người dùng kim loại đặc biệt nhiễu loạn sóng, hình ảnh đều dừng vào lúc 5h36 và 5h39. Tất cả mọi người đều không dám tin mà trừng mắt nhìn ba cái màn hình yên tĩnh. không gây chú ý, dưới sức quan sát 24/24 vẫn có thể động tay động chân vào 3 camera, chuyện này...Đến tột cùng là ai làm!

“Lập tức tập hợp tất cả omega đến quảng trường điểm danh, kiểm tra xem có sót ai không! Còn nữa, báo với nhân viên giám thị bên trong ngoại thành, khởi động hình thức an toàn khẩn cấp, phong tỏa căn cứ, không cho bất cứ ai rời khỏi ngoại thành, cho đến khi xác định mọi omega đều an toàn mới thôi.”

Mười lăm phút sau.

“Báo cáo thượng giáo, đã tập hợp mọi người đến quảng trường, chỉ có omega thuần huyết 99.99% kia là không...không thấy.”

“Báo cáo thượng giáo, đã đồng thời phong tỏa nội thành cùng ngoại thành, cũng đã theo dõi toàn bộ ra đa nội ngoại thành cũng không phát hiện tung tích omega đã trốn.”

“Báo cáo thượng giáo, phát hiện giáo sư lễ nghi bất tỉnh dưới gốc cây, bị người bịt miệng, trói chặt toàn thân, giấu trong bụi cây bên ngoài cổng tây của dãy phòng học.”

“Báo cáo thượng giáo, tổ bảo an trong ngoại thành phát hiện bọn họ có hai nhân viên bị tập kích, vũ khí trên người bị cướp đi.”

...

Tin tức xấu truyền đến liên tiếp không ngừng, thượng giáo sắc mặt đã vô cùng khó coi, chủ quản giáo sự đứng ở bên cạnh hần nhắc nhở hần: “thượng giáo, chúng ta có cần báo cho quân đoàn 25 không, nhờ bọn họ phụ giúp bắt về omega chạy trốn kia.”

Thượng giáo thở một hơi, nửa ngày mới quyết định.

“Omega lần trước chạy trốn hai lần, chúng ta đều bắt được, trước tiên cũng không cần kinh động quân đội.” Sóng trước vừa đi sóng sau đã tới, hần cũng không muốn bị mắng đến cầu huyết lâm đầu.

“Nhưng mà, thượng giáo, ta cảm thấy chuyện lần này thật không đơn giản như hai lần trước.”

Chủ quản giáo sự khẽ nhíu mày, hần lần trước lên lớp TTV, omega này rất đặc biệt, mỗi lần ánh mắt đen kịt kia nhìn đến hần, trong lòng liền nhin không được nổi lên một trận lạnh ý. Không ai biết kẻ kia suy nghĩ cái gì, hần cũng không có bạn, vẫn một người đi về, nhưng trên người hần lại tồn tại một lực hấp dẫn khó hiểu. Nhớ tới một lần kia, nhìn thấy hần đi phía trước, phía sau một nhóm omega không biết vô tình hay cố ý mà theo sau hần, vô thanh vô tức mà tạo thành một hình ảnh vô cùng ăn ý...Thật giống hình ảnh con sói đầu đàn cô độc, yên lặng mà thu hút bấy sói tụ lại một chỗ, làm người kinh sợ. Chân chính làm cho quản giáo sợ hãi, là một lần kia trong chương trình giáo dục sự chịu đựng, mọi omega đều phải dùng được phẩm mô phỏng động dục kỳ, sau đó sẽ có nhân viên chuyên môn hướng dẫn cho bọn họ điều chỉnh thân thể về trạng thái tốt nhất, để có thể nghênh hợp alpha bằng cách thức tốt nhất.. Omega sau khi dùng được phẩm đều giống nhau, thân thể đều hư nhuyễn, chân cũng đứng không được, hơn nữa vì không nhận được sự an ủi của alpha, mà trở nên khát khao khó nhịn, sẽ rên rỉ, sẽ cọ xát thân thể chính mình, thậm chí sẽ nhin không được mà thủ dâm. Mà giáo viên sẽ ở bên cạnh nhìn hết bộ dáng bất kham của bọn họ, omega chỉ có thể không chút tôn nghiêm mà ở trước mặt người khác làm trò hề. Chỉ có người kia, chưa từng lộ ra tình huống như vậy. Sau mỗi lần dùng thuốc, sắc mặt của hần tuy rằng ửng đỏ, ánh mắt ướt át, nhưng tuyệt đối không phát ra một âm thanh nào, vẫn như cũ có thể bình tĩnh kiềm chế mà đứng thẳng. Cặp mắt đen ngày thường lãnh tĩnh đậm mạc, lúc này càng lạnh đến kinh người, ngay cả giáo viên cũng cảm thấy uy hiếp, không dám đến chỗ hần mà trò chuyện.

Omega càng tinh huyết, lúc động dục lại càng khó kiềm chế bản thân, quanh thân lan tỏa omega tin tức tổ nồng đậm ngọt ngào, không chỉ sẽ làm alpha phát cuồng, đối với bản thân còn có công dụng thúc tỉnh. Mà

omega này tinh huyết 99.99%, lại dùng một sự chịu đựng đến khủng bố, đánh nát mọi lẽ thường cùng suy đoán.

Cho nên nếu thật sự để cho một người như vậy chạy mất, dựa vào năng lực tìm kiếm của căn cứ, thật có thể bắt hắn về sao? Quân giáo thật sự hoài nghi.

Đang lúc quân giáo suy nghĩ đến xuất thần, lại nghe thượng giáo nói: “Omega kia nhất định còn ở trong ngoại thành, chỉ cần chúng ta phát lệnh truy lùng, cộng thêm dùng ra đa dò tìm tin tức tổ Omega, chắc sẽ nhanh chóng tìm ra hắn. Mà cho dù hắn có thực sự trốn ra khỏi ngoại thành, đây còn là lúc quân chế, bên trạm không gian cũng không có chuyến bay nào rời đi, omega này cũng không có cách nào thoát khỏi tình cầu Mai tá. Ba ngày sau, nếu chúng ta vẫn không tìm thấy, lúc đó sẽ đi tìm quân đoàn 25.”

Nghe thượng giáo nói như vậy, những người khác cũng không có ý kiến gì nữa, dù sao trước giờ đều chưa từng có omega nào chạy được ra khỏi ngoại thành. Cho dù là lợi hại như thế nào, binh đoàn 25 đóng bên ngoài cũng không phải là vô dụng.

“Phải rồi, quân đoàn 25 ngoài kia, ai là phân đội trưởng?” thượng giáo giống như nhớ tới điều gì, liền hỏi.

“Là đại tá Vide.”

Nghe được tên này, thượng giáo thoáng trầm mặc.

Vide tướng quân, phân đội trưởng binh đoàn 25, tác phong rất rất không tốt, nghe đồn từng có vết nhơ ngược đãi omega phôi ngẫu. Hắn chính là vị tướng quân chỉ nghe tên đã khiến Basso tự sát vì lo bị phân đến cho hắn, vốn là một thành viên đẳng cấp tiến, từng đề nghị hợp phát buôn bán omega, cầm hận tất cả omega quyền quý không có quy củ phiến toái. Nếu để hắn tới bắt omega bỏ trốn kia...Ánh mắt thượng giáo trầm xuống, không khỏi âm thầm cầu nguyện trong lòng, hy vọng có thể bằng thực lực tại căn cứ có thể nhanh chóng bắt omega kia về, không chỉ là vì bản thân hắn, còn là vì chính omega kia. Huống chi, chỉ là một omega, có thể trốn thoát thì sao, bọn họ từ nhỏ là người gây giống được bảo hộ, ở thế giới bên ngoài, làm sao có thể một mình sinh tồn.

9. Chương 8

Canh ba 6 giờ tối.

Lúc này, trước khi thượng giáo vào phòng quan sát phát hiện có omega chạy trốn 15 phút

Xe đưa đón nhân viên căn cứ đưa TTV đến trước cửa nhà giáo sư Carro, để tránh hoài nghi, TTV xuống xe. Bên trong ngoại thành rất rộng, diện tích đại khái lớn gấp 5 lần nội thành, chủ yếu là nhà của nhân viên công tác., chia thành khu vực sản xuất và khu vực cư trú. Omega trong nội thành đều không được vào. Khu cư trú điều kiện vô cùng tốt, đều là biệt thự đơn hoặc tiểu viện.

Mona, con gái giáo sư Carrow vừa dùng xong cơm chiều, đang xem một bộ phim thần tượng mới ra. Nội dung phim kể về câu chuyện một omega tiêm vào thuốc ức chế tin tức tổ, giả trang thành beta lẫn vào quân doanh, cuối cùng cùng với đại tướng quân viết nên một câu chuyện tình lâm li bi đát. Không kể đến trình độ khoa học kỹ thuật hiện nay tại đế quốc, cũng chưa thể sản xuất ra loại thuốc ức chế tin tức tổ này, mà cho dù có sản xuất ra được, chỉ dựa vào thân thể mảnh mai của omega, còn có tình trạng yếu ớt khi động dục, làm sao có thể chịu đựng sinh hoạt gian khổ trong quân đội, càng không nói tới chuyện có thể cùng alpha cường đại chiến đấu giết địch! Nội dung phim quả thực rất phi thực tế, có vẻ chỉ để cho nhóm omega suốt ngày ru rú trong nhà đến nhàm chán tự sướng một chút thôi. Mona bĩu môi, thu dọn bàn ăn, dắt chó con nhà mình đi dạo, vừa lúc nhìn qua hàng rào thấy xe đưa đón nhân viên.

“Ba ba, ba về rồi, không phải nói với mẹ là đi đánh bài sao?” Mona nhìn thấy phụ thân xuống xe, nhanh chóng chạy ra đón. Trước cổng lớn chỉ có một ngọn đèn đường, ánh sáng mờ ảo, Giáo sư Carrow đội chiếc mũ thường ngày, kéo xuống thật thấp, cổ áo măng tô dựng lên cao, che gần hết khuôn mặt. Lúc Mona mở

của cũng không nhận ra điều gì không phù hợp, xe đưa đón liền chạy đi, Giáo sư Carrow vào cửa, đúng lúc này, chó con lại hướng về giáo sư Carrow sửa.

“Tiểu Ni, người làm sao vậy hả.”, Mona giật mình nhìn biểu tình khác lạ của chó con nhà mình, ngay sau đó, nàng cũng cảm nhận được chỗ không đúng, bởi vì trong không khí bỗng nhiên xuất hiện một tia tin tức tổ omega xa lạ.

“Người..” Mona nheo mắt lại nhìn cái người mà nàng vẫn cho rằng chính là phụ thân của mình, vừa tính nói chuyện, bỗng nhiên bị bịt miệng, lôi đến một góc vườn tối tăm, bị hung hăng đẩy dựa vào vách tường.

Tiểu Ni vẫn còn lớn tiếng sửa, còn muốn nhảy lên cắn ống quần người kia, người kia lấy một cục đá bắn vào trên mình Tiểu Ni, nó liền lăn ra mặt đất bất tỉnh.

Tiểu Ni!

Mona muốn hét thật to, lại bị người này bịt miệng kêu không được.

“Nếu không muốn chết, đừng làm ồn.” một thanh âm không cảm xúc vang lên bên tai.

Người kia dễ dàng khống chế nàng chặt chẽ, không nhúc nhích được, Mona thật sợ hãi.

Đó là omega sao? Nhưng mà...vì sao một omega lại có khí lực mạnh mẽ như vậy! Điều này không có khả năng!

“Trả lời câu hỏi của ta, làm loạn liền giết, hiểu không?”

Mona hoảng sợ trừng lớn ánh mắt, ngẩng đầu, đối diện một đôi mắt đen cực kì đẹp, long mi vừa dài vừa dày rủ xuống, che khuất mọi cảm xúc trong ánh mắt kia. Cổ áo măng tô che khuất nửa khuôn mặt hắn, chỉ lộ ra chiếc mũi anh tuấn. Người này là omega, tin tức tổ tản ra trên người tổ cáo thân phận hắn, nhưng, đối với Mona mà nói, ánh mắt của người này lúc này, thật giống ánh mắt những vị tướng quân tài giỏi trên tivi, lãnh huyết, vô tình, đậm đặc..Không! Hắn còn đáng sợ hơn! Trong ánh mắt người này, căn bản không có một chút biểu cảm nào cả.

Thấy Mona không trả lời, ánh mắt hắn trầm xuống, dưới tay dùng sức, nắm chặt đến xương cốt cũng đau, giống như sắp bị bóp nát.

“Hiểu không?” Hắn lần nữa hỏi lại.

Mona kinh hoàng lấy lại tinh thần, gần như hít thở không thông mà gật gật đầu.

Bàn tay che miệng nàng cuối cùng cũng buông ra, Mona há miệng thở dốc, không ngờ bàn tay kia từ từ đi xuống, bóp cần cổ trắng mịn, chế trụ.

“Chốt bảo an gần nhất nằm ở đâu?”

“Đi... đi nửa giờ về hướng đông, chính là lầu bảo an khu nam.”

Mona cảm thấy bàn tay trên cổ mình, lạnh lẽo mà mạnh mẽ, như một cái kim sắt, tựa hồ lúc nào cũng có thể khép lại, nhắm mắt cắt đứt yết hầu của nàng.

“Nói dối.” Hắn kề sát vào, mang theo khí tức nguy hiểm, ánh mắt thẳng tắp, chăm chăm nhìn nàng, sau đó tay từng chút nắm chặt.

“Không! Ta không có nói dối! Là thật, là sự thật!”. Mona sợ đến phát khóc, thút thít đáp, nước mắt theo khóe mắt chảy xuống, nàng cảm thấy mình sắp chết.

“Từ đây đến ngoại tường thành, còn xa không?”

“Từ lầu bảo an khu nam đi bộ hơn hai mươi phút thì tới cổng đông nam, ta đều nói thật, người không nên..a,a,a,a,a,a!” Mona bị dọa sợ thật sự, gắt gao nhắm mắt lại, không đối khí mà đem mọi chuyện mình biết nói hết.

Trên gương mặt có cái gì phát qua, Mona mở mắt, nhìn thấy người nọ nhẹ nhàng lau đi nước mắt của nàng, sau đó buông lỏng tay, ánh mắt nhìn nàng mang vài phần trên chọc.

“Người, người đã làm gì cha ta?”. Mona trừng lớn mắt, thấy người nọ đem mũ áo của cha mình cởi quăng xuống đất, lấy hết can đảm lớn tiếng hỏi.

“Đừng lo, hấn không sao.” Người nọ nói xong câu đó, nhìn về phía cửa lớn, chậm rãi lùi ra sau hai bước, sau đó đột nhiên đứng dậy nhảy. Trước mặt là hai cái hàng rào kim loại, tay bắt lấy hàng rào mượn lực, lộn một cái liền qua khỏi cổng hàng rào cao bốn thước, sau khi tiếp đất liền chạy nhanh về phía đông, vài cái chớp mắt bóng dáng đã biến mất.

Nhưng chỉ trong một chớp mắt, Mona chân chính nhìn thấy khuôn mặt của hấn, tuy chỉ thấy một bên mặt, nhưng ánh nhìn kia, làm cho tim nàng đập nhanh một nhịp. Trên thế giới này lại có người đẹp như vậy, Mona theo bản năng sờ sờ mặt mình, chỗ vừa nãy hấn chạm vào như lửa nóng.. Ngay người một lát, Mona mãnh liệt lấy lại tinh thần.

Cmn nàng đây là mắc phải hội chứng Stockholm hay sao! Trên mặt thiêu đốt cái con khỉ a! Tên kia vừa nãy xém nữa bóp chết mình đó có được không! Papa còn không biết có phải đã bị hấn bóp chết rồi hay không nữa có được không!

Nhìn đến tiểu Ni té chổng vó trên mặt đất, Mona đang chạy qua, đang muốn kêu to lên, tiểu Ni lại cử động, mở một đôi mắt to ngập nước nhìn Mona mà rên ư ử, sau đó vẫy đuôi đứng lên.

Mona: “...”

Nghĩ đến ánh mắt trêu chọc lúc nãy của người kia, trên mặt nàng lại cảm thấy nóng.

Đáng ghét, một người xấu còn có bộ dáng đẹp như vậy để làm gì chứ...Còn có, bộ dáng nhảy qua cổng lúc nãy của hấn thật cmn soái có được không (gào thét – ing)! Vì sao lại là omega chứ, thật là đáng tiếc...

Từ từ, omega...

Mãi nhớ sắc đẹp, Mona mới đột nhiên phản ứng, chỗ này sao lại có omega chạy đến? Chẳng lẽ là người trong căn cứ chạy trốn sao?

Bây giờ tối.

Lúc này thượng giáo vừa đi vào phòng quan sát, không vừa ý với thái độ lười nhác của nhân viên.

Mà TTV đã tìm được lầu bảo an khu nam. Mona nói lộ trình nửa giờ đi bộ, hấn chỉ chạy có hơn mười phút đã đến.

Cách thức phân bố bảo an cũng cùng hệ thống trong căn cứ, cho nên cũng có phòng quan sát, camera xoay, súng laser, không khác biệt so với nội thành. TTV biết rõ bố trí trong căn cứ nội thành, cho nên đối với bố cục tại ngoại thành, cũng có thể nắm bắt 8 phần, TTV đi ấn định một phương hướng, rất nhanh đã có thể tìm được lầu bảo an.

Lúc này trong một ngõ nhỏ bên đường truyền đến tiếng bước chân, TTV lập tức né tránh. Chỉ thấy hai người mặc đồng phục quản lý căn cứ từ trong ngõ nhỏ lắc lư đi ra, rõ ràng là uống say. Nơi này gần khu sinh hoạt, có rất nhiều tụ điểm ăn chơi phục vụ nhân viên công tác sau giờ làm việc, như là quán bar, nhà hàng, quán rượu...

Từ quần áo hai người này mặc, có thể cho rằng họ chính là khổng chế viên đi tuần tra an toàn theo thông lệ. TTV nhìn hai người chậm rãi đến gần, ánh mắt chuyển đến vũ khí bên hông họ, hấn đặc biệt nhận ra một trong hai món vũ khí chính là một thanh kiếm laser chưa mở, một tia khát vọng bản năng giống với kiếp trước kia chột lóe lên trong mắt. Hấn không kìm lòng nổi siết tay, món đồ kia từ lâu thật lâu đã luôn nắm trong tay, cùng hấn như hình với bóng, là người bạn duy nhất sẽ không phản bội hấn

Có kiếm, giữ mệnh.

Có kiếm, giữ được tôn nghiêm.

Đây chính là tín ngưỡng của TTV, một loại trù bái giống như linh hồn dành cho thần linh. Mà hiện giờ, hấn đã gần như quên đi cảm giác tín ngưỡng này, linh hồn của hấn, tựa như đã khô héo từ lâu...

Bây giờ một phút tối.

Toàn bộ căn cứ phát thông báo, một omega bỏ trốn ra ngoài, trong ngoài thành liên hợp lòng bắt, thông báo tất cả mọi người để ý xung quanh xem có người lạ qua lại hay không, nếu phát hiện manh mối, lập tức báo cáo, sẽ được thưởng món tiền lớn.

TTV lên qua góc chết của một đồng camera, đi vào lầu bảo an khu nam, tìm được quần áo không chế viên trong một căn phòng trống, nhanh chóng thay đồ, tìm đến phòng quan sát, đứng ngoài cửa nghe hai người bên trong nói chuyện:

“Chuyện gì vậy hả? Lại có một omega ngu ngốc bỏ trốn, bọn này đầu óc có bệnh hay sao?”

“Haiz, đừng oán trách nữa, sống thoải mái chút đi, tiểu o trốn đi lần này nghe nói rất lợi hại đó, tổ bảo an của chúng ta có hai người bị tập kích, còn bị đoạt vũ khí, cho nên chúng ta đều nên đề phòng một chút.”

“Cái gì? Ai mà vô dụng như vậy a? Cư nhiên bị một omega tập kích? Có báo cáo cho binh đoàn 25 không đây?”

“Không, thượng cấp muốn chúng ta tìm ở chỗ này trước, ba ngày sau nếu không kiểm được người mới nhờ sự giúp đỡ của quân đội.”

“Xi, theo ta á, nên để quân đội ra mặt, hảo hảo dạy bảo bọn omega không biết trời cao đất rộng đó một chút, để cho bọn nó nhớ rõ một chút.”

“Cũng không nên nói như vậy đâu, nghĩ kỹ lại, bọn họ cũng rất đáng thương.”

TTV không tiếp tục nghe, vì hắn đã nghe được tin tức hắn quan tâm.

Ba ngày tìm không thấy người, binh đoàn mới hành động.

TTV không nghĩ tới lâu như vậy, bất quá, để thoát khỏi tình cầu đáng ghét này, hắn sẵn lòng chờ đợi.

Ba ngày sao...

TTV hơi mím môi, ánh mắt lộ ra khinh miệt,

Hắn ngược lại muốn xem xem, trong ba ngày mấy người kia làm sao tìm được hắn.

10. Chương 9

Thượng giáo ngồi trong phòng làm việc, trong gạt tàn thuốc cơ man là đầu lọc thuốc đã hút xong, hắn cơ hồ đã ba ngày không ngủ, giờ phút này trông thập phần tiêu tụy.

Mỗi một tin tức được thỉnh thoảng báo về, chính là, bọn họ đem toàn bộ tình cầu lục tung, vẫn không tìm được tung tích omega kia.

“Thượng giáo, có lẽ hắn đã đi khỏi căn cứ, không thể lại trì hoãn nữa, chúng ta hãy nhanh chóng báo với binh đoàn 25, để bọn họ cùng tham gia lùng bắt.”

Ngón trỏ của thượng giáo phiền não không yên mà gõ gõ trên mặt bàn, sắc mặt ngưng trọng, im lặng thật lâu, cuối cùng thở dài bất đắc dĩ, đứng lên, phát thông báo đến bộ chỉ huy quân đoàn 25.

Trên màn ảnh toàn tức xuất hiện một quân nhân ngồi trong ghế xoay, cả người dựa vào lưng ghế, nhìn qua có chút lười thoi, cúc áo trên quân trang không cài, chân mang giày quân đội màu đen, hai chân bắt chéo, vẻ mặt ngạo mạn.

Thượng giáo dùng nghi thức quân đội cung kính chào hắn, quân nhân kia nâng nâng mí mắt, biếng nhác mà nói:

“York, đã lâu không gặp, sao, nơi đó lại xảy ra chuyện gì?”

Mặc dù phi thường không thích người này, nhưng thượng giáo York không còn cách nào, không thể không báo cáo chi tiết: ” Báo cáo đại tá Vide, lần này có một việc, muốn nhờ ngài hỗ trợ...”

Trong bộ chỉ huy binh đoàn 25

Sau khi chấm dứt thông tin cùng thượng giáo, đại tá Vide gãi cằm lún phún râu, huyết sáo, nói với phó quân đang đi tới: ” Đi nói với bọn hỗn tạp kia một tin tốt, trong căn cứ lại có con chuột nhỏ không nghe lời chạy ra, để cho bọn họ chuẩn bị tốt, bản tướng quân muốn cho bọn họ một bữa vui vẻ..”

Lúc đại tá Vide nói những lời này, thật giống như sư tử trên thảo nguyên nhìn thấy linh dương trốn trong bụi cỏ, một đôi mắt đen lúng liếng, tràn ngập tham lam cùng hưng phấn.

Tuy rằng nói tác phong của đại tá Vide không tốt, nhưng bản thân hắn quả thật có chút tài năng, sau khi tiếp nhận nhiệm vụ lùng bắt omega chạy trốn, liền lập tức lệnh căn cứ mai tá cung cấp thông tin chi tiết về Omega bỏ trốn.

Vide vừa xem tư liệu vừa cười: “Uy, xem ra omega chạy trốn lần này cũng có chút thú vị, trong ký lục vật phẩm sinh hoạt của hắn được người máy lưu lại, có nhiều đồ vật kỳ lạ thú vị, kim tiêm, vải, thùng, còn có cát là sao? Chắc chắn, đây là muốn làm cái gì, làm búp bê vải sao?”

“Tướng quân, quân giáo York nói, sau khi bọn họ phát hiện có omega chạy trốn liền sử dụng hình ảnh ra đa, nhưng toàn bộ căn cứ đều tìm không thấy tin tức tổ của hắn, không biết đã thoát khỏi căn cứ hay chưa? Chúng ta có phải trực tiếp tiến hành lùng bắt tại ngoại thành không?”

“Căn cứ vào thời gian camera bị tác động cùng thân phận của giáo sư bị công kích kia, tiểu O này là lên chuyến xe đưa rước cuối cùng rời khỏi nội thành, mà con gái vị giáo sư kia cũng nói là chưa đến bảy giờ, nhìn thấy một người xa lạ nguy trang thành ba của mình, tên York ngu ngốc kia vào lúc 7h 5p hạ lệnh phong tỏa cả nội ngoại thành, ta không tin omega nhỏ này có thể có năng lực thần thông quảng đại, trong 5p đồng hồ chạy ra khỏi ngoại thành. Bọn vô dụng trong căn cứ nói ra đa không phát hiện được tin tức tổ thì có nghĩa là không có hay sao? Xì, đám thiết bị kia của bọn chúng cũng không biết là loại đồ vật cũ rích đã bị quân đội đào thải từ hồi nào, khác biệt rất lớn, tin bọn đó còn không bằng tin đám chó ta huấn luyện! Dừng ra đa của chúng ta, quét thêm một lần.”

“Vâng.”

Sau khi phát lệnh, tướng quân Vide tiếp tục ngồi trong bộ chỉ huy xem tư liệu của TTV, khi hắn nhìn thấy ảnh chụp của TTV, không khỏi hơi hơi nhướn mày, khoe miệng gợn lên một tia tươi cười: “wa, bộ dáng thật không tồi nha, thoát nhìn có vẻ ăn thật ngon nha.” Lật qua hai trang kế, kết quả quét rada lần gần nhất cũng hiện ra, thời điểm phó quan tiến vào báo cáo, thần sắc có chút phức tạp: “Tướng quân, e là chúng ta thật sự phải lùng bắt bên khu vực bên ngoài thành, còn phải lập tức phong tỏa trạm không gian, cấm mọi phi thuyền rời khỏi.”

“Thế nào?”

“Rada của chúng ta, cũng không dò ra được dấu vết tin tức tổ omega bên ngoài nội thành, không chỉ bên ngoài nội thành, tàu tuần tra của chúng ta đã tiến hành phân tích trên toàn bộ bề mặt căn cứ Mai Tả...Đều...Đều không có.”

“Chuyện này không có khả năng! Trừ khi trên người hắn có đồ vật che chắn rada!” Vide đứng dậy rời văn phòng, tự mình tiến đến xem xét đồ thị ra đa trên tàu bay tuần tra vừa quay trở lại, ánh mắt nheo nheo lại, “Không, chuyện này không thể xảy ra, trừ khi hắn trốn trong hầm trú ẩn của căn cứ.”

“Chuyện này sao có thể được. trong phạm vi quản hạt của đế quốc, hầm trú ẩn tại tinh cầu trong lúc không có chiến tranh đều được phong bế, không có chỉ thị không được phép mở ra. Hơn nữa bởi vì phong bế đã lâu, dưỡng khí trong hầm trú ẩn rất ít, độ ẩm thấp, không ánh sáng, thức ăn nước uống được dự trữ khẩn cấp đã không còn, cho dù omega kia thực sự có thể đi vào trong hầm trú ẩn, dưới tình huống không được tiếp tế, cũng không thể ở liên tục đó ba ngày.”

Vide giật tái mặt, tia thoải mái trên choker trong mắt vừa nãy cũng ảm đạm xuống.

Hắn chán ghét tất cả omega không biết nghe lời, chán ghét những kẻ yếu ớt không biết thân biết phận. Hôm nọ, khi tin tức omega vốn được phân cho hắn tự sát truyền đến, không chân mà chạy khắp quân bộ, làm cho hắn mất hết mặt mũi, bây giờ một omega độ thuần huyết cao ngay tại dưới sự quản lý của hắn dám bỏ trốn, hơn nữa dùng rada quân dụng cũng không tìm ra, thêm lần khiêu khích này, làm Vide tướng quân mất hết kiên nhẫn. Hắn cũng không phải người tốt tính, người có gan khiêu khích hắn, chắc chắn phải trả một cái giá lớn!

“Chuẩn bị phi thuyền, mở ra hầm trú ẩn, ta muốn tự tay bắt vật nhỏ này về.”

“Đại tá, ngài xác định...” Phó quan còn muốn nói thêm, dù gì một omega cũng không thể trốn liên tục ba ngày ba đêm trong phòng trú ẩn điều kiện sinh tồn khắc nghiệt được, chuyện này nói đến thật hoang đường. Omega kia điên rồi sao? Lại nói, bằng sức lực của một omega, có thể nào xông vào trong hầm trú ẩn của quân đội, quả thực chưa bao giờ nghe qua. Nhưng Vide tướng quân lạnh lùng liếc hắn một cái, hắn lập tức đem mấy lời muốn nói nuốt hết vào bụng, biết điều mà ngậm miệng, chạy đi chuẩn bị phi thuyền.

Đại tá Vide cài từng nút áo trên quân trang, một lần nữa đeo lên đai lưng, đội nón, liếm liếm môi, cười lạnh đi ra khỏi bộ chỉ huy quân đoàn 25, lên phi thuyền chuyên dụng tên Cường Giả, thật nhanh tiến vào địa phận tỉnh cầu Mai Tả. Muốn mau chóng bắt được omega chạy trốn kia, Vide tướng quân lần thứ hai phái ra 15 phi thuyền quân dụng, gấp rưỡi nhóm đầu tiên phái đi, tổng cộng là 22 phi thuyền, thật nhanh đều xoay quanh không trung trên tỉnh cầu Mai Tả, tạo thành từng luồng gió xoáy to lớn, đèn pha mãnh liệt đem không trung chiếu sáng như ban ngày, quân đội tham gia, rất cuộc kinh động từng người trong căn cứ.

Lúc này, tại căn cứ trong nội thành.

Nhóm omega cũng đều biết tin TTV chạy trốn, có người vì hắn mà yên lặng cầu nguyện, cũng có người cảm thấy vui sướng khi người gặp họa, chính là mặc kệ ôm tâm tình như thế nào, khi bọn họ ngẩng đầu nhìn thấy từng đoàn tàu bay quân dụng trên bầu trời, nhìn đến dấu hiệu đầu sư tử trên tàu bay kia, bọn họ vẫn sinh ra một loại bản năng kính sợ, cùng khủng hoảng.

Giờ khắc này, bọn họ lần thứ hai sâu sắc cảm nhận được, bọn họ là những omega bị giam giữ, phụ thuộc vào đế quốc quyền quý, trở thành công cụ sinh dục không có khả năng phản kháng bị nuôi dưỡng. Bọn họ chỉ có thể nhìn lên, nhìn lên lực lượng mà cả đời không thể với tới kia.

Đó chính là lực lượng cường quyền, lực lượng chúa tể.

Mà loại lực lượng này, chỉ có thể thuộc về giống loài ưu tú – alpha, duy độc cùng omega không chút dính líu.

Hai mươi hai phi thuyền bay trên không, bỗng nhiên nhảy xuống hơn 60 lính nhảy dù, vây quanh 30, 40 cái hầm trú ẩn phân bố rải rác trong căn cứ. Alpha trong quân đội huyết khí phương cương, số nhiều còn chưa bao giờ được trông thấy omega, còn là omega chưa từng bị dấu hiệu, vừa nghe nói có omega bỏ trốn huyết thống tinh thuần gần như 100%, có thể trốn vào hầm trú ẩn, bọn họ đều hưng phấn đến mất cũng phát sáng. Bọn họ khát vọng được người tin tức tổ omega ngọt ngào tinh thuần, chẳng cần tự tay đụng đến, chỉ cần tự người được hương thơm kia, cũng đã là một hưởng thụ lớn lao rồi. Bởi vậy, bọn họ đều cố gắng gấp bội mà tiến hành lùng bắt, tựa như khi còn bé từng lật từng hòn đá tìm kiếm mỗi con kiến con giun như vậy, mở ra một cái lại một cái hầm trú ẩn, chờ mong, tiếp theo liền có thể nhìn thấy một omega nhỏ bé trốn sau cánh cửa, cuộn thân thể lại chờ bọn họ đến. Mà kết quả cuối cùng, đích xác không phụ lòng bọn họ. Lúc mở ra một cái hầm trú ẩn liên hoàn, ở bên trong rốt cuộc phát hiện người kia cuộn mình ở trong góc. Hắn ôm gối ngồi bệt dưới đất, đầu giấu trong khuỷa tay, cốt cách tinh xảo, làn da trắng nõn, tóc đen mượt rủ xuống, tin tức tổ ngọt ngào tràn đầy trong hầm, cùng với một cỗ hàn khí, cơ hồ nháy mắt liền đoạt đi lí trí toàn bộ alpha có mặt.

Trong quân đội ngoài alpha thì là beta, cho nên bọn họ đều chưa từng thực sự thấy được omega độ thuần huyết cao. Hơn 10 alpha có mặt nháy mắt đều không còn biết mình ở nơi nào, quên mất tới đây làm gì, quên cả bản thân là ai, đều mơ hồ mà đắm chìm trong hương vị tin tức tổ ngọt ngào khiến người khó có thể kiềm chế, thân thể chịu không nổi dần phát nhiệt.

Đây là hương vị thuần huyết sao?

Giống như...thuốc phiện..

Còn là một omega vị thành niên, thật khó tưởng tượng lúc hắn tiến vào động dục kỳ, độ dày đặc tin tức tổ đạt đỉnh điểm, sẽ là tình cảnh như thế nào

Vide tướng quân so với nhóm tiểu binh non nớt kia trấn tĩnh rất nhiều, sau khi nhận được thông báo, lập tức chạy đến, đuổi hết binh lính gác cửa, tự mình đi đến trước mặt omega kia, ngồi xổm xuống, thô bạo nắm cầm hắn, nâng mặt lên, neho mắt lại nhìn hắn:

“Cuối cùng tìm thấy, chó con ti tiện thiếu thào này. Có biết vì người, quân bộ phải tổn thất bao nhiêu sao? Cũng đủ nửa quân đoàn chúng ta nhậ một bữa! Chính là, người cảm thấy người bằng được một bữa nhậ sao? Ân?”

TTV mở mắt, bởi vì nhiệt độ thấp, lại thiếu dưỡng khí, thức ăn nước uống cũng thiếu, cơ hồ đã suy yếu đến sắp mất mạng, hắn không có cách nào phản kháng Vide, cầm bị nắm đến đau, dễ dàng bị đối phương vác lên, mang ra khỏi hầm.

“Tiêm cho hắn một liều dinh dưỡng, đừng để hắn chết, sau đó đem lên tàu Cường Giả” Vide ném người cho thuộc hạ, cởi áo choàng ném cho phó quan, nóng nảy cởi hai cúc áo, bước lên phi thuyền.

11. Chương 10

TTV được tiêm một liều dinh dưỡng, chậm rãi khôi phục thể lực, lần thứ hai mở mắt ra, phát hiện mình lại bị người nâng mặt lên, chỗ này trông như là phòng thẩm vấn, trước mặt hắn đang ngồi một quân nhân ánh mắt tối tăm.

“Này, tỉnh?” Vide chậm rì rì đi đến trước mặt TTV “Ngủ ngon không? Bé yêu?”

TTV không trả lời, rừ mắt, không nhìn hắn.

Vide cười lạnh, vươn tay nắm cầm TTV, kéo mặt hắn sát lại, để hắn đối diện mình, chậm rãi lại gần, dùng sức hít một hơi dài, sau đó say mê nhắm mắt lại.

“Hương vị trên người của người thật sự rất tuyệt mỹ, có biết hiện giờ bên ngoài có bao nhiêu người muốn mở cặp đùi này ra, sau đó hung hăng làm người sao? Ngay cả ta cũng muốn, muốn bắn trong thân thể người, nhìn bụng người to lên, sau đó một hơi cắn lên gáy người, làm cho mỗi một tác trên thân thể người đều mang hương vị của ta..” Nói xong, Vide bỗng nhiên mở mắt ra, túm lấy tóc TTV bức hắn ngẩng đầu.

“Người một thứ không biết trời cao đất rộng, biết kết quả sau khi chạy trốn không? Biết omega chạy trốn sẽ đối mặt chuyện gì sao?” Vide tướng quân neho cặp mắt nguy hiểm, đè thấp thanh âm thì thầm vào tai TTV, sau đó bỏ hắn ra, vỗ tay ba phát. Bên trong phòng, bức tường đối diện TTV cùng hai bức tường hai bên đồng thời biến thành màn hình toàn tức.

“Không phải muốn trốn sao? Tốt lắm, ta đến giúp người, cho người xem qua một chút, chuyện gì chờ đợi người sau đó!” Tiếng nói vừa dứt, trên ba màn hình đồng thời khởi chiếu video. Chính giữa màn hình, hiện lên một omega bị dây thừng trói chặt, đồng thời bị bốn năm alpha vây xung quanh đùa giỡn, y rên rỉ thống khổ, trên mặt trên thân thể đầy bạch trọc uế vật. Hình ảnh trên màn hình bên trái, có vẻ là kỹ viện, có một omega ăn mặt kiêu diễm, đang hèn mọn lấy lòng một binh sĩ alpha hạ đẳng, đại khái là không phục vụ hắn hài lòng, bị binh sĩ kia tát một bạt tai, té ngã trên đất. Mà trong màn hình bên phải, chiếu ra một omega quần áo tả tơi, làn da nhằng neho, trên bụng đầy vết rạn, nhìn cũng hiểu là do sinh dục quá nhiều hài tử, nâng cả người đều bắn, tóc cơ hồ rụng hết, ngồi ở ngã tư đường, ánh mắt gât gao nhìn chằm chằm thùng rác cách đó không xa, mỗi khi có người ném rác vào, chờ cho người đó đi xa, liền chạy tới tìm kiếm bên trong xem có gì ăn được.

Ba cái màn hình, không tiếng động mà chiếu vào đôi mắt tối tăm của TTV, hắn thản nhiên nhìn, trong mắt không một tia độ ám.

Vide đắc ý cười, giơ tay vỗ hai má TTV “Sao, xem xong có cảm giác gì? Hử? Đây chính là do không được alpha nào nhận lãnh, người có muốn ném thử tư vị biến thành mặt hàng rách nát không?” Nói xong, Vide liền muốn xé rách quần áo TTV, mò tay vào bên trong. Đúng lúc này, có người gõ cửa phòng thẩm vấn. Vide tưởng quân bắt mẫn nhú mày: “Vào đi.”

“Báo cáo đại tá! York thượng giáo truyền tin hỏi ngài có tin tức của omega kia không.” Tiểu binh sĩ nói xong, trộm liếc TTV một cái.

“Không phải đã chỉ cho các người trả lời hay sao, nói omega kia trốn trong hầm trú ẩn quá lâu, nguy hiểm tánh mạng, điều kiện chữa trị trong căn cứ không cứu được, cho nên ta mang hắn đến bộ chỉ huy quân đoàn.”

“Nhưng mà...”

“Nhưng cái gì...đều cút hết đi, không có mệnh lệnh của ta không được vào, còn nữa, bảo phi thuyền cất cánh.”

“Vâng,” trong quân đội, quân lệnh là tối cao, tiểu binh sĩ dậm chân, chào đi ra theo nghi thức quân đội.

Nhã hứng bị quấy rầy, Vide sắc mặt khó coi, liếm liếm môi, ánh mắt dán lên người TTV, nóng hầm hầm liếc tới liếc lui trên người hắn.

“Để ta xem xem, omega bướng bỉnh như người, trên người có bảo bối gì a.” Vide nói xong, vươn tay tháo đai lưng TTV, lấy được một khẩu súng lục, một thanh kiếm laser.

“Hử? Những thứ này là cái gì? Lấy được trên người khổng chế viên đội bảo an sao?” Vide nhướn mi, khinh miệt cười rộ lên, mở ra kiếm laser, thanh ánh sáng xanh múa may trên không trung vài cái, kề trên cổ TTV, “Người sẽ dùng cái này sao? Không sợ cắt trúng bản thân?”

TTV vẫn không trả lời, vẫn nhìn dưới sàn, thoạt trông vô cùng nghe lời, mặc cho Vide trêu đùa dùng kiếm laser châm ngòi trên người mình, trong chớp lát đã đem áo với quần cắt rách mấy chỗ, vải dệt bị cắt rời chậm rãi rơi xuống sàn, lộ ra da thịt trắng nõn bên trong. Tổn hại nhất chính là bên đùi phải, cơ hồ đùi đều lộ ra hết. Vide chơi một lát liền cảm thấy nhàm chán, ném kiếm laser qua bên cạnh, duỗi tay sờ loạn khắp người TTV, sau đó tìm được một hộp thuốc trong túi áo hắn.

“Hả, cái thuốc này...không phải để cho lũ chó cái các người mô phỏng động dục kỳ sao?” Vide nhận ra thuốc này, có chút hứng thú, trong ánh mắt sáng lên tia nôn nóng. “Chắc chắc, người xem người có bao nhiêu tiện, tự dung mang bên mình thuốc động dục, nếu vậy... chúng ta cũng không nên lãng phí, đúng không?”. Nói xong, Vide bóp miệng TTV, đem toàn bộ thuốc đổ hết vào miệng hắn.

Bởi vì không có nước, Vide còn nảy sinh hành động thô bạo bắt hắn nuốt xuống hết đồng thuốc khô khốc, TTV mãnh liệt ho khan, da cổ tay ma sát vào gông xiềng mà chảy xước chảy máu, tia máu đỏ nổi bật trên làn da trắng mịn, phi thường gây chú ý. Vide nhìn một màn này, trong lòng bốc lên một loại khoái cảm văn vẹo, omega động dục, tin tức tố phát ra đậm đặc gấp mười thậm chí gấp trăm lần, mùi vị ngọt ngào như vậy, khiến cho máu của hắn cơ hồ sôi trào, một cỗ nhiệt lưu vọt mạnh đến hạ thể, làm hắn mất hết lý trí. Trong mắt hắn, TTV lúc này chẳng khác gì cá trên thớt, mặc hắn xâm lược, mặc hắn hưởng dụng.

Cho dù trái với quy định mà tự tiện dấu hiệu một omega thuần huyết thì sao? Bị dấu hiệu rồi sẽ không ai còn muốn nữa, trên người hắn lại có quân tịch, nhiều lắm thì chỉ là phạt hắn mấy tháng lương thôi. Vide đại tá không sợ hãi, bị giam trong hung phần cực độ, bởi vậy, lúc này, hắn lại không hề để ý, omega trẻ tuổi kia, bên khóe miệng, chậm rãi gợi lên một mặt tươi cười.

Mở ra cúc áo, đầu óc mơ mơ màng màng, Vide cảm thấy một tia sáng đỏ chói thiêu đốt bao trùm toàn bộ tầm nhìn. Dược hiệu phát tác trên người TTV, tin tức tố nồng đậm trong không khí đến nỗi khiến người hít thở không thông đem tia lý trí cuối cùng của hắn phá hủy, hắn gấp không đợi nổi mà đến ôm TTV, vùi đầu vào thân thể mềm mại thơm tho, tham lam hít hà, gặm cắn, liếm, cạo, mà thân thể kia, không biết do được liệu hay do sợ hãi, mà run nhè nhẹ.

Vide cảm thấy đầu óc muốn nổ tung, hắn muốn đem phần thân thể của mình xuyên vào trong khối thân thể này, bản năng alpha kêu gào muốn đem omega tóc đen thuần huyết này áp trên sàn, bởi vậy hắn quay đầu lại, lục lọi trong túi áo khoác đã sớm ném qua một bên ra chìa khóa còng tay, mở còng.

Còng tay phát ra âm thanh lục cục, mở ra.

TTV thuận theo mà trượt xuống, ngồi trên sàn, cuối đầu, tóc đen mềm mại rũ xuống.

Vide cúi bỏ đai lưng, gấp rút nhào qua.

Thế nhưng, một cái tiểu o, lại không có bất kì một phản ứng sinh lý nào nên có của động dục kì, vào lúc Vide sắp sửa nhào đến chỗ hần, xoay người tránh thoát, chống một đầu gối xuống sàn, nửa quỳ một bên, sau đó, vũng vàng đứng lên.

Vide ngẩng đầu, không dám tin mà nhìn TTV, thấy omega này từ lúc bị bắt lại đến giờ cũng chưa từng nói qua một lời, lúc này đang dùng ánh mắt âm trầm, từ trên cao nhìn xuống hần. Thiên tính quân nhân cho Vide cảm nhận một tia nguy hiểm bất an, hần cũng muốn đứng lên, không ngờ omega trẻ tuổi lại bất ngờ quét chân ngang qua, bàn chân mang giày da đá lên đầu hần. Vide trúng 1 cước đến hoa mắt, nhìn đến một bầu trời sao, ngay cả TTV cũng có bóng chùng.

“Người...đồ ti tiện này...” Nói còn chưa xong, lại thêm một cú đá nữa, nhắm trúng quai hàm, chỉ nghe tiếng khớp xương rắc lên, cảm Vide bị đá trật khớp.

Thật đúng lúc.

Phòng thẩm vấn đột nhiên trở nên yên tĩnh. Khiến TTV cảm thấy thoải mái nhiều.

Vide liên tiếp trúng hai cước, cảm trật khớp mang đến một cơn đau nhức, sức ảnh hưởng của tin tức tổ omega cũng giảm đi nhiều, nhượng hần khôi phục một ít thần trí.

Dù sao cũng là đội trưởng của một binh đoàn, cũng không thể nào hoàn toàn vô dụng, cho nên khi TTV lần thứ ba đá tới, Vide lăn ra sau một vòng, tránh được, cùng lúc đó, ngoan tâm, dùng sức, lấy tay đem kéo càm của mình về vị trí.

TTV không chút cảm xúc, mắt cũng không chớp một cái, nhặt lên kiếm laser bị ném trên sàn, không cho đối phương cơ hội thở dốc, trực tiếp thi triển một bộ Lưu Vân kiếm pháp đánh qua, đao quang kiếm ảnh, chiêu chiêu đoạt mệnh. Lưỡi kiếm laser ánh sáng xanh nhạt, lại giống như lửa trong hỏa ngục, thiêu đốt trong đôi mắt omega trẻ tuổi. Vide chặt vật tránh kiếm, miễn cưỡng bảo mệnh, nhưng cũng không có một chút lực đánh trả. Hần nhìn về phía TTV ánh mắt càng ngày càng kinh động, như nhìn thấy quái vật.

“Làm sao có thể...người rõ ràng đã uống thuốc.”

Thậm chí có một khắc, hần cho rằng thứ mà TTV uống vào chỉ là giả dược, nhưng mà, tin tức tổ tràn ngập khắp căn phòng lại không thể gạt người, hơn nữa, thân là alpha hần cũng đích xác cảm nhận được loại tin tức tổ chỉ đặc biệt có khi omega động dục. Nhưng mà, vì sao? Vì sao omega này uống thuốc xong bị vây trong trạng thái động dục còn có thể đứng lên! Còn có thể thanh tĩnh mà đối diện hần! Còn có thể cầm vũ khí tập kích hần!

Ánh mắt TTV càng ngày càng lạnh, hai má ửng đỏ, mồ hôi như mưa, quần áo thấm ướt dán trên da, nếu quan sát cẩn thận có thể nhận ra thân thể hần chịu đựng không nổi mà phát run, nhưng mà, tay cầm kiếm của hần, ổn định.

Lưu Vân kiếm pháp, nhanh không nhìn được, mười bước đánh lui quân địch, bảy bước đầu phản kích, trong vòng ba bước sau, lấy đầu địch nhân.

Khi TTV kề kiếm vào cổ Vide đại tá, trong ánh mắt tối đen của hần cơ hồ chớp động tia sáng xanh lam u ám, khiến cho gương mặt tinh xảo hoàn mỹ càng thêm dụ hoặc.

Vide đại tá cảm thấy mình gặp quỷ, là tu la quỷ đến từ địa ngục.

Điều này sao có thể!

Hần thế nhưng, thế nhưng bị một omega hèn mọn đang động dục bức đến hoàn cảnh như vậy!

Quả thực không thể tưởng tượng!

“Người muốn...muốn làm gì! Muốn giết ta!” Vide không biết vì sao mình té, bị bức từng bước từng bước lui đến góc phòng, mà lúc này, omega mà hần lúc trước chỉ xem như món đồ chơi, một cước đạp lên lồng ngực

của hắn, sức lực mạnh mẽ đến nỗi hắn không thể phản kháng, kiếm laser tỏa ra ánh sáng lạnh lẽo kề sát cổ của hắn, tựa như chỉ một giây tiếp theo sẽ dễ dàng đem đầu hắn cắt xuống.

Nhưng tất cả chuyện này, cũng không đáng sợ bằng ánh mắt trống rỗng vô tình mà omega này đang nhìn hắn, khiến hắn lạnh người.

“Người muốn...muốn giết ta sao?” Vide ồ ồ thở dốc, thanh âm phát run, cả đời này hắn cũng không nghĩ ra sẽ có một ngày, bản thân sẽ dùng ngữ khí như vậy nói chuyện với một omega.

TTV thần nhiên nở nụ cười.

Một khắc cuối cùng trước khi mất đi ý thức, Vide tưởng tượng rất cuộc cùng nhìn thấy đối phương mở miệng, đó cũng là lần đầu tiên hắn nghe thấy omega này nói chuyện, thanh âm lại êm ái dễ nghe như thế.

“Muốn ta đoạt mệnh, phải trả tiền. Mà mạng của người, không có ai ra giá.”

12. Chương 11

Rút kiếm laser ra từ ngực Vide, TTV không khỏi cười lạnh.

Đã lâu như vậy còn không có ai lại đây, chắc tên ngu xuẩn này vì không muốn cho ai biết ý đồ xấu xa của mình, đã sớm tắt camera. Tự làm vậy không thể sống, đây là hắn gieo gió gặt bão.

TTV nhặt áo khoác của Vide quăng trên sàn, lột sạch quần phục và giày của hắn, chịu đựng cảm giác ghét bỏ, mặc lên người mình. Lúc này omega tin tức tổ trên người hắn quá nặng, mặc vào đồ của alpha này, còn là quần áo dính máu, cuối cùng có thể che lấp một hai phần, không tới nỗi vừa ra khỏi cửa đã bại lộ.

Mặc xong quần áo, kéo nón thấp xuống, vào lúc TTV chuẩn bị mở cửa ra khỏi phòng thẩm vấn, bỗng có một vật lăn đến dưới chân, hắn cúi đầu nhìn, là hộp thuốc trông không. TTV nhặt hộp thuốc lên, nhìn nhìn, yên lặng bỏ vào túi.

Vide kinh dị vì TTV vẫn có thể hành động như thường sau khi động dục, cũng không biết ẩn tình phía sau, hắn đã phải trả cái giá thể nào.

Đời trước, lúc tại hoang đảo, mọi người bọn họ đều phải thử bách độc, đều là những loại nổi danh giang hồ. Từ những loại trí điếc, trí ách, trí huyền thông thường, cho đến hạc đỉnh hồng, tam nhật đoạt hồn, cửu hoa ngọc lộ hoàn...các loại đoạt mạng chi độc, bọn họ đều phải pha loãng dùng hằng năm. Không biết đã bao nhiêu người qua không nổi một cửa này mà gặp Diêm Vương, nhưng cuối cùng cũng có thể có người sống sót, luyện được một thân cốt sắt, bách độc bất xâm. Mà TTV lại nằm trong số vô cùng ít ỏi này.

Kịch độc đòi mạng đối với hắn mà nói cũng không hề đáng sợ, tính làm gì đến loại xuân dược này.

Một hộp thuốc nhỏ như vậy, đối với omega khác mà nói đã là quá nhiều, sau khi dùng chỉ sợ sẽ phát điên, nhưng mà lượng thuốc TTV lén lén dùng mỗi ngày, cũng đã xa xa vượt qua số này.

Từ một tháng sau khi vào căn cứ, cho đến suốt thời gian ở lại, ngày ngày đều uống, tháng tháng đều uống, phản ứng đối với thuốc bắt đầu từ thân thể xui xẻo, khó chịu mà động dục, càng về sau càng chết lặng vô cảm, Hắn đối với người khác ẩn nhẫn lãnh tĩnh, cũng không biết là do bao nhiêu ngày tháng tra tấn đau khổ. Từng phút từng giây, hắn đều chịu đựng, mà chịu đựng đến cuối cùng, đó chính là triệt để thoát khỏi khống chế.

Thiện hạ này không có chuyện gì không không mà đến, ngay cả niết bàn phượng hoàng, nếu không chịu đến nỗi khổ liệt hỏa đốt xác, như thế nào có được phục sinh lột xác? Chỉ có nhìn những chuyện người thường không thể nhìn, mới có thể tại thời khắc máu chốt, xuất kỳ bất ý, một phát tức trúng!

Cửa kim loại nhẹ nhàng mở ra, không một tiếng động lại khép lại.

Trong phòng thẩm vấn chỉ còn lại một alpha ngực bị đâm một lỗ, mà TTV, như một cái bóng, lặng yên không tiếng động, tiến vào phi thuyền đang bay vào vũ trụ.

Phòng quan sát. Hai người.

Thực hiểu nhiên, hai tiểu binh alpha nhận nhiệm vụ theo dõi cũng không tận trách, họ hoàn toàn không nghĩ đến, trên một phi thuyền chỉ có một omega bị trói trong phòng thẩm vấn chờ tướng quân của bọn dạy dỗ, thì còn cái gì để theo dõi. Bởi vậy khi bọn họ bị TTV từng bước áp sát sau lưng đánh bất tỉnh, vẫn không hiểu vì sao mình lại nghĩ được mọi cổ hươu vị omega.

Khoan phụ trợ, hai người.

TTV mặc quân trang của Vide đại tá, xuất hiện trước mặt hai hạ sĩ quá nhàm chán đang chơi bài, giờ lên kiểm laser trong tay.

“Người...Người...chuyện này..!” Một người thấy rõ người đến chính là TTV, đang chuẩn bị kêu to, nhưng không biết cái gì phá không bay tới, đánh trúng huyết thái dương, liền ngã trên mặt đất, bất động.

Người kia thấy thế kinh hãi, rút súng bên hông ra, lại chợt thấy ánh sáng xanh lóe lên, tay đau nhức, trong một giây xuất hiện một vết thương sâu đến tận xương. Trong một khắc thần thờ, người tới đã bay lên đá một cước, trực tiếp đem hắn ngã trên sàn, sau đó liền cảm thấy vết hằn đau đớn. Khi tất cả qua đi, mũi kiểm laser đã kề trên cổ.

“Cử động nữa, người chết là ngươi.!” TTV tay cầm kiếm, mặt không đổi sắc nhìn binh sĩ kia.

Binh sĩ không dám cử động, lên nhìn đồng đội còn nằm một bên sống chết không rõ, hoang mang hoảng sợ nhìn TTV:“Người,,người dám sát hại alpha, không muốn sống nữa sao? Người...”

TTV không đợi hắn nói xong, cho một khuỷu tay, đánh gãy cằm, đá hắn ngất đi.

Khoang điều khiển, bốn người.

Lúc TTV đi vào cửa phòng điều khiển, vừa vặn gặp một điều khiển binh đi ra.

Điều khiển binh sững sốt một chút, bất quá so với mấy bao cở đồng đội kia phản ứng nhanh hơn nhiều, lập tức lui về sau, muốn đóng cửa đem TTV nhốt bên ngoài, bị đối phương một cước đá văng.

Trong khoang điều khiển có một người đang ngồi tại vị trí điều khiển phi thuyền, còn có ba người phó lái, trừ bỏ người vừa ra mở cửa, hai người kia nghe tiếng động lập tức đứng dậy, vừa nhìn liền hiểu cư nhiên cầm kiếm xông tới chính là omega vừa bị bắt kia, ngoài kinh ngạc mới lạ, còn cảm thấy buồn cười.

Mau nhìn a! Một omega tay cầm vũ khí xông vào phòng điều khiển, còn chuẩn bị một chọi bốn, khiêu khích quân nhân alpha của đế quốc, quả thật là chuyện cười lớn nhất thế kỷ! Chắc chắn, bộ dáng nhỏ bé kia, thật mê người nha.

Ba alpha vây xung quanh TTV, lần đầu cách với một omega độ thuần huyết kinh người gần như vậy. mấy tiểu binh đều vô cùng hưng phấn, nhìn vào mắt TTV, nói như đang giỡn với mèo con:

“Này, sao vậy? Lạc đường sao?”

“Gọi trưởng quan đại nhân, bọn ta đưa người về, thế nào?”

“Không phải bị Vide tướng quân dọa sợ chứ? Tướng quân của chúng ta trong chuyện kia thật không dè dàng gì cả!”

Alpha binh ái muội phá lên cười ha ha, nhưng, không đợi bọn họ cười xong, liền đột nhiên cảm thấy hoa mắt, ánh sáng xanh lóe lên. Ba người đồng thời cảm thấy bên hông lạnh lạnh, vươn tay sờ theo bản năng, chỉ thấy chất lỏng màu đỏ nóng hổi dính dính.

Là...máu?

Kinh ngạc, khiếp sợ, không thể tin.

Tốc độ quá nhanh, bọn họ căn bản còn không nhận ra omega đối diện kia ra tay lúc nào, liền đều ngã ra sau.

Mà TTV thì nửa quỳ trên mặt đất, tay cầm kiếm laser ở phía trước, trong con người bình tĩnh ánh lên thân ảnh ba alpha đang chậm té xuống, máu alpha bắn ra tung tóe, nhiễm đỏ sàn, nhưng không nhiễm đỏ con người đen lẫm lẫm của hắn.

Còn lại điều khiển binh tại vị trí lái chính là alpha thể chất kém nhất trong bốn người, thấy ba người kia đều dễ dàng bị đánh bại, hắn trừ bỏ kinh ngạc, cũng chỉ có thể kịp ấn vang chuông báo động, đã thấy TTV nhảy mất kẻ sát, kiếm đặt trên cổ hắn.

Sau khi ra khỏi lực hấp dẫn của tinh cầu Mai Tả, tiến vào vũ trụ, ngoài phi thuyền Cường Giả của Vide tướng quân, còn có hai mươi hai phi thuyền quân dụng bay bên cạnh, xếp thành đội hình bay đến bộ chỉ huy không gian của binh đoàn 25.

Nguyên bản hết thấy thuận lợi, nhóm quân nhân còn đang tám chuyện lúc Vide đại tá tóm được omega bỏ trốn kia, đột nhiên phát hiện phi thuyền Cường Giả thay đổi quỹ đạo, hơn nữa không có báo trước, suýt nữa đâm vào vài phi thuyền hộ tống phía trước.

“Gặp quỷ! Cường Giả có chuyện gì? Nhóc lái phi thuyền say hay sao?”

“Mau nhìn, tàu Cường Giả phát tín hiệu cầu cứu kìa!”

“Chuyện gì nha, chuyện gì mà có thể phát tín hiệu cầu cứu chứ, chẳng lẽ là tại omega vừa cứu được kìa, khiến cả tập thể tinh tấn thân vong?”

“Đừng nói bậy nữa, nhanh liên hệ tàu Cường Giả, nó đang rời khỏi quỹ đạo ban đầu, đây là muốn đi đâu?”

Hộ vệ mấy phi thuyền hộ tống muốn nổi tính hiệu với phòng điều khiển phi thuyền Cường Giả, nhưng không được đáp lại, mà phi thuyền Cường Giả sau khi đổi hướng, liên tăng tốc trên diện rộng.

“Không đúng, bọn họ đây là muốn tiến vào không gian kích! Mẹ, đây là tình huống gì! Rốt cuộc muốn đi đâu? Nhanh hơn nữa là bọn ta không còn theo kịp.”

Phi thuyền quân dụng thật lớn mang ký hiệu đầu sư tử, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được bỏ xa hơn hai mươi phi thuyền khác phía sau, giữa vũ trụ tăm tối, như một mãnh thú không thể bị vây hãm, chạy thoát khỏi nhà giam, hướng vào vũ trụ bất định. Ngay sau đó, khi tốc độ đạt được tối đa, ánh sáng trắng lóe lên, biến mất.

“Mẹ, đừng đuổi theo, đã tiến vào không gian kích rồi, nhanh điều tra xem bọn họ đi đâu, đồng thời liên hệ bộ chỉ huy, báo cáo tình huống.”

“Đội trưởng, mau nhìn, phía trước hình như có cái gì!”

“Hả? Cái đó là... Nhanh, nhanh đi tới! Đó là khoan cứu hộ trong Cường Giả.”

Bốn phi thuyền bay tới, kéo về khoan cứu hộ đang ở trạng thái lơ lửng trong không gian.

Cửa khoan cứu hộ đóng chặt, vô luận làm cách gì, bên trong cũng không đáp lại.

Đội trưởng đội hộ vệ phi thuyền suy nghĩ mãi, cuối cùng đành cho người phá mở cửa khoan cứu hộ

Nhưng, cho dù những lính alpha này đã chuẩn bị tốt tâm lý, vẫn bị khung cảnh trong khoan cứu hộ dọa sợ ngây người.

Chỉ thấy, trong khoan cứu hộ chật hẹp, vốn có thể chứa hai người, thế nhưng có chín người nằm chồng lên nhau chặt kín, tất cả bất tỉnh, sống chết không rõ, nhìn qua thật giống đồng thịt heo xếp trong tủ lạnh, mà trên gáy Vide tướng quân nằm ngoài cùng còn dán một tờ giấy.

Trên giấy viết tám chữ:

Phi thuyền ta giữ, rác rưởi trả lại.

“Đội...đội trưởng, bọn họ đều còn sống, chỉ có tướng quân Vide bị thương nghiêm trọng, cần chữa trị lập tức.”

“Đội trưởng, cần tiếp tục đuổi theo nữa không?”

Quay đầu nhìn Vide tướng quân sắc mặt trắng bệch, ngực còn đang chảy máu, đội trưởng nhú mày, nhớ đến tình huống lúc trước cùng tướng quân này bắt được omega bỏ trốn... đội mắt đen kia lạnh như băng, sáu không thấy đáy bỗng nhiên hiện lên trong đầu, khiến hắn rung mình một cái.

“Lùi lại, ngừng truy kích, về bộ chỉ huy! Đồng thời liên lạc quân đội để đỡ, báo...có một omega phát điên, cướp một phi thuyền, đang hướng đến chỗ nào đó tại đế quốc.”

13. Chương 12

Tinh cầu Lama, thủ đô của Tinh Tế Đế Quốc, hôm nay phi thường náo nhiệt.

Một buổi sáng sớm, quảng trường Klappa bên ngoài hoàng cung bị vây chặt như nêm, mà con đường từ hoàng cung đến quảng trường, dân chúng đã dậy sớm chiếm vị trí chật kín hai bên đường, từ xa xa nhìn lại chỉ thấy toàn đầu tóc nhấp nhô, hoàng thất không thể không cử một binh đoàn đến giữ trật tự.

Sở dĩ xuất hiện trường hợp mọi người đều đổ ra đường như vậy vì hôm nay là ngày quốc khánh, trong ngày này sẽ có đại lễ duyệt binh cực kì long trọng, đại bộ phận hoàng thất cũng đều đến tham dự, nhất là hoàng tử alpha trẻ tuổi Thất hoàng tử, cơ hồ là thần tượng quốc dân, một cơ hội nhìn thấy thần tượng vô cùng hiếm có như vậy, do đó, cho dù chỉ là xa xa xa xa nhìn thấy, nhưng vẫn có rất nhiều quốc dân từ xa ngàn dặm tụ tập tại quảng trường, muốn chiêm ngưỡng phong thái của hoàng tử.

Lúc này trời còn chưa sáng rõ, so với tưng bừng náo nhiệt vui mừng ngoài phố, hoàng cung Klappa lại một mảnh yên tĩnh.

Các thành viên hoàng thất còn chưa rời giường, nhưng những người hầu trong hoàng cung cũng đã bắt đầu ngày làm việc. Vì là ngày quốc khánh, công việc hôm nay so ngày thường nặng nề hơn nhiều, bọn họ nhẹ tay nhẹ chân chuẩn bị buổi sáng, xử lý phục sức, dọn dẹp hoàng cung...Y hệt như người máy thông minh, mặt không đổi sắc, vô thanh vô tức bận rộn đi qua mỗi một cung điện trong hoàng cung.

Đại hoàng tử Carsen trời chưa kịp sáng đã tỉnh, nằm trên giường lớn trong tấm cung hoa lệ, nhắm mắt nhìn omega nam tính vừa mới chọn lựa hôm qua đang ngủ bên cạnh, hơi hơi nhíu mi, nhưng khi ánh mắt xanh xinh đẹp của hắn mở ra, bên môi cũng đã hiện ra tươi cười thuận theo, ưm ah một tiếng.

Omega kia hẳn là tối hôm qua vừa bị gây sức ép không nhẹ, hơi hơi nhíu mi, nhưng khi ánh mắt xanh xinh đẹp của hắn mở ra, bên môi cũng đã hiện ra tươi cười thuận theo, ưm ah một tiếng.

“Ưm...Carsen điện hạ...”

Carsen sờ lên bụng omega, vùi đầu cắn hút cần cổ hắn, thấp giọng tán tỉnh:“Hôm qua vừa dứt cho bụng ngươi to lên rõ ràng, vì sao chỉ mới qua một buổi tối liền xẹp xuống rồi, ưm?”

Hắn thích lưu lại dấu vết trên người omega, vết rằn cần dấu hiệu sau cổ cũng không thỏa mãn được dục vọng chiếm hữu cùng xâm lược của hắn, cho nên hắn thích cắn, tựa như mãnh thú, lưu lại một dãy hôn ngân xanh tím, thậm chí có chỗ còn có vết máu.

Omega chịu đau, nửa điểm cảm xúc không vui đều không dám biểu hiện ra, cẩn thận mà nghiêng hợp vương tử Carsen, cặp đùi trắng nõn đưa lên, thất lực dẻo dai hữu lực kiên cường của Carsen hạ xuống, nhẹ nhàng nâng mông, lấy lòng mà cọ xát đối phương, đồng thời vươn tay ôm lấy cổ Carsen.

Carsen cúi đầu cắn xé đôi môi omega sưng đỏ, vòng tay gắt gao nắm chặt eo hắn, phía dưới hung hăng đỉnh lên không chút thương tiếc, tùy ý phóng thích dục vọng sáng sớm nảy mầm.

Chờ ở trước cửa tấm cung đại hoàng tử là một vị thiếu tướng, mang tin tức từ tổng bộ quân đế quốc, muốn nhanh chóng báo cho Carsen hoàng tử, thế nhưng hoàng tử còn chưa rời giường, hắn chỉ còn có thể qua lại đi vòng vòng trước cửa phòng ngủ. Mặc dù lòng như lửa đốt, nhưng thiếu tướng cũng không dám tùy tiện quấy rầy hoàng tử đang nghỉ ngơi. Chốc chốc lại liếc nhìn đồng hồ, sau ót chảy một tầng mồ hôi mỏng, không thể không cúi xuống quân mào quạt a quạt, sau đó lại đội mũ vào, tiếp tục vòng vòng trước cửa.

Đại hoàng tử điện hạ sáng sớm thức dậy không thích người khác đến báo tin quấy rầy, cho nên nếu không vào đường cùng, vị thiếu tướng này cũng sẽ không chạy đến, muốn tranh thủ thời gian xin chỉ thị vị này. Thống soái binh đoàn Carsen điện hạ, đối với tin tình báo mới nhận được nên xử lý thế nào.

Đang yên đang lành, tinh cầu Mai Tả có một omega bỏ trốn, loại chuyện này vốn không cần làm phiền Carsen điện hạ tôn quý. Nhưng mà binh đoàn 25 còn báo thêm cái gì? Một omega phát điên, cư nhiên dám cướp một phi thuyền, đi về hướng đế đô! Nên biết hôm nay chính là quốc khánh nha, cho dù bọn họ biết chỉ một cái omega tép riu cũng không làm ra được cái gì mưa to gió lớn, nhưng bất cứ chuyện gì có khả năng phá hư lễ duyệt binh bọn họ đều phải xét đến, sai lầm nhỏ cũng không được phạm, nếu không, nếu thật sự có chuyện gì, biết đem mặt mũi Kelmis bệ hạ để vào đâu? Lúc đó bệ hạ nóng giận, không đối với điện hạ giận chó đánh mèo mới là lạ.

Chỉ chốc lát sau, thiếu tướng mơ hồ nghe thấy trong phòng ngủ điện hạ có tiếng rên, từng tiếng từng tiếng rên rỉ ngọt ngào, ngay cả thiếu tướng cũng nhịn không được mà liếm liếm đôi môi khô khốc. Hết cách, lực hấp dẫn của omega thật mạnh mẽ mà, huống hồ, có thể vào tới phòng ngủ của hoàng tử điện hạ, tuyệt đối là cực phẩm.

Bên trong gây sức ép động tĩnh càng ngày càng lớn, thiếu tướng có chút ngốc không nổi nữa, đang cân nhắc có nên về trước hay không, đợi khi Carsen điện hạ rời giường lại đến, trong phòng ngủ vang lên tiếng gọi.

Đám người hầu mặt không đổi sắc vẫn chờ sẵn trước cửa lần lượt theo lệnh mà vào, còn mang theo hai người máy thông minh tiên vào dọn dẹp, đồng thời hầu hạ đại hoàng tử rời giường rửa mặt, thay quần áo. Mà omega vừa được sung hạnh kia thì bị người trùm chăm mang ra ngoài. Trừ bỏ lúc thị tắm, omega không có tư cách ở lại hoàng cung, bọn họ có chỗ riêng.

Lại đợi thêm nửa giờ, Carsen rút cuộc từ trong tắm điện đi ra, mặc một thân đồ quốc quân quân trang, kim chương lóng lánh trên vai áo, huân chương rải trên ngực, quân hàm của hắn gần với Nguyên soái hoặc cấp bậc Thượng tướng, là Thống soái tối cao một trong ba đại binh đoàn đế quốc, bên ngoài quân trang khoắc áo choàng đen có hình sư tử đứng mãnh chính là dấu hiệu của binh đoàn sứ mệnh.

Carsen nhìn người đứng chờ trước cửa, không chú ý mà vừa sửa cổ tay áo vừa hỏi: “Chuyện gì mà vội vã như vậy? Nghe nói người đã đợi lâu rồi.”

Thiếu tướng lấy lễ nghi quân đội chào Carsen, bắt đầu báo cáo tin tức từ binh đoàn 25: “Báo cáo điện hạ! Bộ chỉ huy Binh đoàn 25 đóng giữ tinh cầu Mai Tả vừa đưa đến tin tức, nói có một omega trốn thoát khỏi căn cứ, không, chính xác là... là trốn thoát khỏi tinh cầu Mai Tả, và còn...còn cướp một phi thuyền, đang bay về hướng đế đô.”

Đại hoàng tử Carsen nổi danh tính tình không tốt, sau khi thiếu tướng báo cáo, thanh âm không giữ được mà nhỏ từ từ, nhìn trộm sắc mặt hoàng tử.

Người trong hoàng tộc cơ hồ không ai là không dễ nhìn, Carsen cũng vậy, thân thể cường tráng anh tuấn, làn da màu đồng cực kỳ có mị lực, tóc xoăn nâu sẫm, trong bảy vị hoàng tử chỉ có hắn giống với Kelmis bệ hạ nhất, ngay cả ánh mắt tự cao tự đại kia cũng giống như đúc.

“Một đám thùng cơm!” Carsen quả nhiên âm trầm lạnh mặt, mắng to một tiếng, “Thế nhưng để một omega chạy thoát khỏi tinh cầu Mai Tả, ngay dưới mí mắt nguyên một binh đoàn, còn cướp một phi thuyền? Ha ha, ta thật muốn chúc mừng bọn họ, đều có thể quang vinh mà ghi tên vào sách sử đế quốc.”

Thiếu tướng giữ yên lặng, dù sao hắn cũng không phải là Thống soái binh đoàn 25, mắng cũng không mắng đến hắn.

Tiếp nhận tư liệu liên quan mà thiếu tướng đưa tới, lật lật, Carsen vốn muốn nói, cho người trực tiếp bắn hạ phi thuyền kia, bắn nát luôn cái omega muốn chết kia, miễn lưu lại vết nhơ ghê tởm này, trở thành nhược điểm bị công kích của hắn.

Nhưng mà khi hắn trông thấy hình ảnh omega gây chuyện kia qua màn hình toàn tức, nhướn mày lên, đổi ý.

“Theo dự tính thì bao lâu nữa hắn đến đây.”

“Hiện nay dựa theo số liệu phân tích của máy dò trên phi thuyền quân dụng, còn khoảng hai canh giờ.”

“A, phái ra hai phi thuyền chặn lại, trước khi hấn tiến vào tầng khí quyển tinh cầu Lama. Sau khi bắt được không cần trả về căn cứ Mai Tả, giải đến quân bộ, ta muốn tự mình xử lý.”

“Nhưng mà...điện hạ, chỉ phái có hai phi thuyền chặn lại thôi sao? Phi thuyền Cường Giả kia là phi thuyền quân dụng có 4 bộ hạt nhân.”

” Một omega mà thôi, có thể có hại bao nhiêu? Hai chiếc là đủ rồi”. Carsen khinh thường mà hơ tay, liền muốn đi ngoài.

Chỉ là thiếu tướng kia vẫn còn lo lắng, nhịn không được nhắc nhở: “Điện hạ, tên kia chính là omega đầu tiên từ trước đến nay trốn khỏi tinh cầu Mai Tả chạy đến, hấn một đường từ nội thành căn cứ trốn ra, tại mọi màn hình quan sát đều không có tung tích, quả thực bất khả tư nghị, còn có...”

“Đi!” Carsen rốt cuộc không còn nhẫn nại, mới sáng sớm đã bị việc nhỏ như vậy quấy rầy, hấn đã đủ phiền, huống hồ hiện tại có chuyện còn thú vị hơn đang chờ hấn, hấn sớm dĩ cố ý dậy sớm như vậy, chính là muốn đi vui vẻ một chút, không nghĩ rằng lại bị một con ruồi bám chân không dứt. “Lui đi, làm theo lời ta là được! Đối phó một omega thôi, người còn muốn phái ra bao nhiêu binh lực? Muốn chúng ta về sao thành trò cười cho bọn hùng ưng ngu xuẩn kia sao?”

Đế quốc tổng cộng phân chia ba binh đoàn lớn, ngoài binh đoàn Sứ Mệnh, còn có binh đoàn Quang Vinh và binh đoàn Quang minh, hai dấu hiệu riêng biệt là chim ưng và gấu, các ti sở chức của ba binh đoàn, vẫn là bằng mặt không bằng lòng, âm thầm mâu thuẫn rất nhiều.

Thiếu tướng nghe giọng điệu của điện hạ, đã có ý nổi giận, liền không dám nói thêm, hành lễ lui ra, đi an bài thực thi mệnh lệnh.

Mà hoàng tử Carsen thì tìm một người hầu hỏi: “Thất hoàng tử có phải đi tới gác chuông không?”

Người hầu cung kính đáp: “Hồi điện hạ, trời chưa sáng đã có người thấy Thất hoàng tử đi về hướng tháp chuông, nếu thật vậy thì giờ này Thất hoàng tử đang ở đó.”

Bên miệng Carsen giương lên một tia cười ý vị sâu xa, gật gật đầu, sau đó khoái trá chấp hai tay sau lưng, đi về hướng tháp chuông.

Mà ngay lúc Carsen nói chuyện cùng bộ hạ, omega vừa mới bị dẫn đi kia lúc này đang tắm rửa trong phòng mình. Hấn đem gương sen trên vôi hoa sen tháo ra, ở phía trên ống nước trống không nhét vào một đồng thuốc bột, sau đó đem ống nước cầm và hạ thể của mình, liều mạng tẩy sạch bên trong, dòng nước ấm áp nhanh chóng lấp đầy tử cung che dấu trong cơ thể, hòa tan được tề, bụng hấn cũng nhanh chóng trương lên, nhưng hấn vẫn hung hăng rửa sạch bên trong, đến khi có thể đầy không chịu nổi, mới rút qua ống nước, chậm rãi chờ chất lỏng chảy ra hết khỏi cơ thể, mang theo những thứ buồn nôn alpha kia lưu lại, lúc này omega mới suy yếu mà đứng lên, lại đem cơ thể mình rửa sạch thêm một lần, sau đó ra khỏi phòng tắm.

Nữ phó beta hầu hạ hấn đưa lên một tấm khăn ấm áp khô ráo, có chút không đồng ý nhìn vào trong ánh mắt của hấn, còn ẩn chứa mấy phần đồng tình cùng không đành lòng.

“Shia đại nhân, ngài tội gì phải vậy, như vậy ngài không cách nào hoài thai con của hoàng tử, đối ngài có chỗ nào tốt đâu.”

Omega trẻ tuổi cười lạnh một tiếng, ánh mắt xanh luôn ôn thuận trước mặt đại hoàng tử lúc này tràn ngập chán ghét.

“Người muốn tổ giác ta sao?”

“Như sẽ nào sẽ chứ! Nếu ta muốn tổ giác ngài, Carsen điện hạ đã sớm biết.” Nữ phó kinh hoảng nói: “Ta...ta chỉ là,, cảm thấy tiếc hận cho ngài, nếu ngài có thể mang thai con của điện hạ...”

“Cho dù như vậy, thì sao? Những omega bị đuổi đi kia, người thấy còn ít sao? Bọn họ có ai là chưa sinh hài tử cho người kia?” Shia trầm mặc nói, “cho nên ta không muốn sinh dục, đặc biệt là cho tên bại hoại kia, chỉ cần nghĩ đến thứ hấn lưu trên gáy ta, ta liền cảm thấy ghê tởm. A, đúng rồi, người nếu muốn tổ giác ta, cứ việc, chết mà thôi, cũng tốt hơn làm một món đồ chơi.”

Nữ phó tâm tình phức tạp nhìn thiếu niên omega xinh đẹp này, tuổi của hắn vừa bằng con nàng, khoảng hai mươi mà thôi, là thời gian đẹp nhất đời người. Nhưng là, trong đôi mắt xanh xinh đẹp này, một chút hy vọng cũng nhìn không ra.

“Có phải ngươi ngạc nhiên, ta muốn chết như vậy, vì sao không chết đi?” Shia lau khô tóc, cười nói với nữ phó, nụ cười của hắn thật gian xảo, làm cho hắn càng thêm đẹp “bởi vì, ta không biết nên chết như thế nào, ta sẽ không chết, không dám. Ngươi nói xem trên đời này liệu có còn cái nghề sát thủ không? Thật muốn thuê hắn tới giết ta, hoặc là giết quách tên hỗn đản kia cũng được.”

Shia bỗng nhiên cười rộ lên, nữ phó nghĩ, có hơi thần kinh, bệnh hoạn.

Bất quá cũng phải hỏi ngược lại, nàng đã từng thấy qua người này chân chính thật lòng cười sao?

Hình như...không có.

Nàng đã thấy omega khác cười thật lòng sao?

Hoặc là, thân là omega, có thể chân chính thật lòng cười sao?

Nữ phó yên lặng thở dài, dọn dẹp đồ vật, lặng lẽ rời khỏi phòng.

Gác chuông.

Nơi cao nhất hoàng cung Klappa.

Nơi này bình thường cực ít có người tới, dơ bẩn rách nát, bị người quên lãng, ngay cả người máy dọn vệ sinh cũng bị cấm vào.

Bởi vì đây là cấm địa của hoàng cung, ngày này hai mươi năm trước, cũng là ngày quốc khánh, sau chuyện kia, bị Kelmis bệ hạ hạ lệnh, không cho bất cứ ai đi vào, vĩnh viễn phủ đầy bụi.

Mà lúc này, trên gác chuông, đứng một người, hắn mặc đồ quốc quân quân trang, cũng không phải màu xanh sẫm thường thấy, mà là màu đen.

Từ đầu đến chân, tóc đen, áo đen, quần đen, giày đen. Phía sau còn có áo choàng đen, tại gác chuông trống rỗng, bay phất phơ trong gió, hùng vĩ trên áo choàng đang bay trông sống động như thật., giống như chỉ trong một giây tiếp theo thôi là có thể thoát khỏi màu đen trói buộc kia, nhảy ra bay thẳng lên mấy tầng trời.

Người nọ đứng thẳng thật lâu, tóc đen tung bay, trong tay nắm một cành hoa hồng trắng, rũ mắt nhìn xuống lễ dân thương sinh bên dưới.

Hai mươi năm trước một màn kia, lại một lần nữa xuất hiện trong đầu của hắn.

“Lezar, lui ra sau, đừng lại đây!”

Nữ nhân mang lệ, gương mặt chưa bao giờ rõ ràng như thế, gió to cuộn cuộn cuồn cuộn lên lên mái tóc dài đen xinh đẹp, quần lụa mỏng màu trắng, giữa trắng đen hai màu, một khắc kia, đẹp đến nỗi lu mờ mọi nhan sắc trên đời.

“Đáp ứng ta, sau khi ta chết, ngươi và Ssard phải sống thật tốt.”

“Lezar, ta chết, ngươi và Ssard sẽ có thể sống tốt, đáp ứng ta, phải sống tốt..”

Thời khắc đen tối nhất trước khi trời sáng, quốc vương tức giận, thân ảnh nàng rút xuống đài cao...

Pháo mừng, chuông tang, dân chúng hoan hô, còn có trẻ con khóc thảm, cơ hồ đồng thời vang lên.

“Nữ nhân ti tiện kia nên chết.”

“Nàng còn sống chính là nỗi nhục hoàng gia.”

“Một omega không biết xấu hổ, đáng chết, hài tử của nàng cũng phải tử hình.”

“Lezar..”

“Lezar, phải tiếp tục sống..”

“Phải tiếp tục sống...”

“Nhi tử, phải sống tiếp!, Tương lai nhất định báo thù cho mẫu phi.”

“Thất diện hạ, sự tình bại lộ, ngài phải lựa chọn..”

“Giết hần..!”

“Phải giết hần...!”

Sông cuộn biển ngầm một đoạn, những thanh âm mơ hồ lẫn tạp trong trí nhớ, kêu gào đến toát cả đầu.

Thất hoàng tử Lezar khẽ nhíu mày, nhắm mắt lại, đột nhiên rút ra bội đao bên hông chém vào khoảng không.

Cánh hoa hồng trắng phiêu linh rơi xuống, chậm chậm bị gió thổi ra xa gác chuông, bay xa.

Lezar lần thứ hai mở mắt ra, mâu trung đã khôi phục bình tĩnh, nhưng đao laser trên tay vẫn chỉ về phía trước, đâm thẳng đến chân trời. Sống đao chính giữa, bên dưới, là chúng sinh cùng hoàng cung Klappa, bên trên, là con người màu đen chiếu ra ánh sáng lạnh.

14. Chương 13

“Thất đệ, lại tìm được người ở đây.”

Lezar nghe âm thanh phía sau, không cần quay đầu lại cũng biết là ai

“Đại ca, hôm nay người là người bận rộn nhất, toàn bộ phòng bị an toàn của Lama đều do binh đoàn Sứ mệnh phụ trách, sao cò rảnh mà tới đây?” Lezar bắt động thanh sắc thu hồi đao laser trong tay, khi quay lại, bên miệng đã là nụ cười thần nhiên.

“Haiz, còn không phải lo lắng cho người! Nghe nói người tới chỗ này, lo lắng nên đến xem.” Carsen khoanh tay chậm rì rì đi tới, trong giọng nói tựa hồ mang theo quan tâm, nhưng trong ánh mắt không có lấy nửa điểm tình cảm huynh đệ, “Rất nhiều năm rồi không hồi cung, nhớ rõ lúc nhỏ người hàng năm ngày này đều phải tới chỗ này. Không nghĩ tới đã nhiều năm trôi qua, người vẫn cố chấp như vậy. Nếu để phụ hoàng biết, chỉ sợ lão nhân gia sẽ phát giận.”

“Phụ hoàng sớm bị ta chọc giận đến mức không muốn quản nữa, đại ca cũng không cần thay ta hao tâm tổn trí.” Lezar cụp mắt, cuối đầu tự giễu.

“Haiz, đừng nói như vậy, trong đám nhi tử, kỳ thực phụ hoàng thương yêu nhất là người. Không phải sao, người mới tốt nghiệp học viện chỉ huy quân sự, đã được phụ hoàng trao tặng chức vụ Thống soái tối cao binh đoàn Vinh Quang, đám lão già cổ hủ trong hội nghị cũng không dám lên tiếng. Không cần quân công, quân lịch, trực tiếp là nhất phẩm tướng quân của đế quốc, chà chà, trong số tám vị hoàng tử công chúa, người là người đầu tiên, không hổ là niềm kiêu hãnh của hoàng tộc ta, Đúng rồi, nghe người bên ngoài bàn tán người thế nào sao? Người đầu tiên tốt nghiệp toàn ưu của Đế quốc học viện chỉ huy quân sự, tướng quân trẻ tuổi nhất lịch sử.”

Hai câu cuối cùng mặt ngoài khen tặng bên trong khiêu khích, Lezar cũng không ảo não, câu khoe môi, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói với Carsen: “Cũng không phải đại ca không biết tình huống hiện nay của binh đoàn Vinh Quang, trong một năm sau khi tốt nghiệp, phụ hoàng lệnh ta đến mỗi quân đoàn để quen thuộc với quân vụ, ta cũng hiểu được, vị trí tướng quân này chỉ là danh nghĩa, không thể so cùng Ngũ ca. Việc trong quân đội, ta còn nhiều chỗ muốn nhờ các ca chỉ bảo. Về phần những danh xưng lưu truyền bên ngoài, bất quá là truyền thông làm ra cho dân chúng giải trí thôi, đại ca sao cũng nghe theo?”

Carsen có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới mới mấy năm không gặp, con nhím lạnh băng âm trầm hay trốn trong góc phòng xưa kia, hiện giờ tiến bộ không ít. Carsen không thể không nghiêm túc mà đánh giá lại người trước mặt một phen, đế quốc Thất hoàng tử, thất đệ của hần, nghe nói có được dị huyết tối ưu

gien alpha. Nam nhân tóc đen trẻ tuổi này, trầm ổn, bình tĩnh, trên người hắn, không còn nhìn thấy những mũi nhọn làm người không thể nhìn thẳng năm năm trước., cũng có chút khó có thể nhìn thấu.

Đối mặt ánh mắt tìm tòi nghiên cứu của Carsen, Lezar không chút lùi bước, nghênh hướng cặp mắt cao ngạo không gì bằng kia, lẳng lặng định liệu trước mà đối mặt.

Carsen nở nụ cười, “Thất đệ, người thay đổi không nhỏ.”

Thất hoàng tử cũng cười trả lời: “Không thay đổi, chỉ là trước kia tuổi nhỏ, không hiểu chuyện mà thôi.”

Carsen gật đầu đi đến trước mặt Lezar, vươn tay nắm vai y, thân thiết vỗ vỗ. “Hôm nay sau khi điển lễ duyệt binh kết thúc, có rảnh đến thăm cung ta đi, đại ca thay người đón gió, huynh đệ chúng ta không gặp lâu như vậy, có không ít chuyện muốn nói.”

“Được, ta nhất định đến.”

“À, còn có, Tế điện cũng sắp bắt đầu rồi, cố gắng đừng để phụ hoàng sinh khí, dù sao cũng vừa mới hồi cung, người một nhà cũng nên đoàn tụ vui vẻ.”

“Àn, ta biết, đa tạ đại ca nhắc nhở, ta đã nhớ.”

Carsen vừa cười vừa dùng sức vỗ vỗ Lezar, sau đó xoay người rời gác chuông.

Lezar nhìn bóng dáng đại hoàng tử rời đi, tươi cười luôn nằm trên miệng, dần dần phai nhạt. Trước khi rời gác chuông, y quay đầu nhìn chuông đồng cổ xưa, kết đầy mạng nhện, trong con ngươi đen xẹt qua một tia lãnh ý.

Chuông đã mục nát, chỉ có thời gian chứng kiến. Nhưng là quá trình chứng kiến này thực sự quá lâu, hắn đã không còn kiên nhẫn. Những gì tưởng chừng như không thể phá vỡ, kì thực đã sớm vỡ nát, chỉ còn chờ đợi một kích trí mệnh từ bên ngoài. Mà muốn đem hết những thứ chướng mắt kia đánh nát, yêu cầu hiện giờ, chỉ có can đảm sợ là không đủ.

Bảy giờ sáng.

Ánh sáng chiếu khắp nơi, kéo dài vạn trượng trên đường chân trời. Lezar yên lặng xoay người, thân ảnh phẳng phiu, mang theo đại ưng trên áo choàng, nhanh chóng biến mất trong ánh nắng.

Không có bóng dáng một người gác chuông, chuông cổ bỗng nhiên tự động rung vang, một chút một chút, du dương vang xa, dưới chân hoàng cung Klappa, một trăm hai mươi phát đại bác chào mừng theo thứ tự ầm vang. Quốc vương đi ngang qua đội ngũ chỉnh tề quân đội cùng cơ giáp, bên trên đội hình, phi thuyền quân dụng cùng phi cơ cao tốc thấp tầng lướt qua, càng ngày càng nhiều, cuối cùng dày đặc đến nỗi che kín bầu trời, để lại từng vệt dòng khí hoặc là dư quang.

Chủ thể kiến trúc hai bên hoàng cung nguy nga, bỗng nhiên xuất hiện màn hình toàn tức thật lớn, bắt đầu phát sóng trực tiếp hiện trường.

Nghi thức duyệt binh rốt cuộc bắt đầu, trên quảng trường Klappa cùng hai bên đại lộ Quốc vương, dân chúng reo hò nhảy nhót, không ngừng nhìn xung quanh hoàng cung, hưng phấn chờ đợi thành viên hoàng tộc lên sân khấu.

Mà ngay vào lúc tinh cầu Lama đang trong thời điểm cuồng hoan, cách vài năm ánh sáng bên ngoài, một con thuyền mang ký hiệu đầu sư tử, cô độc du dương trong vũ trụ.

TTV đối với kỹ thuật lái phi thuyền không nắm rõ, nhưng do ở trong căn cứ hơn một năm, hắn vẫn tận dụng mọi cơ hội, kiếm không được nhiều tư liệu, nhưng cũng đại khái hiểu được một ít kiến thức thường thức về vũ khí và các loại công nghệ cao tại thế giới này.

Muốn thành một thích khách đủ tư cách, tinh thông các loại vũ khí binh khí chính là yêu cầu cơ bản. Tuy rằng không cùng thời đại, nhưng đối với TTV mà nói, rất nhiều đồ vật đều là đối ẩm mà không đối trà, kiếm laser cùng đao laser linh tinh không cần nói, cùng đao kiếm kim loại sử dụng cũng không mấy khác nhau, mà những súng máy đạn pháo này nọ là thứ mà đời trước hắn chưa từng thấy qua, kỳ thật nguyên lý cũng so với ám khí không sai biệt nhiều, đều là tốc độ nhanh, có quỹ đạo chết, người khác khó phòng bị. Mặc dù như vậy, trong lòng TTV vẫn tiếc nuối, dù sao hiểu biết của hắn về thế giới này cũng quá ít ỏi, lần

hành động này cũng tràn ngập chuyện không biết, mỗi một bước đều cực kì nguy hiểm, bất luận một chút sai lầm gì đều có thể dẫn đến hậu quả không thể cứu vãn, đây là chuyện mà trước kia tuyệt đối không phát sinh trên người hắn.

TTV trước kia, nếu không nắm chắc mười phần, tuyệt đối không ra tay. Nhưng hiện tại, với thân phận omega, lại bị một hoàn cảnh bất lợi như vậy, hắn không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều chết, khởi tử hồi sinh.

Giờ phút này, mục tiêu của TTV vô cùng rõ ràng, chính là muốn đi tinh cầu Lama, thủ đô của đế quốc. Sau khi phi thuyền Cường Giả kích hoạt tiến vào kích động không gian lần thứ hai, thiết bị đo lường trên phi thuyền đã có thể định vị vị trí tinh cầu Lama, cũng xác định lộ tuyến tự động, nhưng mà vào lúc này, TTV phát hiện có hai chiếc phi thuyền đang lặng lẽ tới gần.

Thẩm tu vân mở ra thiết bị kiểm tra, nhận ra hai phi thuyền kia là chắn hạm.

Chỉ muốn cản hắn lại thôi sao?

Thế nhưng không muốn giết hắn?

Người hạ mệnh lệnh này là một kẻ tuyệt đối ngu xuẩn.

TTV cười lạnh một tiếng, điều chỉnh phi thuyền về chế độ tấn công, trong mắt bỗng nhiên sáng rõ, lộ ra sung sướng đã lâu.

Kiếp trước, nửa đời trước của hắn bị người quản thúc, nửa đời sau, những người có gan tính toán hắn, đều bị hắn giết sạch. Như vậy, kiếp này thì sao? Sẽ có bao nhiêu người muốn tìm đường chết đây.

Hai chiếc chắn hạm đang đuổi theo phi thuyền Cường Giả cơ hồ đồng thời nhận được thông báo, phi thuyền Cường Giả chuyển sang chế độ tấn công.

Binh lính trong chắn hạm bắt đầu có chút cảnh giác, nhưng, sau khi Cường Giả chuyển sang chế độ tấn công, chẳng những không chủ động tấn công bọn họ, ngược lại còn tháo lưới năng lượng phòng hộ, tăng tốc tới đa.

“Muốn làm gì đây? Muốn chơi tiến vào không gian kích động sao? Ngu xuẩn, phi thuyền đã không còn đủ năng lượng để kích động không gian lần hai rồi, bị vướng vào giữa đường cong không gian thực không phải chuyện đùa đâu.” Một người trong chắn hạm lên tiếng.

“Đúng là omega, phi thuyền cũng không biết lái, chẳng lẽ chuyển chế độ tấn công, mục đích chỉ để tăng tốc? Thật buồn cười, nếu tiếp tục hắn sẽ phải lệch khỏi quỹ đạo, bị lực hấp dẫn của tinh cầu Lama hút vào.”

“Đại ca, tốc độ hắn quá nhanh, chúng ta không thể chặn lại.”

“Không vội, chắn hạm kia không phải đã chắn giữa quỹ đạo của nó sao., lúc đó chúng ta một trước một sau giáp công, xem xem một omega nho nhỏ còn có thể chạy đi đâu.”

Thượng quan chỉ huy chắn hạm vừa thấy cách TTV điều khiển phi thuyền liền cảm thấy thả lỏng, trong lòng cho rằng hắn là chim non thôi, ban đầu tâm trạng còn có chút căng thẳng, giờ phút này đã bình tĩnh trở lại, thấy phi thuyền trước mặt hết đâm bên này lúi bên kia chẳng khác gì ruồi bọ, hắn không khỏi cảm thấy buồn cười, khí định thần nhàn mà tự pha ly cà phê, trấn an thủ hạ không cần hấp tấp nóng nảy

“Này... Đại ca...có vẻ...không đúng lắm...a...đại ca..”

“Lại có chuyện gì?”

“Nhanh, mau nhìn...”

Chỉ huy bùng cà phê đi đến bên cạnh màn hình nhìn một cái, giấy tiếp theo, liền đông cứng.

15. Chương 14

“Hắn...hắn muốn làm gì? Không muốn không muốn không cần...A..Ông trời của tôi ơi! CMN nhanh đình chỉ truy bắt! Lui về phía sau! Lui ra sau! Nhanh lui ra sau cho ta! Ngay lập tức!”

Chỉ huy ngay cả ly cà phê cũng ném ra phía sau, gần như cuồng loạn mà hét lớn. Mắt không dám chớp mà nhìn màn hình, hết như thấy quỷ. Rốt cuộc, có thể ngại binh lính ngồi ở vị trí điều khiển có vẻ chậm chạp, hắn trực tiếp lấy tay đẩy người qua một bên, tự mình ra trận, dùng tốc độ nhanh nhất từ cha sinh mẹ đẻ thiết lập mệnh lệnh trên bàn điều khiển, kéo cần thao tác.

Chấn hạm trong thời gian ngắn nhất có thể, giảm tốc độ, đem lưới năng lượng phòng thủ đẩy đến tối đa, khổ sở qua giây cuối cùng cũng đứng ở ngoài vạch an toàn, không kịp quay đầu trực tiếp đi lùi ra sau.

Vị chỉ huy xụi lơ ngồi phịch trên ghế, cảm thấy đầu các ngón tay vì thao tác quá nhanh vừa rồi mà muốn bốc khói.

Lúc này bên trong chấn hạm không một ai dám lên tiếng, mọi người yên lặng theo dõi trên màn hình. Trợn mắt há mồm, 4 chữ, lúc này đã không đủ để hình dung biểu tình trên mặt họ.

Ngay trước mặt họ, không đầy trăm vạn km, phi thuyền Cường Giả binh đoàn 25, một khắc trước khi bị chấn hạm kia bắt được liền....tự hủy.

Không có lưới phòng hộ cách ly, dưới trạng thái tấn công lấy tốc độ cao nhất, khởi động quá trình tự hủy...Tất cả nhân tố này ở cùng một chỗ, tương đương với đem phi thuyền biến thành một quả đạn pháo khổng lồ, với năng lực của chấn hạm, không có khả năng chống cự.

Bọn họ mắt mở to mà nhìn tàu Cường Giả biến thành một quả cầu lửa cực lớn, trực tiếp bắn về phía chấn hạm phía trước, tạo thành một vụ nổ mạnh, ánh sáng chói mắt trong một khắc lan rộng, nhìn từ xa thật giống một tiểu hành tinh trong vũ trụ đen tối.

Chỉ một chút xíu nữa thôi, chỉ cần thời gian bọn họ lùi lại nhiều thêm mấy giây đồng hồ, liền sẽ bị cuốn vào, nát vỡ thành bụi vũ trụ.

Đến khi nhiên liệu và dưỡng khí trong phi thuyền cháy cạn kiệt, ánh sáng từ vụ nổ cũng tắt hẳn, nhưng mà phiên toái chỉ thực sự mới bắt đầu.

Trong môi trường chân không, các mảnh vụn của phi thuyền trong vụ nổ, theo xung lượng mạnh mẽ, văng về bốn phía, lực công kích không thua gì đạn lạc.

Chấn hạm may mắn thoát chết lập tức mở ra chế độ bảo hộ, tận lực lui về sau tránh né, khoảng ba phút sau, bọn họ mới thoát khỏi trận bão đạn, thân thuyền hoàn toàn ổn định lại.

“Ta nói, omega kia thật sự điên rồi!” Thật vất vả tìm được đường sống trong chỗ chết, một tiểu binh trên chấn hạm lau mồ hôi sau gáy, nhin không được mà mắng.

“Đúng vậy, huynh đệ trên chấn hạm số 3 không biết còn sống không?” Một tiểu binh khác mới đi làm nhiệm vụ lần đầu, vốn cho rằng đi bắt một tiểu O vậy thôi, chỉ như luyện tập, chỉ không nghĩ rằng sớm chút nữa mạng cũng không giữ được, không khỏi thổn thức dưới đáy lòng, đầu năm nay omega thật sự là càng ngày càng biến thái, hắn về sau vẫn nên tìm một beta mà an an ổn ổn sống qua ngày đi thôi.

“Ta thấy hy vọng rất xa vời, tập kích đột ngột như vậy, căn bản là không có thời gian phản ứng. Cho dù may mắn chạy kịp vào khoang thuyền, có lẽ cũng đã bị nhiệt lượng của vụ nổ nung chảy.”

“Như vậy, tiểu O kia cũng chết chắc rồi!”

“Hắn vốn chính là tấn công bằng cách tự sát mà, sao còn sống được. Đúng là điên, sống tốt không muốn, CMN..”

“Đi! Mấy người các người, bây giờ không phải là lúc nói chuyện phiếm đâu!” Chỉ huy nhíu mày, có vẻ bị dọa, cho nên thần kinh của hắn cũng không có thả lỏng, từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm màn hình, thực nhanh, liền tìm ra chỗ không thích hợp. “Điều tra viên, lập tức quét ra đa, bụi mù phía trước chưa tan hết, không thấy rõ.”

“Báo cáo sếp, ngài muốn ta phân tích cái gì? Vừa rồi ta vẫn luôn nhìn không chớp, không có thấy khoang thuyền nào phóng ra từ tàu Cường Giả, omega bên trong có lẽ là chết rồi.”

“Ai nói người tìm khoang thuyền! Omega kia chết chưa cái rắm!” Chỉ huy mát kiên nhẫn nói, dự cảm xấu mãnh liệt dưới đáy lòng. “Lúc vừa nổ mạnh, ta hình như nhìn thấy tàu Cường Giả phóng ra hai đầu đạn hạt nhân, người...người dùng rada xem có dấu vết của đường đạn hay không.”

Điều tra viên lập tức tiến hành quét trong bán kính hai ngàn vạn km thuộc phạm vi triển khai rada, quả nhiên phát hiện quỹ đạo hai đầu đạn phóng ra từ bạo đạn.

Chỉ huy trong lòng trầm xuống, trong phạm vi hai ngàn vạn km chỉ có thể thấy một phần nhỏ của đường đạn ban đầu, không thể viết được vị trí tập trung, bất quá, chỗ này cũng gần tinh cầu Lama như vậy...Càng nghĩ sắc mặt càng tái nhợt, Chỉ huy lập tức hạ lệnh cho thủ hạ phân tích đường đạn, xác định tọa độ mục tiêu của đầu đạn, đồng thời, không dám trì hoãn nửa khắc mà liên hệ với chỉ huy tổng bộ đế quốc.

“Báo cáo bộ chỉ huy, đây là chặn hạm số 6 thuộc binh đoàn 1. Nhiệm vụ... nhiệm vụ thất bại, hiện tại nghi ngờ có hai đầu đạn hạt nhân đang hướng về tinh cầu Lama.”

Bên này lời nói của chỉ huy còn chưa hết, bên kia phân tích viên đã phân tích xong đường đạn hiện trên sơ đồ rada, cho ra đích đến của đầu đạn, nhất thời mặt không còn giọt máu, run rẩy trình lên Chỉ huy tọa độ cuối.

“Báo cáo! Đã xác định mục tiêu của đầu đạn, tọa độ là 24-46-39-74”

Sau khi tọa độ được báo cáo, Chỉ huy ngẩn người, sau đó mặt như màu đất, tay cầm bộ đàm cũng cứng lại rồi.

24-46-39-74...

Nhớ không lầm thì...tọa độ này...tinh cầu Lama...Hoàng cung Klappa.

Chín giờ sáng.

Trước cửa hoàng cung Klappa

Ba đại binh đoàn của đế quốc-Hải-Không-Bộ lần lượt đi hết đại lộ Quốc vương, tiếp thu toàn dân kiểm duyệt.

Trong ba đại binh đoàn, sư tử là dấu hiệu của binh đoàn Sứ Mệnh, thực lực hùng hậu rõ như ban ngày. Cả đế quốc tổng cộng 32 binh đoàn, trong đó 18 cái dưới quyền binh đoàn Sứ Mệnh, tổng nhân số trên mười hai vạn người. không chỉ phụ trách đóng giữ các đại hành tinh cấp dưới của đế quốc, còn gánh vác nhiệm vụ bảo vệ an nguy cho hoàng thất, tầm quan trọng rõ ràng.

Với tư cách Sĩ quan chỉ huy cao nhất của binh đoàn Sứ Mệnh, tòa giá của đại hoàng tử Carsen đương nhiên dẫn đầu.

Ngồi trong phi hành khí thấp tầng, Carsen hưởng thụ vạn dân quỳ bái, đang lúc xuân phong đắc ý, bỗng nhiên nhận được quân báo do hạ bộ trình lên, sắc mặt đại biến.

“Đã phóng chặn đạn ra chưa?” Carsen hạ giọng hỏi.

“Đã phòng ra, tuy rằng không tạo thành uy hiếp với hoàng cung, nhưng do thời gian cấp bách, ở đây sẽ nhìn thấy toàn bộ quá trình đầu đạn bị chặn lại, không có khả năng không kinh động quân chúng.” Hạ quan thông báo có chút chột dạ mà trả lời.

“Phế vật!” Đại hoàng tử tức giận mắng to. Hắn vừa nhậm chức Thống soái binh đoàn Sứ Mệnh, lần này công tác phòng vệ bảo an trong ngày quốc khánh tinh cầu Lama đều do hắn phụ trách. Mới đảm nhiệm trọng trách lần đầu, thế nhưng liền xuất hiện chuyện như vậy, quả thực là một cái tát vào mặt! Nếu không phải omega gây chuyện kia đã chết, hắn thật muốn tìm ra được hảo hảo dạy dỗ, để cho tên kia sống không bằng chết!

Dự tính còn 10 giây nữa hai đầu đạn kia sẽ tiến vào tầng khí quyển tinh cầu Lama, cho dù dùng phương pháp gì, cũng không thể tránh khỏi ảnh hưởng tới quần chúng, Carsen đang cân nhắc nên làm sao giải thích

với phụ hoàng, chợt nghe một trận kinh hô từ trong đám người, thực nhanh đã có người chú ý tới hai luồng ánh sáng chói mắt, giống như ánh sáng sao chói, trực tiếp bay đến chỗ bọn họ.

Cúng không biết là kẻ nào sợ hãi kêu lên: “Trời ơi, là bom! Bay về hướng hoàng cung!” Đám đông lập tức nổ tung, biến người chặt chội hai bên ngã tư đường bắt đầu khởi động, cảm giác hoảng sợ lan tràn, xô đẩy, khóc lóc mất trật tự đến không khống chế được, còn có thể phát triển đến khả năng xấu nhất.

Đúng lúc này, chợt nghe một âm thanh chói tai bén nhọn, giống như tạp âm microphone, mọi người không thể không ôm lại tai che kín. Rất nhanh, tạp âm trôi qua. Từ hoàng cung Klappa cho đến cuối đại lộ Quốc Vương, mấy vạn dân chúng bỗng nhiên lặng ngắt như tờ. Lúc này, một giọng nam không nhanh không chậm thông qua loa vô tuyến khuếch đại truyền tới.

“Mọi người không cần hoảng hốt. Đây chính là diễn tập quân sự, một phần của nghi thức duyệt binh. Sau mười giây nữa, sẽ phóng chấn đạn.”

Thanh âm nam nhân cực kì dễ nghe, có một loại lực trấn an đến khó hiểu, có lẽ bị nhiễm giọng nói từ tính của hắn, xôn xao trong đám đông dần dần nhỏ đi, tất cả mọi người bán tin bán nghi mà nhìn đạn pháo đến càng lúc càng gần, không phải là bọn họ chưa thấy qua chuyện lạ, mà thực sự là, để quốc kiến quốc mấy trăm năm, trừ bỏ lúc có chiến tranh, lễ duyệt binh cho tới bây giờ đều chưa bao giờ xuất hiện tình huống này. Lại nói hai quả đạn pháo kia thế tới rào rạt, là ai cũng đều sợ hãi.

“A, còn có năm giây, chấn đạn sẽ nhanh phóng ra, có ai cùng ta đếm ngược không?”

Hôm nay có rất nhiều hãng truyền thông cùng đến, sau khi giọng nam phát ra, trên màn hình đột nhiên phóng xa, sau đó chiếu đến đội hình cơ giáp phía sau đội ngũ duyệt binh. Nam nhân không ngồi trong cơ giáp, mà là đứng trên vai một cơ giáp, ánh mắt đen bình tĩnh nhìn hai đầu đạn trong không trung. Quân trang trên người y màu sắc khác biệt, quân trang của hắn mặc là màu đen, hơn nữa trước ngực còn cài một đoá hồng trắng.

“Năm, bốn, ba”...

Nam nhân trẻ tuổi bắt đầu đếm ngược, nhưng mấy vạn dân chúng ở đây không ai lên tiếng, tất cả đều im lặng, vẫn chìm đắm trong cảm xúc kinh hoàng.

“hai, một. Phóng chấn đạn.”

Đếm ngược kết thúc, đường chân trời phía đông hoàng cung Klappa xé mở, phóng ra bốn tấm chấn đạn, hướng thẳng lên không trung, hiện ra bốn đường cong tuyệt đẹp, ở giữa không trung chia làm hai nhóm, hướng về hai đầu đạn riêng biệt.

Nam nhân buông xuống mắt tiếp, từ trên cao nhìn con dân ở dưới, mỉm cười, tiếp tục dùng tiếng nói ôn hoà trầm thấp mà nói: “Sau bảy giây, đầu đạn sẽ hoàn toàn bị chặn lại. Phía dưới có ai muốn cùng ta đếm ngược không?”

16. Chương 15

Nếu như có người vào giờ phút này mang kính viễn vọng tia hồng ngoại đa bội quan sát hai quả đầu đạn đang bay về hoàng cung kia, liền sẽ phát hiện, có một đầu đạn thế nhưng khảm một bóng ma màu đen, đây đúng là TTV.

TTV còn chưa muốn chết, ít ra bây giờ không muốn.

Đồng quy vu tận với mấy alpha tới vậy bắt hắn sao? Chuyện này vừa nghĩ đã thấy vô cùng buồn cười. Nếu giống như suy đoán của binh lính trên chấn hạm, hắn là phát diên mới làm ra loại chuyện này, vậy vì sao hắn phải mệt nhọc cả một quá trình như vậy? Không bằng tự sát luôn tại tinh cầu Mai Tả cho rồi.

Bởi vậy, vào lúc kích nổ phi thuyền Cường Giả, phút cuối cùng TTV phóng hai đầu đạn về hướng tinh cầu Lama, một đầu đạn trong đó đã bị rút hết năng lượng, chỉ còn vỏ rỗng, TTV chui vào trong đó, theo đầu đạn được phóng ra, nhắm về phía tinh cầu.

Phi thuyền Cường Giả nổ mạnh, tận dụng ánh sáng vụ nổ che lấp, đầu đạn phóng từ đạn pháo thành công thiết lập quỹ đạo.

TTV cuộn mình trong không gian chật chội năng lượng nhỏ hẹp của đầu đạn, có thể cảm nhận được nhiệt độ càng ngày càng tăng theo tốc độ đầu đạn, thôi động khí không ngừng tản ra từng tầng, càng gần với bầu khí quyển tinh cầu Lama, tốc độ đầu đạn càng ngày càng nhanh, bắt đầu run lắc dữ dội, thậm chí bốc cháy khi ma sát với không khí.

TTV biết hành động lần này là cử tử nhất sinh, nhưng hắn cũng không quan tâm, đời trước mỗi một ngày đi qua, mỗi một canh giờ, sao lại không phải đều là tử trong cử tử nhất sinh mà thoát ra? Đối với hắn mà nói, chỉ cần có một phần sống thì chính là đường sống, vậy là đủ rồi. Huống chi, chỗ là tử địa trong mắt người khác, lại có thể khiến hắn xuất kỳ bất ý mà bắt lấy được một đường sinh cơ, thực hiện điều vốn không có khả năng.

Thời điểm đầu đạn tiến vào bầu khí quyển, nhiệt độ bên trong đã lên đến cực hạn, lưới năng lượng phòng hộ trên người TTV đã vỡ tan, sau cùng hoàn toàn mất tác dụng, áo quần bảo hộ cũng đã có nhiều chỗ bắt đầu bắt lửa. Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên nghe hai tiếng tíc tíc phía sau, đầu đạn bắt đầu đếm ngược trước khi nổ, đồng thời, tổng bộ chỉ huy đế quốc cũng đã phóng ra tám chấn đạn.

Nhiệt độ quá cao khiến ý thức TTV bắt đầu mơ hồ, hắn sờ soạng muốn mở ra ngăn chứa năng lượng. thoát ra ngoài trước khi đầu đạn nổ, nhưng vì đang giữa tốc độ cao, chênh lệch áp suất trong và ngoài khoang cực lớn, không mở được cửa. TTV mồ hôi đầy đầu, dùng hết toàn lực mới đem cửa khoang mở ra một tia hở nhỏ. Cánh tay hắn vì quá sức mà run run, giữa tình huống chỉ mảnh treo chuông, TTV chạm được vào kiếm laser bên hông, rút ra, dùng chuôi kiếm cắm vào khe hở kia, lúc này mới có cơ hội hít một ngụm khí. Chất liệu chuôi kiếm là từ một loại gỗ phi thường cứng rắn, TTV bẩy cánh cửa ra thêm một ít, gió mạnh mãnh liệt tràn vào, cửa từng chút được mở rộng, trong khoang như bị một lực mạnh mẽ xé rách ra, cả khối đầu đạn đều bị dòng khí mạnh mẽ đè ép đến chấn động, rất nhanh sẽ rớt.

Mặt nạ phòng hộ đã rớt từ lâu, dưới áp lực của dòng khí mạnh mẽ, TTV hoàn toàn không có khả năng mở mắt, mắt bị thổi đến biến hình, nhưng cho dù hắn vùng vẫy đá đập thế nào, ống quần bị kẹt lại không mở ra được. TTV biết nếu cứ tiếp tục như vậy hắn sẽ chết. Cẩn chặt răng, dùng sức, vùng liếm laser, mắt nhắm, hoàn toàn dựa vào kinh nghiệm và trực giác lâu năm, một kiếm chém xuống không do dự!

Tia sáng laser xanh chính xác quyết liệt cắt ngang qua ống quần bảo hộ, phát ra âm thanh vải dệt bị chém rách, TTV thoát khỏi ràng buộc, ngã ra ngoài. Lực đạo một kiếm này, chính xác, chỉ cần lệch đi dù chỉ một chút, một chân của hắn đã không giữ được.

TTV nhẹ nhàng thở ra, mặc cho bản thân đang từ trời cao rơi xuống, giữ trạng thái vô trọng rơi nhanh, hắn thậm chí cảm thấy trái tim lúc nào cũng có thể rớt ra ngoài.

Sau lưng có dù cứu sinh, nhưng tay TTV đặt trên chốt mở, lại chậm chạp không chịu mở xuống. Hắn đang chờ, ở độ cao này, nếu bung dù, rất dễ bị người khác phát hiện, bởi vậy, mặc dù biết rõ mở chậm một giây là thêm một giây nguy hiểm, TTV vẫn không thể không nhẫn nại.

Tốc độ rơi càng lúc càng nhanh, trái tim cũng chịu đựng đến cực hạn, đúng lúc này, chỉ nghe oanh động một tiếng nổ.

Hai đầu đạn bị quân đội chặn lại.

Không trung phía đông thông thả tràn ra đám mây lửa hình nấm, chói mắt mỹ lệ.

TTV nhếch khóe môi, quyết đoán nhấn chốt mở, dù cứu sinh bung ra, tốc độ rơi lập tức giảm, cánh dù phía trên mãnh liệt căng phồng, TTV cảm thấy xương sườn đều nhanh bị phản lực chấn vỡ, ngực tê rần, miệng dâng lên một cổ tanh ngọt.

Thời gian bung dù quá muộn, khoảng cách tới mặt đất chỉ còn vài trăm mét, căn bản không đủ thời gian giảm xóc. Bất quá cũng may là trên người hắn luôn mang theo mấy cái phi thảo cầu, lúc gần tiếp đất, hắn

quăng ra phi thảo cầu, mắc vào hai trong mấy cây đại thụ cao ngất lân cận, ít ra cũng làm giảm tốc một chút, cuối cùng lúc tiếp đất, hắn xoay người lăn hai vòng, xem như nhặt về một mạng.

Hoàn hảo, chỗ này còn có mấy cây đại thụ cao cao, nếu không thì dù không chết cũng sẽ trọng thương. Có thể nhìn ra, mệnh TTV hắn, tuyệt đối chưa tận.

Nằm trên mặt đất bằng phẳng, bóng cây phủ lên người, TTV nhìn trời, há mồm thở dốc, cảm thấy bản thân quả thật vừa thoát ra khỏi quỷ môn quan. Hắn cả người đều chật vật, y phục rách nát, áo rách quần manh. Ngoại trừ thanh kiếm laser hư hại còn nắm chặt trong tay, giờ này phút này, hắn chính thực hai bàn tay trắng.

Liên tục không ngủ hai ngày một đêm, TTV mệt chết, mí mắt ngày càng nặng, nằm giữa ánh nắng ầm ập, không gian thoang thoang mùi hoa cỏ thơm mát, bên cạnh là một dòng suối nhỏ, chảy róc rách, ánh nắng phản chiếu long lanh. Trong một thoáng, TTV cho rằng mình về lại thế giới trước đây, nơi đó không có nhiều đồ vậy kì quái như vậy, đó là nơi hắn sinh sống từ nhỏ đến lớn. Cho dù là hắn có phạm phải việc sơ suất nhất thiên hạ, cùng lắm là đền mạng. Ở nơi đó, hắn là một nam nhân lăn lộn giang hồ, không phải lo sợ một ngày sẽ bị người bắt sinh con cho bú, cũng không có loại tin tức tổ để bị người nhận ra, thiên địa chi gian, không lối thoát.

TTV nhắm chặt mắt, rất muốn cứ như vậy mà ngủ một giấc, nhưng trong lòng hắn hiểu được, lúc này còn chưa phải lúc nghỉ ngơi.

Đột nhiên, hắn cảm nhận được một trận tin tức tổ xao động, thân thể vô thức làm ra phản ứng, mãnh liệt mở mắt ra, nhảy lên tại chỗ, đứng dậy, rút kiếm, chế địch, liên mạch lưu loát.

Nhưng mà, chờ TTV nhìn rõ người bị khống chế dưới kiếm của mình chỉ là một thằng nhóc 3,4 tuổi, không khỏi ngẩn người, dù vậy hắn cũng không thả lỏng cảnh giác, kiếm trên tay vẫn không buông, vẫn duy trì tư thế quỷ một gối, không nói một tiếng mà nhìn cái đầu đỉnh đối diện.

Nhóc đối diện bộ dáng phi thường đáng yêu, cao ngang ngang độ cao TTV khi quỳ xuống đất, một đôi mắt to thật to cơ hồ chiếm hết nửa gương mặt trái xoan. Có thể đoán được, sau khi trưởng thành nhất định sẽ xinh đẹp.

Thông qua tin tức tổ trên người nhóc, TTV đoán được nó là một omega.

Omega nhỏ mở to cặp mắt tròn to ngập nước, không có sợ hãi, nhìn TTV chằm chằm. Hai người mắt to trừng mắt nhỏ một hồi lâu, giống như chơi trò ai chớp mắt trước.

Qua một lúc lâu, bé con kia rốt cuộc chịu không nổi, chớp chớp mấy cái, ngọng nghịu hỏi: “Người là alpha?”

TTV không trả lời, sau khi xác nhận bé con này đối với mình không có uy hiếp, hắn chậm rãi thu hồi kiếm, đứng lên, đem lực chú ý dời tới xung quanh, bắt đầu xem xét địa hình phụ cận.

“Người là omega?” nhóc con lại hỏi.

TTV không phản ứng, xác nhận phụ cận không có người, nhấc chân liền chuẩn bị chạy.

“Người nhất định là alpha, đúng hay không?” nhóc con bám riết không tha đuổi theo.

Tiểu hài tử còn chưa biết dựa vào tin tức tổ nhận biết một người, trong nhận thức của nhóc, alpha rất lợi hại rất mạnh mẽ, mà ca ca xinh đẹp trước mắt này, động tác sử dụng kiếm vừa rồi nhanh như vậy, đẹp như vậy, nhất định là alpha mạnh mẽ.

Nhóc con chạy chậm đuổi theo TTV, sao đó nhào đến đùi TTV, ôm lấy.

Thân thể TTV nháy mắt cứng ngắc, không thể không đứng lại.

“Ừm, đây là hương vị tin tức tổ của alpha sao? Vì sao ta cảm thấy giống y như ta vậy?” Nhóc con cọ a cọ, như chó con ngửi tới người lui trên người TTV, về mặt mê mang: “Mụ mụ nói về sau ta sẽ sống chung với một alpha vô cùng lợi hại, vì tiết kiệm học phí cho ca ca beta và các beta tí tỉ nên cũng không cho ta đến trường. Bọn họ sẽ dạy ta đọc sách sao?”

Rất nhiều gia đình bình dân bởi vì kinh tế túng quẫn, nên sẽ không tận lực nuôi dạy nhi tử là omega, vì học hành chu đáo cũng không để làm gì, omega tới tuổi 15 đều sẽ đi đến căn cứ Mai Tả, sau khi trưởng thành liền trực tiếp trở thành người sinh con cho alpha, kỹ năng sống một đời đều sẽ học tại căn cứ Mai Tả, căn bản không cần tiếp thu giáo dục chính quy. Bởi vậy, trong căn cứ Mai Tả có rất nhiều omega có trình độ giáo dục thấp. Mà những omega này, bởi vì tố chất bản thân hạn chế, đến khi bị phân phối, rất khó có thể được điều kiện tốt.

TTV không quá thích tiểu hài tử, cũng không thích người khác thân cận quá mức. thực không may, omega nhỏ nói rất nhiều này vừa đủ chiếm cả hai.

Nhóc con còn muốn đến gần hun hun TTV, không ngờ bỗng nhiên cổ áo bị kéo căng, hai chân rời mặt đất, treo trên không.

TTV nhắc cổ áo nhóc con kéo lên, mặt không đổi sắc mà nhìn nhìn. Đôi mắt trong veo của nhóc con quan sát hần., một bộ dáng đáng thương hề hề, như chó con bị xách cổ.

“Chỗ này là chỗ nào?” TTV hỏi.

Nhóc con cuối cùng cũng nghe được ca ca xinh đẹp nói chuyện, có chút kích động mà liếm liếm môi, nói: “Chỗ này là thôn Henthai”

“Đi hoàng cung thì mất bao lâu?”

Nhóc con nhớ lại ký ức lúc trước mù mịt mang mình đi xem hoàng cung Klappa, nghĩ nát óc, cuối cùng cho ra một đáp án mơ hồ: “Lên thị trấn đi xe, đi thật lâu.”

TTV cũng không trông mong có thể hỏi được chuyện gì từ một đứa bé, biết rõ chỗ này không thể ở lâu,,liền ném nhóc con qua bên cạnh, xoay người bỏ đi.

Nhóc con còn muốn đuổi theo, chân ngẩn ra sức chạy, nhưng TTV cước bộ quá nhanh, nó căn bản đuổi không kịp, cuối cùng vấp chân, té ngã, mắt mở trừng trừng nhìn bóng dáng người kia khuất sau rừng cây.

Hần thật lợi hại nha...Alpha thật lợi hại nha...

Vì sao mình lại không phải là Alpha chứ? Nếu mình mà là Alpha, cũng có thể lợi hại y như Alpha đó vậy đó? Nếu vậy cũng sẽ không... sẽ không có té sấp như vậy đâu!

Athil lúc này còn chưa biết, người mà hắn hâm mộ sùng bái này, từ đầu đến chân chính là một omega.

Nhưng mà chỉ vài năm sau, khi TTV đại danh vang vọng khắp toàn bộ Tinh tế đế quốc, khi khuôn mặt omega thuần huyết lãnh khốc này liên tiếp xuất hiện trong câu chuyện của các bà mai và nằm trên mọi bảng truy nã của quân đội, cái người mà lúc trước từng vì một omega mà lên thấy khổ sở, cũng cùng với rất rất nhiều thiếu niên omega khác, mang theo một phần tín nhiệm, dứt khoát rời bỏ quê hương, cùng với người trong truyền thuyết kia, dẫn thân vào doanh trại huấn luyện hoàn toàn bất đồng tại Mai Tả căn cứ.

Đó vẫn là trại tập trung omega, nhưng không còn là hậu cung của đế quốc.

Nó bị nghị viện và hoàng tộc gọi là “Tổ chức phản chính vô sỉ” hoặc là “ác mộng của đế quốc”, vô số quý tộc cao cấp đều triệt để hối hận đã không đem thể lực mạnh động này bóp chết từ trong nôi, chờ đến khi bọn họ kịp phản ứng, cũng đã muộn.

Bởi vì lúc đó, thế giới này đã loạn.

17. Chương 16

Không tiếp tục đuổi theo ca ca Alpha lợi hại kia nữa, omega nhỏ có vài phần mệt mỏi, bắt quá cũng đứng lên thật nhanh, chạy về hướng TTV vừa mới rút xuống, dù cứu sinh thật lớn vẫn còn ở đó, mồm bẹp trên

cỏ, ước chừng khoảng hai mươi thước vuông, nhóc omega lại hăm hở mà chạy xung quanh chơi trốn tìm, bỗng nhiên bị vấp phải dây dù, bụng liền tiếp đất, úp sấp ngã vào trên dù.

“Athill!” lúc này ở xa chạy tới một chiếc xe con, người ở trong vừa nhìn thấy omega nhỏ, liền lớn tiếng kêu, “Sao lại chạy lung tung ở chỗ này! Lúc này ta nhìn thấy một thứ gì đó trên trời rơi xuống, nhóc có sao không?”

Người tới đúng là beta ca ca của nhóc con, Joshua, nhà họ tổng cộng có 4 hài tử, hai nữ beta, một nam beta cùng một nhóc omega là Athill.

Athill thấy ca ca, lập tức hưng phấn đứng lên. Không đợi nhóc chạy tới, Joshua đã xuống xe đi đến, mắt nhìn thấy dù cứu sinh, chân mày nhăn lên.

“Ca ca!”

Athill thực hưng phấn, không chờ được mà kể, nhóc vừa mới gặp một Alpha, ca ca kia bộ dáng đặc biệt đẹp, tin tức tổ đặc biệt thơm, hơn nữa siêu cấp lợi hại, trong tay còn có một thanh kiếm laser.

Joshua thoát nhìn khoảng mười sáu mười bảy tuổi, làn da trắng nõn, ánh mắt nhỏ dài, bộ dáng nhã nhặn. Hắn vừa nghe nói tại đây có Alpha, thần kinh lập tức căng thẳng, đem đệ đệ nhà mình bế lên xem xét, giống như sợ đệ đệ thiếu mất miếng da.

“Đệ nói alpha kia...là từ trên trời rơi xuống?”

Athill dùng sức gật đầu, “Ừm Ừm! Đệ tận mắt nhìn thấy đó! Y phục trên người hắn còn bị rách mà!”

Thôn Henthal nằm ở vùng hẻo lánh trên tinh cầu Lama, cách xa đế đô, nơi này phần lớn đều là beta bình dân, chỉ có trưởng thôn cùng vài vị quan quân trong binh đoàn đóng giữ địa phương là Alpha, hơn nữa đều hơn ba bốn mươi tuổi. Athill nói gặp alpha, còn gọi là ca ca, vậy chắc không phải mấy người này.

Nhưng chỗ thâm sơn cùng cốc này, sao lại có alpha tới? Lại còn là nhảy xuống từ dù cứu sinh?

Joshua ôm Athill vào trong xe, nghĩ nghĩ, lại đem dù cứu sinh nằm trên đất cuộn lại bỏ luôn vào xe, sau đó quay về thôn Henthal, mang đệ về nhà.

Lần này Athill là theo Joshua ra ngoài chơi, mục vụ bọn họ cũng không biết lúc đó Athill chạy lạc một mình, cho nên cũng không hỏi, mà Joshua cũng không nhắc tới. Tiểu Athill nhiều lúc ba hoa nói với mục vụ mình gặp một alpha, nhưng người trong nhà cũng chỉ coi là lời nói của trẻ con, cũng không để ý.

Lúc cả nhà Joshua dùng cơm trưa, tên tivi đang trực tiếp nghi thức duyệt binh trước hoàng cung Klappa.

Cô con gái thứ hai là Misha đang bưng bát cơm, hai mắt dán vào màn hình, nói với Joshua: “Ca, sao lúc này mà lại đi ra ngoài vậy, bỏ lỡ lễ duyệt binh rồi!”

Joshua còn đang suy nghĩ chuyện vừa rồi, vừa gấp đồ ăn vừa không yên tâm nói: “Năm nào cũng như nhau, còn đẹp gì nữa!”

“Haiz, ca vừa rồi không có thấy được, nghi thức duyệt binh năm nay còn có diễn tập chắn đạn đó! Tầm chắn đạn cùng với đầu đạn hạt nhân chạm vào nhau nổ mạnh vô cùng hoành tráng nha! Còn có điện hạ Lezar, thiết là đẹp trai chết người luôn!”

“Xi, ngừng hoa si! Ăn cơm nhanh đi, lát nữa còn phải cùng nhau đến xưởng lao động đó”. Đại nữ nhi Sophie nghiêm mặt, gõ đầu Misha thúc dục.

“Tỷ à, sao vậy, hôm nay là ngày quốc khánh đó!”

“Liên quan gì với chúng ta!”

“Người...haiz...thật không thú vị! Khó có thể nhìn thấy điện hạ Lezar mà, y rất ít xuất hiện trước truyền thông, lần gần đây nhất chính là lúc được phong tướng quân, cũng hơn cả năm rồi.”

“Được rồi Misha, nhanh nghe lời ăn cơm đi.”

“Mục vụ nói thử xem, Athill nhà chúng ta sau này có thể nào tiến cung không?” Misha nói xong lại bắt đầu mơ mộng “Nếu có thể được điện hạ Lezar lựa chọn thì tốt quá!”

Mẫu thân vừa nghe Misha nhắc tới Athill, sắc mặt liền không dễ nhìn, cũng bởi vì cuộc sống áp lực mà gương mặt tiêu tụy càng thêm già nua.

Đại tỷ Sophie buông bát đĩa, dùng điều khiển từ xa tắt ti vi, xuất ra giọng nói uy nghiêm của trưởng tỷ: “Misha, ăn cơm, thứ không thuộc về chúng ta, không nên mơ ước.”

Misha không hiểu vì sao trưởng tỷ và mẫu thân dễ nổi giận như vậy, trộm liếc nhìn Joshua ca ca, thấy ca ca cũng không hòa theo mình, không nói vài câu dí dỏm làm dịu không khí, liền thành thành thật thật buồn rầu ăn cơm, không dám nói tiếp nữa.

Từ sau khi phụ thân mất, Joshua trở thành nam nhân duy nhất trong nhà, đối với ba người phụ nữ thân thiết đã sớm quen. Hắn nhìn Athill ngồi bên cạnh ngoan ngoãn ăn cơm, giấu đôi mắt đen lung liếng của nhóc, đặc biệt hiểu chuyện mà nhìn qua nhìn lại giữa mẹ và hai tỷ muội, không khỏi mỉm cười vươn tay ra, nựng gương mặt nhỏ tròn tròn của nhóc.

Tâm sự của mẫu thân hắn có thể hiểu được, bọn họ là gia đình bình dân cực thấp hèn, độ thuần huyết của Althill thế nào cũng vậy, nhưng cố tình nhóc lại xinh đẹp như vậy, vận mệnh về sau thế nào cũng có thể đoán được mấy phần.

Thế giới này thật tàn khốc, căn bản không có phép màu.

Nhưng mà thân làm ca ca, hắn cũng không muốn phá hỏng suy nghĩ ngây thơ trong lòng Misha, càng không muốn nhìn mẹ cùng tỷ tỷ ngày càng khô héo, bị gánh nặng cuộc sống bức bách đến điêu tàn. Bởi vậy mỗi một lần cãi vã trong nhà, hắn đều tận lực ba phải mà làm người hòa giải, nghĩ cách làm bọn họ vui vẻ. Nhưng hắn cũng hiểu được, như vậy cũng không thay đổi được gì.

Bản cùng không thể thay đổi, đau khổ không thấy hết. Đại khái đó chính là tương lai dự đoán dành cho một nhà bọn họ.

Nhưng Joshua lại không cam tâm với kết quả này, hắn muốn kiếm tiền, kiếm thật nhiều thật nhiều tiền. Bởi vậy cho dù phải gánh mức học phí cao, hắn cũng muốn cố gắng vào trường đại học tốt nhất, học khoa khó nhất. Không sợ trên lưng có mẫu thân già cả, tỷ tỷ vất vả, hắn cũng phải không ngừng leo lên trên, vĩnh viễn không phải lẫn lộn dưới đáy xã hội. Bởi vì hắn bức thiết muốn thay đổi, muốn cho ba người phụ nữ quan trọng nhất trong đời này về sau áo cơm vô lo, muốn đảm bảo tôn nghiêm cho đệ đệ mà hắn yêu thương nhất này.

Một suy nghĩ đột nhiên hiện lên trong đầu, Joshua nhớ tới cái dù cứu sinh còn nằm trong cốp xe kia, làm ra một quyết định.

“Joshua, nghĩ cái gì vậy, sao không ăn cơm?” Mẫu thân thấy nhi tử cầm đĩa mà không gấp, lo lắng hỏi: “Có phải gần đây lo lắng nhiều thân thể mệt mỏi hay không?”

“A, không.” Joshua mỉm cười, đứng dậy, “Mẹ, ta ra ngoài một chút.”

“Sao lại ra ngoài? Đi đâu?” Tỷ tỷ hỏi

“Ra thị trấn mua chút ít học cụ, chắc đến tối mới về, đừng chờ cơm ta!” Joshua nói xong liền cầm chìa khóa xe đi ra cửa.

Sau khi TTV cùng Athill tách ra, liền đi vào sâu trong rừng cây, lần thứ hai xác định xung quanh không có ai, mới dựa vào một gốc đại thụ nghỉ ngơi.

Mùi máu tươi nồng đậm vẫn luẩn quẩn trong miệng, ngực vô cùng đau đớn, hắn biết mình bị thương không nhẹ, không nên tiếp tục hoạt động. Kỳ thực vừa nãy gặp omega kia, sức lực hắn cũng đã hao tổn đến cực hạn, nhưng do TTV từng lập quá nhiều quy củ cho bản thân, cho dù rơi vào hoàn cảnh nào, cũng không thể lộ ra điểm yếu trước mặt người khác, cho dù là nỗ lực hết đà, cũng tuyệt đối không để cho đối phương biết, cho dù “đối phương” có là một đứa nhóc trời gà không chặt.

Nghỉ ngơi khoảng một tiếng, ăn một chút hoa quả đại đỡ đói, ở bên khe suối xử lý vết thương, TTV phóng tầm mắt nhìn đến mấy tòa nhà cao tầng bên ngoài cánh rừng, có lẽ chính là thôn Henthal trong miệng đứa nhỏ kia.

Kỳ thực tới tận bây giờ TTV cũng có nhiều điểm không thích ứng với thế giới này, ví dụ như suy nghĩ của hắn về thôn trang vẫn là đồng ruộng nhà tranh. Nhưng thế giới ngày nay so với nơi hắn từng sống trước kia tiên tiến gấp trăm ngàn lần, cái gọi là thôn xóm, cũng là nhà cao tầng san sát, giao thông vô cùng tấp nập.

Vấn đề khó giải quyết nhất với TTV lúc này, chính là tin tức tố trên người, một khi vào chỗ đông đúc, sẽ bị người khác phát hiện, như vậy, hắn không thể đi vào thôn, huống gì là bắt xe đến để đi tiếp vào hoàng cung Klappa.

Lúc TTV còn tại căn cứ Mai Tả, từng nghiên cứu rất nhiều về cách áp chế tin tức tố Omega. Thời điểm hắn nghe nói có thuốc ức chế tin tức tố omega, đã từng mừng như điên, nhưng sau khi tìm hiểu cẩn thận lại không khỏi thất vọng. Thì ra loại thuốc này chỉ có trong mấy tác phẩm văn chương, đều do người khác tưởng tượng ra thôi, không có thực.

Thực tế, đồ vật có thể che dấu tin tức tố chỉ có áo choàng cách ly, giống một loại trang phục bảo hộ, một loại hàng hóa hạn chế sử dụng thường được các alpha quý tộc mặc trong trường hợp đi đến những nơi cần che dấu thân phận, hơn nữa lúc mua còn cần người mua phải đăng ký, cung cấp đảm bảo, đủ loại hạn chế còn phải đóng phí sử dụng, dân chúng phổ thông hoàn toàn không thể rở tới.

Bất quá TTV cũng không quan tâm chuyện đó, chỉ cần là đồ vật có thật trên đời, sẽ không thể nằm ngoài tầm tay hắn. Vấn đề mấu chốt hiện tại là, làm sao biết loại áo cách ly này có ở đâu.

Kế hoạch của TTV là, nhân dịp trước khi trời tối, trước tiên men theo rừng cây đi đến chỗ tiếp giáp thôn Henthal, sau đó chờ khi trời tối mới vào trấn, chi tiết tính sau.

Khi hắn tính toán xong, trong không khí lại có một tia tin tức tố dao động, TTV nghe rõ cường độ so với người khác mạnh hơn rất nhiều, bởi vậy trước khi đối phương phát hiện ra mình phải khống chế hắn.

Hắn bắt động thanh sắc đi lên phía trước, khoảng cách người kia đi theo sau hắn càng lúc càng gần, bỗng nhiên một cái lắc mình, nhảy lên một cây đại thụ.

Xung quang rừng cây rất ít có người lui tới, Joshua đậu xe gần chỗ tìm được Athill, lần theo dấu chân để lại đi theo vào rừng, vốn cho rằng sẽ gặp được tin tức tố alpha, không nghĩ tới, càng đi sâu vào rừng, lại nghe được một cỗ omega tin tức tố trong lành.

Nghi vấn trong lòng càng ngày càng nhiều, khi đi vào một chỗ trống trải, hắn nhận ra tin tức tố ở chỗ này càng nồng đậm, dấu chân trên đất biết mất không còn, cảm thấy một cơn gió nhẹ thổi qua sau lưng, có tiếng động, đang muốn quay đầu lại, một thanh kiếm laser đã kê lên trên cổ..

18. Chương 17

“Đừng hiểu lầm! Ta không có ác ý!” Joshua vội vàng giơ hai tay qua đầu, trong lòng sợ muốn chết, bất quá càng sợ, càng phải giữ bình tĩnh. “Ta, ta là ca ca của omega lúc này, các người hắn là đã gặp mặt.”

Người phía sau không nói gì, Joshua đưa lưng về phía người nọ, cũng không nhìn thấy ánh mắt hắn, trong lòng không một tia chống cự, thanh kiếm còn để ngang trên yết hầu, không biết lúc nào có thể cắt rời đầu mình ra đâu, tình huống này nếu là người nhát gan, nói không chừng đã sợ đến mức tiểu ra quần.

“Ngài yên tâm, ta chỉ đến một mình, không có mang theo người khác.” Joshua nuốt nước miếng, khản trương nói: “Ta biết ngài không phải người xấu, nếu không Athill nhà ta sẽ không trở về vô sự, đúng không?”

Thanh kiếm trên cổ Joshua vẫn không mấy may di động, Joshua ngừng thở, nắm chặt tay, ép bản thân trấn định, tiếp tục nói: “Athill nói, nó thấy một alpha rơi xuống từ trên trời, ta cho rằng ngài là chiến sĩ của đế quốc, có lẽ là sau khi làm nhiệm vụ bị rơi xuống thôn chúng ta. Thực không dám dấu diếm, ta trộm đi theo ngài tới chỗ này, cũng có tâm tư của mình, Athill là omega duy nhất trong nhà, nhà chúng ta rất nghèo, nếu có cơ duyên giúp được một quân nhân alpha, có chút giao tình, như vậy những ngày sau chúng ta có thể sống tốt hơn một chút, khi đệ đệ của ta thành niên bị phân phối, có thể dựa trên quan hệ, nghĩ

cách tìm chỗ an tâm một chút. Ngài có thể lục trong túi ta mang theo, ở trong có thuốc xử lý miệng vết thương, một bộ đồ sạch sẽ, còn có thuốc khôi phục thể lực, đều tính đưa cho ngài. Ta chỉ muốn dính chút phú quý, không có ác ý, xin ngài tin ta.”

Rừng cây thực an tĩnh, chỉ có tiếng nói không ngừng của Joshua, hẳn thậm chí không nghe ra hơi thở của người sau lưng. Nhưng mà thông qua tin tức tố phát ra trên người người nọ, hẳn rõ ràng đoán được, người đang dùng kiếm khổng chế hắn, là omega.

Một omega, vào lúc hắn không phát hiện, dễ dàng nắm mạng của hắn.

Nếu lúc này đổi ngược lại là một alpha phía sau, Joshua sẽ không sợ hãi như vậy.

Rốt cuộc, mũi kiếm lam quang chậm rãi dời khỏi cổ Joshua.

“Người cũng rất bình tĩnh.”

Joshua cuối cùng cũng nghe người phía sau nói chuyện, trái tim nhảy lên trên cổ rốt cuộc cũng về vị trí, nhưng hắn cũng không dám lộn xộn, cũng không dám quay đầu lại, vẫn quay lưng về người kia, thăm dò: “Người, người là một omega, đúng không?”

TTV không trả lời, vẫn chỉ kiếm vào lưng hắn như cũ, hỏi: “Biết gần đây có chỗ nào có áo choàng cách ly không?”

“Áo choàng cách ly?” Suy nghĩ của Joshua bay nhanh, “Thôn Henthal, không...trên trấn Glycine có một cửa hàng áo khoác có bán, nhưng mà nghe nói chỉ tiếp đơn đặt hàng của mấy nhà giàu tư nhân trong trấn, không bán ra ngoài.”

“Cửa hàng kia vị trí cụ thể ở đâu.”

“Cạnh bên quảng trường trong trấn, nhưng mà không nằm tại mặt phố, nằm trong một ngõ hẻm bình thường.”

Joshua trả lời xong, thật lâu cũng không nghe thấy động tĩnh phía sau, gọi vài tiếng “tiên sinh” cũng không ai trả lời, liền đánh bạo quay đầu lại, phát hiện ở sau đã sớm không còn ai.

Nếu là người khác, đã cảm thấy may mắn mà chạy trốn, còn sẽ ngay lập tức chạy đến đồn cảnh sát gần nhất mà báo án đụng phải một omega bỏ trốn, nói không chừng còn có thể được người đã dấu hiệu omega này trả thù lao.

Nhưng Joshua chỉ đứng tại chỗ cau mày tự hỏi một lúc, quyết định dựa vào tin tức tố omega đuổi theo.

TTV không ngờ thanh niên beta này sẽ tìm tới lần thứ hai, thực phiền, đáy lòng dần sinh ra một phần sát ý.

“Thả người một con đường sống, vậy mà còn đuổi theo, sao? Chán sống rồi chăng?”

“Vị tiên sinh này, tình cảnh ngài hiện tại cũng không tốt, có thể nghe ta nói vài câu không?” Joshua một đường chạy theo, thở hồng hộc, thật vất vả mới đuổi kịp: “Nếu sau khi nghe ta nói xong, cảm thấy lời ta nói là vô nghĩa, thì bảo ta cắt hoặc giết luôn cũng được.”

Lúc này, TTV bắt đầu cảm thấy tò mò, xoay người, mặc dù quần áo trên người hắn dơ bẩn rách nát, nhưng thần thái lạnh lùng, ánh mắt sáng rõ, có một loại khí chất cao ngạo, không chút nào tỏ vẻ chật vật.

Joshua thấy rõ diện mạo TTV, không khỏi vạn phần kinh ngạc! Không nghĩ tới omega này thoát nhìn không lớn hơn mình, không, hẳn là còn nhỏ hơn mình, nhìn giống như chưa thành niên! Nhưng khẳng định phải hơn 15 tuổi, omega hơn 15 mà chưa tới 18 tuổi, không phải đều ở hết trong căn cứ Mai Tả sao? Làm sao có thể có mặt ở tỉnh cầu Lama cách xa cả vạn năm ánh sáng chứ!

Chuyện này...làm sao có thể? Chẳng lẽ hắn nhìn nhầm? nhưng mà người này có vẻ nhỏ tuổi, hay là đã hơn 18?

So với chuyện từ căn cứ Mai Tả trốn tới, Joshua càng muốn tin tưởng người này là trốn ra từ một gia đình quý tộc.

Lại nhìn kỹ một chút, bỗng nhiên cảm thấy omega này nhìn hơi quen quen, giống như từng gặp qua ở chỗ nào...

“Rốt cuộc muốn nói cái gì?” TTV thấy thanh niên beta nhiều chuyện này cứ nhìn chằm chằm chính mình không nói lời nào, ánh mắt trầm xuống, chậm rãi đến gần hai bước, khí thế tràn lan.

Nếu tên kia dám ra thế võ đẹp mắt, hẳn sẽ lấy tánh mạng kẻ kia trong thời gian nhanh nhất.

Joshua tựa hồ cũng nhìn ra sát khí trong mắt đối phương, trong lòng hoảng sợ, nhất thời bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Hắn không dám trì hoãn thêm, lập tức ngồi xổm xuống, bày đồ trong túi ra, quần áo cùng thuốc đặt ở trên đất, sau đó lôi ra một cuốn vở, ở trên giấy trắng bắt đầu vừa vẽ vừa nói:

“Bây giờ ta vẽ cho người một bản đồ đơn giản. Chỗ này, là rừng cây chúng ta đang đứng, 10km bên ngoài phía đông nam là thôn Henthall, từ thôn Henthall ngồi xe buýt đến trấn Glycine mất 15 phút, nhưng với tình trạng hiện tại của ngài không nên đến nơi đông người, chỉ có thể đi xuyên qua rừng cây này, đi bộ thì hơi lâu, mất khoảng một ngày, nhưng mà ta có một chiếc xe, chúng ta lái tới nơi chỉ mất hai giờ, như vậy đến trấn Glycine vào lúc hai giờ chiều. Cửa hàng áo khoác kia sẽ đóng cửa vào lúc 4 giờ chiều, trước kia ta từng làm việc cho nhà này, lão bản cửa hàng rất trân quý mấy cái áo choàng cách ly đó, đem đặt hết ở trên lầu, sau khi đóng cửa tiệm cũng sẽ khóa cửa lầu, dùng khóa vân tay.”

Joshua nói thật nhanh, giống như sợ đối phương không đủ kiên nhẫn nghe hết, nhưng, hắn mới nói được một nửa, mũi kiếm xanh lại lần nữa chỉ đến mặt hắn.

“Ta không phải là alpha mà người muốn kết giao, nhưng người vẫn làm như vậy là vì sao?” TTV hí mắt nhìn thanh niên beta, thản nhiên nói, từ ánh mắt đến ngữ khí, đều lộ ra hàn ý lạnh lẽo.

Joshua biết, có còn mạng hay không, cần phải xem xét lời nói tiếp theo của hắn có thể dẫn động người này hay không. Hắn hít sâu một hơi, chậm rãi đứng lên, thanh kiếm laser chém sát như chém bùn kia cũng từ từ nâng lên theo, từ đầu tới cuối không rời chỗ yếu hại của hắn.

“Đoán không lầm thì, ngài chính là omega thuần huyết khó gặp trong bản tin hơn một năm trước đi? Độ thuần huyết 99.99% đủ tiêu chuẩn nhập hoàng thất. Lúc báo chí đăng ảnh của ngài, ta có xem qua.”

TTV không thừa nhận, cũng không phủ nhận, im lặng nhìn Joshua, trong mắt không có vẻ gì là vừa bị vạch trần thân phận.

Joshua không tránh né mà thản nhiên đối diện hắn, tiếp tục nói: “Ngài là từ tinh cầu Mai Tả trốn tới, nhưng mà quan phương hiện giờ vẫn chưa có tin tức gì về chuyện này, cho nên ngài hẳn là vừa đi khỏi căn cứ không lâu, để quốc cũng chưa có tiếng hành đuổi bắt toàn diện. Lúc đầu ta cho rằng ngài là alpha, muốn giúp ngài, bám vào ngài. Nhưng hiện giờ phát hiện ngài không phải, ngài là omega, hơn nữa còn là omega độ thuần huyết cực cao, bởi vậy ta càng phải giúp ngài.”

“A, vì sao?”

“Kết quả việc trợ giúp ngài có hai loại, một, ngài bị bắt, omega có tì vết nhất định khó tiến vào hoàng thất, nhưng ngài có độ thuần huyết cao, cho dù bị giáng, cũng sẽ được cấp cho quý tộc. Nếu ngài được quý tộc sủng ái, lại cảm động vì ta đã từng giúp đỡ ngài khi ngài chạy trốn cũng nguyện trung thành với ngài, thì có thể sẽ dìu dắt ta, do đó cải thiện điều kiện sống cả nhà ta. Kết quả khác là, ngài không bị bắt, đương nhiên loại tình huống này khả năng không cao, nhưng mà ngài là omega đầu tiên trên khắp đế quốc có thể thành công trốn thoát khỏi tinh cầu Mai Tả, ta đối với sự việc này phi thường có hứng thú, cũng rất muốn xem ngài có thể đi tới cùng. Như vậy xem ra, ta không có lý do gì không giúp ngài, bởi vì cho dù kết quả thế nào ta cũng có lợi. Đây là cơ hội ngàn năm có một đối với ta, bỏ qua ngài, ta cả đời này cũng không có khả năng tiếp xúc với giới quý tộc, càng không thể gặp được một omega đặc biệt như vậy. Có thể cả đời ta chỉ là một công nhân beta bình dân, chỉ có thể nhìn đệ đệ thương yêu nhất của mình bị biết thành một loại vật phẩm, bị phân phác đi.”

“Những lời người nói này, khả năng thu lợi rất nhỏ, chỉ sợ là mất nhiều hơn được.”

“Cho dù là ai, nếu không muốn mãi trắng tay, đều phải giới đầu cơ, mà đầu cơ, đều có phần mạo hiểm.” Joshua cảm thấy sát ý trên người đối phương đã nhỏ đi rất nhiều, càng nói càng có lòng tin đối với mình, ánh mắt cũng càng lúc càng sáng, ánh sáng bên trong mắt chỉ thuộc về loại người mạo hiểm cũng đã tâm.

TTV nhìn thanh niên beta trước mặt, con người đen chớp động, hỏi: “Vậy làm sao người biết ta cần trợ giúp?”

“Cho tới trước khi có áo choàng cách ly, ngài cần giúp đỡ. Hơn nữa theo ta thấy, ngài có thể trốn thoát khỏi căn cứ, nhất định là có chỗ hơn người, nhưng vẫn có nhiều chỗ không cẩn thận. Ví dụ như chỗ mà ngài vừa mới rút xuống, sau khi rời khỏi lại không dọn dẹp dù, như vậy sẽ rất dễ bị quân đội phát hiện. Có lẽ bởi vì lúc đó tâm trạng ngài không tốt, đang vội, cũng cần phải nói, ngài có phải còn bị thương không? Còn có, trước kia đệ đệ của ta gặp ngài, ngài cũng không có áp dụng thủ đoạn gì để cam đoan nó không tiết lộ hành tung của ngài, tuy rằng nói như vậy... Nhưng ta thật cảm ơn ngài đã không giết đệ đệ ta diệt khẩu. Nhưng mặc dù ta và đệ đệ cũng không làm chuyện bất lợi cho ngài, ngài sao có thể chắc chắn được, người tiếp theo sẽ không đem hành tung của ngài báo cho cảnh sát? Cho nên, ngài cần giúp đỡ, nếu như ngài không muốn nhanh chóng bị bắt lại, ngài cần sự trợ giúp của ta.”

Thanh niên beta nói xong một hơi một đoạn dài, sau đó cả hai đều lâm vào trầm mặc. Joshua vốn dĩ đối với bản thân rất có lòng tin, nhưng thấy trên mặt đối phương không có một biểu tình gì, không khỏi cảm thấy khẩn trương. Trong lòng bắt đầu lo lắng nhìn omega trẻ tuổi, thậm chí tính toán xác suất trốn thoát khỏi kiểm của người này là bao nhiêu phần trăm.

Nhưng mà trong khi beta cảm thấy lạnh cả người, đang nghĩ có nên tìm cơ hội chạy trốn hay không, omega vẫn luôn cảm kiểm chỉ vào hần bồng nhiên nở nụ cười.

TTV thu kiểm, chậm rãi gọi lên khoe môi.

Người thẳng thắn, muốn cái gì đều nói rõ đến rành mạch, người như vậy, hẳn thực thích.

19. Chương 18

Joshua vừa lái xe vừa trộm đánh giá người bên cạnh, nhiều lần muốn mở miệng nói chuyện, nhưng đối phương rõ ràng là một bộ dáng không muốn nói chuyện phiếm, hẳn cũng chỉ có thể biết điều mà im lặng. Joshua nhìn ra được, người này cũng không có buông lỏng cảnh giác đối với mình., hẳn tuy rằng chống tay nhìn ngoài cửa sổ, nhưng tay vẫn nắm chắc kiểm laser. Joshua có một loại cảm giác, tuy rằng hẳn không nhìn chính mình, nhưng nhất cử nhất động của mình đều không thoát khỏi tầm kiểm soát của hắn, một khi có tâm bất chính, phỏng chừng còn chưa kịp hành động, liền mất mạng dưới tay hắn.

Joshua nghĩ không ra, vì sao một omega nhỏ tuổi như vậy, trên người lại có loại khí thế kinh hồn như thế, ánh mắt lạnh như băng kia cũng không phải là kiểu omega ngạo kiều hay trưng ra giả trang cao quý lãnh diễm. Thậm chí chỉ cần ngồi im một chỗ, cũng có thể làm cho không khí xung quanh lạnh lẽo theo.

Đi trấn Glycine mất hai tiếng, được nửa đường, Joshua rốt cuộc chịu không nổi không khí nặng nề an tĩnh như vậy, nệm thử thất bại sau mấy lần cố gắng bắt chuyện, hắn đành mở ra ti vi trong xe, hy vọng chút âm thanh làm dịu đi không khí khẩn trương.

Trên ti vi vẫn là trực tiếp nghi lễ duyệt binh. Lúc này lễ duyệt binh đã gần hoàn thành, đại diện ăn mừng tới đoạn hoàng đế hạ Kelmis diễn thuyết trước toàn dân.

Đại diện thuyết dừng tại trước bể phun nước lớn trong quảng trường, giữa đài phun nước sừng sững một tổ hợp tượng bạch ngọc cao hơn 30 mét. Tượng trưng 3 loại người đại diện cho thời đại khoa học kỹ thuật cơ giáp văn minh, người đứng giữa cầm kiếm, người bên trái trong tay cầm búa to cùng với thiết chùy, người ở bên phải hơi hơi hờ bụng, rõ ràng, ba người này là đại diện cho alpha, beta, omega, 3 loại giới tính phân biệt ở đế quốc.

Kelmis hạ đứng trước pho tượng tiến hành bài diễn thuyết, nội dung đơn giản là tương lai thái bình tươi đẹp, màn ảnh ngẫu nhiên sẽ đảo qua dưới đài, cận cảnh một vài vị thành viên hoàng thất.

Hoàng tộc đế quốc hiện giờ có bảy vị hoàng tử và ba vị công chúa, không thể không cảm thán với huyết thống ưu di của hoàng gia, trong mười vị hậu duệ, bảy vị là alpha tố chất cực kỳ ưu tú, còn hai vị công chúa

và một vị hoàng tử là omega có độ thuần huyết phi thường cao. Tham dự buổi diễn lễ lần này có sáu vị hoàng tử và một vị công chúa, bọn họ đều giữ chức vị quan trọng trong đế quốc, được truyền thông xưng tụng là bảy thiên trụ của đế quốc.

Sau khi Joshua mở ra tivi, ánh mắt TTV lập tức rời khỏi cửa sổ.

Joshua để ý, omega đối với mọi chuyện đều thản nhiên này, tựa hồ có hứng thú với hoàng tộc, nhất là khi thất hoàng tử Lezar xuất hiện trên màn hình, hẳn rõ ràng nhìn thấy trong cặp mắt đen kia, xuất hiện một tia cảm xúc, chỉ là một thoáng lóe lên, nhưng không tránh được ánh mắt giỏi quan sát của hắn.

“Vị này chính là thất hoàng tử.” Joshua giới thiệu hai câu thăm dò, thấy TTV không ngăn cản, tiếp tục kể một ít chuyện tin đồn có liên quan đến hoàng thất.

TTV yên lặng nghe, kỳ thật đại đa số tin tức Joshua nói hắn đều đã biết, hơn nữa còn có vẻ thuộc lòng rồi, đến khi Joshua nói đến sự cố trên hiện trường duyệt binh, vẫn là thất hoàng tử ra mặt trấn an cảm xúc dân chúng, TTV mới trầm mắt, lộ ra một tia cười lạnh trào phúng.

Quả nhiên là người kia làm, bất kể là thời điểm nào cũng biết cách thu mua dân tâm, biến thành lợi ích của bản thân, coi cuộc đời của người khác như quân cờ nắm trong tay trên đũa, một khi mất đi giá trị lợi dụng, sẽ lập tức bị vứt bỏ. Chỉ tiếc, đời trước hắn hiểu rõ thì đã trễ, thế nhưng đối với một người mà thả lỏng phòng bị đến như thế.

Nói vậy, giờ này, khắc này, tại đây, sau lưng con người tao nhả khiên cung, phía dưới mặt nạ hiếu tử hiền đệ, che dấu lòng lang dạ sói như thế nào?

Hừ, người khác không biết, TTV hắn sẽ không lại không biết!

Joshua đột nhiên rùng mình, cảm thấy cả người phát run, trộm liếc nhìn người bên cạnh, phát hiện hắn chăm chú nhìn màn hình, khóe môi hơi nhếch, mặc dù là đang cười, nhưng là kiểu cười khiến người không rét mà run.

Từ khi nhắc tới thất hoàng tử, người này liền tỏa ra sát khí, chẳng lẽ là cùng điện hạ Lezar có cừ oán.

Joshua suy nghĩ lợi hại, chợt thấy con người đen kia nhìn qua, lạnh lùng, hắn sợ tới mức tinh thần chấn động, nghiêm chỉnh không còn dám suy nghĩ lung tung, thành thành thật thật quay đầu lái xe.

Trời về chiều, bọn họ đến trấn Glycine

Joshua đậu xe trong một công viên hoang vắng bên ngoài trấn, nói với TTV: “Bây giờ là hai giờ chiều, sau hai giờ nữa cửa hàng kia sẽ đóng cửa, chúng ta chờ trời tối ít người qua lại rồi tới đó, người có kế hoạch gì không? Chìa khóa lầu dưới chúng ta có thể tới nhà lão bản trộm, nhưng mà khóa vân tay trên lầu có chút phiền...”

Joshua còn đang nghiêm túc phân tích tình huống, ai ngờ còn chưa nói xong, TTV đã mở cửa xuống xe.

Joshua cũng vội vàng xuống xe. “Haiz, trời còn chưa tối, tuy rằng chỗ này ít người lui tới, nhưng cũng có thể có người đi qua, tin tức tổ omega trên người ngài rất chọc người chú ý, vẫn nên quay về xe chờ thôi.”

“Cửa hàng kia nằm tại quảng trường trong trấn? Cách chỗ này xa không?” TTV hoàn toàn không để ý tới lo lắng của Joshua, chỉ hỏi.

“Ừm...hơn mười phút đi xe, đi bộ khoảng 1 giờ.”

TTV gật gật đầu, sau đó lấy ra kiếm laser, ánh sáng xanh nhạt chói lóa, chiếu đến đồng tử Joshua co lại.

“Người...người...chuyện này...” Sắc mặt Joshua bỗng nhiên trắng bệch.

Giây tiếp theo, kiếm nâng lên, mãnh liệt chém xuống.

Joshua nhắm mắt, mặc cho số phận, nhưng đợi nửa ngày, phát hiện mình còn sống đầy đủ mà thở dốc, mới chậm rãi mở mắt ra, lúc này mới kịp phản ứng, nguyên lai kiếm này cũng không chém hắn mà là chém lên cây đại thụ bên cạnh.

TTV tước vũ cây, dùng mũi kiếm vẽ vẽ lên đó mấy đường, sau đó đưa cho Joshua.

“Người đã giúp đỡ ta, ta thiếu người ân tình này. Sau này nếu có việc, cầm nó tới gặp ta.”

Joshua mở miệng tiếp nhận miếng vỏ cây, cúi đầu nhìn nhìn, thấy mặt trên chỉ khắc một chữ “Vân”, chữ viết tiêu sái phiêu dật, thật giống một đám mây phiêu lãng.

“Đây là...” Joshua khó hiểu, ngẩng đầu nói.

“Bây giờ từ biệt.” TTV trả lời.

“Là sao? Người đang nói, người bây giờ đi? Không cần ta hỗ trợ?”

“Chuyện có thể giúp, người đã giúp rồi.”

“Nhưng mà, nhưng người còn chưa lấy được áo choàng cách ly.”

“Bây giờ đi lấy.”

“Bây giờ trời còn chưa tối, người,...người đi ngay?” Joshua mở to mắt nhìn, cảm thấy omega này đúng là điên rồi.

“Chuyện cần biết cũng đã biết rồi, vì sao còn phải chờ trời tối?” TTV thần nhiên hỏi.

Vì...vì sao phải chờ trời tối? Chuyện này không phải rõ ràng sao? Ai ban ngày đi ăn trộm hả? Còn chưa kể là omega.

Joshua bỗng có chút cạn lời, không biết phải nói cái gì.

TTV cũng không dây dưa dài dòng, thu kiếm laser, xoay người bỏ đi.

Joshua đuổi theo hai bước, “Ai..”

“Khuyên người đừng đuổi theo, nếu liên lụy đến người, lúc đó đừng trách ta bỏ mặc.”

“Nhưng mà người ban ngày vào trấn, sẽ nhanh bị bắt.” Joshua thậm chí bắt đầu hoài nghi phán đoán của mình, vốn dĩ cho rằng gặp được một người rất lợi hại, vì sao đột nhiên lại hành động không có đầu óc như vậy? “Chuyện này rõ ràng là chui đầu vào lưới mà! Hơn nữa người còn không biết cửa hàng kia ở chỗ nào nhà.”

TTV dừng bước, quay đầu lại hỏi: “Bản đồ trên xe người không phải đánh dấu vị trí rồi sao?”

Joshua sửng sốt, sau đó mới kịp phản ứng, bản đồ trong lời TTV là bản đồ hướng dẫn vệ tinh trên xe. Hắn lúc trước đã định vị cửa hàng kia, trên bản đồ đúng là có đánh dấu cụ thể. Nhưng mà, Joshua nhớ rõ, sau khi TTV lên xe cũng không nhìn tới cái bản đồ...giờ phút này, trong lòng Joshua chấn động mạnh, tựa như mơ hồ hiểu được chuyện gì.

“Không bằng, ta chờ người qua.”

“Không cần, trong trấn chắc sẽ có camera, lúc đó sẽ liên lụy đến người.”

“Vậy người ít nhất cũng thay đồ đi, bộ đồ này rất gây chú ý, ta vừa khéo có mang theo một bộ ở đây.”

“Quần áo mới có rất nhiều manh mối, sẽ tra ra được người” TTV liếc mắt nhìn Joshua: “vẫn nên từ biệt tại đây đi, ta cũng muốn tốt cho người.”

TTV rời đi, Joshua bị bỏ lại một mình, kinh ngạc mà nhìn theo bóng lưng của hắn đến xuất thần.

Một người có thể để ý từng chi tiết chu toàn như vậy, khả năng quan sát lại sắc bén cẩn thận, như thế nào có thể là tên điên lỗ mãng chứ? Nhưng mà, không phải lúc hắn chạy trốn đến dù cũng quên thu hay sao? Còn nữa, hắn bây giờ không hề cố kỵ mà đi ra đường như vậy, rõ ràng là chui đầu vô lưới! Hơn nữa tách khỏi mình, cũng không sợ mình lại đi báo cảnh sát sao? Tốt xấu gì cũng phải chờ kéo hắn xuống nước, bắt được nhược điểm mới thả hắn đi chứ? Joshua không khỏi nắm chặt miếng vỏ cây trong tay, nhìn về phía bóng lưng TTV biến mất, bỗng nhiên có chút buồn cười bản thân trước nay tự cho thông minh.

Cho nên, người kia kỳ thật không cần “giúp đỡ” của hắn đi? Có lẽ, hắn cũng không cần tận lực che dấu hành tung của mình! Như vậy là muốn làm gì? Muốn đối địch với cả thiên hạ hay sao?

Joshua nặng lòng suy nghĩ quay về xe, cất kỹ tấm vỏ cây mà TTV cho hắn, khởi động xe, quay về thôn Henthal

Trên tivi trong xe, diễn thuyết của Kelmis bị hạ đã kết thúc, lễ duyệt binh chính thức tiến hành bế mạc, hoàng tộc cùng toàn thể hội nghị và nhóm thủ lĩnh quân đội quay về hoàng cung Klappa, chuẩn bị tham dự dạ yến cung đình.

Nghĩ lại chuyện trưa nay, Joshua không khỏi nở nụ cười.

Hoặc là, hắn đã trải qua một chuyện mạo hiểm hoang đường, hoặc là, hắn vừa chứng kiến khởi đầu một truyền kỳ. Nhưng mà bất kể là như thế nào, hắn đều cảm thấy chuyến đi này không tệ. Nghĩ lại thì, cho đến bây giờ hắn còn chưa biết tên người kia, nhưng cũng không sao cả, bởi hắn cho rằng thực nhanh thôi, tiêu đề các tờ báo lớn, đều sẽ bị cái tên của người omega tóc đen mắt đen này chiếm hết.

Ngày Quốc khánh, hai giờ chiều.

Một trấn nhỏ ở biên giới Lama tình cờ xảy ra một vụ án cướp bóc, lão bản một cửa hàng cách ly trang tuyên bố, chiếc áo choàng cách ly quý giá nhất trong tiệm bị cướp đi. Mà tên cướp. là một omega.

20. Chương 19

Cửa hàng áo choàng Orwell trong trấn Glycine cũng được xem là một trong những cửa hàng nhất nhì, khách hàng không phải quý tộc địa phương thì cũng giàu có. Sau buổi trưa ngày Quốc khánh, trong cửa hàng chỉ có một khách hàng Alpha đã hẹn trước, bởi vì có biểu đệ làm trung úy trong đế quốc quân, vị alpha này cũng khá có thể lực tại địa phương, cho nên tính tình tự cao, ra tay rộng rãi.

Vào khoảng hai giờ chiều, khách quý tới đúng hẹn. Lão bản cửa hàng áo choàng Orwell cực kỳ nhiệt tình ra đón, cố ý mời người đi lên nhà gian trên lầu, mang ra trà bánh tốt nhất, vừa dùng màn hình toàn tức cho hắn xem hình ảnh các loại phục sức mới nhất, vừa khen ngợi vị lão gia này, hoàn toàn không để ý quả bụng bị cùng đầu hói của vị kia, ngôn từ khen ngợi trơn tru thao thao bất tuyệt ra khỏi miệng, khen đến khi vị alpha lão gia vui vẻ, lập tức chọn vài bộ quần áo, đặt hàng.

Lão bản cửa hàng tâm hoa nộ phóng, vội vàng gọi nhân viên cửa hàng xuống lầu lấy máy quét thể.

Hai người trên lầu nói chuyện náo nhiệt, bỗng nhiên nghe dưới lầu có nhân viên cao giọng nói: “Uy, vị tiên sinh này, ngài có hẹn trước không? Uy, người này...đứng lại, không thể lên lầu...A!”

Đối với tin tức tổ omega, alpha phản ứng mãnh cảm hơn beta rất nhiều, vị lão gia quý tộc nói xong câu chuyện liền ngừng lại, nhìn về hướng cửa thang, “Trong cửa hàng của người hình như có omega đi vào.”

“Chuyện này sao có thể? Trấn Glycine chỉ có vài omega...” lão bản nói còn chưa xong, chợt nghe thấy tiếng bước chân, thông thả đi lên cầu thang, từng bước từng bước, như đập lên lòng người, khiến người khó hiểu mà lạnh toát sống lưng.

Khi chủ nhân tiếng bước chân xuất hiện tại đầu cầu thang, lão bản sửng sốt một chút.

Suốt cả một đường, TTV đã sớm quen với loại ánh mắt này, cho dù hắn tận lực dựa theo trí nhớ, đi theo những ngõ nhỏ ngõ tắt, nhưng vẫn gặp người qua lại. Cơ hồ mỗi một người gặp thoáng qua hắn, đều sẽ quay đầu lại khi cảm nhận được tin tức tổ trên người hắn, mắt lộ ra kinh ngạc, cũng có người nhiều chuyện, lặng lẽ đi theo sau hắn, chờ xem náo nhiệt. TTV không để ý tới bọn họ, dùng tốc độ nhanh nhất tìm đến cửa hàng này, trực tiếp đẩy cửa vào, thậm chí không xuất kiếm, dễ dàng đẩy ngã vài nhân viên dưới lầu.

Lão bản cửa hàng xác nhận người tới là một omega, tâm trạng căng thẳng cuối cùng cũng thả lỏng, cau mày nói: “Xin hỏi, ngài là người trong phủ đệ của ai? Là omega mới tới sao? Vì sao không mang người đi theo?”

“Orwell, đây là một omega chưa bị dấu hiệu, người không được thất lễ.” Lão gia alpha vừa thấy TTV hai mắt liền sáng rõ, neho đôi mắt hí đánh giá hần, như là nghiên cứu tỉ mỉ một loại hàng hóa nhất phẩm, ngoài mặt tỏ vẻ lễ độ, nhưng một tư thái cao cao tại thượng kiêu ngạo không cách gì che dấu, “Đối với những omega mảnh mai xinh đẹp, chúng ta phải hết sức giữ gìn phong độ.” Đối mặt với alpha phong độ này, TTV ngay cả mắt cũng không liếc, chỉ chậm rãi đến gần lão bản cửa hàng: “Nơi này có trang phục cách ly tin tức tổ không?”

TTV tiến tới càng gần, hương vị độc nhất thuộc về omega càng thêm nồng đậm, vị alpha quý tộc ánh nhìn cũng không dời đi. Vị quý tộc lão gia gần 50 tuổi này nổi tiếng sắc quý, omega nuôi dưỡng trong nhà khoảng 4,5 người, đương nhiên, với địa vị và thực lực của hần cũng chỉ có thể tìm đến mặt hàng đã qua hai ba tay làm niềm vui, chưa từng thấy qua omega thuần huyết chưa từng bị dấu hiệu. Cho nên lúc này TTV đối với hần mà nói, như sông suối với bên bờ, như mặt đường thu hút ong bướm, hần u mê mà nhìn TTV, trong đầu đã ảo tưởng đến cảnh thiếu niên xinh đẹp này bị trôi trên giường mà động dục.

“Người cuối cùng là omega ở phủ đệ của ai, lại không trả lời nữa ta sẽ báo nguy.” Lão bản cảm giác có chút không đúng, đem điện thoại ra muốn báo nguy, lại bị quý tộc alpha ngăn lại.

“Haiz, gấp gáp cái gì, hỏi rõ xem chuyện gì xảy ra đã rồi tính.” Quý tộc cười ha ha đi đến cạnh TTV, bàn tay to mập sờ lên vai hần, “Người là từ nơi khác chạy nạn đến phải không, có phải alpha trong nhà đối với người không tốt? Không sao, không cần sợ, nơi này không ai có thể gây tổn thương cho...”

Một tiếng rắc vang lên khiến da đầu người ra run lên, alpha ánh mắt đáng khinh dờ dẫm với TTV hét thảm, nói được một nửa liền quy ngã trên mặt đất, cánh tay vừa mới nắm đầu vai TTV bị biến dạng, hiển nhiên là gãy xương.

Orwell thay đổi sắc mặt, thất thanh lui ra sau, Alpha té ngã trên mặt đất kia thẹn quá hóa giận, khoe mắt trừng TTV đến muốn nứt ra, tuy rằng huyết thống kém một chút, nhưng dù gì hần cũng là alpha, thế nhưng sẽ bị một omega bẻ gãy tay, quả thực vô cùng nhục nhã, cơn đau vừa đi qua, hét lớn lên một tiếng, đánh về phía TTV.

Thân thể TTV linh hoạt lui về phía sau, chân móc qua, làm alpha vất té. Quý tộc alpha dùng bên tay không gãy móc súng ra từ bên hông, hướng TTV bắn một phát súng. TTV từ lúc tên kia lấy súng ra liền nhanh bước qua bên cạnh 1 bước, tránh thoát, trong chớp mắt nhảy đến, bắt lấy tay cầm súng của alpha, lại là một dây âm thanh rắc rắc, các ngón tay bị bẻ, alpha đau đến kêu ngao ngao, tay thoát lực, súng rớt vào tay TTV. TTV bóp cò, chuyển hòng súng, để lên trán alpha/

“Tha mạng tha mạng! Tha mạng...!” Quý tộc alpha lúc này mới sợ, sợ tới sắp khóc, mắt trừng lớn nhìn về hòng súng kê ngay trán mình, sắp thành mất gà chọi rồi.

Lão bản beta bên cạnh quan sát toàn bộ quá trình TTV tránh né, phản công, cướp súng, sợ tới mức ngây ra như phỗng, tay cầm điện thoại run rẩy, ngay cả lá gan báo nguy cũng mất.

Động tác của người này quá nhanh, hơn nữa ra tay cứng rắn, mắt không chớp đánh ngã một alpha. Đây...đây thực là một omega sao? Là biến dị đi...

Cả người lão bản toát mồ hôi lạnh, khi người nọ nâng mắt lên lần nữa, khi đôi mắt đen nhìn về phía hần, Orwell thậm chí cảm thấy mình không thể thở nổi, run rẩy giơ hai tay lên: “Đừng, đừng giết ta, người muốn gì ta đều đưa”

Khẩu súng trong tay TTV vẫn chĩa về đầu alpha kia, chỉ lặp lại lần nữa câu hỏi khi mới vào cửa: “Có y phục cách ly tin tức tổ không?”

“Có! Có!”

Cùng là một lời nói, cũng một loại ngữ khí, hiệu quả bất đồng.

Orwell nghiêng ngã lão đảo chạy ra mở cửa ngầm phía sau, bên trong treo đầy trang phục, những phục sức này thường ngày là vô giá, lúc này, hần nhìn cũng không dám, nào nề ôm ra, đặt hết trước mặt TTV.

“Tất...tất cả đều ở đây..”

TTV nhìn qua, lôi ra một cái áo choàng dài màu đen.

Orwell rỉ máu trong lòng...Thượng đế a đây chính là chiếc áo choàng cách ly đáng giá nhất trong tiệm đó a! Hiệu quả cách ly đạt tới trên 90%! Ngay cả rada quân dụng cũng khó phát hiện đó a! Trần điểm chi bảo của bọn họ đó a!!!

Lúc này, xa xa ngoài cửa sổ vang lên còi hiệu cảnh sát, cũng không biết là do ai đã nhìn thấy omega đi lại lung tung bên ngoài liền báo cảnh sát.

Orwell nghe được tiếng xe cảnh sát, nhin không được mà cảm thấy vui mừng.

TTV cười như không cười đem về mặt của hắn thu vào mắt.

Thân thể orwell cứng đờ, lại nhanh chóng trưng ra vẻ mặt đưa tang.

Alpha nằm trên mặt đất đảo mắt, có vẻ muốn tranh thủ phản kích lúc TTV chưa kịp chuẩn bị, kết quả, giây tiếp theo bị đánh vào đầu, nhất thời hai mắt thấy sao bay.

“Khẩu súng này ta đã nhận lấy, trả lễ lại cho người một đấm này.” TTV nói với quý tộc alpha, sau đó một cán dao gõ vào gáy làm hắn hôn mê bất tỉnh.

Đứng lên, khoác áo choàng đen lên người, cổ tin tức tổ omega thản nhiên trong không khí lập tức biến mất không còn tăm hơi.

TTV vừa lòng gọi lên khoe môi: “Đa tạ.”

Trên cầu thang vang lên tiếng bước chân, có người lên lầu.

Còi cảnh sát bên ngoài cũng càng lúc càng gần, lão bản Orwell thấy cảnh sát đến, tâm tư hoạt động, đang nghĩ tới có nên nhân cơ hội mà lao tới giành lại áo choàng kia không, đã thấy omega đối diện rút ra một thanh kiếm laser, ánh mắt vẫn đang nhìn hắn, lá gan liền co lại.

Cảnh sát tới bắt omega bỏ trốn đã đến, rầm rập chạy lên lầu, vừa lúc thấy một bóng dáng áo đen chạy về hướng cửa sổ, cùng lúc đó, nghe thấy người kia quay đầu nói với lão bản:

“Tổn thất ngày hôm nay, ngày sau Tu Vân sẽ trả lại gấp 10”

Nói xong, giương lên áo choàng, phá cửa sổ nhảy ra.

“Nhanh! Nhanh bắt cướp!” Thấy vị sát thần này cuối cùng bỏ chạy, tính mạng bản thân được bảo đảm, Orwell phát điên la lớn, cảm giác linh hồn nhỏ bé của mình cũng bay theo chiếc áo choàng kia mất rồi.

Cảnh viên phản ứng nhanh nhất rút ra bộ đàm gọi xe cảnh sát dưới lầu: “Có một người áo đen chạy từ cửa sổ, mau đuổi theo! Phải đuổi theo!”

Cửa lớn tiệm trang phục Orwell đã đứng một đám đông, đều là nghe nói có một omega chạy vào cửa tiệm trang phục này, chờ xem náo nhiệt. Đang lúc châu đầu ghé tai, chợt thấy cửa sổ lầu hai cửa hàng bị phá vỡ, một người trong cửa sổ nhảy ra.

Lầu cao hơn 10 thước, TTV cứ như vậy trực tiếp nhảy xuống, trước khi tiếp đất, quăng ra phi trảo, móc vào khe hở và đường ống dẫn tòa nhà bên cạnh, ba cái phi trảo lần lượt bay ra, dựa vào sức kéo co giãn, di chuyển giữa không gian hẹp giữa các tòa nhà.

Người đứng phía dưới đều nhìn đến choáng váng, hiện nay nhà nhà đều có xe huyền phù (đại khái là xe không bánh nha, bay bay dựa vào từ trường hay gì gì đó), người có tiền cũng sẽ kiếm một cơ giáp nhỏ nhỏ về chơi cũng không có gì ngạc nhiên, nhưng mà, chỉ bằng vào sức lực nhân loại, không được sự trợ giúp của bất cứ một thiết bị công nghệ cao nào, chỉ bằng hai sợi dây thừng, có thể hành động mau lẹ như vậy, thậm chí xe huyền phù của cảnh sát cũng đuổi không kịp...Đây là ai a? Quả thực muốn nghịch thiên a!

Giờ khắc này, ai ai cũng đều lôi ra camera mini, ghi hình lại thân ảnh màu đen phiêu dật kia, tung lên mạng internet, có người còn đang dùng bánh trượt đi bộ, cũng cảm thấy sững sờ, lập tức cũng vào xe huyền phù đi theo, lửa bát quái trong lòng cháy lên hừng hực, cũng muốn nhìn xem xem, người này rốt cuộc đáng về thể nào.

Xe cảnh sát phía sau TTV đuổi càng ngày càng gần, hắn không ngừng đổi hướng, vượt qua mấy tòa nhà cao, thể lực tiêu hao lớn, có cảm giác còi cảnh sát càng ngày càng to, số lượng xe cảnh sát đuổi bắt càng lúc càng nhiều, sắp sửa bức hắn đến tử lộ, TTV lục trong trí nhớ, tìm đến nhà ga then chốt của trấn Glycine.

Lúc tiếp đất chính là lúc giữa sân ga có một đoàn tàu đường dài đang hú còi khởi hành, TTV dùng hết sức chạy về sân ga, lướt qua kiểm soát, 1 giây cuối cùng trước khi cửa xe đóng cửa, lách vào trong xe.

Toàn bộ cảnh sát đuổi theo phía sau thực sự mệt như chó, bọn họ chính là cảnh viên beta thuộc tầng chót cảnh sát trị an phổ thông của thị trấn, tổ chất thân thể không thể so cùng với alpha. TTV lúc trước đối phó với quân đoàn 25 thuộc binh đoàn đế quốc không phải chuyện đùa, muốn vớt bọn họ liên có thể vớt xa hai con phố.

“Nhanh! Hắn lên đoàn tàu kia rồi, báo cho xe cảnh sát đi!”

Đúng lúc này, đoàn tàu chậm rãi khởi động.

21. Chương 20

Yến hội trong đại sảnh hoàng cung Klappa, nơi tập hợp quyền quý, quân – chính – thương, lãnh đạo ba giới cơ hồ đều tham dự dạ yến hoàng gia.

Lezar mặc một bộ trang phục màu đen, đứng giữa một đám người mặc quân trang đế quốc xanh lục, có chút không phù hợp. Y là hoàng tử nhỏ nhất, lại bởi vì mẫu thân xuất thân bình dân, lại chết sớm, sau lưng không có mẫu tộc lớn mạnh, với vậy thành người yếu thể nhất giữa các hoàng tử. Mặc dù truyền thông bên ngoài đánh giá y là người thừa kế quan trọng nhất của ngôi vị hoàng đế, nhưng tình huống thực tế thế nào, người trong giới quý tộc đều biết rõ ràng.

Lúc này, so với việc mấy vị hoàng tử alpha khác tỏ ửng hờu nhiều, bên cạnh Lezar có vẻ phá lệ vắng vẻ. Ngoại trừ vài vị thiếu tướng trong binh đoàn Quang Vinh, rất ít có người tới bắt chuyện cùng y, cho nên y ngồi trước quầy bar tự rót, tự uống một mình, cuối đầu lắt ly rượu đỏ trong tay, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

“Thật đệ, vì sao ở trong này một mình uống rượu giải sầu?”

Nhị hoàng tử Manus từ xa nhìn Lezar ngồi một mình bên quầy bar, cười tủm tỉm đi tới, một đầu tóc màu đỏ rượu vô cùng chói mắt, tương xứng với một thân lễ phục màu xám bạc tinh xảo, khí tức toàn thân có thể dùng 2 từ để hình dung: tao nhã.

“Nhị ca.” Lezar ngẩng đầu liếc nhìn Manus, nói người pha chế pha một li rượu.

“Uy, không thể tin được người còn nhớ rõ khẩu vị ta thích, thật khó có được.”

“Tại vì, khẩu vị của nhị ca độc đáo.” Lezar thản nhiên cười nói.

Nhị hoàng tử Manus là vị hoàng tử duy nhất trong bảy vị hoàng tử không nhậm chức tại đế quốc quân đội, nhưng hắn cũng là vị hoàng tử nhận được chú ý cùng nịnh hót nhiều nhất trong buổi dạ yến này, nguyên nhân cực kỳ đơn giản, hắn rất giàu. Giàu đến một loại trình độ vượt qua phạm vi nhận biết của người thường. Không ai biết được vị nhị hoàng tử giáo hoạt như hồ li này cuối cùng có bao nhiêu gia sản. Có người kể rằng, vị diện hạ Manus này đã từng tại khu vui chơi của đấu trường Solomon vùng tiền như rác, tiền cược tại một trận đấu thậm chí còn vượt qua tổng số tiền đặt cược tại đấu trường trong suốt 10 năm. Hơn nữa, cuối cùng, hắn cư nhiên còn thắng, trong một đêm kiếm ra được số tiền này trở thành hắc bang lớn nhất đế quốc.

Từ năm 18 tuổi tuyên bố từ bỏ quyền thừa kế ngôi vị hoàng đế đồng thời nhận khoảng hoàng kim bồi thường khổng lồ của hoàng gia, cho đến khi dùng số tiền này làm vốn tư bản ban đầu sáng lập nên thương nghiệp khổng lồ tại đế quốc, Manus diện hạ tích lũy một khối tài sản phú khả địch quốc chỉ mất 6 năm.

“Nghe nói người đi lịch lãm một năm ở binh đoàn cơ sở, sao, cảm giác thế nào?” Đôi mắt hẹp dài của Manus luôn cho người khác cảm giác như đang cười, tốt tính lại hiền lành, bất quá, những người từng giao tiếp với hắn trên thương trường sẽ tuyệt đối không nghĩ như vậy.

“Rất có thu hoạch, đó là cảm giác từ việc cung cấp quân dụng cho binh đoàn Vinh Quang, kém xa hai binh đoàn kia, quân đóng giữ biên cương thậm chí cơ giáp đời mới cũng không nhìn thấy.”

“Không có cách nào nha.” Manus buông xuôi tay, làm một biểu tình bất đắc dĩ, “Binh đoàn Vinh Quang trước kia được xưng là Đế quốc chi nhận, là tinh nhuệ của tinh nhuệ, hao tổn nhất trong ba binh đoàn. Nhưng từ khi đế quốc thống nhất hơn hai trăm năm trước có 139 hành tinh, cũng không còn chiến tranh bên ngoài. Trong đế quốc cũng ngẫu nhiên phát sinh bạo động nhỏ, binh đoàn Sứ Mệnh con sư tử trụ long kia là có thể dẹp rồi, đâu còn cần binh đoàn Quang Vinh ra tay. Cho nên hiện tại binh đoàn Quang Vinh mới thành yếu, nuôi không nổi, giải tán không được, chỉ có thể cắt giảm chi phí không ngừng.”

“Đúng vậy. chuyện này cũng hết cách.” Lezar rũ mắt uống một ngụm rượu, nói phụ họa.

Manus nhìn nhìn Lezar, khóe môi giương lên, lơ đãng nói. “Đúng rồi, thất đệ, bên căn cứ Mai Tả, nửa năm nữa là có omega thả ra đó.”

Động tác Lezar ngập ngừng: “A? chuyện đó thì sao?”

Ánh mắt Manus đột nhiên trở nên ái muội, giọng điệu trêu chọc: “Giả vờ hồ đồ cái gì? Người hiện giờ cũng sắp 20, là lúc nên chọn một omega. Lão đại hồi bằng tuổi người bây giờ đã làm to bụng ba omega rồi.”

“A, nhị ca là muốn nói chuyện này.” Lezar cười cười, đặt chén rượu xuống. “Chuyện này có gì lo lắng, dù sao huyền thống tốt sẽ được phân cho hoàng gia, ta chờ nhận là được.”

“Oh oh, lão thất không phải nghiêm túc chứ? Nhị ca thật lòng với người, chẳng lẽ người cũng không nói thật cho nhị ca?”

“A? Nói thật chuyện gì?”

“Haiz, được rồi, mặc kệ trong lòng người có hiểu hay không, nhị ca ở đây nhắc nhở người một chút.” Manus nói xong thu hồi vẻ tươi cười, ghé sát vào Lezar, thần thần bí bí thì thầm: “Nghe nói, omega trả ra lần này, có rất nhiều người xuất thân khác biệt, chính là có quan hệ họ hàng với vài vị lão gia trong lần đàm phán hòa bình này.”

“Cho nên, ý nhị ca là...”

“Bao năm qua, omega được phân phối rất nhiều, nếu không tranh thủ từ sớm, vĩnh viễn đừng mong được phân tốt. Hiện giờ thật vất vả thu được binh đoàn Quang Vinh vào tay, người không muốn thành tư lệnh sao? Lezar đáng yêu?”

Lezar nâng mắt nhìn Manus.

Manus nháy mắt với y mấy cái.

“Tiếp theo sẽ cử hành hội nghị về giới, đến lúc đó, có giải tán binh đoàn Quang Vinh hay không, tùy vào bản lĩnh của người. A, phải rồi, còn nữa, hôm nay người tại lễ duyệt binh có chút nổi bật, sợ là làm người khác không vui, cẩn thận chút.”

Manus cuối cùng dùng một điệu cười mỉ mỉ tỏ ra tình yêu thương của huynh trưởng mà vỗ vai Lezar, sau đó cầm ly rượu rời đi rồi.

Lezar trầm mặc nhìn bóng dáng nhị hoàng tử lắc lư rời đi, thưởng thức ly rượu trong tay, ánh mắt dần mỉ mỉ xuống.

Có ý nghĩa, một Manus chỉ biết tiền không biết người kia là vào lúc nào đắc tội với Carsen? Nếu không với cái tính cách không có lợi không liên quan kia của hắn, sao lại chủ động bày thế cho y?

Lezar đang cân nhắc, chợt thấy một người hầu lại đây, nếu nhớ không lầm, là một trong 12 người hầu cận của hoàng đế Kelmis.

“Thất điện hạ, bệ hạ muốn gặp ngài, ở trên thư phòng.”

“Ừm, biết, ta liền tới.”

Người hầu chào xong liền đi.

Lezar đứng dậy, uống cạn ly rượu, đặt ly về lại quầy bar, ánh mắt âm trầm.

Hoàng cung Klappa phì cười lớn, từ phòng thiết yến đi đến thư phòng thật xa. Nhưng Lezar lại không ngờ rằng đi nửa đường đã gặp Carsen trở về từ phòng rửa mặt.

“Đại ca? Ngài làm sao vậy?”

Carsen thoát nhìn uống thật nhiều rượu, có chút say. Nhìn thấy Lezar, hắn không khỏi cười lạnh một tiếng.

“Thất đệ, hôm nay làm thật tốt, đại ca chính là phải cảm tạ người tùy cơ ứng biến, giữ gìn mặt mũi cho ta.”

Ngữ khí rõ ràng là châm chọc, nhưng Lezar biết thời biết thế, cười khổ trả lời: “Lúc vừa thấy hai đầu đạn, mọi người đều nghĩ là có vấn đề. Kỳ thực ai giải quyết cũng được, ta cũng không tin đại ca lúc đó không có biện pháp. Nhưng mà dưới tình huống như vậy, nếu thật không áp chế được, trường hợp hoảng loạn thật khó coi, mấy vị hoàng huynh đều là người có thân phận, nhìn tới nhìn lui đều chỉ còn có ta. Đại ca sẽ không trách tội ta quá giới hạn chứ?”

“Sao có thể, thất đệ không hổ là thiên tài tốt nghiệp toàn ưu, thế nhưng tính toán thời gian chấn đạn 1 giây cũng không sai, phụ hoàng nhất định vui mừng.”

“Đại ca đừng trêu đệ, ngài không thấy cả buổi chiều nay ánh nhìn phụ hoàng cho ta đều không tốt? Phụ hoàng luôn không thích hoàng tộc lộ mặt tại trước đám đông náo loạn, ta hôm nay làm liền hai lần. Nếu không, hiện giờ kêu ta đi thư phòng, không chừng sẽ mắng ta đó.”

Kelmis hoàng đế ghét kẻ phô trương, cao thấp toàn đế quốc đều biết rõ, nghe Lezar nói như vậy, Carsen tươi tỉnh một chút, rốt cuộc cũng nhìn thẳng Lezar.

“Sao? Phụ hoàng gọi người đi thư phòng?”

“Ừm, không bằng đại ca theo giúp ta?”

“Ta cùng người, thế nào?”

“Lúc ta bị mắng, ngài giúp ta cầu tình một chút.”

Nhớ đến gương mặt đen thui của Kelmis bệ hạ suốt cả một buổi chiều hôm nay, Carsen cũng tỉnh rượu quơ nửa, khoác tay nói: “Đi, người mau đi đi, đừng để phụ hoàng sốt ruột, sẽ rầy la.”

Lezar cười cười, vừa tính đi, tựa như nhớ tới chuyện gì, lại hỏi: “Đúng rồi, đại ca, hai đầu đạn trong lễ duyệt binh hôm nay là sao? Đã điều tra chưa?”

“Chính là chuyện tốt do một omega trốn ra từ tinh cầu Mai Tả mấy ngày trước làm, nhắc tới ta liền bực.”

“Omega từ tinh cầu Mai Tả trốn tới?” Lezar hơi hơi kinh ngạc “Omega đó hiện giờ ở chỗ nào?”

“Còn có thể ở đâu? Chết rồi!” Carsen tức giận nói, nói xong liền quay về phòng thiết yến.

Lezar đứng tại chỗ một lúc lâu, sau đó tiếp tục đi về hướng thư phòng hoàng đế, trên đường suy nghĩ đến chuyện Carsen vừa nói, trong đầu bỗng nhiên hiện lên chuyện gì.

Trước cửa thư phòng đã có người hầu chờ sẵn, sau khi thấy Lezar liền hành lễ mời y vào.

Hoàng đế Kelmis ngồi sau bàn, nhìn hoàng tử nhỏ nhất đi tới, gương mặt anh tuấn cực giống nữ nhân kia.

“Phụ hoàng, ngài tìm ta.” Lezar đi đến trước mặt hoàng đế.

Hoàng đế Kelmis trầm mặc nhìn y, phụ tử hai người đối mặt một giây, sau đó, ánh mắt hoàng đế chậm rãi nhìn qua đóa hoa hồng trắng trên ngực Lezar, sắc mặt khó coi đến dọa người.

“Quân trang của người đâu?”

“Đây chính là quân trang của ta.”

“Ồ nháo! Người có biết hôm nay là ngày gì? Lại ăn mặc như vậy?”

“Hôm nay là ngày giỗ mẫu thân của ta.”

Hoàng đế Kelmis giận dữ, thuận tay nắm bình hoa trên bàn ném Lezar.

Lezar không tránh, bình hoa nện trúng đầu y. Y hơi nhắm mắt lại, cảm thấy trên đầu đau, bình hoa rơi xuống đất, vỡ nát bên chân y.

“Phụ hoàng bớt giận.” Lezar hơi cung kính cuối người, biểu tình không chút thay đổi, chỉ là hơi cong khoe môi, trong mắt hiện lên một tia khoái ý.

“Đem bỏ đóa hoa ngu xuẩn kia đi, lấy xuống khỏi người người.”

Tuy rằng trên gương mặt của hoàng đế Kelmis đã mơ hồ hiện ra dấu hiệu tuổi già, nhưng loại ánh mắt và ngữ khí chỉ thuộc về quân vương này, vẫn cực đủ uy nghiêm.

Lezar tuân theo mệnh lệnh, gỡ đóa hồng trắng xuống, đặt trên mũi người người, sau đó nhẹ giọng nói: “Đây là loại hoa khi mẫu thân còn sống thích nhất.”

“Ta đã nói, không cho nhắc đến nữ nhân kia trong hoàng cung này! Người nghe không hiểu sao? Lezar!”

“Nhưng nàng là mẫu thân của ta.”

“Nàng không xứng.” Hoàng đế Kelmis nhìn Lezar, gần như nghiêng răng nghiêng lợi gằng ra từng chữ.

Lezar không nói gì.

Hoàng đế Kelmis lại nói: “Xem người ở bên ngoài nhiều năm như vậy, lần đầu tiên hồi cung, ta có thể tha lỗi người. Nhưng, Lezar, người nhớ kỹ, ngày này sang năm, ta muốn người mặc quân trang đế quốc thông thường đứng giữa hoàng tộc, nếu không, người liền mang theo hoa hồng trắng của người, cút khỏi hoàng cung Klappa, vĩnh viễn xóa tên khỏi gia phả hoàng tộc. Người nhớ cho kỹ, vật ta cho người, cũng có thể dễ dàng lấy lại, rõ chưa?”

Lezar trầm mặc một lúc lâu, chấp tay nói với Kelmis: “Ta hiểu rồi, phụ hoàng.”

“Tốt, người đi đi, hôm nay nếu còn mặc trang phục như vậy, liền ở trong tấm cung của người đi, đừng xuất hiện trước mặt ta.”

“Vâng, phụ hoàng.”

Đi ra khỏi thư phòng hoàng đế Kelmis, trong mắt Lezar là một mảnh lạnh băng, người hầu canh giữ trước cửa lặng lẽ nhìn cái trán trắng xước của y, lại dời đi đường nhìn, rũ ánh mắt vờ như chuyện gì cũng không biết.

“Cái này cho người.” Lezar đem bông hồng trắng đã bị nắm chặt trong tay đến biến dạng đưa cho người hầu.

“Điện hạ, cái này muốn ta...”

“Ném.”

“...Vâng, điện hạ.”

Người hầu đưa tay cầm lấy bông hồng trắng, nhìn Lezar điện hạ nhanh rời đi, chỉ một khắc vừa rồi, bị ánh mắt thất điện hạ quét đến gần như vậy, người hầu cảm thấy đáy lòng một trận rét lạnh, không tự chủ được mà khúm núm. Thân cận hầu hạ hoàng đế đã nhiều năm, cũng thấy hết người trong hoàng tộc. nhưng là, chưa từng có một người có thể giống thất hoàng tử Lezar hôm nay, cho hắn cảm giác áp bức như vậy. Mà loại áp bức vô hình này, người thường hay cho nó một cái tên lợi hại hơn – uy nghi vương giả.

Sau khi Lezar trở về tấm cung của mình, liền lấy ra điện thoại, liên hệ một quan quân thủ hạ.

“Gửi đến đây đoạn phim hai đầu đạn hạt nhân bị chặn lại hôm nay cho ta, ta muốn xem.”

22. Chương 21

Thực nhanh, quan quân đã gửi đến video tư liệu, Lezar ngồi trước màn hình toàn tức, xem đoạn video từ đầu đến cuối một lần, phóng đến một đoạn nào đó ở giữa, ánh mắt hơi hơi nhú lại, dừng hình ảnh, quay ngược lại.

Số liệu công năng cùng quang năng của đạn hạt nhân là cố định. Tàu Cường giả của binh đoàn 25 thuộc binh đoàn Sứ Mệnh bố trí quân dụng như thế nào, Lezar rất rõ, bất quá. Hai đầu đạn X-352 này uy lực rất lớn, bị chặn lại trên không gây ra vụ nổ hình nấm cực kỳ đồ sộ. Bởi vì lúc đó khoảng cách hai đầu đạn rất gần, đám mây lửa phía sau cũng chồng lên nhau, bởi vậy cũng không ai chú ý tới chỗ không thích hợp. Nhưng hiện tại xem lại video, Lezar phát hiện ra vấn đề.

Hai đầu đạn X-352 mang năng lượng hạt nhân loại mới nhất, sau khi nổ, không phải phản ứng như vậy. Xem xét độ lớn đường kính đám mây lửa, độ sáng, độ dày khói, rõ ràng đây chỉ là vụ nổ của một đầu đạn.

Nói cách khác, giữa hai đầu đạn, có một cái không phản ứng đúng, phản ứng kia giống như không nổ, đạn lép, giống như là một đầu đạn kkkhoong nhân.

Chẳng lẽ là...

Trong đầu Lezar bỗng hiện lên một ý niệm, lập tức lắc đầu, chính mình cũng buồn cười vì ý tưởng này. Y cuối đầu suy tư một chút, lại gọi cho vị quan quân kia, phân phó: “Đem toàn bộ tư liệu vụ chấn đầu đạn kia truyền tới cho ta, kể cả công tác thu dọn mảnh đạn sau vụ nổ, chỉnh lý tốt báo cho ta.”

Quan quân thuộc hạ làm việc rất có năng suất, Lezar tắm xong đi ra, vừa lau khô tóc vừa đọc tư liệu, trên yếm hội y đã uống nhiều rượu, sau khi tắm thân thể thoải mái, có chút buồn ngủ, đại khái lật xem tư liệu một lần, không phát hiện vấn đề gì to lớn, liền chuẩn bị lên giường nghỉ ngơi.

Cửa hàng áo choàng Orwell trong trấn Glycine cũng được xem là một trong những cửa hàng nhất nhì, khách hàng không là quý tộc địa phương thì cũng giàu có. Sau buổi trưa ngày Quốc khánh, trong cửa hàng chỉ có một khách hàng Alpha đã hẹn trước, bởi vì có biểu đệ làm trung úy trong đế quốc quân, vị alpha này cũng khá có thể lực tại địa phương, cho nên tính tình tự cao, ra tay rộng rãi.

Vào khoảng hai giờ chiều, khách quý tới đúng hẹn. Lão bản cửa hàng áo choàng Orwell cực kì nhiệt tình ra đón, cố ý mời người đi lên nhà gian trên lầu, mang ra trà bánh tốt nhất, vừa dùng màn hình toàn tức cho hắn xem hình ảnh các loại phục sức mới nhất, vừa khen ngợi vị lão gia này, hoàn toàn không để ý quả bụng bị căng đầu hói của vị kia, ngôn từ khen ngợi trơn tru thao thao bất tuyệt ra khỏi miệng, khen đến khi vị alpha lão gia vui vẻ, lập tức chọn vài bộ quần áo, đặt hàng.

Lão bản cửa hàng tâm hoa nộ phóng, vội vàng gọi nhân viên cửa hàng xuống lầu lấy máy quẹt thề.

Hai người trên lầu nói chuyện náo nhiệt, bỗng nhiên nghe dưới lầu có nhân viên cao giọng nói: “Uy, vị tiên sinh này, ngài có hẹn trước không? Uy, người này...đứng lại, không thể lên lầu...A!”

Đối với tin tức tổ omega, alpha phản ứng miễn cảm hơn beta rất nhiều, vị lão gia quý tộc nói xong câu chuyện liền ngừng lại, nhìn về hướng cửa thang, “Trong cửa hàng của người hình như có omega đi vào.”

“Chuyện này sao có thể? Trấn Glycine chỉ có vài omega...” lão bản nói còn chưa xong, chợt nghe thấy tiếng bước chân, thông thả đi lên cầu thang, từng bước từng bước, như đập lên lòng người, khiến người khó hiểu mà lạnh toát sống lưng.

Khi chủ nhân tiếng bước chân xuất hiện tại đầu cầu thang, lão bản sửng sờ một chút.

Suốt cả một đường, TTV đã sớm quen với loại ánh mắt này, cho dù hắn tận lực dựa theo trí nhớ, đi theo những ngõ nhỏ ngõ tắt, nhưng vẫn gặp người qua lại. Cơ hồ mỗi một người gặp thoáng qua hắn, đều sẽ quay đầu lại khi cảm nhận được tin tức tổ trên người hắn, mắt lộ ra kinh ngạc, cũng có người nhiều chuyện, lặng lẽ đi theo sau hắn, chờ xem náo nhiệt. TTV không để ý tới bọn họ, dùng tốc độ nhanh nhất tìm đến cửa hàng này, trực tiếp đẩy cửa vào, thậm chí không xuất kiếm, dễ dàng đẩy ngã vài nhân viên dưới lầu.

Lão bản cửa hàng xác nhận người tới là một omega, tâm trạng căng thẳng cuối cùng cũng thả lỏng, cau mày nói: “Xin hỏi, ngài là người trong phủ đệ của ai? Là omega mới tới sao? Vì sao không mang người đi

theo?”

“Orwell, đây là một omega chưa bị dấu hiệu, người không được thất lễ.” Lão gia alpha vừa thấy TTV hai mắt liền sáng rõ, neho đôi mắt hí đánh giá hần, như là nghiên cứu tỉ mỉ một loại hàng hóa nhất phẩm, ngoài mặt tỏ vẻ lễ độ, nhưng một tư thái cao cao tại thượng kiêu ngạo không cách gì che dấu, “Đối với những omega mảnh mai xinh đẹp, chúng ta phải hết sức giữ gìn phong độ.” Đối mặt với alpha phong độ này, TTV ngay cả mắt cũng không liếc, chỉ chậm rãi đến gần lão bản cửa hàng: “Nơi này có trang phục cách ly tin tức tổ không?”

TTV tiến tới càng gần, hương vị độc nhất thuộc về omega càng thêm nồng đậm, vị alpha quý tộc ánh nhìn cũng không dời đi. Vị quý tộc lão gia gần 50 tuổi này nổi tiếng sắc quý, omega nuôi dưỡng trong nhà khoảng 4,5 người, đương nhiên, với địa vị và thực lực của hần cũng chỉ có thể tìm đến mặt hàng đã qua hai ba tay làm niềm vui, chưa từng thấy qua omega thuần huyết chưa từng bị dấu hiệu. Cho nên lúc này TTV đối với hần mà nói, như sông suối với bến bờ, như mặt đường thu hút ong bướm, hần u mê mà nhìn TTV, trong đầu đã ảo tưởng đến cảnh thiếu niên xinh đẹp này bị trói trên giường mà động dục.

23. Chương 22

Trên trang nhất Nhật báo Đế Quốc, tin tức omega trốn khỏi tinh cầu Mai Tả dùng tốc độ tên lửa truyền khắp đế quốc cao thấp.

Đối với đại bộ phận dân chúng mà nói, tinh cầu Mai Tả vẫn luôn là một sự tồn tại thần bí, mọi người chỉ biết hàng năm sẽ có một đám omega bị đưa tới Mai Tả, chờ đến tuổi thành niên mới được đưa ra, phân phối cho nhóm alpha, những tin tức khác dù là nhỏ tí tẹo cũng chưa hề nghe qua. Cho nên bản tin này thật đúng như một quả bom, chọt trúng điểm G quốc dân.

Có omega trốn thoát ngay dưới mí mắt quân đội, còn tới để đồ? Quả thực xưa nay chưa từng có a!

Từ khi tin tức được phát hành cho tới chiều cùng ngày, Carsen đã bị hoàng đế Kelmis gọi đến mắng thẳng mặt. Bất quá thể lực đại hoàng tử điện hạ cùng quân bộ thật không thể xem thường, rất nhanh liền dùng biện pháp cứng rắn áp chế đoạn tin tức này. Bản tin trên internet toàn bộ bị xóa bỏ, các tờ báo cũng tận lực thu về, mà còn trong thời gian gấp rút nhất tiến hành hiệu đính thanh minh, công bố tin này chưa xác định rõ, tình huống cụ thể thế nào còn chưa điều tra xong.

Không đến một ngày, đã bình ổn được nửa phần, Carsen xử lý xong các chuyện khẩn cấp, liền ưu tiên phái người điều tra kẻ tung tin lên Nhật báo Đế Quốc, phó chủ biên, đáng tiếc lúc tìm được tới nhà hần, sớm đã vườn không nhà trống.

Ngược lại Carsen đối với omega bỏ trốn lại không để trong lòng, dù sao thì một omega, có thể làm được gì? Làm hần chân chính hận đến nghiến răng chính là có người dám đem việc này ra ánh sáng! Một phó biên nho nhỏ của một tờ báo làm sao có lá gan này, nhất định là có người chống lưng.

Nếu vậy, cuối cùng là ai, dám dưới mắt hần ngang nhiên gây sự.

Mặc dù tức giận đến muốn giết người, Carsen hiện tại không có sức lực điều tra đến tận cùng là ai sau lưng đám hần. Việc cấp bách hiện giờ, là bắt về omega chạy trốn kia. Vì vậy lúc này hần tập hợp nhân thủ, bí mật tiến hành lùng bắt trên phạm vi toàn tinh cầu Lama, cũng hạ lệnh, phải bắt được người trong vòng 3 ngày. Bất kể sống chết. Hừ, những kẻ dám can đảm khiêu khích uy nghiêm đế quốc, dám can đảm chặn đường thừa kế ngôi vị hoàng đế của hần, đều là tội không thể tha.

Đang lúc Carsen ngồi trong tổng bộ chỉ huy binh đoàn Sứ Mệnh, nhìn đến ảnh chụp omega kia, răng nanh nghiến đến kêu khanh khách, một phi thuyền loại nhỏ, thừa dịp bóng đêm, lặng lẽ đáp xuống sân bay quân dụng đế quốc.

Một quan quân trẻ tuổi từ phi thuyền đi xuống, tóc tai hỗn độn, râu ria xồm xoàm, áo trên quân trang cũng không gài nút, hở đến ngực, lộ ra lồng ngực tinh trắng. Ngậm điều thuốc trên môi, nhìn qua có nét lồi thoi du dương.

Lezar đã chờ ở đây từ sớm, thấy quan quân trẻ kia không nhanh không chậm đi tới, chậm rãi gọi lên khoe môi: “Joseph, đã một năm không gặp, sao người vẫn không khác gì vậy?”

“Ta đây còn có thể thế nào? Ta ở chỗ kia thông thả dễ chịu, sao người lại gọi ta về, nói đi, chuyện lớn gì? Ta ngược múi giờ còn chưa có quen đâu.” Joseph hút hai hơi, ném mẫu thuốc lá, mắt mở hí, một bộ dáng chưa tỉnh ngủ.

“Đương nhiên là chuyện trọng yếu, ta cho người xem vật này trước.”

Vị quan quân trẻ tuổi này chính là Joseph đem qua nói chuyện với Lezar, hai người quen biết tại học viện quân sự, vừa là đồng học, vừa là bằng hữu. Hiện giờ Joseph nhậm mệnh dưới trướng binh đoàn Quang Vinh, binh đoàn trưởng binh đoàn 19. Binh đoàn 19 là một trong 32 binh đoàn của đế quốc, là binh đoàn đặc biệt nhất, các binh đoàn khác đều đóng quân rải rác các nơi, chỉ có binh đoàn 19 phân bố binh lực trên các tỉnh cầu, binh chủng giỏi về điều tra và ẩn nấp, nhân số không nhiều lắm, danh sách nhân viên thậm chí còn giữ bí mật với cả quốc vương, có thể coi là lực lượng tinh nhuệ nhất của binh đoàn Quang Vinh.

Lezar nhìn Joseph, lấy một tệp tin chứa tư liệu và đoạn video quan sát thu được ở ga trung tâm trấn Glycine đưa cho hắn.

Joseph cúi đầu xem tư liệu, sau đó xem video, mới đầu hắn còn có chút không tập trung, sau khi xem xem một lúc, không khỏi ngồi ngay ngắn, càng lúc càng chuyên chú.

“Thế nào?” Lezar hỏi.

“Thân thủ không tồi, cho dù là so với người của ta cũng không hề kém. Bất quá, ta ngược lại rất tò mò, hắn làm sao biến mất khỏi đoàn tàu kia? Hắn là omega thật? Có lầm không?”

“Ta cũng tò mò.” Lezar nhìn màn hình, chăm chăm nhìn bóng dáng người kia, thật lâu không dời tầm mắt. “Toàn bộ, ta đều rất ngạc nhiên.”

Joseph ở bên cạnh nhìn hắn, bỗng nhiên cười rộ lên ái muội, “oh oh, thất điện hạ băng thanh ngọc khiết của chúng ta, không phải là biết yêu đi”

Lezar không phủ nhận, thản nhiên liếc Joseph một cái.

“Tóm lại, người này ta sẽ định. Tuyệt không để hắn rơi vào tay Carsen.”

“Cho nên người bắt ta chạy từ xa đến, chính là để đoạt vợ cho người sao?” Josep cười tinh tường, nói xong còn gõ đầu Lezar. “Được, chuyện này ta làm, người yên tâm đi.”

Ngày hôm sau, bản tin Nhật báo Đế Quốc hài hòa, hoàng tử Carsen phi thường hài lòng, nhưng khi hắn nghe nói, những người phải đi bắt omega kia đều tay không mà về, vẫn tức giận đến ném bể ly.

“Một đám phế vật! Một omega cũng bắt không xong, còn làm được chuyện gì!”

“Điện hạ, ngoài ra, còn có một tin tức không tốt...” Quan quân đang báo cáo với Carsen lúc này cảm thấy hắn thập phần may mắn, chính là nói chuyện qua màn ảnh.

“Nói.”

“Hôm nay... truyền thông lại bắt đầu đưa tin về omega kia. Hắn để lại tung tích tại rất nhiều địa phương, người chứng kiến cũng rất nhiều, đã không còn che giấu được.”

“Để lại tung tích? Người có ý gì?” Một omega lén bỏ trốn khỏi căn cứ, nhất định là giống con chuột nhỏ trốn đông trốn tây, làm sao ban ngày ban mặt dám để lộ hành tung?

“Ừm...ngài...ngài mở tivi xem đi, hiện giờ rất nhiều kênh tư nhân đang phát sóng.” Quan quân này nói xong liền tự ý cúp, bởi vì hắn thật sự không dám nhìn biểu tình kế tiếp của Carsen điện hạ.

Carsen nhíu nhíu mày, lập tức mở tivi ra, chuyển qua vài kênh, quả nhiên sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy trên tivi, cơ hồ chiếm trọn bản tin sáng hét dài này đến dài khác, là về omega chạy trốn khỏi tinh cầu Mai Tả kia, sáng nay bị quân đội đuổi bắt, ba mươi mấy người thuộc binh đoàn Sứ Mệnh vây bắt một người, cuối cùng thế nhưng để hắn trốn thoát!

Hiện giờ chuyện một omega trốn thoát khỏi căn cứ Mai Tả đã như ván đóng thuyền, vô luận thế nào cũng không che dấu được nữa, mà cùng lúc với sự việc này bị lộ ra ánh sáng, tư liệu có liên quan đến omega kia cũng bị giới truyền thông từ từ đào ra.

Omega dung mạo tuyệt hảo này, sau hơn một năm, lại lần thứ hai bước ra tầm nhìn công chúng, mà lần này không phải dựa vào độ thuần huyết đại biểu cho khả năng gây giống cao, mà dựa vào thân ảnh màu đen khó lường kia. Lúc này đây, điều mà mọi người nhớ rõ, không phải là 99.99% thuần huyết, mà là một cái tên: Thẩm Tu Vân.

Nhìn người chủ trì đưa tin hưng phấn đến độ ánh mắt cũng phát sáng, Carsen càng cảm thấy như thể có người cho mình một bạt tai chính diện. Nhưng chân chính làm cho hắn không nghĩ tới là, đây chỉ là khúc nhạc dạo mà thôi.

Hết thấy chỉ vừa mới bắt đầu.

Hai ngày sau, toàn bộ tinh cầu Lama cơ hồ đều bị omega tên TTV này tác động, hầu như cứ mỗi vài giờ, đều sẽ tuôn ra tin tức “áo choàng đen” thấp thoáng. Mà mỗi lần, phía sau omega này, đều sẽ có người của quân đội truy đuổi không bỏ. Kí hiệu sau lưng những sĩ binh kia, đều là sư tử uy vũ của binh đoàn Sứ Mệnh, giờ này phút này, lại càng giống một loại trêu chọc.

Carsen mất mớ trường trường nhìn bọn thủ hạ của mình, bị một nhân dạng đùa giỡn khắp đế quốc, chính là mỗi khi đến thời khắc cuối cùng, vào lúc bọn họ bức được người kia vào bước đường cùng, hắn đều sẽ biến mất thần kỳ, tìm không thấy.

Hai lần ba chấp đều là như thế, binh đoàn Sứ Mệnh dưới sự châm biếm của toàn bộ công chúng, mất hết mặt mũi.

Carsen thậm chí cảm thấy, nếu không phải bởi vì tinh cầu Lama chính là đế đô, hắn thật muốn nã pháo hủy luôn cái tinh cầu chứa omega kia. Cuối cùng, vị hoàng tử tính tình vốn không được tốt lắm bị bức đến cực hạn, khi omega đáng giận như chuột bọ xuất hiện, hắn rời bộ chỉ huy, tự mình dắt người đến hiện trường truy bắt.

Mà trong khi Carsen sục sôi ý chí chiến đấu, chuẩn bị đầy đủ tiến đến tây bắc bộ tinh cầu tróc người, TTV cũng đã lặng yên không một tiến động mà tiến nhập hoàng cung Klappa.

Lúc còn ở trong căn cứ, hắn đã tìm được bản vẽ 3d của hoàng cung Klappa, hiện giờ có thêm thời gian ba ngày, đủ để hắn tiến hành khảo sát thực địa đối với tòa cung điện khổng lồ này. Bởi vậy tuy rằng một đường mạo hiểm, hắn vẫn lướt qua hết các chướng ngại, thuận lợi tiến vào tẩm cung thất hoàng tử Lezar.

Lúc này thất hoàng tử đang ngồi trong thư phòng, trong gian phòng trống trải xa hoa, chỉ có y, một người.

TTV lặng lẽ nhìn y, từ khi y bắt đầu vào cửa, tới khi y đến ngồi sau bàn, rồi cầm lấy giấy bút vùi đầu...Nhất cử nhất động của người kia, đều rơi vào mắt hắn.

Trong con người đen vốn không tồn tại bất cứ cảm xúc nào, bỗng dâng lên sát ý, TTV nắm chặt kiếm trong tay, thanh kiếm đã không phải thanh kiếm laser lúc trước, mà hắn cố ý vì hôm nay, vì giờ khắc này, hoặc là, vì chính người này, mà chuẩn bị, một thanh kiếm dài kim loại.

Từ ánh sáng đèn trần hoàng kim thật lớn chiếu rọi xuống, thân ảnh hắn nhẹ nhàng phát qua bàn hoàng tử Lezar.

Lezar ngẩng đầu, còn chưa kịp có bất cứ phản ứng nào, liền trực tiếp nhìn thấy một thanh kiếm chói sáng như tuyết hướng mình đâm tới.

Cho dù y lấy tốc độ phản ứng của alpha, cũng không thể tránh thoát hoàn toàn, chỉ cảm thấy một cơn đau nhức, cánh tay bị trúng một vết thương thật sâu. Mà chuôi kiếm này sau khi chém hắn, thế nhưng không thu hết, dư lực kiếm phong trực tiếp thuận thế hạ xuống, chém lên công vụ Lezar vừa xử lý xong trên bàn, thành hai nửa.

Lezar nhíu mày, cho dù có chuẩn bị tâm lý từ trước đi nữa, lúc này cũng sẽ vì đối phương ra tay tàn nhẫn mà cả kinh trong lòng. Liền sau đó, không cho y cả một cơ hội thở dốc, một kiếm tiếp một kiếm sát bén đánh lại, chiêu chiêu không lưu đường sống, khắp nơi đều là tử địa.

Lezar lui về sau từng bước, sau cùng thực sự chống đỡ không nổi, rốt cuộc tìm được khoảng cách rút đao ở thất lưng ra, chắn ngang trước người, chỉ nghe một tiếng “đương”, kiếm bị chặn đối hướng chém lên cần cổ y.

Thất hoàng tử nâng mắt, đối diện đôi người tối đen lạnh lùng.

TTV nhìn gương mặt cho dù có luân hồi chuyển thế cũng không thể nào quên, nghĩ đến chính tại người này, hại hắn chết rồi trọng sinh, lại trọng sinh vào một thân thể khiến hắn cảm thấy nhục nhã, hận ý trong lòng toàn bộ biến thành sát chiêu dưới kiếm, muốn giết chết người này!

“Thất diện hạ, đã lâu không gặp!”. Dưới tình huống giằng co, TTV nhìn nam nhân dưới thân, lạnh lùng mở miệng: “Không biết thời thế thay đổi, người còn nhớ rõ ta?”

24. Chương 23

Ánh mắt Lezar nhíu lại

Hắn cư nhiên... bị một omega áp chế xuống?!

Thanh đao laser ánh sáng trắng cùng thanh kiếm kim loại đặc biệt, đánh trực diện, kiếm chế lẫn nhau.

Người cầm đao và người cầm kiếm đều sử dụng toàn lực, đao kiếm ma sát phát ra âm thanh “xi xi” vang dội, sinh ra tia lửa, Lezar nhăn mày, dùng toàn lực đẩy ra phía trước, đẩy ra kiếm của TTV, sau đó hung hăng đá vào bụng dưới đối phương một cước.

Alpha xuất toàn lực, thể mạnh không thể đỡ, TTV cũng không đón đỡ, thuận thế xoay người, để đối phương đá vào khoảng không, lấy tay chống mượn lực nhảy lên, bổ thẳng tới Lezar.

Đường kiếm TTV quá nhanh, chiêu chiêu liên tục tục mây trôi nước chảy, không để người có cơ hội lấy hơi. Lezar chỉ có thể bị động tiếp chiêu, kiếm đến đao đỡ. Giữa âm thanh đao kiếm va chạm, chỉ thấy người nọ động tác tao nhã, thân hình tuấn đạt, nếu không phải lúc này đường kiếm nhanh đến hoa mắt kia không chút nào lưu tình mà chọn chỗ yếu hại của mình đâm tới, Lezar sẽ cười lớn vỗ tay ba tiếng, khen hắn một câu: Hảo kiếm pháp! Hảo thân thủ!

Hai người đều có mắt đen tóc đen, lúc tiếp cận, bọn họ nhìn đối phương, sâu trong mắt phản chiếu thân ảnh của nhau, mang theo khấn trương, cảnh giác, thậm chí còn có một loại hưng phấn gặp được kỳ phùng địch thủ.

Lezar không hiểu omega này nổi điên chuyện gì, vì cái gì vừa tới liền đối với mình hạ độc thủ như vậy, y vốn không muốn đả thương hắn, vẫn luôn nương tay, nhưng thực nhanh liền phát hiện, nếu mình không xuất ra toàn lực, thật sự có thể mất mạng dưới kiếm đối phương, vì thế y không còn dám khinh địch, ngay cả nói cũng không kịp, toàn tâm ứng chiến.

Cũng không biết đã qua bao nhiêu hiệp, trên tay Lezar có vết thương, mất máu càng lúc càng nghiêm trọng, máu tươi nhanh chóng thấm ướt tay áo, nổi bật trên y phục sáng màu, đỏ sẫm như hoa hồng nở rộ. Mà TTV cũng bởi vì tránh không kịp, bị Lezar đá trúng ngực, ầm ầm đau, mỗi lúc lấy hơi, đều cảm thấy xương ức muốn nứt ra.

Hai người đều đầy đầu mồ hôi, thở dốc hồng hộc, nhu cầu cấp bách dừng lại điều chỉnh thân thể, vì vậy, bọn họ gần như ần ý mà kéo xa khoảng cách giữa hai bên, đứng đối diện, ở hai đầu phòng, cẩn thận giằng co.

TTV chống kiếm, một chân nửa quỳ, lạnh lùng nhìn Lezar ở đối diện.

Lezar liếm môi, ánh mắt nhìn TTV càng sâu thẳm. Y thừa dịp ngừng chiến ngắn ngủi này, cởi bỏ nút thắt trên áo khoác, cởi bỏ áo khoác, trực tiếp xé mảnh vải cột lên tay cầm máu.

“Thất diện hạ, đao pháp của ngươi chậm hơn trước kia không ít.” TTV trầm mặc một lúc, sau cùng mở miệng nói.

Lezar ngay từ đầu đã không hiểu TTV nói gì, hiện tại hắn lại nói như vậy, nghe càng không hiểu, y nhìn omega suýt nữa đoạt mệnh mình, trong lòng dâng lên một cảm giác kỳ lạ, giống như bọn họ đã từng thực sự quen biết.

“A? Chúng ta từng gặp nhau?”

“Đâu chỉ gặp gỡ, như thế nào, thất diện hạ quên nhanh như vậy?”

“Ta đích xác không nhớ rõ từng gặp ngươi.”

Ánh mắt TTV tối tăm, nhìn vị hoàng tử trước mặt, gương mặt kia giống nhau như đúc, cùng một gương mặt này, đời trước, đời này, cho dù người này hóa thành tro bụi cũng không quên.

“Không nhớ rõ?” trong mắt TTV không hề có ý cười mà câu lên khóe môi, “Vây, Tu Vân liền giúp điện hạ nhớ lại một chút.”

Lời còn chưa dứt, TTV bỗng nhiên đứng dậy bước nhanh ba bước tới trước, như quỷ mị nháy mắt đã sát bên thất hoàng tử Lezar.

Lezar đáy mắt cả kinh, nhất thời cảm thấy một cổ kiếm ý lạnh lẽo đánh tới, mắt thấy kiếm kia sẽ nhanh đâm vào ngực mình, ngay cả thời gian quay đao chống đỡ y cũng không có, trực tiếp vươn ra hai tay, dùng hai lòng bàn tay kẹp lấy thân kiếm.

Thế kiếm vẫn không bị cản trở hoàn toàn, mũi kiếm hướng phía trước, muốn đâm vào ngực Lezar, bất quá rốt cuộc lại không thể đâm vào nửa phần.

Ánh mắt TTV lộ ra tiếc hận. Thế này, nếu là ở kiếp trước, đối phương hẳn là phải chết không nghi ngờ, nhưng hiện giờ đối phương thân là alpha, sinh ra đã tài trí cùng thực lực hơn người, giờ phút này vô cùng nổi bật rõ ràng, cho dù không cam, hắn cũng không biết làm thế nào.

Ngay từ đầu, âm thanh hai người giao đấu đã kinh động thị vệ trong cung, từ cửa sổ cung bỗng nhiên tiến vào lực lượng hộ vệ trang bị súng laser dũng mãnh, vô số súng laser ngắm chuẩn TTV, chỉ cần hắn gây bất lợi cho hoàng tử, lập tức sẽ bị bắn nát.

Nhưng Lezar lại quay đầu nghiêm khắc bảo ngừng lại: “Không có lệnh của ta, không được hành động thiếu suy nghĩ”

Đám thị vệ vốn là tiến vào cứu giá không dám manh động, chỉ có thể bưng súng, khấn trương hề hề mà nhìn bọn họ.

TTV gương mặt nhìn y, khinh thường cười lạnh: “Thất diện hạ hà tất như vậy, muốn cho người thấy mình quanh mình lỗi lạc sao? Chẳng lẽ đã quên những hành động sau lưng người khác lúc trước kia?”

Hai tay Lezar đã bị kiếm làm bị thương, nhưng vẫn không buông tay, máu tươi từng giọt theo lưỡi kiếm nhỏ xuống.

“Từ đầu tới cuối ta đều không hiểu ngươi nói cái gì. Ngươi nói chúng ta quen biết, nhưng ta lại không nhớ rõ đã từng gặp ngươi. Ngươi có phải nhận lầm người hay không?”

“Nhận lầm người?”

Làm sao có thể nhận sai người? Hắn đầu thai chuyển thế, vừa mở mắt, thế giới này xa lạ, không một ai quen thuộc, tuy rằng thân thể thay đổi, nhưng hắn vẫn là TTV trước kia, mà người đứng trước mặt này, giống y như đúc thất diện hạ của kiếp trước, như thế nào có thể nhận lầm? Chẳng lẽ y không phải giống như mình sao, cùng trọng sinh tới thế giới này?

Thấy đối phương tựa như có một tia buông lỏng, Lezar lại nói: “Ta đúng thật là không biết người. Ta là thất hoàng tử của đế quốc, từ khi sinh ra đến khi lớn lên đều ở trong hoàng cung, năm năm trước vào học tại học viện quân sự, cuộc đời của ta, tựa hồ không có chỗ nào có thể nhận biết người?”

TTV nghe những lời này của Lezar, nhìn chằm chằm ánh mắt y, lại không tìm thấy chút nào trốn tránh, dựa vào lực quan sát hai đời của hắn, cùng hoàn toàn không nhìn ra y đang nói dối.

“Người đối với ta... thật sự không một chút ẩn tượng?” TTV khẽ nhíu mày.

Lezar bỗng nhiên câu khéo môi, mỉm cười nói: “Hiện tại ngược lại có ẩn tượng, hơn nữa là ẩn tượng sâu sắc.”

TTV nhìn đối phương tươi cười, hoàn toàn không giống kiếp trước, nhìn nhìn lại, hoàng cung này cũng không giống kiếp trước, nhìn những thị vệ cầm trong tay vũ khí công nghệ cao chĩa về phía mình, bỗng nhiên từ đáy lòng sinh ra một tia mơ hồ mong lung.

Nguyên lai...quên uống bát canh Mạnh bà kia....Vẫn luôn chỉ có một mình hắn sao..?

Từ khi đi đến thế giới xa lạ này, báo thù vẫn luôn là tín niệm trong lòng hắn, nhưng đến giờ phút này, hắn lại chợt phát hiện, có lẽ người mà hắn muốn báo thù, căn bản không tồn tại, người mà hắn tâm tâm niệm niệm muốn giết, có thể là không tồn tại ở cùng một thế giới với hắn. Như vậy, hiện giờ mọi sở tác sở vi của hắn, có phải rất buồn cười hay không?

Đời trước TTV chọn cuộc sống giết chóc, nhưng cũng không có nghĩa là hắn thích giết người.

Cái cảm giác hai tay lúc nào cũng dính máu.. thật không tốt, đôi khi, thậm chí cũng sẽ cảm thấy đau khổ.

Cho nên hắn chỉ giết người vì hai lí do: hoặc trả thù, hoặc vì tiền.

Như vậy, hiện giờ phải nên làm sao? Nếu nam nhân trước mặt này không phải cừu hận của mình, vậy phải làm sao bây giờ?

Thất hoàng tử Lezar thật sắc bén mà bắt giữ mê mang cùng chần chờ thoáng hiện lên trong mắt TTV, vì thế không để cho đối phương có cơ hội, lại nói: “Người thân là omega, từ căn cứ Mai Tả trốn tới, lại tự tiện xông vào hoàng cung ý đồ mưu hại hoàng tử, dựa theo pháp luật đế quốc sẽ phải chịu chế tài nghiêm khắc, có thể sẽ phải chịu cực hình. Bất quá, nếu như người nguyện ý ở lại bên cạnh ta, ta sẽ bảo vệ tính mệnh người vô lo.”

TTV vốn là đang bị vây trong suy nghĩ mong lung, sau khi nghe Lezar nói mấy lời này, ánh mắt bỗng nhiên trở nên lợi hại.

“A? Ở lại bên cạnh người?”

“Không sai.”

TTV hơi hơi nhướn mày, bỗng nhiên cười to, trên tay dùng một chút lực, đem kiếm rút ra khỏi tay Lezar, chậm rãi lui về sau hai bước, nói với Lezar: “Được, vậy ta cũng muốn xem, người có bản lĩnh này hay không!”

Lezar không thoái nhượng, từng bước từng bước tới gần TTV, “Như thế nào, người đang muốn chạy sao? Người khẳng định, lần này người cũng có thể giống như hai ngày trước vậy, có thể bỏ trốn mất dạng dưới tình huống bị bao vây? Nếu vậy, đế quốc quân quả thực không còn mặt mũi.”

Nói xong, Lezar vỗ vỗ tay, ngoài tầm cung bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân chỉnh tề.

Tất cả thị vệ canh giữ ngay cửa cũng đều cảm thấy mặc danh kỳ diệu mà quay đầu lại nhìn, không khỏi chấn động.

Nguyên lai không biết từ lúc nào, toàn bộ tầm cung đều bị đế quốc quân bao vây, sau lưng đám binh sĩ kia, đều có dấu ấn chim ưng thuộc binh đoàn Quanh Vinh.

Mà dẫn đầu, chính là binh đoàn trưởng binh đoàn 19, thiếu tướng Joseph.

Joseph vẫn là một bộ dáng lôi thôi, áo choàng có ký hiệu chim ưng khoác hờ hững trên vai, đẩy ra mấy thị vệ chặn trước cửa, sau khi tiến vào liền nhìn Lezar, tựa hồ không hề nhận thấy bầu không khí giương cung bạt kiếm bên trong, cười nhạo mà nói: “Ei, Lezar, tức phụ này người đoạt được không dễ dàng a, có phải sắp chết rồi không?”. Nói xong ném một món đồ cho Lezar.

Lezar vươn tay bắt được, đó là một màn hình toàn tức loại nhỏ, y mở khóa, màn hình toàn tức sáng lên, chiếu ra hình ảnh 3d của hoàng cung Klappa.

“Người rất lợi hại, lúc ở trong căn cứ Mai Tả đã có thể dựa theo góc chết hệ thống camera mà thoát thân. Ta vốn cho rằng hệ thống bảo an của hoàng cung đã rất tốt, không nghĩ tới vẫn bị người tìm ra chỗ sơ hở.” Lezar nói xong, giữ nét cười trên mặt mà chỉ vào trên bản đồ, “Người chính là vào bằng đường này, đúng không? Nếu vậy tiếp theo người sẽ trốn thoát thế nào? Đường này, hay là chỗ này....hoặc là...từ chỗ này?”

TTV trước khi đến đã chuẩn bị cho mình 3 lối thoát, mà lúc này, bị hoàng tử Lezar chỉ ra từng cái từng cái một, thậm chí chi tiết trên mỗi đường như thế nào, Lezar cũng đều chỉ rõ từng chỗ.

Nhận thấy trên gương mặt vẫn luôn đậm mạc của TTV cuối cùng có một tia dao động, Lezar vừa lòng mà nở nụ cười.

“Đều bị chúng ta đoán trúng sao? Nếu vậy, hiện tại, người cũng nên suy xét một chút lời đề nghị vừa rồi của ta.”

Nhìn đối phương trưng ra một vẻ mặt “tình thế bất buộc”, nhìn nhìn đế quốc quân nhân đem chính mình vây ở giữa, trên mặt một bộ “chờ xem kịch vui”, TTV bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Cần gì phải là cừu nhân?

Hắn hiện giờ là một thứ được gọi là omega, mọi loại công cụ sinh dục dưới thể đạo vận vẹo này mà thôi, ngay cả tư cách làm người hắn cũng không có, làm sao nói cừu nhân?

Như vậy, do đâu làm cho hắn ngay cả tư cách làm người còn không có?

Đáp án thật đơn giản: alpha.

Như vậy, nếu muốn lại lần nữa làm người, muốn lần nữa lấy lại tôn nghiêm, có thể không cần mặc cách ly trang che dấu bản thân trên đường phố trốn đông trốn tây, phải làm sao đây?

Nghĩ đến đây, TTV gợn lên khóe miệng, tay nắm chặt, trường kiếm trong tay phản xạ ngân quang chói mắt, tựa như băng tuyết, lộ ra một tia lãnh khí.

“Đề nghị sao? Như vậy Thất điện hạ cảm thấy hôm nay ta vì sao phải mang thanh kiếm này đến, không phải mang theo kiếm laser sẽ thuận tiện hơn sao?”

Trong mắt TTV hiện lên một tia cười lạnh như băng, lại nhìn về phía Lezar, ánh mắt chuyển từ cánh tay y, xuống vết thương trên hai bàn tay y.

Nét tươi cười trên mặt Lezar dần biến mất, y rất nhanh liền hiểu omega này muốn ám chỉ điều gì, không khỏi thay đổi sắc mặt.

TTV lần thứ 2 gợn kiếm lên, chắn ngang trước người, ý cười trong mắt càng đậm, cũng càng lạnh.

Độc được, phương thức giết người âm hiểm bỉ ổi, TTV hắn, vẫn luôn khinh thường.

Nhưng như vậy cũng không có nghĩa là hắn sẽ không sử dụng.

25. Chương 24

“Trên thân kiếm có độc?”

TTV cười, “Thất điện hạ anh minh.”

Lời này vừa nói ra, binh lính binh đoàn Quanh Vinh đều biến sắc, Joseph vốn dĩ nhàn nhã một bên xem náo nhiệt, cũng giận tái mặt sau khi nghe, đứng thẳng, ánh mắt nhìn về TTV trở nên sắc bén.

“Nếu vậy, có thể nói cho ta biết ta rốt cuộc đã làm chuyện gì, khiến các hạ nhất định đẩy ta vào chỗ chết?”. Khi khiếp sợ lúc ban đầu qua đi, ngữ khí Lezar bình tĩnh trở lại, rốt cuộc trên mặt không có lấy một tia kinh hoảng.

TTV tuy rằng chán ghét diện mạo người này giống y như thất điện hạ kiếp trước, nhưng đáy lòng ít nhiều cũng bội phục sự bình tĩnh của y lúc này. Chú ý tới hần không gọi mình là người mà thay bằng các hạ, TTV nhếch môi, nói: “Thất điện hạ nói không sai, là do ta nhận lầm người. Người nếu đã không phải người ta muốn tìm, ta tự nhiên sẽ không giết người.”

“Sẽ không giết?” Lezar bật cười, một omega cư nhiên dám lấy tư thế cao cao tại thượng như thế nói chuyện với mình. Bất quá, cẩn thận nghĩ lại, hần hình như đúng là có tư cách này.

“Không là cừu gia, cũng không có người mua mệnh, sao phải giết người? Độc trên thân kiếm là ta tự chế, khắp thiên hạ, trừ ta không ai có thể giải. Chỉ cần điện hạ có thể cho ta thứ ta muốn, nhất định sẽ đưa người giải được.”

“Thứ người muốn?”

“Một chiếc phi thuyền, một túi tinh thạch, trên phi thuyền phải được trang bị đủ năng lượng cho hai lần kích động không gian.”

Tinh thạch cũng giống hoàng kim trong kiếp trước của TTV, là một loại khoáng thạch trân quý, là tiền tệ thế giới này.

Lezar gật đầu, “Ân, người muốn cũng không nhiều.”

TTV cũng không khách khí, “Đổi một mạng hoàng tử, đúng là không nhiều lắm.”

Đang lúc mọi người giằng co, chợt nghe một tiếng cười lạnh ngoài cửa.

“Hừ, thất đệ sao phải cùng người như thế nói chuyện!”

Bên ngoài tấm cung lại thêm một trận tiếng vang, đại hoàng tử Carsen sắc mặt âm trầm dẫn người từ bên ngoài vào. Binh lính quân đoàn Quanh Vinh tử thủ trước cửa bắn khoả không biết có nên cản lại, đang lúc chần chờ, lại bị nhân số binh đoàn Sứ Mệnh áp đảo ép buộc tách ra.

Lezar nhìn thấy Carsen, cho dù biết y bị thương trúng độc cũng không phần nộ, đáy mắt hần lại ảm ảm vui sướng.

Y liếc nhìn Joseph bên cạnh, Joseph nhăn mi, sắc mặt cực kì khó coi.

Hiện giờ hoàng cung Klappa được sự an bài của Lezar, cũng sớm bị quân đoàn Quang Vinh bí mật phong tỏa, theo lý, hoàng tử Carsen không thể trở về nhanh như vậy, nhưng hần đã trở lại, chuyện này nói lên điều gì? Mất một năm chinh đồn chải chuốt binh đoàn Quanh Vinh, vẫn không cứng được như thép. Đại hoàng tử ở trong doanh nhiều năm, phạm vi thế lực không chỉ dừng lại ở binh đoàn Sứ Mệnh, trong binh đoàn Quang Vinh và binh đoàn Quang Minh, cũng đều có sự hiểu biết.

Căn cơ dày mỏng, vào những lúc như vậy liền có thể lĩnh hội rõ ràng. Cho dù bày mưu tính kế từ trước, cho dù đánh bước nào cũng cố bước nấy, cũng sẽ không ngăn được đối phương. Tại hoàng cung to lớn như vậy, tại trung tâm chính chệch bề bộn phiền phức này, muốn sống yên, nói dễ hơn làm.

Binh lính binh đoàn Sứ Mệnh sau khi tiến vào tấm cung liền bao vây TTV, thậm chí ngay cả thất hoàng tử Lezar cũng bị vây vào trong đó. Rất nhiều người trong số bọn họ đều từng bị omega khó chơi này đùa giỡn nhiều lần, lúc này thấy hần, đã không còn cái vẻ ngả ngón khi alpha gặp omega thông thường, mà là đề phòng, cẩn thận, đồng thời cũng có chút hận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể lập tức bắt người tống vào ngục, vẫn hồi uy tín binh đoàn Sứ Mệnh trong lòng dân chúng.

“Thất đệ, đừng để bị omega này lừa, ai biết trên thân kiếm hần có độc thật hay không, trước hãy cho người đem kiếm đi kiểm tra đo lường, nếu thật sự có độc, ta cũng không tin với trình độ của quân y viện đế quốc lại không giải quyết được. Hơn nữa, cho dù hần nói trên đời chỉ có hần giải được, cũng trước soát người hần

thử xem, nếu không có thuốc giải, lại cho quân bộ thẩm vấn, lúc đó còn sợ lấy không được giải được của hắn sao?”

Lezar nhìn đại hoàng tử Carsen, thần sắc ngạo mạn hất hàm sai khiến, cuồng vọng, không chút nào để ý vào mắt. Nếu hôm nay, đứng ở chỗ này, không phải là hoàng tử yếu thế nhất là y mà là một hoàng tử alpha khác, hẳn Carsen sẽ không kiêu ngạo như thế? Cũng dám mang quân đội tự tiện vào tầm cung của y sao! Biểu tình Lezar không thay đổi, nhưng tay sau lưng càng lúc càng nắm chặt.

TTV bị binh đoàn Sứ Mệnh bao vây, cũng không sợ hãi, ánh mắt thanh lãnh chuyển từ người Lezar đến Carsen, tiếp, hẳn chẳng những không chống cự, ngược lại xoay tay thu hồi kiếm, chỉnh đốn trang phục, nhắm mắt dưỡng thần điều tức.

“Nói không sai, ta quả có khả năng lừa các người. Bất quá nếu muốn kiểm nghiệm, các người phải làm nhanh, qua hai giờ, nếu không có giải được, độc tính phát tác, đến lúc đó mệnh của thất hoàng tử, chỉ sợ thần tiên cũng không cứu được. Bất quá, có một chút chuyện ta phải nói thẳng, giải được không ở trên người ta, về phần tướng quân nói dụng hình... Ha ha, cứ thử xem, xem có thể lấy được từ ta nửa chữ?”

Mẫu thân Carsen xuất thân vô cùng tốt, tuy rằng hoàng đế Kelmis không cho phong hào, nhưng trong mắt dân chúng, nghị viện và thành viên hoàng tộc, cũng đã sớm có địa vị hoàng hậu. Carsen thân là trưởng tử, lại có mẫu tộc chống lưng, từ khi sinh ra đã là muốn gió được gió hô mưa được mưa, có rất ít người dám khiêu khích quyền uy của hắn rõ ràng như vậy. Nhưng từ khi omega này xuất hiện, hết lần này đến lần khác làm hắn cảm thấy phiền toái, làm hắn không thoải mái. Ánh mắt Carsen nhìn về phía TTV càng thêm tối, hiện giờ hắn đã không còn kiên nhẫn, chỉ muốn làm cho omega không biết trời cao đất dày này phải trả giá đắt.

Vì thế hắn giơ tay lên.

Toàn bộ binh lính binh đoàn Sứ Mệnh có mặt ở đây đợi lệnh.

“Điện hạ.”

Đang lúc Carsen chuẩn bị phát tay hạ lệnh, bỗng nhiên bị một quan quân trẻ tuổi ngăn trở.

Carsen nhìn quan quân trẻ tuổi trước mặt, là da rám nắng, tóc hỗn độn, lún phún râu mép, không biết đã bao lâu không chỉnh lý bản thân, bất quá mặc dù hắn bề ngoài không chỉnh, nhưng ánh mắt hắn lúc này, lại lộ ra kiên định quyết tuyệt. Dựa vào quân hàm, là cấp bậc thiếu tướng, đại khái là một binh đoàn trưởng.

“A? Như thế nào?”

“Điện hạ, việc này liên quan đến an toàn của điện hạ Lezar, chúng ta vẫn không nên hành động thiếu suy nghĩ.”

“Lezar là đệ đệ của ta, ta chẳng lẽ không muốn tốt cho y? Người muốn giải vây cho tên omega kia sao?”

“Dù sao cũng không ai trong chúng ta biết hắn có nói dối hay không, không thể mạo hiểm tính mạng Lezar điện hạ.” Ngữ khí Joseph không kiêu ngạo không siểm nịnh, tay lại nắm chuôi kiếm bên hông, nhìn đại hoàng tử Carsen, không chút thoái nhượng.

“Người làm gì, muốn tạo phản hay sao?”

Nháy mắt, bầu không khí như đông cứng lại, khẩn trương đến mức vô cùng căng thẳng.

Lúc này, bên phía Lezar truyền ra tiếng cười khê, TTV mở mắt nhìn Lezar, chậm rãi nói: “Thất điện hạ, xem ra, người muốn mạng người thật không ít.”

Lezar vốn đang trầm ngâm không nói bỗng ngẩng đầu, thật sâu mà nhìn TTV.

“A? Sao lại nói như vậy?”

TTV: “Chẳng lẽ không phải sao? Hiện giờ mỗi một phút giây trì hoãn, nguy hiểm của người liên tăng mấy phần, vậy nhưng vẫn có người cố ý kéo dài thời gian, kỳ thật cho dù trong lòng biết người thật sự trúng độc, cũng chỉ mong người độc phát thân vong đi? Quả nhiên, nhân tâm khó dò.”

“Người nói bậy bạ cái gì!” Carsen sao lại không nghe ra TTV đang khiêu khích mình, giận không thể kiềm chế, đã giơ tay thủ thế chuẩn bị hạ lệnh ngắm bắn. Trong phòng lập tức vang lên một loạt tiếng súng lên đạn, chuẩn bị bắn TTV.

Thế nhưng, TTV vẫn ngồi ngay ngắn, thần sắc lạnh nhạt, giống như không để ý những họng súng tối đen lúc nào cũng có thể bắn ra tia laser trí mạng. Hắn lần thứ hai thanh thần nhắm lại hai mắt, “Xem ra hôm nay khó thoát. Bất quá hoàn hảo, mạng ta không đáng giá, có thất điện hạ chết cùng, cũng coi như không nuối tiếc.”

Lezar nhìn TTV, con người đen chớp động, bên trong lộ ra một tia cười sát ý, ngoài miệng lại nói: “Cũng đã đến hoàn cảnh này, người còn muốn châm ngòi ly gián tình huynh đệ hoàng tử sao?”

Tiếp lại quay đầu nhìn Carsen, “Đại ca nói có lý, vẫn là đem người này đi thẩm vấn tốt hơn. Hiện giờ hắn nháo đến xôn xao dư luận, mọi người đều biết. Binh đoàn Sứ Mệnh là quân hộ vệ hoàng gia, không thể mất uy tín trước dân chúng. Nếu thật đáp ứng yêu cầu của hắn, thả hắn ra, về sau làm sao binh đoàn Sứ Mệnh có thể phục chúng? Đại ca cứ xử lý người này, không cần để ý ta.”

Lezar cứ như vậy nói thao thao, lời vừa nói ra, đã làm Carsen tức đến nội thương. Hiện giờ chuyện đã như vậy, cho dù hắn muốn xử lý omega kia cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu như Lezar vì vậy mà thực sự chết, cuối cùng là trách nhiệm của ai? Đến lúc đó bị chụp mũ mưu hại ấu dâm, hắn thật sự ăn không tiêu.

“Thất đệ sao có thể nói như vậy, còn chuyện gì quan trọng hơn tính mạng của người sao?” Carsen cưỡng chế tức giận, thu tay về, cũng không biết bằng cách nào, nghiêng rằng nghiêng lợi nói ra đầy đủ: “Vị tướng quân này vừa nãy nói không sai, vô luận omega này có giả vờ hay không, cũng không thể để người mạo hiểm.”

Nói xong, Carsen âm trầm đi đến bên TTV, cúi xuống nắm cầm hắn.

TTV rung mình.

Carsen hít một hơi nói: “Thứ người muốn, chúng ta sẽ chuẩn bị tốt, bất quá, nếu người dám động tay động chân đến giải được, nhất định sẽ không bỏ qua người.”

“Điện hạ muốn ám chỉ chuyện gì với ta?”

Carsen sửng sốt: “Người nói cái gì?”

TTV đẩy tay Carsen ra, liếc mắt nhìn hắn, “Yên tâm, muốn từ chỗ ta mua mệnh, một túi tinh thạch cùng một phi thuyền xa xa không đủ.”

“Người có ý gì?”

TTV đứng lên, ánh mắt nghênh hướng Carsen, ánh mắt tối như mực, soi rõ nhân tâm, hắn đến bên tai Carsen, thấp giọng thì thầm: “Đương nhiên, nếu có một ngày, ngài muốn động thủ với vị thất đệ này, chúng ta có thể thương lượng. Bất quá, chỉ sợ hôm nay không được.”

Carsen sau khi hiểu được ý TTV, sắc mặt nhất thời xanh mét. Về phần đến cùng hắn là do bị người nói trúng đáy lòng, hay là hận người khác châm ngòi tình huynh đệ mà phản ứng như vậy, chỉ có bản thân hắn biết rõ.

26. Chương 25

Mười lăm phút sau, TTV bị áp giải đến bãi đáp phi thuyền quân dụng tại phụ cận hoàng cung.

Trong bãi có hơn 10 phi thuyền đang đậu, TTV bị đưa đến trước một phi thuyền, Carsen đứng lời đưa cho hắn một túi tinh thạch.

TTV mở túi nhìn thoáng qua, xem như nghiệm hàng.

Carsen trầm giọng nói: “Hiện giờ thứ người muốn đều cho người, giải được đâu?”

TTV nói: “Không vội, chờ ta lên phi thuyền sẽ đem cách phối giải được đưa cho thất điện hạ.”

Lezar đứng bên cạnh Carsen, một đường từ hoàng cung đến chỗ này đều không nói chuyện, bất quá ánh mắt vẫn không thể dời khỏi thân ảnh TTV, đến giờ phút này, y mới mở miệng: “Độc của người trong hai giờ sẽ phát tác, hiện giờ chỉ đưa ta phối phương, kịp sao?”

TTV nhìn Lezar, bốn mắt chạm nhau.

TTV: “Yên tâm, nhất định đảm bảo tính mạng cho ngài.”

Lezar nhếch môi: “Tốt, hy vọng người không để ta thất vọng.”

TTV bước lên phi thuyền, kiểm tra từ đầu tới cuối một lần, xác định không có giấu người, vì vậy trở lại cửa khoang. Lúc này phi thuyền đã tiến vào quá trình khởi động, đuôi thuyền phát động lực đẩy, tỏa ra năng lượng quang mảy lam nhạt. Cánh quạt đầu phi thuyền chuyển động nhanh, phát ra từng luồng không khí.

TTV đứng ở cửa khoang thuyền, theo phi thuyền dần dần bay lên, cúi đầu nhìn nhóm binh lính trên mặt đất, đột nhiên giơ tay lên, ném xuống một hộp thuốc kim loại.

Lezar vươn tay bắt được.

Hộp thuốc này đúng là trước kia TTV dùng để chứa thuốc mô phỏng động dục kỳ.

Lezar mở ra hộp thuốc, chỉ thấy bên trong có một tờ giấy.

Cùng lúc đó, sức gió bỗng nhiên bị đẩy mạnh, phi thuyền tại chỗ xoay tròn bay lên trời phát ra từng trận gió mạnh, thổi áo choàng Lezar và Carsen bay phấp phới. Lưới phòng hộ lam sắc được khởi động, bao bọc bên ngoài phi thuyền hình giọt nước, phát ra ánh sáng chói mắt, cơ hồ nhìn không nổi.

Cửa phi thuyền từ từ đóng lại, dần che đi thân ảo ảo đen.

Giữa những rặng mây đỏ ánh hoàng hôn, ánh sáng xanh hòa ánh mặt trời kim sắc.

Carsen nhìn phi thuyền từ từ rời xa mặt đất, mâu trung tối sầm lại, hừ lạnh, phân phó người bên cạnh: “Báo phân đội 5 và 6, lập tức hành động, cần phải bắt hẩn lại trước khi hẩn tiến hành kích động không gian cho ta.”

Lezar lúc này cũng liếc mắt nhìn Joseph, Joseph gật đầu với y, còn ra dấu ok.

Thất hoàng tử lúc này mới đọc tờ giấy trong hộp thuốc.

Bên trên viết mấy chữ:

Thất điện hạ, sau này không gặp lại.

Ba phút sau, điện thoại Carsen vang lên

Carsen mở máy, nhìn thấy gương mặt bất an hoảng loạn của đội trưởng phân đội.

“Báo... báo cáo điện hạ, chúng ta đã chặn lại phi thuyền kia, nhưng trên phi thuyền....không có người..”

“Cái gì?” Carsen mở to hai mắt nhìn, “Người lặn lại lần nữa!?”

“Trên...trên phi thuyền không có người, đang mở chế độ bay tự động.”

Mà lúc này, xa xa đứng ở phía sau hai vị hoàng tử, Joshep cũng lấy tay che một bên tai, nghiêng người, cúi đầu, trầm mặc một lúc, mày nhíu chặt. Khi Joseph nhìn thấy ánh mắt của Lezar, hẩn lắc đầu, mang trên mặt biểu tình không thể tin.

Làm sao có thể không có người? Chuyện này sao có thể? Bọn họ rõ ràng tận mắt nhìn thấy tên kia lên phi thuyền, cũng tận mắt nhìn thấy cửa phi thuyền đóng lại!

Điện hạ Carsen ghen một bụng hỏa, lúc này cuối cùng cũng bạo phát, hẩn thẳng mặt chửi rủa vị đội trưởng trên điện thoại. Thuộc hạ xung quanh không ai dám lên tiếng, e sợ bị giận cá chém thớt.

“Đại ca, ta đi tìm người chế giải được, đi trước một bước.” Lezar nói.

Carsen lúc này mới nhớ tới, bên cạnh còn một thân đệ đệ tính mạng đang lâm nguy.

“Phương thuốc kia không có vấn đề?”

“Ừm, hẳn là không có vấn đề.”

“Vậy tốt rồi, nhanh đi, hiện tại việc cấp bách chính là an nguy của người.” Carsen tỏ vẻ quan tâm, vỗ vỗ vai Lezar.

Lezar gật đầu với hắn, lập tức mang người của mình rời đi.

Joseph đi bên cạnh Lezar, vẻ mặt nghiêm túc, “Vốn là cho rằng có thể ngăn người lại, cũng không ngờ phi thuyền không có người, mẹ, hẳn rất cuộc làm như thế nào? Đúng rồi, phương thuốc có vấn đề không..” Joseph nói được một nửa, bỗng hồ nghi mà đánh giá người bên cạnh.

“Không đúng, người đây là biểu tình gì? Vì sao có vẻ như không hề vội vàng.”

Lezar liếc nhìn Joseph, mỉm cười không nói.

“Eh, trong hộp thuốc của omega kia không phải là thư tình chứ? Hay là người bị độc phát rồi? Đây là điềm báo sẽ chết sao?”

“Trên thân kiếm người kia căn bản là không có độc.”

“Àn? Cái gì?” Joseph sửng sốt, sau đó nhảy lên bổ nhào vào người Lezar, kẹp cổ y, “Người thật hay, cmn nó dám đùa ta! Cmn người làm ta sợ chết biết không! Nói! Có phải ngay từ đầu đã biết?”

Trên người Lezar có vết thương, lại bị Joseph không nặng không nhẹ mà áp, miệng vết thương nhất thời vỡ ra, y đau đến nhăn mày, thừa dịp Joseph không phòng bị, không lưu tình mà hất vai đẩy hắn ra, cúi đầu nhìn vết thương trên tay, đã lại chảy máu.

“Hắn lúc vừa mới đến đúng là động sát tâm với ta, một kiếm đã làm ta bị thương, nếu trên thân kiếm thật có độc, hẳn vì sao không bỏ chạy ngay khi đắc thủ, ngược lại đây đưa cùng ta không ngớt?”

Joseph đứng lên, nhổ nước bọt, “Tốt a, hai ta đều lớn như vậy rồi, thất hoàng tử khi nào muốn đãi tiệc rượu. Như thế nào, thật coi trọng omega kia sao?”

“Người cảm thấy ta hiện tại có tâm tư cho việc này sao?”

“Chắc chắn, ta cũng không biết, ai không có thời điểm động dục đâu, người cũng không thể cả đời chỉ dựa vào tay trái.” Joseph biết tính mạng bạn tốt đã không sao, tâm tình khẩn trương cũng bình tĩnh lại, châm một điếu thuốc, đưa lên miệng, khóe mắt cười lộ lên: “Bất quá, biểu tình vừa rồi của Carsen thật là xinh đẹp, quả thực chính là một bức tranh. Bên cạnh bãi đỗ phi thuyền không biết có bao nhiêu phóng viên rình mò, tưởng tượng đến tin tức ngày mai, chắc chắn, tiêu đề ta cũng có thể đoán trước,...Thật đồng tình với hắn.”

“Đúng vậy, vào hoàng cung ám sát hoàng tử, cư nhiên còn bình yên vô sự chạy thoát. Người kia phỏng chừng thật nhanh sẽ nổi tiếng toàn quốc.”

Buổi tối trở lại hoàng cung Klappa, thư phòng đã sớm được quét dọn như mới.

Lezar một mình ngồi trước bàn, trong phòng chỉ mở một ngọn đèn bàn thủy tinh. Hắn lần thứ hai lấy ra hộp thuốc, xuất thần nhìn ngắm một hồi, sau đó lấy ra tờ giấy, chữ viết bên trên tuần tú đơn giản, không một chút dư thừa hoa hòe, cũng như chủ nhân của nó, phong như lợi kiếm.

Thất điện hạ, sau này không gặp lại.

Lezar nở nụ cười, trong một thoáng, trước mắt dường như xuất hiện bóng dáng người kia, một chiếc áo choàng màu đen, trong tay cầm thanh kiếm, ánh mắt không một tia độ ẩm, vô dục vô cầu, vô kinh vô giận, giống như cô lang trên thảo nguyên, lẻ loi một mình, vũ khí duy nhất, chỉ là răng nhọn có thể xé đứt da thịt.

Y chậm rãi gấp tờ giấy lại, một lần nữa bỏ vào trong hộp thuốc, cất vào túi áo.

Chuyển động ghế xoay, quay về cửa sổ lớn chấm đất phía sau, bức màn tơ màu đỏ sẫm còn chưa kéo hết, thất hoàng tử nhìn sao trời ngoài cửa sổ, không khỏi rơi vào trầm tư.

Cho dù chạy trốn thì lại có năng lực thế nào?

Thế giới này trừ bỏ sinh dục sinh sản, không cho omega làm việc, một túi tinh thạch mà thôi, có năng lực chống đỡ cuộc sống bao lâu?

Cùng vào lúc này, TTV trên mặt dịch dung, trên người mặc áo khoác màu xám cũ nát, trốn ở khoang chứa hàng phi thuyền vận chuyển hành khách số F-342, chen chúc giữa một đồng hành lý to nhỏ, nhìn qua cửa sổ hẹp dài bên mạn tàu, đồng thời ngắm mờ mịt tinh vân bên ngoài vũ trụ.

Không thể không thừa nhận, hôm nay nếu không nhờ vị diện hạ kia Lezar, hắn không thể thoát thân thuận lợi như vậy. Cho dù là hắn lợi dụng việc tranh đấu cùng mâu thuẫn thượng lưu quý tộc giữa bọn họ, bất quá nói ngược lại, hắn một thích khách nho nhỏ, có thể thấu triệt tầng tâm lý phức tạp trong giới quý tộc, cũng là nhờ công vị thất hoàng tử trong kiếp trước kia “tài bồi”.

Lezar thật sự không phải vị thất hoàng tử trong kiếp trước sao? TTV không biết chắc. Bởi vì không xác định, cho nên không thể lăm sát.

Tóm lại, tốt nhất không bao giờ cần gặp lại vị hoàng tử này, bởi vì nếu lại nhìn thấy hắn, nhất định sẽ chỉ vì hai lý do: hoặc là điều tra rõ ràng y và thất hoàng tử kiếp trước là một người, hoặc là có người hướng hắn mua mệnh của y.

Phi thuyền rời khỏi hành tinh Lama, lần thứ hai kích động không gian, chạy về một tinh cầu xa xôi trong đế quốc.

Qua tối nay, hắn lại trở thành thích khách TTV nổi danh khắp thiên hạ.

Hết thấy đều là như cũ, lấy thân phận của hắn, sống ở thế đạo thế này, nếu không muốn thư phục dưới thân người khác, hắn chỉ có thể lần nữa quay về nghề cũ. Tuy rằng chán ghét, chán ghét cuộc sống dẫm máu, nhưng ít nhất, hắn được tự do.

Hắn hận alpha, nhưng cũng sẽ không phá vỡ quy củ của chính mình.

Cho nên hắn chờ đợi, chờ đợi những người vì tư dục mộ danh mà tìm đến hắn, chờ đợi đơn hàng đầu tiên.

Giữa vũ trụ cuộn cuộn, mệnh mệnh cô độc, không ai biết điểm cuối ở nơi nào. Yên tĩnh, có lẽ là lẽ vật đẹp nhất mà nó có thể ban cho.

Từ khi TTV từ căn cứ Mai Tả trốn đi tới nay, rốt cuộc có cơ hội an tĩnh nghỉ ngơi, thật nhanh đã ngủ.

Trong giấc mơ, TTV tựa như quay về kiếp trước, lúc nửa đêm ngồi trước nhà gỗ của mình uống rượu, còn có một nam nhân ngồi cạnh, nâng chén rượu đầy, cùng hắn chuyện trò vui vẻ.

Nam nhân nói: “Tu Vân, có muốn đổi cuộc sống khác không, ta có vị bằng hữu, có thể nhờ kiếm cho người một chức vụ trong quân, cho người một thân phận mới.”

TTV không chút suy nghĩ, cự tuyệt: “Không muốn.”

Nam nhân thật bất ngờ: “Vì sao?”

TTV uống cạn chén rượu, mắt say mông lung, không thêm để ý mà cười: “Thụ người quân thú, không được tự nhiên.”

Đêm hôm đó bọn họ uống rất nhiều rượu, cuối cùng TTV say, cho nên căn bản không nhớ rõ nam nhân kia nói thêm những gì, giữa sương mù mông lung, chỉ nghe được bốn chữ trong lời nói của người kia..

Độc lang khó sống.

Bất quá hôm sau tỉnh lại, hắn liền hoàn toàn không ấn tượng. Mà nam nhân, cũng đã sớm rời đi.

27. Chương 26

Tin tức thất hoàng tử gặp chuyện trong tầm cung thực nhanh lan truyền khắp hoàng cung, cơ hồ mọi thành viên hoàng thất, mặc kệ là chân tình hay giả ý, đều là phái người tới hỏi thăm hoặc là tự bản thân tới vấn an, tóm lại đều tỏ vẻ quan tâm Lezar, y cũng lễ phép chu toàn tiếp đãi.

Bất quá, giữa mấy người này ai đến ngốc lâu nhất, ai không xem mình là người ngoài, phải kể đến nhị hoàng tử Manuss.

“A, thất đệ thân mến, không sao chứ? Nghe đồn ngươi thiếu chút bị một omega giết?” Manuss mang theo hai người hầu hai người máy, cầm đến bao lớn bao nhỏ thuốc bổ cho Lezar.

“Đa tạ nhị ca quan tâm, chỉ bị thương trên tay mà thôi, không việc gì.”

Manuss phi thường chú trọng phẩm chất sinh hoạt, từ cơm áo đến ngủ nghỉ, hắn luôn muốn thứ tốt nhất, cho nên đối với dụng cụ sinh hoạt bài trí trong tầm cung Lezar, khó tránh khỏi nhìn không vào mắt, tỷ như giờ phút này, hắn soi mói đánh giá ghế sofa trong phòng khách, tuy rằng không phải da rồng thuần chủng nhập khẩu từ Ba Tư, gỗ cũng không phải gỗ mun ngàn năm từ Mộc tinh, bất quá hắn vẫn cực kỳ miễn cưỡng, hạ mình ủy khuất mà đặt cặp móng vuốt lên.

“Đây là đặc biệt mang đến cho ngươi a, vân cấp phần, nghe nói có ích trong việc khép miệng vết thương. Thời chiến, loại này thiên kim khó cầu đó.”

“Đa tạ nhị ca.” Lezar biết, hôm nay Manuss đến không phải chỉ vì chuyện của mình, hắn là cầu một thái độ. Vì thế Lezar dùng ánh mắt nói, Manuss phi thường ăn ý cho lui hết người hầu.

“Nhị ca, chỉ còn hai người chúng ta, ta muốn hỏi ngươi một chuyện.”

“A? Chuyện gì?”

“Ngươi...có phải đắc tội đại ca hay không?”

“Oh, đủ thẩn thẩn nha.” Manuss hơi nhướn mày.

“Hay ta nói cách khác?”

“Àn, ngươi nói!”

“Đấu trường Solomon, là sản nghiệp của đại ca?”

Ánh mắt hẹp dài của Manuss mang theo ý cười, tà tà nhìn Lezar, “Thất đệ, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy đã điều tra được nhiều như vậy.”

“Nếu không ta thật sự nghĩ không ra, với tính cách cẩn thận không đắc tội người khác của nhị ca, vì sao sẽ có mâu thuẫn với đại ca, hơn nữa mâu thuẫn thành một cục diện không thể điều hòa.”

“Ngươi đã đoán ra được, ta cũng không giấu nữa, không sai, chính là chuyện này mà ta mâu thuẫn với Carsen. Hắn muốn ngôi vị hoàng đế, hừ, ta ngược lại muốn xem, không có Manuss ta gặt đầu, hắn còn có thể đạt được mong muốn hay không.”

Manuss không có xu hướng để ý tới chính trị, chuyện này đã nổi danh trong giới quý tộc. Trong hoàng tộc hắn luôn là người trung lập, không nghiêng về bên nào, cũng không cùng ai đối lập, ngàn năm người hiền, vạn năm cáo già. Từ nhỏ ấn tượng của Lezar về vị ca ca này chính là, hắn luôn cười tủm tỉm, chưa bao giờ nói thật, nói ra cũng vĩnh viễn là lời hay. Tính hướng của hắn tốt hơn so với Lezar một chút, sinh mẫu sau khi bị thất tử vẫn luôn ẩn cư trong cung, tính tình đạm bạc, rất ít ra ngoài gặp người, ngay cả Manuss cũng khó gặp mặt nàng. Nhưng dù không thông thường, dù là cùng sống, cũng không giống Lezar, đã sớm cách xa một trời.

Chính vì như vậy, biểu tình âm trầm lúc này của Manuss, làm cho Lezar thật bất ngờ.

“Như vậy, ta có thể hỏi lại một chút, hai năm trước, ngài trong một đêm đi mười năm tiền cược ở đấu trường Solomon, là vì chuyện gì? Ta biết nhị ca không thích bài bạc, đi đấu trường Solomon chắc hẳn không phải vì tiền đi?”

Ánh mắt Manuss biến đổi, nhưng thật nhanh liền khôi phục tươi cười tao nhã, “Chuyện này, ta không tiện tiết lộ. Dù sao, ai cũng có bí mật của chính mình, không phải sao? Người chỉ cần biết rằng, ta nguyện ý đứng về phía người là được.”

“Vậy sao không chọn ngũ ca?” Lezar hỏi.

“Bởi vì ta chỉ thích hợp tác với người cùng chí sở thông minh.” Manuss nâng lên chén trà tinh xảo, nhìn nhìn, cuối cùng đại khái ghét bỏ đồ sứ không hợp phẩm vị, cuối cùng không uống trà bên trong, đặt xuống lại. “Hơn nữa, so với Salman, người cần ta hơn.”

“Nói cũng đúng, ”Lezar nghĩ nghĩ, cười trả lời, “Cho nên, nhị ca muốn ta làm thế nào?”

“Thất đệ, nếu chúng ta đã biểu lộ lập trường với nhau, cũng không nhất thiết nói chuyện lòng vòng. Ta biết người muốn báo thù, cũng muốn ngôi vị hoàng đế, đều có thể, ta duy trì người. Chỉ cần có thể hạ bệ Carsen, đem khối u ác tính Solomon triệt để nhổ khỏi đế quốc, Manuss ta không tiếc tán gia bại sản. Nói vậy, người đã hiểu?”

“Ân, hiểu.” Rất ít thấy Manuss sáng khoái trực tiếp như vậy, Lezar cũng không nhiều lời.

“Thật tốt, như vậy, chúc chúng ta hợp tác vui vẻ.” Manuss nhếch miệng, lấy chén trà trong tay cụng chén với Lezar, “Bất quá, ta nhắc nhở người một câu, đấu trường Solomon kia, có vấn đề, nếu người muốn nhúng tay, phải cẩn thận.”

“Có vấn đề....chính là loại vấn đề gì?”

Manuss hạ giọng, “Một ít đấu sĩ bên trong, mạnh phi thường, loại sức mạnh này đã sớm vượt khỏi phạm vi nhân loại, cho dù là alpha thuần huyết nhất, cũng so không nổi.”

Lezar khẽ nhíu mày.

“Được rồi, thất đệ cũng mệt rồi, ta không quấy rầy người nghỉ ngơi nữa, có chuyện gì chúng ta bàn sau.” Manuss vỗ vỗ vai Lezar, muốn cáo lui.

Lezar cũng không giữ hấn, trước lúc chia tay thuận tiện cảm ơn chuyện mấy ngày trước: “Ân, đúng rồi, nhị ca, lúc trước nhờ người xử lý chuyện mấy tòa soạn kia, đa tạ.”

Manuss cười cười, đặc ý nói: “Vào những lúc này, tiền sẽ phát huy tác dụng trên nhiều khía cạnh. Ngoại trừ nhật báo đế quốc do quân đội quản lý, ta không cách nào nhúng tay, những hãng truyền thông khác, chỉ cần còn muốn trụ lại trên bản đồ đế quốc, cũng không dám không nghe lời ta. Bất quá ta ngược lại rất ngạc nhiên, người trước kia dốc sức mang việc omega chạy trốn ra ánh sáng, rốt cuộc là muốn nhằm vào Carsen, hay là coi trọng omega kia?”

“Chuyện này, ta không tiện tiết lộ. Dù sao ai cũng có bí mật của mình, không phải sao? Ngài chỉ cần biết rằng, ta đứng về phía ngài là được.” Lezar mỉm cười, lặp lại nguyên văn Manuss.

Manuss không hề gì mà nhún vai, “Ta không có quyền can thiệp chuyện của người, bất quá thân là huynh trưởng, ta muốn nhắc, đối với chuyện tình cảm, không nên quá nghiêm túc. Về sau thế nào cũng bị phân phối omega sống qua ngày, loại người như ta và người, không cần buồn vì những chuyện như vậy, nếu không chỉ có thêm phiền não, hiểu không?”

Lezar giương mắt nhìn Manuss, phát hiện vào lúc hấn nói những lời này, trong mắt có một tia cô đơn cùng thương cảm, tuy rằng che giấu thật tốt, chỉ một thoáng lóe lên, vẫn không tránh khỏi ánh mắt của y.

Từ nhỏ chịu cảnh bị xa lánh, ăn nhờ ở đậu, làm cho khả năng sát ngôn quan sắc của thất hoàng tử đạt được phong phú tâm đắc.

“Ân, ta hiểu rồi.” Lezar gật đầu.

Sau khi Manuss rời khỏi, Lezar còn đang suy nghĩ câu chuyện vừa rồi của hai người, người hầu ngoài cửa tiến vào bẩm báo, nói Ssard điện hạ tới.

Vừa nghe đến tên Ssard, thần sắc Lezar lập tức thay đổi, trong mắt toát ra ôn hòa khó có được, thái độ với lần tiếp khách trước hoàn toàn bất đồng, y thậm chí không thể chờ được mà tự thân ra đón.

Lúc nhìn đến nam tử trẻ tuổi ngồi xe lăn thân nhiên cười với y, đáy mắt Lezar có chút toan, chạy nhanh tới. “Ca.” Lezar quỳ gối cạnh xe lăn, ngẩng mặt nhìn nam nhân tuấn mỹ gầy yếu tái nhợt có vẻ mang bệnh, tựa như không chân thực, giống như người kia là hư ảo, cầm sẽ tan.

“Lezar, cuối cùng trở lại.”

Thanh âm nam tử phi thường êm tai, có lẽ dùng êm tai để hình dung thanh âm một nam tử thật không thỏa đáng, nhưng, phóng nhân toàn đế quốc, alpha, beta, omega đều không thấy giọng nói mềm mại động lòng người như vậy.

Ngón tay thon dài tái nhợt đặt lên đầu Lezar, đế quốc thất hoàng tử, ở trước mặt người nam nhân này, giống như có chút biến thành hài tử.

Tứ hoàng tử Ssard, hoàng tử omega duy nhất của đế quốc, khi sinh ra thân thể đã không tốt, không thể sinh dục như những omega bình thường. Một omega không có khả năng sinh dục, tựa hồ một sự tồn tại không hề có giá trị, nếu không phải hắn sinh trong hoàng gia, chỉ sợ cũng khó sống sót. Hắn là ca ca đồng mẫu của Lezar, cũng là hài tử mà Kelmis bệ hạ không ưa thích nhất.

Phế vật không ai thích, không có giá trị lợi dụng, nhưng trong mắt Lezar, chính là thân nhân duy nhất của y.

28. Chương 27

Lezar giúp đẩy xe lăn của Ssard vào phòng khách, sau đó ôm hắn lên, đặt trên sofa, thuận tay chỉnh lý quần áo cho hắn, phủ thêm mền lên chân.

“Ca, thực xin lỗi, sau khi trở về gặp nhiều chuyện như vậy, vẫn chưa gặp người.”

“không sao, biết người vội. Nếu không nghe tin người bị ám sát, ta cũng sẽ không tới quấy rầy người.” Ssard cười ôn hòa, khi nhìn đến tay Lezar, ánh mắt lại trở nên lo lắng. “Lại đây, để ta xem vết thương cho người.”

“Sao lại nói là quấy rầy, đã nhiều năm không gặp, ta nhớ người muốn chết.” Lezar nửa quỳ trước sofa, để mặc điện hạ Ssard xem xét cánh tay của y, cô phong thái kiêu ngạo mạnh mẽ trên người một chút cũng không thấy, hết như đã thú bị thuần hóa, thu hết móng vuốt sắc nhọn, chỉ còn tay chân mềm mại.

Ssard kéo tay Lezar, mở ra băng vải băng bó vết thương, cúi đầu cẩn thận xem xét.

“Người bị thương do kiếm kim loại sao?” Ssard khẽ nhíu mày

“Ân, làm sao vậy?”

“Sao lại dùng loại thuốc này, loại này tuy rằng tốt với việc khép miệng vết thương, nhưng đối với vết thương do kiếm kim loại sẽ để lại sẹo.”

“Là ta bảo bọn họ làm, như vậy sẽ nhanh lành.”

Ssard không đồng ý mà liếc nhìn Lezar, sau đó quay đầu ý bảo, người máy thông minh mang theo bên cạnh chậm rãi đi tới. chủ động mở trap ra, bên trong là bộ thiết bị chữa thương đơn giản. Lezar thấy trong lòng ảm áp, biết đây là ca ca y đặc biệt mang tới chữa vết thương cho mình. Ssard mang vào bao tay sát trùng, lấy ra vài bình thuốc nhỏ trong hộp, một lần nữa bôi thuốc lại cho Lezar, sau đó băng bó cẩn thận.

Lezar cười nói, “Nhớ rõ khi còn bé mỗi lần bị thương đều là người băng bó cho ta, nói thật, ta thấy thuốc do người phối còn hiệu quả hơn quân y viện nhiều. Đúng rồi, ca ca, vài năm này... người vẫn tự học sao?”

“Ân, kỳ thật chỉ là đọc sách thôi, nếu không cả ngày trong hoàng cung cũng không có gì làm.”

Lezar nhìn chân Ssard, nụ cười trên mặt không khỏi nhạt đi vài phần.

“Ca, ta tìm người an bài một chút, nếu như người thích, liền đến binh đoàn quang vinh làm quân y đi.”

Ssard đang nghiêm túc xử lý miệng vết thương, nghe Lezar nói như vậy, hơi sững sốt một chút, bất quá thực nhanh lại rũ mắt xuống bằng bố, “Không cần.”

Lezar nắm chặt tay Ssard, ngừng đầu nhìn hắn, nghiêm túc nói: “Ca, thành bác sĩ là giấc mộng từ nhỏ của người, hiện giờ ta có năng lực giúp người thực hiện, người hãy làm chuyện người muốn đi.”

Nhưng Ssard tựa hồ không nghe thấy lời Lezar nói, sờ sờ vết thương trên bàn tay y, nói: “Miệng vết thương trên tay rất cận, không cần bôi thuốc.” Sau đó liền cởi bao tay, vùi đầu sửa soạn hòm thuốc, tựa hồ cố ý không muốn tiếp tục đề tài này.

Lezar nhú mày, lần nữa nắm chặt tay Ssard: “Ca!”

Ssard lúc này mới ngưng mắt nhìn Lezar, nhận thấy ánh mắt nghiêm túc quật cường của y, không khỏi khẽ thở dài.

“Người mới tiếp quản binh đoàn Quanh Vinh một năm, căn cơ chưa đủ, ta không muốn mang phiền toái cho người, omega làm sao có thể đi ra ngoài làm việc, đây không phải là chê cười hay sao?”

“Có ta ở đây, không ai dám nói gì.”

“Không được tùy hứng như trẻ con.”

Lezar đứng lên, trên thân lại phát ra cỗ khí thế lạnh người, “Ca, ta đã sớm không còn là trẻ con. Hiện giờ ta có năng lực cho người cuộc sống tốt, cho người làm việc người muốn làm, không cần phải sống mà nhìn mặt người khác. Người có thiên phú y học như vậy, chẳng lẽ muốn vĩnh viễn ở lại trong hoàng cung này hay sao? Chẳng lẽ người không muốn thử một lần?”

“Lezar, có đôi khi được càng nhiều, càng không thể hành động theo cảm tính.” Ssard bộ dáng thật đẹp, cho người khác cảm giác một loại sắc đẹp nhu nhược ốm yếu, bất quá, lúc hắn chân chính nghiêm túc, thanh âm nói chuyện không cao, đã làm người khác có cảm giác không thể xem nhẹ. “Trên đời này không phải người muốn làm gì liền có thể làm như vậy, thời cơ không thỏa đáng, kiên trì làm chuyện không thỏa đáng, chính là tự tìm đường chết.”

Lezar lại không thể gạt bừa với luận điệu tiêu cực này của Ssard, hỏi ngược lại: “Ca, người có biết người đến ám sát ta là loại người gì không?”

“Nghe nói là omega trốn tới từ tỉnh cầu Mai Tả, hiện giờ khắp nơi đều là tin tức về hắn.”

“Không sai, đến cả một bình dân cái gì cũng không có, cũng dám vì chuyện mình muốn mà đặt cược cả tánh mạng, người xuất thân tại hoàng thất, vì sao ngay cả chút can đảm cũng không có? Người cam tâm làm một phế vật cả đời sao?”

“Lezar!” sắc mặt của Ssard vốn đã tái nhợt, lúc này càng trắng như giấy, hắn không thể chịu được hai chữ “phế vật” này phát ra từ chính miệng đệ đệ mà mình yêu quý nhất.

Lezar cũng biết mình lỡ lời, hối hận trong lòng, “Thực xin lỗi, ca, ta chỉ là muốn nói, một kẻ với hai bàn tay trắng cũng muốn tranh đấu vì bản thân, người...”

“lezar, đôi khi, hai bàn tay trắng cũng là một loại tài sản. Thân phận của chúng ta quyết định chúng ta không được tự do bay lượn.” Ssard nhìn về cửa sổ ở đối diện, thản nhiên nói, “Chúng ta thân là hoàng tử, kỳ thật đã nhận đủ may mắn, bởi vậy cũng phải chấp nhận gông xiềng mà thân phận này mang đến. Không nên tham lam, rất nhiều người muốn thay đổi thế giới, nhưng cuối cùng, điều học được, chính là thích ứng.”

Ssard nói xong liền lấy ra điện thoại, gọi người hầu. Lezar ngăn người, muốn ôm hắn trở lại xe lăn, lại bị Ssard cự tuyệt.

Lezar nhìn Ssard được người hầu giúp đỡ rời đi, thất thần một lúc, bỗng nhiên nắm chặt tay, ánh mắt trầm xuống.

Không nên tham lam sao?

Nhưng hắn lại cố tình tham đến thực, làm như thế nào?

Chính là hắn không muốn một cuộc sống như vậy, làm sao?

Nếu như phải thích ứng với thế giới này, có nghĩa là phải buông tha thù hận của mẫu thân, có nghĩa là phải làm ngơ không thấy với ca ca sắp phải sống cả một đời đau khổ, vậy hẳn tình nguyện vĩnh viễn không thích ứng.

Thay đổi thế giới thật khó sao? Có lẽ.

Chính là nếu trời cao để hẳn sinh ra trong hoàng gia, để hẳn có quyền quý mà người thường không thể có được, vậy có phải có nghĩa là, hẳn có thể làm nhiều hơn một chút?

Lezar đi đến thư phòng, nhìn kiện áo choàng thuộc binh đoàn Quang Vinh vắt trên lưng ghế, trên mặt có đại bàng muốn giương cánh bay, đầu ngẩng lên, móng vuốt sắc bén tựa hồ có thể xé rách hết thấy da thịt mãnh thú to lớn, nó bay quang, lao xuống từ trời cao, bắt được con mồi to lớn hơn bản thân vài lần, giống như một thanh lợi kiếm, mũi kiếm ra khỏi vỏ, duệ không thể đương.

Có lẽ thói cũ không thể thay đổi, nếu vậy, liền triệt để hủy bỏ đi, thành lập thế giới mới, để y đến đặt ra quy tắc.

Lúc Joseph đi vào tắm cung Lezar, xa xa nhìn thấy Ssard rời đi.

“Lezar, người vừa rời đi kia là ai?”

Bởi vì là một hoàng tử omega, chân lại tàn tật, hoàng gia cho tới nay vô ý cố ý đều có mà che dấu sự hiện hữu của Ssard, cho nên mặc dù đại đa số người đều biết Kelmis hoàng đế có bảy vị hoàng tử, nhưng hiểu biết đối với vị điện hạ Ssard này cũng chỉ có một cái tên.

“Ca của ta.” Lezar trả lời.

“Ca? Ca Ca ruột?”

“Ừm.”

“Ssard điện hạ? Nhưng mà hẳn...sao lại ngồi trong xe lăn?”

“Ca của ta từ khi sinh ra thân thể đã không tốt, hiện tại liệt nửa người dưới.”

Không hiểu vì sao, ánh mắt Joseph có chút phức tạp, hẳn chần chờ hỏi: “Điện hạ Ssard...vẫn luôn ở trong hoàng cung sao?”

“Không, trước khi mẫu thân của ta qua đời, hẳn vẫn luôn an dưỡng tại Hạ cung.” Lezar nói xong bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn Joseph, “Người vì sao đột nhiên hứng thú với ca ta như vậy?”

“À, không có gì, thuận miệng hỏi một chút.” Joseph che giấu cảm xúc trong mắt, đổi lại cười nói.

Lezar không hỏi thêm, Joseph liền lấy ra một tờ báo quảng lên bàn

“Đây là cái gì?” Lezar cầm tờ báo, liếc mắt xem tiêu đề “Không phải Nhật báo Đế Quốc được áp lực của của Carsen, đã không còn dám đưa tin về TTV sao?”

“Àn, lần này không phải tin tức về hẳn, nhưng lại càng làm cho Carsen trở thành trò hề khắp đế quốc. Người xem chỗ này, ta thật sự bội phục omega kia.”

Lezar nhanh chóng xem bản tin Joseph chỉ cho y, cũng không khỏi cười ra tiếng.

Nguyên lai, sau khi TTV đào thoát dưới mắt Carsen, Carsen lập tức ban bố huyền thưởng lệnh trên phạm vi toàn đế quốc, chỉ cần có thể cung cấp manh mối về omega kia, tất có trọng thưởng. Theo Carsen phỏng đoán, omega kia làm việc luôn luôn cao điệu, căn bản không hiểu làm sao che dấu tung tích của mình, tin tưởng thật nhanh sẽ lại xuất hiện trước công chúng. Bởi vậy, chỉ cần thưởng tiền nhiều, liền nhất định sẽ bắt được hẳn.

Thực nhanh, giống như cố ý phối hợp cùng phỏng đoán của Carsen, khắp nơi trên đế quốc xuất hiện hình ảnh áo choàng đen trong Huyền thưởng lệnh, nhưng trong lúc binh đoàn Sứ Mệnh truy đuổi theo manh mối, mới phát hiện những người mặc áo choàng đen kia đều là khất cái giả dạng, bọn họ có người còn không hiểu vì sao mình lại bị bắt, chỉ nói là, có người cho bọn họ tiền để bọn họ khoát áo này đi trên đường. Mà

dựa theo khẩu cung của mấy “hắc y nhân” này, người mà bọn họ mô tả là cho bọn họ tiền kia, cũng không giống nhau.

Binh đoàn Sứ Mệnh cứ như vậy bị lường gạt rất nhiều lần, sau cùng, có tin như vậy đến, cũng lừa tin tưởng. Nhưng mấy lần hành động trước, cũng đã khiến truyền thông cười nhạo đến nhấc mặt lên không nổi. Mà cùng lúc, một câu chuyện khác cũng lặng lẽ lan truyền trong dân gian, nói omega kia là một sát thủ chuyên nghiệp, công bố chỉ cần bỏ tiền ra, là có thể mua mạng của bất cứ alpha quý tộc nào.

Tin tức này phát sốt trong giới quý tộc, bất quá đại đa số quý tộc alpha cũng đều xem đây là truyền thông bịa ra mà thôi, nghe xong chỉ cười trừ.

“Trước ta cũng không hiểu, lấy bản lãnh của hắc, đều có thể im hơi lặng tiếng mà trốn khỏi căn cứ Mai Tả, vì sao lại phải làm náo động như vậy, nguyên lai là muốn đánh bóng tên tuổi, dựa vào sức ảnh hưởng này mà thoát thân.” Joseph nói, “Không thể không nói, người này lá gan không nhỏ, bản lĩnh cũng không nhỏ. Nhờ phúc Carsen, hiện tại mọi người chỉ nhận biết omega này gắn liền với áo choàng đen, hình tượng nhập tâm. Hắc nếu đổi một bộ dáng khác, trốn đến một tình cầu khác, cho dù binh đoàn Sứ Mệnh đào ba thước cũng không tìm thấy hắc.”

Lezar buông tờ báo xuống, nhớ lại lời nói người kia từng nói với mình ngày nọ.

“Ta ngược lại cảm thấy, hắc làm như vậy cũng không hoàn toàn chỉ vì muốn thoát thân.”

“Àn? Có ý gì?”

“Có lẽ hắc chỉ muốn cho mình thêm giá trị con người”. Lezar nói, “Có thể đơn thương độc mã tiến vào hoàng cung ám sát hoàng tử, cuối cùng còn toàn thân trở ra, mà còn nháo đến thiên hạ đều biết, hoàng thất muốn áp chế tin tức cũng không được...Hiện nay không biết có bao nhiêu tổ chức hắc đạo muốn trưng dụng hắc.”

Joseph nhíu mày cân nhắc một lúc, “Người có ý gì? Không phải tin vào những lời đồn hoang đường kia chứ? Sát thủ chuyên nghiệp? Đừng đùa, một omega vị thành niên thôi, hắc thật sự từng giết người?”

Thấy Lezar không trả lời, chỉ im lặng nhìn hắc, Joseph cũng trở nên nghiêm túc, “Thật sao? Hắc rốt cuộc có thân thể ra sao?”

“Ta lúc trước muốn người điều tra mọi tư liệu liên quan đến hắc, đều chuẩn bị tốt chưa? Kể cả trước khi hắc vào căn cứ Mai Tả.”

“Àn, đây.” Joseph lấy một ổ cứng di động đưa cho Lezar, “Đều ở trong này, ta cũng chưa xem.”

Lezar nhận ổ cứng, nghĩ nghĩ, nói với Joseph: “Đúng rồi, sắp tới ta sẽ rời Lama một thời gian, nơi này tạm thời liền nhờ người.”

“Rời đi? Đi đâu?”

“Đầu trường Solomon.”

Trong lúc Lezar còn đang nói chuyện cùng Joseph, Ssard đã về đến tấm cung của mình. Tấm cung của hắc đơn sơ hơn nhiều so với các hoàng tử alpha khác.

Sau khi trở về, Ssard liền ở lì trong thư phòng. Đối với hắc mà nói, thư phòng chất đầy sách cổ này chính là chốn thiên đường giúp hắc quên đi thống khổ phiền não.

Ánh mặt trời chiều tà nghiêng nghiêng xuyên qua kính cửa sổ chiếu vào phòng, cho người một loại ảo giác nhu hòa. Ssard bản thảo luận văn chất như núi trên bàn, không đếm được đã bao đêm khó ngủ, hắc đều ở chỗ này viết xuống một thiên tiếp một thiên luận văn y học tâm huyết, nhưng đại đa số đều chỉ có thể nằm phủ bụi trong này, không được công bố, vài cái may mắn được phát biểu, cũng phải lấy tên một người bạn beta.

Kỳ thật như vậy cũng đủ thỏa mãn, không phải sao.

Ssard cầm lấy hai thiên luận văn chưa hoàn thành: và , có chút chua xót mà cười cười, sau đó trực tiếp quăng vào máy hủy.

Tâm huyết gần 10 năm, tận mắt nhìn tận tay hủy, gương mặt vốn đã không có huyết sắc càng thêm tái nhợt. Hắn chuyển động xe lăn đi đến bên cửa sổ, bên ngoài là một bồn hoa hồng trắng thật lớn, đây là loài hoa mẫu thân thích nhất.

Ssard còn nhớ rõ, lúc còn nhỏ, khắp nơi trong Hạ cung đều là hoa hồng trắng, mỗi kỳ hoa nở, mẫu thân đều rất vui vẻ. Hắn thật sự muốn nhớ rõ nụ cười khi đó của mẫu thân, nhưng mỗi lần nhắm mắt cẩn thận nhớ lại, đều chỉ nhớ được nàng nhận hết tra tấn khóc lóc rên rỉ.

Là âm thanh điện thoại vang lên đem Ssard quay về từ trong hồi ức, đưa mắt nhìn người gọi đến, đúng là bằng hữu, tiến sĩ Lauren, hiện đang giữ chức vụ y sư chủ trì phòng cấp cứu tại viện quân y đế quốc.

“Ssard?”

“Àn, Laurent, là ta.”

Nam tử trẻ tuổi áo trắng xuất hiện trên hình chiếu, mắt đeo kính, mũi cao, môi mỏng, mang cảm giác thanh lãnh bất cận nhân tình.

“À, ta muốn báo cho người biết, omega lúc trước đưa tới từ căn cứ Mai Tả kia, đã không còn nguy hiểm tánh mạng.” Laurent nói, “Phương án trị liệu của người rất hiệu quả.”

“Vậy là tốt rồi.” Ssard cười thản nhiên, “Hắn tỉnh sao?”

“Kể tiếp chính là tin xấu.” Laurent đẩy đẩy kính, ngữ khí vẫn như cũ không phật phùng., “Căn cứ trên chỉ số đo lường, trạng huống thân thể hắn hiện nay bình thường, nhưng hắn vẫn hôn mê bất tỉnh, bọn ta đã nghĩ rất nhiều biện pháp, đều không có cách nào kích thích sóng não phản ứng.”

“Là tâm lý bài xích sao?” Ssard hơi nhíu mày

“Ta cũng nghĩ vậy.”

“Thái độ của quân đội thế nào? Là chỉ cần hắn tỉnh lại liền đưa về căn cứ Mai Tả sao?”

“Àn, nghe nói vậy”

Ssard im lặng một lúc, mới nói: “Được rồi, ta đã biết, sẽ nghĩ cách giúp người.”

Bên kia màn hình, Laurent gật gật đầu, cẩn thận nhìn Ssard một lúc lại nói: “Gần đây người khí sắc không được tốt, nghỉ ngơi nhiều một chút đi.”

“Àn”.

“Nói thật, ta nghĩ lần sau đi ngang qua hoàng cung Klappa, thật sự nên mời người bữa cơm.”

“A? Vì cái gì?”

“Ta thăng chức, nhờ vào hai cái luận văn kia của người.”

“Chúc mừng!” Ssard cười.

Tiến sĩ Lauren còn muốn nói thêm điều gì, nhưng cuối cùng không nói. “Vậy thôi, nghỉ ngơi cho tốt đi, bye bye.”

Màn hình toàn tức tắt theo cuộc trò chuyện, Ssard ngơ ngác ngồi trong xe lăn, vẫn còn nhìn về hướng màn hình vừa tắt. Trong đó, cùng biến mất với tiến sĩ Lauren, còn có phòng thí nghiệm sau lưng hắn, cùng với, cửa sổ mở ra bên ngoài.

Ánh mặt trời vẫn rực sáng ngoài cửa, chỉ tiếc khi chiếu vào trong thư phòng này, phủ kín một tầng bụi bặm lau không xuể.

29. Chương 28

TTV nhập cư trái phép đến tỉnh cầu Solomon, bắt gặp một trận tuyết rơi.

Bông tuyết phiêu lãng bay giữa bầu trời âm trầm, mang theo gió lạnh, thổi lên làn da, hàn ý thấm đến tận xương.

Áo choàng cách ly màu đen cất trong ba lô, trên người TTV, mặc một chiếc áo choàng cách ly màu xám second hand mới mua, tuy rằng tác dụng kém hơn chiếc áo kia rất nhiều, nhưng chỉ cần không dùng rada đặc biệt quét, người bình thường vẫn sẽ không cảm nhận được tin tức tổ của hắn. Hơn nữa áo choàng xám cũ nát không nổi bật, trên tỉnh cầu khắp nơi đều là cát bụi này, có thể cải trang được.

Không giống với tỉnh cầu Lama là thủ đô, tỉnh cầu Solomon có thể xem như một hành tinh xa xôi hoang vắng trên bản đồ đế quốc. Nơi này đã lâu không có lịch sử văn hóa, không có tài nguyên khoáng sản gì đáng giá khai thác, khí hậu ác liệt, quanh năm rét lạnh, là một tỉnh cầu thập phần cần cỗi, cơ hồ không có dân định cư. Bất quá khoảng mười năm trước nơi này xuất hiện một dấu trường lớn nhất đế quốc, nên tỉnh huống cũng được cải thiện.

Tỉnh tế Đế quốc sùng bái vũ lực, các loại dấu trường trải dài khắp nơi, chỉ có duy nhất Solomon là yêu cầu dấu sĩ ký kết hợp đồng dấu trường tử vong. Chỉ cần ký xong hợp đồng tử vong, trong quá trình dấu, nếu bị đánh chết, cũng không thể oán trách. Chính bởi vì quy định như vậy, Solomon trở hết tài năng giữa một đồng các dấu trường khác, rất nhiều quý tộc mộ danh mà đến, tìm kiếm kích thích máu me bạo lực giữa cuộc sống tẻ nhạt.

Bởi vì có sự xuất hiện của dấu trường Solomon, rất nhiều sản nghiệp liên quan cũng từ từ phát triển, tửu lâu, sòng bạc, kỹ viện đều có. Nơi này trở thành khu đô thị thương mại sầm uất nhất đế quốc, cũng là khu tập trung tội phạm, chênh lệch giàu nghèo cực đại, bên cạnh khu giải trí xa hoa trụy lạc, là khu ổ chuột dơ bẩn. Rất nhiều người không thể sinh tồn ở những địa phương khác đều tụ tập đến đây, lưu lạc, tranh thủ cơ hội sinh tồn cuối cùng.

Cũng bởi vì vậy, tỉnh cầu Solomon còn có một cái tên – Trầm luân chi tỉnh.

TTV trực tiếp đến từ tỉnh cầu Lama ẩm áp, trên người mặc y phục mỏng, đi một lúc liên lạnh không chịu được, hắn chọn vào một quán bar, muốn uống ly rượu làm ấm.

Quán bar này kích thước không lớn, bên trong cũng không có nhạc, bất quá lại ồn ào đến nỗi các quán bar nhỏ khác không thể so. Trên tường treo một màn hình toàn tức thật lớn, đang phát tin tức, lại không có ai chú ý. Mọi người trong quán đều bị lôi đài giữa quán bar hấp dẫn. Lúc này trên lôi đài có hai hán tử say đang vật lộn tay không, một đám người vây kín xung quanh, ồn ào la hét.

Sau khi TTV vào quán bar, trực tiếp đến quầy gọi rượu, một hơi uống cạn, nhất thời cảm thấy hàn ý trong cơ thể bị đuổi đi quá nửa.

Nhân viên pha chế là một beta trẻ đẹp giao tiếp tốt, hắn liếc nhìn TTV, tuy rằng trong mắt hắn, TTV đã dịch dung này chỉ như một khách hàng bình thường quần áo mộc mạc, nhưng phải biết, đây là tỉnh cầu Solomon, ở chỗ này bất kể là ai cũng có thể che dấu thân phận của mình, hơn nữa trên người hắn mặc áo choàng cách ly, nhân viên càng không dám chậm trễ. Ai biết hắn liệu có phải là đại gia nào đi ra từ dấu trường Solomon hay không?

“Vị tiên sinh này mới đến tỉnh cầu của chúng ta sao? Ngài có chỗ ở chưa? Có cần ta giới thiệu cho ngài vài lữ điểm tốt không?” nhân viên ân cần hỏi.

“Không cần.” TTV từ chối, đặt ly rượu không lên quầy, “Thêm ly nữa.”

Nhân viên pha chế cười tủm tỉm rót thêm rượu, thật biết ý mà không đề cập gì đến chuyện chỗ ở nữa.

TTV ngồi một mình trước quầy bar, vừa uống rượu vừa liếc nhìn màn hình trên tường, vô tình trên màn hình đang phát một tin tức liên quan đến hắn. Phóng viên đang phỏng vấn một người dân tại tỉnh cầu Lama, người này từng báo cáo với quân bộ, nói chính mình đã gặp omega chạy trốn kia, trước khi omega kia vào hoàng cung hành thích từng tìm đến hắn muốn hắn giúp đỡ.

Phóng viên hỏi: “Người có biết hấn muốn vào hoàng cung ám sát hoàng tử không?”

Người kia chỉ tay lên trời thề: “Thề với Kelmis bệ hạ, ta tuyệt đối không biết! Người kia chỉ nói muốn ta tìm dùm một chỗ kín đáo, nói mới trốn ra muốn ta giúp hấn ẩn thân một đêm, cũng đồng ý cho ta một số tiền lớn. Nhưng mà, ta là con dân trung thực của bệ hạ Kelmis, sao có thể vì hấn mà bán đứng đế quốc chứ? Lúc đó ta bị omega kia uy hiếp, phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, sau khi thoát khỏi nguy hiểm, lập tức báo cho quân bộ.”

“Nhưng, theo ta được biết, binh đoàn Sứ Mệnh dựa theo lời khai của người tìm đến chỗ bí mật kia, thì cũng không tìm thấy người.”

Thường dân căm giận nói: “Rõ ràng lúc đó ta nhìn thấy có người đi vào, ai biết cuối cùng chỉ là một kẻ lang thang! Đều do omega xảo trá kia! Là hấn lừa ta! Ta không nói dối, ta tuyệt đối trung thành với đế quốc! Thật! Hãy tin ta! Ta chính là người ủng hộ kiên định của đảng tiến bộ! Kiên quyết phản đối ý đồ trốn tránh trách nhiệm sinh dục của omega, coi thường pháp luật, tự tiện thoát ly giám hộ.”

TTV lạnh lùng nhìn nam nhân trung niên hói đầu trên màn ảnh, không khỏi gọi lên khoe miệng.

Trước khi hấn tiến vào hoàng cung Klappa, đúng là từng “thu mua” rất nhiều người, bọn họ đều đồng ý giúp hấn, không có ngoại lệ, còn thề sẽ không tố giác hấn. Nhưng hấn vừa quay đi, bọn họ lập tức báo nguy, hoặc là chờ đợi một chấp, tới khi thấy được tiền thưởng lớn trên lệnh truy nã, mới lựa chọn bán đứng hấn.

Đương nhiên bọn họ đều không biết, nhờ có bọn họ phản bội bán đứng mà hấn mới thuận lợi rời khỏi tinh cầu Lama.

TTV cũng không tin tưởng bất luận kẻ nào, làm sao có thể đem tính mạng bản thân phó mặc vào tay người khác? Tin tức hấn đưa cho những người kia, tất nhiên không phải sự thật. Mà trên kinh nghiệm vô số lần không để cho hấn thất vọng càng làm hấn xác định, trừ chính bản thân mình ra, không ai có thể tin.

TTV uống hai chén rượu, ánh mắt lại dời về lô đài não nhiệt giữa quán, hai nam nhân trần trụi đang vật lộn bên trên, không hề có kỹ xảo, không có tư duy, đàn độn vô vị.

Đặt ly rượu xuống, đang chuẩn bị đứng dậy rời đi, bên ngoài quán bar bỗng xông tới bốn nam nhân biểu tình hung hãn. Bọn họ tiến vào quán nhìn khắp một vòng, thực nhanh liền phát hiện chuyện gì, trực tiếp đi vào một góc quán bar, ngay lập tức bên đó liền truyền đến âm thanh giấy dựa, còn có tiếng quát to.

Nghe tiếng, mọi người đều nhìn qua, chỉ thấy bốn nam nhân kia bắt lấy một nam tử trẻ tuổi mặc áo choàng cách ly màu xanh lục, manh mẽ lôi hấn ra khỏi quán.

Tất cả mọi người trong quán rượu đều nhìn một màn này, biểu tình không giống nhau, bắt quả đại đa số đều chỉ như là xem não nhiệt.

TTV yên lặng nhìn người nọ, áo choàng cách ly trên người hấn bị xé rách, tin tức tổ omega nhất thời tràn ngập, ánh mắt những alpha đã thật lâu không được chạm vào omega lập tức thay đổi, bọn họ thẳng tắp nhìn chăm chăm omega da mềm thịt non này, hầu kết lên xuống, nhin không được nuốt nước bọt.

Không ngờ, lúc gia hỏa này bị lôi kéo qua chỗ TTV, gần ra cửa, omega kia đột nhiên giấy dựa điên loạn, hung hăng đánh người bắt hấn, người kia bị đau bụng tay, omega tránh thoát, lảo đảo chạy đến quầy bar, chưa kịp tới đã bị một nam nhân khác vươn tay giữ chặt, kéo về.

Trong mắt omega hiện lên tuyệt vọng, hai tai quơ nắm lung lung, lại nắm trúng áo TTV

Tất cả áo choàng cách ly, trên cái áo đều có cơ quan cảm ứng, chỉ cần dây cài được cài chặt, mặt trên áo choàng sẽ xuất hiện sóng nhiễu, do đó đạt được tác dụng cách ly tin tức tổ của người mặc. Bởi vậy một khi dây cài bị kéo mở, áo choàng cách ly sẽ không còn tác dụng.

Vừa rồi không kịp đề phòng omega kia vô tình kéo, vậy nhưng kéo hở một chút dây cài trên áo choàng TTV. Ngay khi áo bị kéo mở, TTV lập tức cúi người, khép lại áo choàng trơn tuột, cũng cài lại dây cài. Vung lên áo choàng, che bên cạnh, không để omega kia thấy mặt mình.

Hết thấy chỉ xảy ra trong chớp mắt, nhưng chỉ trong một nháy mắt đó, bởi vì áo choàng bị kéo mở, tin tức tổ omega trên người TTV thoát ra, cũng lại vì biến mất quá nhanh, làm cho vài người kẻ bên cho rằng, vừa

rồi chỉ là ảo giác, hoặc là thứ mà bọn họ cảm nhận được chỉ là tin tức tố trên người omega bị bắt này thôi.

Nhưng, người nắm lấy áo choàng TTV kia lại sững sờ nhìn hắn, ánh mắt không thể tin dần dần trở nên phức tạp, nhưng hắn không nói gì, thậm chí cũng không giãy dựa thêm, cánh tay gầy trắng nõn vẫn còn ở tư thế nắm. Cánh tay hắn duỗi thẳng tắp, đến khi bị lôi ra khỏi quán, vẫn hướng về TTV, ánh mắt vẫn nhìn TTV, trong mắt tựa hồ có lệ quang trong suốt.

Từ đầu tới cuối TTV đều không có một hành động nào, chỉ thản nhiên nhìn omega kia bị bắt đi.

Đội bọn họ đi hắn, trong quán lại khôi phục náo nhiệt, bên cạnh có người tò mò hỏi nhân viên lai lịch omega kia.

Nhân viên vừa cầm ly vừa nói: “A, cái người hỏi người kia sao, là omega mới thu tới của Tinh Mộng Điện, nghe nói đã bị Carsen điện hạ dấu hiệu, sau đó lại về phủ một vị tướng quân, bắt quá vì sao bị bán tới chỗ này, ta cũng không biết. Khả năng đã từng ở trong hoàng thất, cho nên ánh mắt tương đối cao, đây đã là lần thứ hai hắn chạy đến. Chắc chắn, không biết lúc bị bắt trở về sẽ phải chịu tra tấn như thế nào...”

Trong giọng nói nhân viên không phải không có cảm khái, có vẻ cũng có chút đồng tình với omega kia, chắc chắn cảm thán, nhưng vài người bên cạnh lại không có hảo tâm như vậy, một alpha diện mạo lỗ mãng trong đó còn nói: “Thì ra là người của Tinh mộng điện, vậy thì tốt, chờ ta có tiền thưởng sau trận đấu, sẽ mua hắn một đêm, hảo hảo vui sướng.”

Nghe giọng điệu của những người này, biểu tình TTV cũng không thay đổi, cầm lên balo muốn rời khỏi, không ngờ lúc này, lại bị người nắm cánh tay, hắn quay đầu lại, thấy một nam nhân mắt nhỏ mũi ngắn không có ý tốt mà nhìn mình, cười nói: “Vị bằng hữu này, ta cảm thấy hôm nay rất có duyên, đừng vội đi a, chúng ta cùng uống thêm hai ly được không?”

30. Chương 29

Nhận thấy người kia sắp vươn tay chụp lấy mình, ánh mắt TTV tối sầm lại, hất vai ra sau, chỉ một biên độ nhỏ, liền trực tiếp thoát khỏi cánh tay người kia, làm hắn chụp vào khoảng không, TTV vội cầm kiếm và balo muốn đi ra khỏi quán bar, không lại dây dưa thêm nữa.

Người nọ không đoán được TTV cũng có chút thâm thủ, bên cạnh hắn còn đám bạn hồ bằng cầu hữu đang xem kịch vui, cứ như vậy hắn cảm thấy phi thường mất mặt, vì thế nổi giận, không chịu bỏ qua mà đuổi theo vài bước, chụp lấy vai TTV.

Ngay trong nháy mắt khi cánh tay kia chạm lên bả vai mình, TTV dùng sức chụp lên, chỉ nghe giòn vang tiếng các ngón tay bị trật khớp, alpha tự tìm ngược kia lập tức thảm hại, bốn ngón tay bị lệch. Sau đó TTV lại thuận thế mà kéo hắn lên phía trước, đem người phía sau toàn bộ đẩy ngã trên mặt đất.

Vài vị bằng hữu của nam nhân kia thấy tình thế không ổn, sôi nổi tiến lên hỗ trợ, lấy tư thế chuẩn bị vây công TTV, mà nam nhân nằm trên sàn nhà kia cũng hung tợn trừng TTV, hét to: “Người này là một omega! Mau bắt lấy hắn!”

Hắn vừa hét lên như vậy, nguyên bản một đám người trong quán luôn tỏ vẻ chuyện không liên quan đến mình, cũng đều yên lặng, ngay cả hai hán tử đầu đá trên lôi đài cũng ngừng lại động tác, tất cả đều nhìn về phía TTV.

Đáy mắt nam nhân bị lệch khớp xuất hiện một tia ác độc, hắn thở hổn hển đứng lên, dùng tay không bị thương chỉ vào TTV: “Áo choàng cách ly trên người hắn vừa bị omega kia kéo mở, ta nghe được tin tức tố trên người hắn, hắn là omega, nếu mọi người không tin, bắt hắn cởi áo trước mặt mọi người để chúng ta cùng xem.”

TTV đứng giữa vòng người mang theo ánh mắt tò mò hưng phấn, không kiêng nể gì nhìn hắn chằm chằm. Hắn biết chuyện tối nay khả năng giải quyết ổn thỏa là không nhiều, ngược lại không đi vội, từng bước đến

gần nam nhân tổ giác hần kia, neho mắt, nhếch môi, lạnh lùng cười nói: “Nói ta là omega? Được, muốn cởi áo choàng ta vậy tự người đến cởi, thế nào?”

TTV tư thế bình tĩnh thông dong, còn hự hự thực thực nói chuyện không đứng đắn, người trong quán rượu đồng thời cười ha ha, lại đều hoài nghi mà nhìn người tổ giác, kỳ thật tại tinh cầu Solomon, gặp phải omega trốn từ phủ đệ quý tộc hoặc từ kỹ viện tới cũng không phải chuyện ngạc nhiên, nhưng làm gì có ai từng thấy một omega nào đẩy ngã alpha a?

Không sai, tin tức gần đây cho biết có một, bất quá mắt thấy mới là thực, lời đồn không đáng tin, ai biết được những tin tức kia có phải truyền thông bịa ra để nâng cao tỉ suất nghe đài hay không?

Người tổ giác không nghĩ tới TTV khẩu khí lớn như thế, nghĩ đến hai chiêu vừa rồi, không khỏi giận tái mặt, dầu gì hần cũng là đấu sĩ trong đấu trường Solomon, nếu cứ bị người áp chế như vậy, say này cũng không cần ra đường nữa rồi, bởi vậy chỉ có thể cắn răng nói: “Hừ, thân là đấu sĩ của Solomon, giao thủ với omega, thật là chuyện cười.”

“Cho nên nói, người ngay cả quần áo của một omega cũng không dám cởi?”

TTV châm biếm khiến mọi người xung quanh thêm một trận cười vang, liền có người la hét, muốn hai người bọn họ đánh một trận.

Lúc này, nhận thấy tình thế bắt đầu không ổn, chủ quán bar ra mặt điều đình, “Nếu hai vị có hứng trí như vậy, chi bằng lên lô đài hoạt động gân cốt. Tối nay mọi người gặp mặt ở đây coi như duyên phận, tổn thương hòa khí sẽ không tốt. Như vậy, hai vị khách nhân, liền bán cho quán ta một nhân tình đi, chúng ta ước định trước, nếu vị khách nhân này thua...” nói xong cười với TTV: “ngài cởi áo choàng xuống một chút, để mọi người đều được sáng tỏ. Nếu là vị khách nhân này thua...” nói xong hướng về đấu sĩ kia “ngài liền xin lỗi vị khách nhân này là được, một chút hiểu lầm mà thôi, thế nào?”

Có thể ở tinh cầu Solomon làm ăn, sau lưng ít nhiều đều có thế lực duy trì, bởi vậy chủ quán bar nhỏ này có lời nói khách khí, người nghe cũng hiểu, đây là người ta lấy thế lực bình ổn. Bất quá, lời này nói nghe cũng công bằng, đi nước đôi không nghiêng về bên nào, nhưng nếu cân nhắc kỹ, vẫn có thể nhận thấy thiên vị bên alpha kia.

Người ta vui vẻ đến quán rượu của người uống ly rượu, không trêu ai không chọc ai, dựa vào cái gì bắt người ta cởi áo choàng trước mặt mọi người? Nên biết, ở nơi khác, hiếm có người mặc áo cách ly, nhưng tại tinh cầu Solomon này pháp luật mất uy, chuyện này lại không hiếm lạ. Người ta nếu không nguyện ý công khai thân phận, tự nhiên đó là điều cố kỵ, là quyền riêng tư cá nhân, dựa vào cái gì phải nghe theo người, đánh không lại phải cởi áo trước mặt mọi người.

Bất quá chuyện này cũng khó trách, nói thế nào alpha này cũng là đấu sĩ đấu trường Solomon, người kia nhìn sơ cũng thấy là người mới đến mà thôi, không khi dễ hần khi dễ ai a.

Chủ quán bar nói xong, mọi người đều nhìn phản ứng TTV.

TTV biểu tình không đổi, chỉ gật đầu “Àn, cách này không tệ.”

Nếu TTV cũng đồng ý, đấu sĩ kia cũng không nói thêm gì. Vì thế, một đám người chỉ sợ thiên hạ không loạn vậy lại xung quanh, hai người bị đẩy lên lô đài. Có người thậm chí nhiệt tình đề nghị giữ dùm ba lô cho TTV, lại bị TTV tặng một ánh mắt lạnh lùng.

Hai người chiếm hai góc lô đài, tên đấu sĩ sắc mặt âm trầm nhìn TTV, vì xương tay đau nhức mà có chút trắng bệch, nói với mấy người dưới đài: “Mới này người này nhân lúc ta chưa chuẩn bị làm thương một bên tay của ta, chuyện này tính thế nào?”

“Đơn giản, ta không dùng tay kia là được.” TTV nói xong, vòng một tay ra sau lưng.

Người kia còn muốn nói thêm chuyện gì, TTV nhướn mày: “Vậy ta hai tay đều không cần, nếu ta dùng dù chỉ một bàn tay, liền tính ta thua.”

Đế quốc Tinh Tế luôn tôn sùng vũ lực, trăm năm trước vào thời chiến giữa nhân loại và trùng tộc, chiến sĩ cơ giáp dũng mãnh nhất có thể đạt được vinh quang vô hạn, đây cũng chính là nguyên do quý tộc Alpha có thể thống trị đế quốc trong thời gian dài như vậy, bởi vì chiến sĩ ưu tú nhất, đều là alpha huyết thống

và gen cực kì ưu tú, không có ngoại lệ. Tại tỉnh cầu Solomon này có thực lực mới có tiếng nói, càng là như vậy. Nếu người khác đã nhượng bộ như thế, cho dù người bị thương một bàn tay thì sao? Cũng không thể ẻo lả mà chit chit kêu “ta rất đau” chứ?

Quả nhiên, những người quen biết đấu sĩ kia cũng trầm mặt quát, “Đi, Carl, đừng có lè mề nữa, chậm trễ thời gian bọn ta.”

Đấu sĩ tên Carl này buộc phải thôi kiểm cố, hần nhìn người trẻ tuổi đối diện mình, giống như còn chưa đến 30 tuổi, cũng không đẹp, đúng là không chút nào giống omega, nhưng hần vừa rồi cảm nhận được tin tức tổ kia, sao có thể sai được?

Nghĩ đến đây, Carl vươn đầu lưỡi liếm môi, nheo lại đôi mắt hí, mà TTV chấp hai tay sau lưng, mặt không đổi sắc nhìn hần.

Carl học lâu biết nhiều, biết đối người này không thể sơ suất, mục đích của hần hiện giờ chỉ có một, chính là cởi áo choàng cách ly của người này xuống, nếu như không phải là omega hần sẽ thu tay lại, nghĩ cách hòa giải mâu thuẫn, nếu lại thật sự là omega, ha ha, đến lúc đó không cần hần ra mặt, sẽ lập tức có người khác thu thập.

Giằng co ngắn ngủi trôi qua, Carl xuất kỳ bất ý di động, bay lên một cước hướng TTV, ngay lúc TTV muốn chặn, trong mắt hần tinh quang chợt lóe, chân vòng lại, biến hóa giữa đường, trực tiếp móc lấy dây cài trên áo TTV.

Từ lúc ánh mắt hần dời đến trước ngực mình TTV đã biết hần muốn làm chuyện gì, bởi vậy, đơn giản biết thời biết thế, phối hợp hần, bày ra tư thế đón đỡ, khi hần lộ ra nguyên ý, đột nhiên cúi xuống, tránh thoát một cước này.

Cước này của Carl không gần sức, thân thể có chút không xong, đang muốn đá chân kia lấy thăng bằng, TTV lại không cho hần cơ hội này, trực tiếp gạt chân qua khiến hần vấp ngã trên mặt đất, không đợi hần đứng dậy, lại đến một cước đâm trước ngực, Carl hừ một tiếng, TTV trực tiếp đá tới mặt hần. Carl vươn tay bắt lấy chân TTV, TTV thuận thế quỳ xuống, xương bánh chè đánh vào mũi đối phương. Carl đau đến rống lên, nước mắt nước mũi cùng chảy, bàn tay không bị thương vẫn không buông TTV, gắt gao vịn chân hần, muốn ngồi dậy đẩy ngã TTV.

TTV suýt bị Carl vịn chân té ngã, vội quỳ gối đè thấp trọng tâm, không cho đối phương thực hiện ý đồ. Trong mắt lướt qua một tia ngoan sắc, một cước đạp xuống khuỷa tay đối phương, dùng sức, chỉ nghe một tiếng rắc ghê rợn vang lên, cánh tay đối phương bị đánh gãy.

“A!!!”

Carl rống như heo kêu, nhất thời buông tay ra, TTV nhảy lui lại, hai tay vẫn chấp phía sau, trực tiếp đá Carl một cước văng khỏi lôi đài.

Mọi người có mặt đều sửng sốt, lặng ngắt như tờ nhìn TTV thần tình lạnh nhạt đứng trên lôi đài, mà Carl thì té xuống khỏi lôi đài, ôm cánh tay lằn lộn trên mặt đất.

“Hiện giờ nếu thắng bại đã định, tại đi được chưa?” TTV nhảy xuống lôi đài, phía sau đeo một túi một kiếm, hỏi chủ quán bar.

“Chuyện..chuyện này là đương nhiên.” Chủ quán bar cười làm lành, ánh mắt nhìn TTV lúc này đã khác trước, “Để vị khách nhân kia xin lỗi ngài.”

“Không cần.” TTV nói xong, trực tiếp rời quán bar. Từ lôi đài ra đến cửa quán, người vây xem dạt ra hai bên nhường đường cho hần, thanh âm xương cốt đứt đoạn mới nãy kia thật đủ hung tàn, đem người say cũng làm tỉnh. Tuy rằng đấu trường Solomon máu me gấp trăm lần, nhưng dù sao cũng đều là đấu sĩ đẳng cấp cao, không phải ai cũng thấy được.

Sau khi TTV rời khỏi quán bar, liền nghênh tiếp gió lạnh thấu xương đánh tới, hần nắm chặt kiếm trong tay, ánh mắt nhìn nhìn về hướng phía sau, sau đó cố ý đi vào một đường mòn hẻo lánh.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, không đợi hần đi vào sâu trong ngõ nhỏ, tên Carl kia liền tập hợp năm sáu người đuổi theo hần.

“Còn muốn chạy? Hừ, không dễ như vậy! Các huynh đệ lên cho ta! Ta hôm nay không lột da hắc không được, để hắc phải quỳ trên đất liếm giày cho chúng ta!” Carl đứng sau cùng, ánh mắt tối tăm mà nói.

TTV chậm rãi rút ra trường kiếm, nhìn đám người vây quanh, mâu quang chớp động, không biết vì sao chợt nhớ tới lời nói của người kia từ trong kiếp trước.

“Tu Vân, người có thể giết người, nhưng có vài người có thể giết, vài người không thể. Có vài người giết có thể để người khác biết, mà có vài người chỉ có thể âm thầm giết. Nếu không, nếu có một ngày chọc nhiều người tức giận, cho dù người có bản lĩnh thông thiên, cũng khó thoát khỏi cái chết.”

Nhớ năm đó, thất hoàng tử kia không biết nói như vậy với hắc bao lần, TTV hoàn toàn cho rằng lời vớ vẩn, nhưng sống lại một lần, hắc lại giống như dần dần hiểu được thâm ý trong những lời nói này. Bởi vậy không phải vạn bất đắc dĩ, sẽ không lấy tính mạng người vô tội.

Nhưng những người này, vô luận chia theo cách nào, hình như đều có thể giết? Hơn nữa trên tinh cầu Solomon, loại địa phương như thế này, nếu như giết, hắc là cũng không sợ bị người biết?

Nhìn trong mắt mỗi người trước mặt đều là tham lam cùng oán độc, TTV bỗng nhiên nở nụ cười. Từ khi hắc trọng sinh đến nay, chuyện vẫn luôn đè ép trong lòng bỗng như được phóng thích...

Gió lạnh thổi bờ bãi, đêm sâu khôn cùng...

TTV vùng trường kiếm, ánh sáng lạnh nổi lên nhẹ nhàng dưới ánh trăng, giờ khắc này, hắc biết, thời điểm để thanh kiếm này khai trai, đến.

31. Chương 30

Carl bỗng nhiên cảm thấy trên thân người đối diện tỏa ra khí phách lạnh nhàn, hàn khí bức người, gương mặt không cảm xúc, đôi mắt đen sâu thăm lạnh lùng, làm người khác cảm thấy ớn lạnh khó hiểu.

TTV đích thực động sát khí, trầm mặc nhìn sáu người đối diện, chờ bọn họ xếp hàng đi đến nhận cái chết, ngay lúc này, phía sau truyền tới một trận tiếng bước chân, giữa hẻm nhỏ an tĩnh, xa xa đã nghe thấy rõ ràng.

Sắc mặt TTV khế biến, lập tức bước nhanh qua một bên, dựa lưng vào tường, nhắm mắt nhìn về hướng âm thanh. Đầu ngó ngược sáng mà đến ba người, thực rõ ràng, đi về phía bọn họ.

Dựa vào trực giác, TTV cảm thấy ba người này không có ý tốt, mà khi Carl thấy người đến, vui vẻ gọi: “Cách Lâm tiên sinh!”

Lúc này ba người kia đã đến gần, TTV rốt cuộc nhìn rõ người cầm đầu, trên người hắc mặc áo choàng cách ly tin tức tốt, không đoán được thân phận, bất quá, dựa vào ngoại hình cao lớn cùng cơ bắp rắn chắc trên cánh tay, có thể đoán ra người nọ là alpha, hơn nữa độ thuần huyết không thấp. Làn da người này phi thường trắng, cơ hồ trắng đến trong suốt, nổi bật dưới ánh sáng mờ ảo, có vẻ cực kì quý dị. Còn có tóc của hắc, vậy nhưng cũng là màu trắng, người nhất gan nửa đêm mà nhìn thấy diện mạo này, phỏng chừng sợ không nhẹ.

TTV nắm thật chặt thanh kiếm trong tay, hắc cũng nhìn ra người này khó đối phó, so ra Carl chỉ là loại hàng thấp kém.

Đám Carl vừa thấy vị Cách Lâm tiên sinh này, lập tức đến trước mặt hắc, thái độ vừa rồi còn kiêu ngạo với TTV lập tức đổi thành cung kính nịnh nọt, thậm chí còn mang theo một tia sợ hãi.

Đối mặt sự ân cần lấy lòng của bọn họ, nam nhân đầu bạc không để ý đến, ánh mắt nhìn về phía TTV, sau đó đi đến.

Tựa hồ nhìn ra TTV đề phòng, nam nhân đầu bạc đi vài bước liền dừng lại, cười nói với TTV: “Vị bằng hữu này, ta cũng không có ác ý, chỉ là vừa mới trong quán rượu thấy được thân thủ của ngươi, cảm thấy

người rất có tiềm lực, muốn kết giao bằng hữu với người. A đúng rồi, quên giới thiệu, ta là người phụ trách đấu trường Solomon.”

Nam nhân tươi cười tao nhã, đối lập với khí chất xâm lược cường đại trên người hắn. TTV nâng mắt cẩn thận đánh giá người này, đợi thấy rõ diện mạo, cho dù là TTV, trong lòng cũng nhảy dựng.

Nhìn vào hai mắt người này, màu sắc đồng tử vô cùng nhạt, bởi vậy dưới ánh sáng này, ánh mắt hắn dường như chỉ toàn trắng, có vài phần làm người khác sợ hãi.

TTV không trả lời, Carl lại mở miệng trước, hắn hít một hơi nhìn TTV, mang theo vài phần vui sướng khi người gặp họa, “Cách Lâm tiên sinh, chính là hắn, trong quán rượu làm phiền chúng ta, thân phận của hắn phi thường khả nghi, nhìn qua giống như là omega.”

Nam nhân đầu bạc nhẹ nhàng “A” một tiếng, khó phân biệt là nghi vấn hay là cảm thán, một giây sau, liền lấy một khẩu súng từ trong ngực, trực tiếp bắn Carl.

Hết thấy diễn ra rất bất ngờ, Carl cho đến một khắc trước khi chết, biểu tình còn là tươi cười nịnh nọt, chỉ có trong mắt hiện lên khiếp sợ cùng không thể tin, đến cuối cùng đồng tử mất đi tiêu cự mở lớn, người xem mới chân chính hiểu được, hắn chết.

Năm người đi theo Carl thấy vậy đều sợ hãi, còn chưa kịp phản ứng, lại bị nam nhân đầu bạc bắn mấy phát, toàn bộ tiến đến tây thiên.

Vừa rồi còn linh hoạt sống động, chỉ trong một nháy mắt, đã thành sáu cỗ thi thể nằm ngang trên đường.

Nam nhân tóc bạc mặt không đổi sắc, cất súng, một lần nữa nói với TTV, “Thập phần xin lỗi, hôm nay mấy tên này chọc các hạ không vui, bất quá hiện giờ vấn đề đã được giải quyết.” Đôi môi mỏng không huyết sắc của nam nhân mấp máy, lộ ra tươi cười, “A, vừa rồi còn chưa giới thiệu xong, ta là người phụ trách đấu trường Solomon, Phạm Tư Đức – Cách Lâm, người gọi ta Phạm Tư Đức là được.

Xao sơn chấn hổ, giết gà dọa khỉ.

Rốt cuộc người này muốn làm cái gì?

TTV nghĩ đến tốc độ rút súng của người này khi nãy, không thể không thừa nhận, vũ khí như vậy, thân thủ như vậy, cho dù là hắn cũng vô pháp ứng phó, người này nếu muốn lấy tánh mạng của mình, quả thực là dễ như trở bàn tay. TTV hiểu được, thế đạo hiện giờ không thể so với kiếp trước, hắn có thể một đường từ căn cứ Mai Tả trốn tới đây, may mắn cùng bản lĩnh lúc trước chiếm 3 phần, phần còn lại kia hoàn toàn là do sự khinh thường của những người khác đối với omega.

Nhưng hiện giờ đối mặt với người này, trong nhất thời hắn thật nghĩ không ra cách thoát thân.

Thấy TTV cũng không bị cảnh tượng vừa rồi dọa đến, thậm chí biểu tình cũng không có một tia chấn động, người tên Phạm Tư Đức hết sức hài lòng, không khỏi trêu chọc: “Vị bằng hữu này, ta thực sự đối với người không có ác ý, với tình huống vừa rồi, nếu ta muốn mạng người, người cảm thấy chính mình bây giờ còn có thể đứng ở chỗ này được sao?”

TTV cong lên khóe môi “Người cảm thấy ta sợ chết?”

Phạm Tư Đức vội nói: “A, đương nhiên là không”

TTV hừ lạnh: “Đừng nói lời vô nghĩa, nói thẳng đi.”

Ý cười trên mặt Phạm Tư Đức càng sâu, “Kỳ thật, ta đây là đặc biệt đến mời ngài gia nhập đấu trường Solomon bọn ta. Hơn nữa theo ta thấy, tình huống hiện nay của các hạ, rất thích hợp gia nhập chúng ta.”

“A? Gia nhập các người? Sau đó cũng sẽ giống như bọn họ sao? Đợi người được chim quên nã, được các quên nơm mà một súng bắn chết?” TTV hơi nhướn mi, “So với bỏ hết tôn nghiêm làm chó săn cho người, không bằng chết thống khoái ngay bây giờ.”

“A không không không, các hạ đã hiểu lầm.” Phạm Tư Đức cười lấy lòng, nhìn lướt qua mấy cỗ thi thể dưới đất, tỏ vẻ không quan tâm, “Ta mời các hạ đến đấu trường Solomon, đương nhiên là không giống những người này. Đấu trường Solomon luôn dùng kính ý đối xử với đấu sĩ chân chính, đảm hạ đẳng cạy mạnh

kiếm ăn tại đấu trường sao so với ngài được chứ? Ngài yên tâm, chỉ cần ngài tới đấu trường làm đấu sĩ của chúng ta, chúng ta cam đoan sẽ chuẩn bị chỗ ở thoải mái cho ngài, ngoại trừ tiền thưởng sau mỗi trận đấu, mỗi tháng sẽ trả lương, tin tức cá nhân của ngài sẽ hoàn toàn được giữ bí mật, hơn nữa quan trọng nhất là...”

Nói đến đây, Thẩm Tư Đức bước gần tới TTV thêm 2 bước, đồng tử nhạt màu cơ hồ hoàn toàn dung nhập vào tròng trắng, thẳng tắp nhìn TTV, “Ngài đến chỗ chúng ta, sẽ không ngừng mạnh lên.”

“Mạnh lên?” TTV rút cuộc cũng bị Thẩm Tư Đức gợi lên một tia hứng thú, “có ý gì?”

Phạm Tư Đức mỉm cười hài lòng, “Chỉ cần thành tích của ngài đủ tốt, có thể không ngừng thăng cấp, liền sẽ không ngừng gặp được đối thủ càng mạnh, tôi luyện tu vi bản thân. Hơn nữa Solomon không giống các đấu trường khác, khi ngài trở thành đấu sĩ cao cấp, sẽ được trang bị vũ khí tiên tiến nhất để quốc, thậm chí có thể có cơ giáp đối chiến.”

Tại tinh tế để quốc, người thường rất khó tiếp cận với vũ khí, ngay cả loại vũ khí lạnh như kiếm laser cũng bị quản chế nghiêm khắc, càng không nói tới những loại chiến giáp tinh tế. Ngay cả một thanh niên sinh trưởng ở địa phương cũng sùng thượng vũ lực như TTV, điều kiện như vậy quả thật thập phần hấp dẫn, phải biết, một khi không chế được cơ giáp, về sau có thể làm lính đánh thuê, đến lúc đó tiền kiếm được sẽ như nước chảy, muốn gì có đó. Chính vì nguyên nhân này, cho dù luôn bị lên án vì Hợp đồng tử vong nhưng đấu trường Solomon vẫn thịnh không suy, đấu sĩ đầu nhập hết lượt này đến lượt khác.

Nhưng TTV không phải người nơi này, không quan tâm đến cái gọi là tinh tế chiến sĩ. Nhưng hắn cũng bị điều kiện này hấp dẫn. Nguyên nhân đơn giản, tại thế giới này, hắn còn chưa đủ mạnh, có rất nhiều chuyện hắn không biết, đối với loại binh khí mới nhất, hiểu biết của hắn chỉ dừng lại ở tài liệu trên mạng.

Nhìn thấy TTV động tâm, Phạm Tư Đức lại nói: “Xin các hạ yên tâm, ta muốn hợp tác với ngài, cũng chỉ do coi trọng kỹ năng chiến đấu của ngài, nên nhớ, mục đích căn bản của đấu trường vẫn là kiếm tiền, ta cũng chỉ hy vọng ngài có thể mang đến cho chúng ta càng nhiều nhân khí cùng tiền tài. Về phần thân phận của ngài cũng như việc riêng, chúng ta không có hứng thú. Nếu ngài tới đấu trường sẽ phát hiện, người mặc áo choàng cách ly che dấu thân phận như ngài vậy, quả thực nhiều không đếm hết. Tin tưởng ta, ngài tới nơi này, sẽ như các gặp nước.”

TTV chán ghét những chuyện phát sinh ngoài kế hoạch, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không biết tùy cơ ứng biến. Tình thế trước mắt bất lợi, nếu chống cự, kết quả như thế nào còn chưa biết, huống hồ điều kiện người này đưa ra cũng phù hợp với nhu cầu của hắn hiện nay, tạm thời đồng ý, sau đó thuận theo hoàn cảnh mà hành động, cũng không phải không thể.

Nghĩ thông suốt, TTV gật đầu, chỉ nói một chữ: “Được.”

Phạm Tư Đức tựa hồ cũng ngạc nhiên vì TTV, sững sờ một chốc, mới vươn tay đến bắt tay TTV, “Như vậy, chờ mong sự hợp tác của chúng ta.”

“Không cần mong chờ, đêm nay đi, đến đấu trường.”

Đại danh đấu trường Solomon như sấm bên tai, TTV kỳ thật đối với nơi đó rất tò mò, nếu đã quyết định, sớm một ngày cũng không khác biệt gì, hơn nữa quan trọng hơn là, hắn không có tiền, tối nay có thể tìm được chỗ ngủ miễn phí, cũng không tồi.

“Hảo, ta dẫn đường cho các hạ.” Phạm Tư Đức cười cười, duỗi tay làm tư thế mời, đồng thời quay lại nhìn hai thuộc hạ ra hiệu, hai người kia nâng lên mấy cỗ thi thể, sau đó lấy trong ngực ra một bình nhỏ, vắn nắn bình rắc cái gì đó lên.

TTV đảo mắt liếc qua, thấy thứ được đổ ra là một chất lỏng, khê cau mày, đi theo Phạm Tư Đức rời con hẻm nhỏ.

Đấu trường Solomon nằm giữa khu thương nghiệp trung tâm của tinh cầu, luôn luôn sáng đèn, xúng với danh xưng bất dạ thành. TTV được Phạm Tư Đức đưa đến nơi, vừa vào cửa, chợt nghe thấy bên trong đấu trường truyền ra tiếng hét chói tai cùng tiếng hoan hô điên cuồng. Trong không khí tràn ngập bạo lực và cảm xúc mạnh mẽ, nháy mắt có thể kích thích tế bào hiếu chiến của mọi người.

Cách một cánh cửa, giống như đường ranh giới giữa nhân gian và địa ngục, quý tộc từ khắp nơi trên đế quốc đổ xô đến, tụ tập ở đây, dùng các loại nước hoa sang quý che dấu mùi máu vương trong không khí, bọn họ không phải để xem anh hùng chiến đấu, mà là để phát tiết cho cuộc sống xa hoa trống rỗng đến mức nát, dùng rất nhiều tiền tài, mua lấy sự giải trí từ những trận đấu máu me bạo lực thậm chí cả sinh mạng của những kẻ cùng đường tuyệt vọng trong cuộc sống.

Phạm Tư Đức đưa TTV đến trước mặt một nhân viên lễ tân, liền vội đi làm chuyện của mình. Lễ tân là một thiếu nữ beta bộ dáng xinh đẹp, còn nhỏ tuổi, giống như còn chưa thành niên, sau khi biết TTV là đấu sĩ mới đến, nàng đưa ra một bảng đăng ký, nở nụ cười nghề nghiệp: “Xin chào, vì bảo hộ quyền riêng tư của ngài, chúng tôi sẽ không hỏi tên thực của ngài, nhưng mỗi đấu sĩ đều cần có danh hiệu, chính là tên hành nghề tại đấu trường này, xin hỏi, ngài muốn dùng tên gì?”

TTV nghĩ nghĩ, trả lời: “Dã Quỷ.”

Vốn là cô hồn dã quỷ, không vướng bận. Đến tận cùng có thể đi tới nơi nào, còn phải xem ý trời.

32. Chương 31

Sau khi TTV thoát khỏi căn cứ Mai Tả ba tháng, một nhóm omega năm ba lại sắp rời căn cứ, chờ đợi vận mệnh bị phân phối. Vận mệnh một người tốt hay xấu, cơ bản phụ thuộc quyết định lần này, an lành của cuộc sống về sau đều phải xem có được cấp cho một alpha quý tộc đáng tin hay không.

Kỳ thật đối với những omega xuất thân quý tộc mà nói, đây là một quá trình lựa chọn của cả hai bên, dưới sự nâng đỡ của gia tộc chống lưng, bọn họ có tiếng nói cùng sự lựa chọn hơn nhiều so với omega bình dân, mà những alpha đấu hiệu bọn họ cũng sẽ kiêng dè thế lực gia tộc của omega mà đối tốt với omega đó, cho dù sau đó cũng sẽ có nhiều người nhập thêm các omega khác như những công cụ sinh dục, nhưng đối với omega “nguyên phối” này, địa vị sẽ không dao động.

Bởi vậy, cho dù rất nhiều người thống hận cuộc sống quyền cầm, nhưng, khi bọn họ phải rời khỏi căn cứ, đáy lòng vẫn tràn ngập khủng hoảng lo sợ với một tương lai mù mịt.

Tương lai của mình, mình không quyết định được, có lẽ đây mới chính là bi ai lớn nhất của bọn họ.

Nhóm omega phân phối đợt này đều sẽ bị đưa đến một phòng hội nghị, thông qua điện thoại toàn tức, gọi hình chân dung đến các quý tộc alpha, để alpha chọn lựa, có lẽ còn gặp mặt nói chuyện vài câu, để xem thích hay không thích. Bởi vậy hôm nay rất nhiều giảng viên đều bị điều đi tổ chức hoạt động phân phối, omega năm hai và năm nhất đều được nghỉ học một ngày.

Lúc ăn trưa trong căn tin, nhóm omega phổ thông ban A đều có cảm xúc không tốt, trong đó cũng có Evan.

Evan đang xem bản tin, muốn tìm xem có tin tức gì của TTV hay không. Từ khi TTV thoát khỏi căn cứ Mai Tả, hẳn liền triệt để thành fan của TTV, cơ hồ cứ một lúc sẽ lấy máy tính ra tìm kiếm tin tức.

Từ khi TTV rời khỏi tinh cầu Lama, quân bộ liên mất dấu hần, ngẫu nhiên một hai lần phát hiện tung tích của hần, cuối cùng cũng đều bị chứng minh là tin giả. Người này giống như biến mất thành hư không ngay giữa thế giới này, như đá chìm đáy biển, bật vô âm tín.

Tại căn cứ Mai Tả, trở thành fan của TTV giống như Evan không phải số ít, nhất là nhóm omega bình dân, bọn họ vừa hy vọng lại có thể nhìn thấy thần tượng trên tivi, lại vừa âm thầm ôm tâm lý “không có tin chính là tin tốt”, không hy vọng người duy nhất trong lịch sử trốn thoát khỏi căn cứ bị bắt trở về.

Cuộc sống rất khổ cực, bọn họ cần chút hy vọng để có thể chống đỡ.

Trong giới quý tộc cũng có người ủng hộ TTV, nổi tiếng nhất chính là cháu gái tổng tư lệnh Miffy. Dần dần, mọi người cũng biết, trên nét mặt lạnh lùng cao ngạo của vị thiên kim đại tiểu thư, chỉ có khi nghe đến tên TTV, mới có thể ghen đỏ mặt lộ ra một biểu tình hoa si hư thật thật, sau đó cặp mắt xanh cao cao tự đại kia, sẽ trở nên sáng ngời hữu thần.

Đương nhiên, cũng có những kẻ ghen tị với sự hâm mộ này mà nói ra vài câu nói ganh ghét, hận không thể “ta ở trong bùn cũng phải kéo người cùng xuống”, không muốn tốt cho người khác, tâm tâm niệm niệm chờ cái ngày omega huyết thống cao nhất bị bắt trở về, bị kéo từ trên cao rớt xuống, phân phối cho alpha tầng dưới đáy.

Với vậy, hai loại người này sẽ thường xuyên đối chọi công khai, nháo đến cuối cùng, thường kết thúc bằng một hồi mặt đỏ tai hồng.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, đang lúc Evan buồn vì không có tin tức của TTV, Fernan lướt qua bên cạnh khinh miệt nói: “Thật không hiểu, vì sao sẽ có người sùng bái một tên tội phạm”.

Còn không đợi Evan mở miệng, bên cạnh đã sớm có người nói: “Cái gì gọi là tội phạm? Người nói ai?”

“Còn có thể là ai? Là thần tượng của mấy người đó, một kẻ sát nhân vô sỉ phản quốc.”

Evan biến sắc, đứng lên, lạnh lùng nhìn Fernan: “Vì sao nói hấn phản quốc? Sát nhân? Người có bằng chứng gì?”

”Còn cần chứng cứ sao? Hấn hưởng chế độ giáo dục của đế quốc cùng với trợ cấp sinh hoạt, vừa mưu đồ chạy trốn. Hấn không biết trách nhiệm nghĩa vụ của một omega hay sao? Hấn chính là thuần huyết cao trăm năm khó gặp, có nghĩa gì các người có biết không? Hấn có thể sinh sản hậu duệ cực mạnh, nếu là trong thời chiến, thì phải vì đế quốc mà cống hiến cho chiến sĩ cơ giáp! Nhưng hấn thì sao? Chỉ biết bỏ trốn! Không phản quốc thì là gì? Còn chuyết sát nhân, này cũng không phải ta nói, là chính thần tượng của các người nói. A, a, câu nói kia thế nào? Chỉ cần có tiền, là có thể mua mạng bất cứ quý tộc alpha nào từ hấn, đúng không?”

“Fernan, người lại phát biểu những quan điểm hẹp hòi của người đó sao?” Lúc này Miffy cũng mang theo một đám người đi tới, nhóm bằng hữu của nàng cũng có nhiều thành phần quý tộc, bất quá không có cảm giác gì với TTV, nhưng nhìn mặt mũi của nàng, ngẫu nhiên cũng sẽ bênh vực hai câu.

Miffy là con gái tổng tư lệnh đế quốc, chính là hòn ngọc quý trên tay thủ lĩnh cao cấp nhất của quân bộ, tính tình tiểu thư rất lợi hại, vẫn luôn luôn không để mắt tới omega xuất thân bình dân, nhưng, mỗi khi đề cập đến chuyện của TTV, vị tiểu thư quý tộc không để omega bình dân vào mắt này lại trở thành đồng minh kiên định trên mặt trận của họ, hơn nữa sức chiến đấu còn mạnh hơn bất cứ ai.

“Nhìn xem, tiểu thư Miffy – kẻ không rõ lập trường cùng thân phận lại tới nữa, các bằng hữu thấp hèn của nàng vui không?”

Miffy không để ý tới châm chọc khiêu khích của Fernan, trực tiếp lấy ra màn hình mini, mở khóa, bên trên xuất hiện các file tư liệu về TTV, gồm có video, hình ảnh, còn có văn bản giải thích, thậm chí còn có phỏng vấn đánh giá của những người từng giao tiếp với TTV, phần tư liệu này nếu quăng ra trước mặt các phóng viên ba hoa trong đế quốc, tuyệt đối sẽ làm hài lòng người chuyên nghiệp nhất.

“Người xem, từ khi hấn thoát khỏi căn cứ Mai Tả đến nay, có hại ai sao? Ngoại trừ tự vệ cần thiết, cơ hồ chưa từng xài vũ lực.” Vừa nói, Miffy vừa lướt qua các file trên màn hình, có các bức ảnh TTV được cắt ra có khi từ các đoạn video, cũng có ảnh do quần chúng chụp, cũng không biết cô gái này đào ra từ đâu, “Hơn nữa ta đã tự mình kiểm tra, những alpha tham dự hành động đuổi bắt, cũng rất ít bị thương, bọn họ chỉ là bị đánh ngất mà thôi.”

“Bị đánh ngất mà thôi?” Fernan hừ một tiếng khinh thường, “Tiểu thư Miffy, ngài có phải đầu óc bị hỏng? Đó là bởi vì omega kia không có lá gan đối địch cùng đế quốc quân chân chính mà thôi, là không dám ra tay! Một khi hấn đến đường cùng, sẽ giống như chính bản thân hấn nói vậy, sẽ là thích khách ám sát người lãnh đạo cao cấp của đế quốc! Thử nghĩ một chút, nếu như lúc đó bị ám sát chính là thượng tướng Andrew khả kính của chúng ta, khi đó, tiểu thư Miffy thân là cháu gái tổng tư lệnh, có còn giống hôm nay như vậy, ủng hộ tên phản quốc kia không?”

Miffy bị Fernan ghen đến tức chết, không biết phản bác lại như thế nào, một omega phía sau đã đứng ra nói thẳng: “Xin đừng dùng chuyện chưa xảy ra để đánh giá một người. Thêm nữa, tướng quân Andrew là người lãnh đạo đảng hòa bình, vẫn luôn cố gắng tranh thủ quyền lợi và địa vị hợp lý cho omega chúng ta, nếu Tu Vân thực sự thành sát thủ, cũng sẽ không ám sát tướng quân!”

Miffy có được hậu ủng, lập tức khôi phục khí thế, ngẩng đầu, cao ngạo nói: “Không sai!” Đúng là như vậy!”

“Huống hồ, nếu một quý tộc quan lớn thật sự làm ra chuyện trái lương tâm, tỷ như tham ô thuế của nhân dân, cắt xén quỹ giáo dục, vậy cũng đáng chết, gieo gió gặt bão thôi!”

Đương nhiên Fernan cũng không phải chiến đấu hăng hái một mình, omega trước kia vừa nói xong, lập tức có quý tộc đứng ra, sắc sảo nói: “Những tham quan quý tộc xúc phạm luật pháp đó đương nhiên sẽ bị xử trí, nhưng, phải bị xét xử và thông qua chế tài đúng quy cách. TTV người như vậy tồn tại, mặc kệ hãn có chính nghĩa như các người nói hay không, căn bản là xúc phạm luật pháp, nhiễu loạn an ổn của xã hội, phải bị trừng phạt! Thật không hiểu, sao lại có người ủng hộ như thế? Nếu là ta, đem bắt hãn về, biến hãn thành công cụ sinh dục.”

“Ha ha, pháp luật?”

Evan vốn không lên tiếng nãy giờ, lúc này xanh mặt đi đến trước mặt omega kia, omega kia đang ngồi cạnh bàn chờ người máy tới đưa cơm, thấy hãn đột nhiên hùng hổ đi đến, không khỏi rụt về phía sau.

“Ta đến nói cho người biết, cái gì gọi là pháp luật!” Chống tay lên bàn, Evan nhìn quý tộc kia, “Tỷ tỷ ruột ta cũng là một omega, năm năm trước bị phân phối cho một alpha, lúc đầu người kia đối với nàng không tệ, bọn họ cũng có hai hài tử, bất quá đều là beta, không có tư cách vào học trường quý tộc, cuối cùng alpha kia cảm thấy tỷ tỷ ta có vấn đề, liền bỏ tỷ tỷ ta, đem nàng cấp cho một thủ hạ. Sau đó vị thuộc hạ kia thua tiền, bán tỷ tỷ ta vào kỹ viện, tỷ tỷ ta chịu không nổi, cùng ngày liền tự sát! Mà alpha kia, còn có tên ma bài bạc kia, cũng không bị một trừng phạt nào! Á, không đúng, bọn họ cũng bị cảnh cáo một chút..” Nói tới đây, Evan trào phúng cười, “alpha kia nhận trừng phạt, là ba năm không được nhận omega từ căn cứ Mai Tả mà thôi, còn thuộc hạ kia, chỉ bị phạt tiền, đây chính là pháp luật của đế quốc!”

“Vốn... vốn là tỷ tỷ của người sai, ai bảo độ thuần huyết của nàng thấp như vậy, sinh không được alp...” Quý tộc kia ấp úng nói, còn chưa nói xong, chỉ thấy trong mắt Evan dâng lên ngọn lửa, trực tiếp đốt lên mặt hãn một quyền.

“Haiz, Evan, đừng xúc động!” Bằng hữu Evan lập tức tiến lên ngăn cản, thiên niên quý tộc này, bọn họ cũng biết, thúc thúc là quan viên chuyên quản lý việc phân phối omega, bọn họ còn 1 năm nữa sẽ rời khỏi căn cứ, đắc tội hãn không khác nào tìm đường chết?

Nhưng Evan giống như phát điên, đỏ mắt đánh thẳng trên người quý tộc kia, “Người nói lại lần nữa! Người nói thêm nữa chữ nữa xem!”

Thiên niên quý tộc kia được nuông chiều từ bé, nào đã gặp qua omega thô bạo như vậy, sợ tới mức lui hãn về sau.

Fernan lạnh lùng nhìn Evan phát hỏa, nói mát: “Như thế nào, ta nghe thấy ý người này là, bất mãn với luật pháp đế quốc? Bất mãn với sự thống trị của bộ hạ Kelmis sao?”

Nhóm omega bình dân vốn dĩ lòng đầy bất mãn, trong nhất thời, toàn thể lặng im. Không sai, lời vừa nói của Evan có điểm đúng, trong lòng bọn họ tuy rằng đều có bất mãn và đau thương, nhưng bọn họ không dám thể hiện ra ngoài. Bất mãn với sự thống trị của đế quốc sao? Đúng, có bất mãn. Nhưng bọn họ không dám nói, cũng không có tư cách biểu đạt bất mãn, bọn họ chỉ có thể im lặng giấu xuống đáy lòng.

Nhưng, Evan đang phẫn nộ cực kỳ lại không nghĩ nhiều như vậy, hãn cao giọng nói: “Pháp luật? Luật đế quốc? Lần trước khi đế quốc thông qua chương trình nghị sự, omega có được tham dự sao? Quân bộ, nghị viện, tòa án, giáo hội có một quan nhân nào là omega không? Nếu không, dựa vào cái gì muốn chúng ta tuân thủ những chế định pháp luật không có sự tham dự của chúng ta? Dựa vào cái gì phải gánh vác những trách nhiệm và bốn phần do người khác áp đặt? TTV phản quốc? Hãn phản ai? Hãn theo đuổi tự do là sai sao? Fernan người muốn bị nhốt ở chỗ này, không phải ai cũng giống như người.”

Một phen oán giận tuôn trào qua đi, cả phòng yên tĩnh. Có vài người trợn mắt há mồm, kinh ngạc với sự lớn mật của Evan, có người tâm tình pháp phùng, trong mắt cũng thiêu đốt ngọn lửa hùng hực như Evan. Mà đa phần mọi người, là lo lắng nhìn Evan.

Có một số việc, nghĩ ở trong lòng là được, nói ra, không phải là muốn chết hay sao?

Evan, người gặp phiền phức lớn rồi.

33. Chương 32

Evan bởi vì ngôn luận quá khích, bị căn cứ cấm túc.

Trong phòng cấm túc nhỏ, chỉ có một cái cửa sổ thông khí nho nhỏ trên cao có thể chiếu vào chút ánh sáng, đèn tự quang phát ra ánh sáng u ám trên mặt đất, ở trong tối chiếu lên sàn nhà một mảnh thiên địa sáng rực nhạt nhẽo.

Evan ôm đầu gối ngồi trong góc phòng, hắn biết, hắn vì sự xúc động của bản thân mà trả giá đắt, không chỉ đơn giản bị cấm túc, thanh danh hắn còn bị quét sạch, trở thành “một omega thiếu giáo dục không nghe lời”. Cũng rất có thể vì đánh vị thiếu gia bối cảnh không đơn giản kia, mà lúc phân phối sẽ bị cấp cho alpha có phẩm hạnh không tốt.

Nhưng hắn không hối hận.

Đúng vậy, không hối hận. Chỉ cần nghĩ tới tỷ tỷ chết thảm kia, hận ý trong lòng Evan không thể không kích thích máu toàn thân chạy nhanh, cảm giác một cỗ lực lượng nghẹn trong cơ thể, tùy thời tùy chỗ sẽ bộc phát. Hắn hận, không chỉ hận quý tộc alpha đã bán tỷ tỷ của mình đi, càng hận chuyện bình dân omega không được xem là người! Hắn hận những kẻ lập pháp sắc mặt ghê tởm, một bên bày tỏ ơn trạch hoàng đế Kelmis công bằng với mỗi con dân, một bên giám hộ và cướp đoạt nhân quyền omega.

Mỗi một omega 15 tuổi đều bị đưa đến căn cứ Mai Tả, tiến hành giáo dục tẩy não, bị dạy tình yêu nước, phục tùng mệnh lệnh, gánh vác trách nhiệm xã hội, các loại “hắn là tư tưởng omega”. Trước đó, không ai quan tâm liệu trong bọn họ có ai sẽ là khoa học gia kiệt xuất, hay nghệ thuật gia thiên phú dị bẩm, hay là cơ giáp sư có kỹ thuật kỹ càng. Không ai quan tâm, bọn họ không được tự do hướng tới lý tưởng của mình cũng như khát vọng. Vận mệnh cuối cùng của mỗi người bọn họ, chỉ có thể bị quyền cấm tại phủ đệ quý tộc sau khi trưởng thành, cả đời trở thành công cụ sinh dục cho người khác, trở thành người không có tiếng nói.

Không có quyền lợi được làm việc, không có quyền được phản dấu hiệu, không có quyền tự do kết hôn, không có quyền tránh thai sẩy thai...Chỉ bởi vì bọn họ là người thích hợp nhất cho việc sinh sản gây giống, gánh vác “trọng trách” sinh sản của nhân loại.

Bọn họ hy sinh bản thân, nhưng trong mắt người khác, bọn họ cùng với hai chữ “anh hùng”, không liên quan.

Evan bị cấm túc ba ngày, trong đầu không ngừng hiện lên thân ảnh mặc áo choàng đen kia, người kia thành công trốn thoát khỏi căn cứ, người kia đùa giỡn đế quốc quân khắp tinh cầu Lama, người kia mai danh ẩn tích tại thế giới không có chỗ dung thân cho omega..

Người kia làm hết thấy những chuyện hắn muốn, nhưng không có dũng khí cũng không có năng lực thực hiện.

Evan nhớ lại lần đầu tiên mình gặp TTV, đúng là trên đoàn tàu đón đến căn cứ Mai Tả. Lúc đó hắn phần uất trong lòng, lại chỉ có thể nói mấy câu oán giận lạnh nhạt, mà TTV an tĩnh đứng đó, không biểu hiện chút nào phản nghịch chống đối, thậm chí khi quản lý viên yêu cầu bọn họ cởi sạch, TTV cũng là người đầu tiên phục tùng mệnh lệnh.

Hơn một năm ở chung, nhưng không một ai trong căn cứ biết hắn nghĩ cái gì. Vĩnh viễn trong ánh mắt lạnh lùng sâu thẳm kia, giống như có rất nhiều tâm sự, rồi lại không thể nhìn ra một chút cảm xúc phập phồng.

Hắn còn nhớ rõ lúc phát sinh mâu thuẫn với Fernan, đoạn đối thoại kia của TTV và hắn:

“Người muốn làm thế nào?”

“Ta? Ta đương nhiên hy vọng hắc biến mất khỏi mắt ta.”

“Cho nên, ngươi muốn giết hắc?”

“...”

“Nếu không phải giết hắc, vậy ra tay làm gì.”

Lúc này nhớ tới, cách hắc nói chuyện thật đúng là như cách hắc làm người, không động thì thôi, động thì kinh người.

Evan hâm mộ người này thật nhiều, đồng thời trong đáy lòng cũng có một chút nghi vấn không xác định. Một ngày kia có thật là hắc sẽ giết sạch mọi alpha hay không? Chỉ dựa vào sức lực một mình hắc, có thể làm được chuyện đó sao? Có thể lại giống như những gì bọn Fernan nói không, thật sự đến một ngày, TTV biến thành tội phạm, thành hung thủ giết người? Những câu chuyện liên quan đến hắc, còn có thể như bây giờ không, làm người nghe tán dương say sưa?

Đang lúc Evan bị cảm xúc trong căn cứ, tư tưởng tuyệt vọng cùng mâu thuẫn nghĩ tới TTV, TTV đang tại đấu trường Solomon, trong một ngày nổi danh, trở thành con bài được săn đón nhất đối với đông đảo quý tộc.

Đấu trường Solomon là một tòa nhà cao 160 tầng, mỗi tầng có khoảng 30 đến 60 đấu trường to nhỏ lớn nhau. Đấu trường ở tầng càng thấp, cấp bậc trận đấu càng thấp, đương nhiên số tiền đặt cược cùng tỉ lệ tử vong của đấu sĩ cũng thấp.

160 tầng lầu chia làm 4 bộ phận, 1 cấp là 50 tầng, 51-100, 101-150, phân biệt thành đấu sĩ cấp bậc thấp, trung cùng cao. Từ tầng 150 trở lên chính là khu cao thủ trong truyền thuyết của đấu trường Solomon. Mỗi tầng có một tầng chủ, có phòng ở tư nhân xa hoa, phương tiện giải trí, thậm chí còn có phòng huấn luyện chuyên môn đấu vật và phòng huấn luyện cơ giáp. Giữa 10 đại cao thủ, chủ nhân từ tầng 151 đến 159, một năm có 3 cơ hội khiêu chiến với tầng chủ của tầng cao hơn, nếu thắng có thể thăng cấp, mà bại thì lui xuống.

Trong truyền thuyết, mười người cực mạnh này đều làm thuê cho các đoàn lính đánh thuê lớn, chủ yếu là buôn lậu, không chỉ vô cùng giàu có, thậm chí cũng có cơ hội lui tới với đế quốc thượng lưu.

Tuy rằng nói tất cả mọi người đều có thể thông qua trận khiêu chiến để trở thành một trong thập đại cao thủ, nhưng năm năm gần đây, mười người lợi hại nhất của Solomon đều là luân phiên cho nhau, không có thay đổi lớn, mà đấu sĩ Trùng Vương tầng chủ tầng cao nhất, nắm trong tay ngai vàng 7 năm không người thay thế.

Đồng là đấu sĩ dân gian chủ động ghi danh gia nhập đấu trường Solomon, đều phải bắt đầu hỗn chiến từ tầng thấp nhất, căn cứ vào chiến tích thắng bại từng cá nhân để thăng cấp. Mà đấu sĩ dân gian được đấu trường Solomon lựa chọn chủ động mời gia nhập thì trực tiếp bỏ qua tầng thấp nhất, bước thẳng vào trung cấp, tầng 50. TTV chính là loại sau.

Tại đấu trường Solomon, bắt đầu từ trung cấp, sẽ chuẩn bị chỗ ở cho đấu sĩ, bởi vậy từ buổi tối đầu tiên TTV bước vào, được phân một gian phòng nhỏ. Tuy rằng không xa hoa như phòng đấu sĩ cấp cao, nhưng đối với TTV mà nói, đã là đầy đủ.

Vào đấu trường hơn 1 tháng, TTV dùng thành tích bất bại, đánh từ tầng 51 tới tầng 90, thành tích như vậy, cho dù là giữa khu vực trung cấp thường xuyên biến hóa, cũng thập phần nổi bật.

Nói trắng ra, TTV thực vừa ý với nơi này, đúng như Phạm Tư Đức nói, phần lớn người ở đây đều che giấu tung tích, không ai điều tra lý lịch của bọn họ, tối thiểu, bề ngoài, đấu trường Solomon sẽ bảo đảm sự riêng tư của bọn họ. Về phần có âm thầm điều tra gốc gác bọn họ hay không, không dễ nói.

Từ khi TTV tiến vào khung trung cấp, liền phi thường hút mắt, chỉ ít tại toàn bộ khu vực trung cấp, chỉ ngắn ngủi không tới 2 tháng, cái tên Dã Quỷ đã không người không biết không ai không hiểu.

Nhưng TTV cũng không sợ bại lộ thân phận, chỉ cần tiền thưởng đế quốc quân đưa ra không cao hơn lợi ích hắc mang lại cho đấu trường, hắc sẽ an toàn. Mà việc hắc cần làm lúc này, chính là dùng thời gian ngắn nhất lọt vào khu vực cấp cao., bởi vì một khi vào được tầng trên 100 là có thể chân chính sử dụng khu huấn

luyện bắn súng của đấu trường, còn sẽ được cung cấp tư liệu cơ mật miễn phí về một số loại vũ khí cao cấp tiên tiến, mấy thứ này một thường dân ở đế quốc cả đời cũng không thể tiếp cận được, nhưng đối với TTV, lại là thứ hắn phải nắm giữ. Nếu không, nếu không thể nắm giữ kỹ năng võ đấu cao cấp nhất ở thế giới này, hắn lấy tư cách gì tự cho mình là thích khách?

Hắn phải mạnh.

Chỉ có biến cường, hắn mới có thể không sợ hãi mà đối mặt với tất cả đối thủ.

Chỉ có biến cường, hắn mới có thể sống yên giữa thế đạo vạn vạn này.

Chỉ có biến cường, hắn mới có thể có giá trị của chính mình, sẽ không bị người bán đứng, trở thành đồ chơi của người khác.

Tối hôm đó, khó có khi khu trung cấp không có trận đấu, vài đấu sĩ quan hệ tốt trong tầng 90 muốn ra ngoài vui vẻ một chút, có người đến gõ cửa phòng TTV, muốn rủ rê hắn cùng đi.

“haiz, Dã Quỷ, mỗi lần đấu xong chỉ thấy người về phòng ngủ, chán không a, hôm nay cùng ra ngoài với bọn ta uống một chén đi.”

Xung phong chính là một đấu sĩ Beta mặt tàn nhang, tên Kiệt Duy. Kiệt Duy tính tình vui vẻ, giao tiếp tốt, bình thường nhân duyên cũng phi thường tốt. Hắn là một trong số các đấu sĩ ít ỏi không mặc cách ly trang tại đấu trường, năng lực phản ứng không tồi, né tránh linh hoạt, đấu trường trung cấp chỉ cho sử dụng vũ khí lạnh, vũ khí sở trường của hắn là xích, vừa công vừa thủ, rất có thực lực.

“Chính là, nghe nói trong điện Tinh Mộng mới đến một vài omega tuyệt sắc, đi với bọn ta đi, mọi người uống chút rượu, vui vẻ. Đã hơn một tháng rồi, người không muốn tìm chỗ hạ hỏa sao?”

Cùng Kiệt Duy tới là thuyết khách là một đấu sĩ tên Thổ Lang, không rõ thân phận, bắt quá nghe nói là lão làng ở đấu trường, lấu cá, tuy rằng chiến tích có thắng có bại, lại có thể tài tình mà không chế tại một tỉ lệ cân bằng, lấu lư ở tầng 90 rất nhiều năm, số lần bị thương cơ hồ là ít nhất trong đấu trường. Đấu trường Solomon mỗi tháng sẽ trả lương cho đấu sĩ trung cấp, số tầng càng cao lương càng nhiều. Thổ lang chính là như vậy, cầm mức lương cố định đấu trường chi trả, không mục đích phấn đấu, vũ khí của hắn cũng xứng đôi với danh hiệu, là côn sắt. TTV đã cùng hắn giao thủ, biết thực lực của người này cao hơn nhiều so với biểu hiện bên ngoài, theo ý hắn, muốn tiến vào cao thủ trên tầng 100 là tuyệt đối không thành vấn đề.

Nghe được ba chữ Tinh Mộng điện, trong đầu TTV chợt lóe, giống như nhớ tới chuyện gì.

Cặp mắt sắc bén của Thổ Lang nhanh chóng nắm bắt biểu tình thay đổi trong chốc lát của hắn, cho là cuối cùng mình cũng chợt trúng chỗ ngứa trong lòng tên thần bí này, nháy mắt với Kiệt Duy, phần chần chừ cố gắng gấp bội:

“người xem, ta nói mọi người đều đã trưởng thành, có nhu cầu cũng là hợp lý. Dã Quỷ, bọn ta hôm nay đặc biệt muốn gọi hồng bài của Tinh Mộng điện tiếp khách, nghe nói omega kia là từ hoàng cung tới, bọn ta hôm nay liền tặng hắn cho người! Tiễn tiếp khách qua đêm ta trả, sao, nể tình chút đi!”

Kỳ thật đối với người ngoài, đấu sĩ trong cùng tầng đấu trường đều là đối thủ cạnh tranh, khăng định đều phải đề phòng lẫn nhau, quan hệ không thể tốt, thật ra không phải như vậy. Càng lên tầng cao, tính lưu động của đấu sĩ càng nhỏ, nhân viên tương đối ổn định, mọi người mỗi ngày đều là cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, cũng trở nên quen thuộc cởi mở với nhau.

Rất nhiều người trong lòng cũng không có nhiều tranh đấu, tới nơi này đều là để kiếm cơm, cho nên sẽ thường phối hợp, có thương có lượng mà người thua ta thắng, lập bang kết phái cũng là bình thường. Cho dù ngẫu nhiên có một hai người giống như TTV vậy, một lòng hướng lên trên mà bước còn là người đặc biệt có năng lực, bọn họ sẽ không dễ dàng đắc tội, đều sẽ khách khách khí khí chung sống hòa thuận, có khi còn sẽ tận lực lấy lòng. Dù sao, có bằng hữu ở mấy tầng cao cao, cũng không phải chuyện xấu.

Mà TTV hiện nay, chính là đối tượng được rất nhiều bang phái nhỏ mượn sức.

“Đi thôi, Dã Quỷ, đến lâu như vậy, mọi người còn chưa làm quen, kết giao bằng hữu đi.” Kiệt duy ở bên cạnh không ngừng cố gắng.

“Đi thôi, đừng chần chờ nữa!” Thổ Lang nói xong liền tiến sát lại bá vai TTV.

TTV vốn không muốn cùng người khác kết giao, nhưng thật tình, gặp dịp thì chơi, loại chuyện này hẳn lại rất rành. Nếu hẳn đã hiểu cách thức chung sống của mọi người trong đấu trường, tự nhiên sẽ không cố ý làm khác, huống hồ nghe nói đi Tinh Mộng điện, TTV đã nhớ tới người kéo áo choàng của hắn đêm đó trong quán bar, bởi vậy cũng không từ chối, biết thời biết thế mà cười, nói: “Được, vậy làm phiền Thổ Lang huynh rồi.”

34. Chương 33

Tinh Mộng điện là đệ nhất kỹ viện tại tinh cầu Solomon, vang danh đến tận thủ đô đế quốc, nghe nói thế lực sau lưng rất thần bí, đến hiện tại cũng không biết chủ nhân chân chính là ai.

Trên tổng dân số đế quốc Tinh Tế, số lượng omega rất ít, omega bị alpha vứt bỏ càng ít. Tính trên tổng dân số 6 tỉ người, tỉ lệ omega vào khoảng 1% khoảng 60 triệu người, trong đó bất hạnh luân hãm thành kỹ nữ đại khái khoảng hơn 1tr người. Mà trong 1tr người này, chỉ một mình Tinh Mộng điện đã sở hữu 300 ngàn omega. Đương nhiên 300 ngàn người này cũng không phải ở một tinh cầu Solomon,, Tinh mộng điện tại tinh cầu Solomon là tổng bộ, số omega nuôi dưỡng khoảng 100 ngàn người, phân bố rải rác khắp cả tinh cầu.

Hình dung như vậy đối với đa số mọi người đều không có khái niệm gì, như vậy, lấy căn cứ Mai Tả làm chuẩn, hàng năm số omega vào căn cứ Mai Tả chiếm 0.1% tổng số omega, ba niên cấp tổng số không đến 100 ngàn người. Nói cách khác, tổng số omega từ 15t đến 18t trên khắp đế quốc ngang hàng với số omega số phận bị thảm trôi dạt đến tinh cầu Solomon. Không thể không nói, đây là một con số làm lòng người khiếp sợ.

TTV cùng Thổ Lang và Kiệt Duy đến Tinh Mộng Điện uống rượu. Nằm kế bên đấu trường Solomon, là tổng bộ của Tinh Mộng Điện, quy mô to lớn, trang hoàng xa hoa, bên trong nuôi khoảng 3000 omega. Những người này toàn bộ đều được chọn ra từ trong 300 ngàn người, có thể nói trăm dặm mới tìm được 1, đều là cực phẩm trong cực phẩm.

Ngoài Thổ Lang và Kiệt Duy, cùng đi còn có 5 đấu sĩ khác của tầng 90, bọn họ đã đặt phòng trước chờ ba người TTV, vừa thấy quả nhiên mời vị cao thủ thần bí này tới, trong lòng mọi người ít nhiều cũng thư thái.

Đấu sĩ Dã Quỷ này, sau khi vào đấu trường, chỉ trong vòng hai tháng, đã từ tầng 51 thăng đến tầng 90, bọn họ đều từng đấu với hắn, người này quả thực rất biến thái, cơ hồ đều không có người nào có thể ở trên lôi đài đối chiến với hắn quá 5p, đối với những trận đấu khác, bất quá chỉ như làm nóng cơ thể, mà tới phiên hắn, chưa kịp hiểu xảy ra chuyện gì, đã bị đá xuống lôi đài.

Nhiều tổ chức ở tầng trung cấp cũng dần dần thu hồi tâm tư ma cũ ép ma mới, đối đối sách muốn mượn sức hắn. Nhưng cố tình Dã Quỷ này thật sự còn giống hệt cô hồn dã quỷ trong truyện kể, tính cách quái gở, không thích tiếp cận, sau khi đấu xong liền trở về phòng, cơ hồ không giao lưu với ai.

Hôm nay hắn có thể nhận lời lại đây, quả thực là đại kỳ tích. Chuyện này tối thiểu cho thấy, hắn nguyện ý cùng bọn họ giao hảo. Nhìn ra được, người này sẽ không ở lại trung cấp lâu, so với việc kết thù, còn không bằng biết thời biết thế, trợ giúp một tay, cũng coi như bán một cái nhân tình.

“Dã Quỷ, ngươi chính là khách ít đến a, mau ngồi mau ngồi! Nghẹn trong đấu trường lâu như vậy, hôm nay chúng ta phải uống thống khoái, mọi người không say không về!”

TTV vừa vào phòng chung, đã bị người kéo đến giữa sofa, hắn luôn không thích người chạm vào thân thể của mình, hơi nhứt mảy. Người bên cạnh vẫn quan sát thần sắc của hắn, thấy thế thức thời mà buông tay, người ngồi bên cạnh cũng tự nhiên dịch về hai phía, vì hắn lưu lại chút không gian. Rất nhiều cao thủ trong đấu trường đều không thích người khác thân cận, đối với chuyện này, nhóm đại hán có mắt nhìn hơn nhóm omega trong căn cứ Mai Tả nhiều lắm.

Kiệt Duy giới thiệu những người khác với TTV, TTV đều chào hỏi lịch sự.

Trong phòng trang bị âm thanh và màn hình lớn phục vụ khách nhân uống rượu ca hát. Một người trong nhóm đã mất kiên nhẫn chọn bài hát ngao ngao. Thổ lang miệng ngâm điệu thuốc lắc lắc đi qua đập lên hông hấn một cước, gầm gừ: “Mấy tiểu mỹ nhân còn chưa tới, người đã chịu hông nổi hả! Nhanh ngừng, lỗ ta Lang gia muốn điếc rồi!”

Đại khái bình thường những người này cũng không nặng không nhẹ, đấu sĩ kia cũng không bực, ngoan ngoãn tắt nhạc, ngồi cạnh Thổ Lang.

Thổ Lang không để ý đến hấn, miệng ngâm điệu thuốc tay ấn chuông trên tường gọi phục vụ. “Này, người bọn ta gọi đâu, nhanh đến cho gia!” Thổ Lang vừa dứt lời, bên ngoài liền vang lên tiếng gõ cửa. Phục vụ mặc sơ mi trắng vest đen anh tuấn dẫn theo một loạt trai gái đi tới, khoảng 16 17 người, trên người đều mặc áo choàng cách ly, có thể nhìn thấy bên trong đều ăn mặc hở hang gợi cảm

Sau khi phục vụ beta tiến vào, trước tiên nho nhã lễ độ chào khách, sau đó vỗ tay hai tiếng nhẹ nhàng, một loạt nam nữ phía sau có vẻ như đã được huấn luyện tốt, nhিপ nhàng cởi xuống áo choàng trên người.

Áo choàng đủ màu rơi xuống đất, tin tức tốc ngọt ngào duy độc thuộc về omega lập tức tràn ngập toàn phòng. Ngoại trừ TTV, những đấu sĩ khác đều giống như sói thấy dê béo, ánh mắt sáng rỡ, alpha bị omega hấp dẫn đó chính là thiên tính, tất cả bọn họ đều nóng lòng muốn thử, giống như giấy tiếp theo liền sẽ đẩy ngã tiểu yêu tinh omega quyến rũ này trên mặt đất.

Kế tiếp bọn họ chọn trong mười mấy người này ra vài người giữ lại, đương nhiên, nếu điều kiện kinh tế cho phép, bọn họ thực muốn giữ hết lại. Đáng tiếc, bọn họ chỉ là đấu sĩ cấp trung mà thôi, không thể vung tiền như rác giống những đấu sĩ cấp cao được, cho nên phải chọn lựa.

Là nhân vật được mở tiệc chiêu đãi hôm nay, TTV tự nhiên được ưu tiên, mọi người đều nhường hấn chọn trước. Ánh mắt TTV thần nhiên liếc qua, dừng lại trên người một omega.

Thổ Lang bên cạnh luôn quan sát cẩn thận, trong mắt xét qua một tia mất mát, thừa nhanh liền cười nói: “Không hổ là Dã Quỷ, ánh mắt chọn người lợi hại như vậy! Đây chính là hồng bài hiện nay của Tinh Mộng điện, chính là người ta đã nhắc tới với người, là omega tới từ hoàng cung Klappa.”

Kiệt Duy bên cạnh cũng trêu ghẹo: “Thổ Lang a, số tiền kia của người xem ra hôm nay không ra không được! Ha ha, hèn cho người nha! Ta đã nói với người thế nào, sớm nên ngoan ngoãn trực tiếp mang người đến, còn chọn cái gì!”

Thổ Lang trưng bộ mặt đau khổ: “Ai biết ánh mắt Dã Quỷ đại nhân của chúng ta lợi hại như vậy a! Được, hôm nay ta bao!”

Giữa những tiếng cười đùa, những người khác cũng đều chọn omega hầu rượu, có nam có nữ, nhân viên phục vụ mang theo những người không được chọn rời đi. Omega được chọn ở lại sôi nổi đi tới, còn chưa kịp ngồi vào sofa, đã bị người khác kéo vào trong ngực.

Omega được TTV lựa chọn từ đầu tới cuối đều rũ mắt, tiêu tụy hơn rất nhiều so với lần đầu TTV nhìn thấy hấn, hai mắt vô hồn, làn da tái nhợt, giống như chỉ cần dùng chút sức lực cũng có thể bẻ gãy.

“Này, người còn đứng đó làm gì, sao còn chưa rót rượu cho khách?” Thổ Lang thấy omega vẫn đứng tại chỗ ngơ ngác, không khỏi nhíu mày nhắc nhở.

Omega kia tựa như đột nhiên hoàn hồn, thân thể nhỏ bé run rẩy, chậm rãi đi đến trước mặt TTV.

“Ngài...uống rượu.” omega ngoan ngoãn rót rượu cho TTV, trên người hấn, đã không còn sinh lực như hai tháng trước, giống như hoàn toàn thay đổi thành người khác, mọi động tác đều kính cẩn mềm mại đáng yêu, cũng không biết là bị đánh đập bao nhiêu lần khổ bức huấn luyện thành.

TTV nhìn người này, nhận ly rượu, lúc omega ngẩng đầu, tại một khắc nhìn thấy TTV, triệt để ngơ ngẩn.

TTV im lặng ngẩng đầu lên, uống cạn ly rượu, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm omega, ý cảnh cáo hấn không cần nhiều lời.

Omega ngơ ngác nhìn TTV, bỗng nhiên, thân thể đơn bạc yếu ớt không kìm lòng được mà run rẩy, hơn nữa càng lúc càng run rẩy đến lợi hại.

Sắc mặt TTV trầm xuống, tựa hồ sợ hãi nói ra lời không nên, nắm lấy cổ tay của hắn, dùng sức, kéo người vào lòng, sau đó ôm đầu hắn vào ngực, không cho hắn cơ hội mở miệng.

Dưới mắt người ngoài, thật giống như động tác tán tỉnh, tuy có chút thô bạo, nhưng cũng rất bình thường. Thổ Lang ở bên cạnh vẫn luôn dùng ánh mắt ái muội trêu TTV, TTV một tay ôm omega, một tay nâng ly với Thổ Lang, sau đó lại uống cạn. Thổ Lang cũng kính lại một ly, thấy TTV có vẻ thật vừa ý omega kia, cũng thả lỏng, không lại chú ý đến hắn, tự ôm mỹ nhân của mình vui vẻ.

Âm nhạc trong phòng vang lên, có người bắt đầu hát, TTV vẫn chưa buông omega trong ngực ra, bỗng nhiên cảm thấy trước ngực có chút ẩm ướt, tiếng khóc nức nở kìm nén đưa đến bên tai.

Omega kia không giãy dụa phản kháng, ngược lại vươn tay ôm chặt TTV, vùi đầu trên ngực hắn, yên lặng khóc, thân thể theo tiếng khóc run rẩy, tay nắm áo TTV càng lúc càng chặt, giống như người chết đuối, cuối cùng nắm được gốc cây cứu mạng.

Trong lòng TTV sinh ra một cảm giác quái dị, tin tức tố của người này, quen thuộc thân thiết với hắn, bọn họ đều là omega, trước đây TTV chưa bao giờ cho rằng mình cũng là một loài quái vật lưỡng tính như bọn họ, nhưng lúc này, hắn giống như bị ảnh hưởng bởi đau thương tuyệt vọng của omega này, trong lòng sinh ra một chút không thoải mái.

Bàn tay nắm omega bỗng nhiên rơi lỏng, TTV không hiểu sao mình lại làm vậy, tóm lại, khi ý thức quay trở về, bàn tay đã trượt từ trên đầu omega xuống, nhẹ nhàng vỗ về an ủi trên lưng hắn.

Trong ghế lô dưới ngọn đèn mờ ảo, không ai chú ý tới bọn TTV đang làm chuyện gì, tất cả mọi người đều đang làm chuyện của mình, giữa giọng nói luyên thuyên của nhóm omega, không ai nghe thấy tiếng khóc kìm nén kia.

“Người...tên gì?” TTV chờ omega này khóc xong mới hỏi.

Omega ngẩng đầu, mắt đã sưng lên, “Brandy”

TTV không biết nói gì, chỉ gật đầu.

Lúc này những người khác cũng đã trêu đùa omega bên người đủ, bắt đầu nói chuyện trên trời dưới đất.

“Dã Quỷ huynh, người rất trâu nha, bốn mươi tầng lầu, người chỉ dùng có hai tháng đi hết! Thổ Lang ta bội phục.” Sau vài vòng rượu, mọi người đều đã say, Thổ Lang mượn rượu biểu lộ tình cảm sùng bái ngưỡng mộ với TTV. “Ta ở tại đấu trường Solomon nhiều năm như vậy, cũng chưa thấy ai được như người, nói tới, về sau người lên tầng 150 rồi, đừng quên huynh đệ chúng ta ở đây nha.”

“Đúng vậy, bất quá ta ngược lại nghe nói, gần đây đấu trường lại tới một tiểu tử thần bí, người kia từ tầng thứ nhất đánh lên, cũng dùng hai tháng, hiện giờ đã tới tầng 84!”

“Địch, có chuyện này?”

“Haiz, đầu năm nay người mới càng ngày càng biến thái, bọn già cả chúng ta, chỉ sợ không trụ nổi nữa.” có người say khướt mà than

“người kia gọi là gì?” TTV vẫn luôn im lặng đột nhiên lên tiếng hỏi.

“Tên gì? Hình như gọi là L hay là M gì đó, dù sao chính là một chữ cái, còn đeo mặt nạ, so với người còn thần bí hơn.” Mọi người chọc TTV.

“Lấy tốc độ này của hắn, chắc không bao lâu nữa sẽ đến tầng 100, Dã Quỷ lão đệ, không chừng các người sẽ đụng nhau ở tầng 100 đó, có muốn huynh đệ giúp người điều tra người kia một chút không?” Thổ Lang vỗ vai TTV cười ha ha hỏi.

Lúc này, từ lời nói của bọn họ, ánh mắt Brandy nhìn TTV, từ nghi hoặc ban về sau càng chuyển dần thành khiếp sợ cùng không thể tin, hắn mấy mồm giúp TTV rót rượu, hoàn toàn không biết suy đoán làm sao, bất quá, khi hắn biết người trước mặt cũng là omega như mình, nhưng lại là đấu sĩ đại danh鼎鼎

tại đấu trường Solomon, hết thấy cảm xúc cuộn cuộn trôi qua trong ánh mắt màu xám, dần dần bình tĩnh lại.

35. Chương 34

Biểu hiện nhu thuận của Brandy khiến Thổ Lang hài lòng rất nhiều. TTV tuy rằng ngoài miệng chưa nói, nhưng không đẩy người ra, có thể thấy được đáy lòng cũng thích omega này. Thừa dịp mọi người đang hăng hái, đều hữu ý vô ý chúc rượu TTV, muốn làm hấn quá chén.

Kỳ thật bọn Thổ Lang cũng có tư tâm, dù sao TTV chưa từng công bố thân phận của mình, dưới áo choàng kia là alpha hay là beta, mọi người đều có chút tò mò. Người mặc áo choàng cách ly tại đấu trường rất nhiều, nếu là người vô danh bữa bãi, phỏng chừng cũng không ai để ý, nhưng cao thủ thì không như vậy, tổ chất thân thể đấu sĩ alpha và beta không giống nhau, nhược điểm trí mạng cũng không giống, ở đấu trường cho phép đấu tới chết này, tất cả mọi người đều muốn biết mọi chi tiết về đối phương, phỏng hồ nếu có một ngày tính mạng giằng co trên lời đài. Bởi vậy, mặc dù ngoài mặt nói không hỏi chuyện riêng, nhưng nếu đã tìm một omega bồi đối phương một đêm, lúc đó từ miệng omega kia moi ra chút tin tức, cũng có thể biết chân tướng.

Mà đối với người tên Dã Quỷ này, thật không giống với những người khác.

Trong đấu trường gần đây xuất hiện vài lời đồn, có nhân viên quét dọn vệ sinh nói, hấn từng cảm nhận được tin tức tổ omega trong phòng Dã Quỷ một buổi tối nọ, nhưng vào thời điểm đó Dã Quỷ không có mang omega nào về. Tin tức này tuy thật khó tin, nhưng vẫn gợi lên tò mò trong lòng rất nhiều người, bọn Thổ Lang cũng vậy. Cho nên bọn họ muốn nhân dịp này xem xem, cao thủ thần bí này rốt cuộc có thân phận gì.

TTV biết rõ mình bị chúc rượu, nhưng dù là ai mời cũng không từ chối, nhớ năm đó hấn uống nữ nhi hồng đều là tính bằng vỏ, hiện giờ rượu của thế giới này, với hấn mà nói chỉ như nước ngọt thôi. Bất quá, tuy hấn tửu lượng ngàn chén không say, vẫn làm bộ như say rồi, càng lúc càng say.

Thổ Lang nhìn canh giờ đã trễ, chuẩn bị về, về phần omega trong ngực, nếu hứng thú, muốn mang về thì mang. Thấy TTV đứng lên, ôm omega trong ngực đi ra ngoài, vài người đều ngầm hiểu mà nhìn nhau một cái, Thổ Lang vội tranh tính tiền, như ước hẹn ban đầu, thanh toán luôn chi phí một đêm của Brandy cho TTV.

TTV mang theo Brandy về gian phòng của mình trong đấu trường, sau khi vào cửa, hấn lập tức buông Brandy ra, ngồi xuống ghế dựa trong phòng khách, nhìn Brandy vẫn đứng bất lực cạnh cửa, im lặng không lên tiếng.

Dưới ánh mắt chăm chú lạnh như băng, Brandy vốn đã thả lỏng tâm trạng lại lần thứ hai căng thẳng, ánh mắt đen không chút cảm xúc chằm chằm thẳng tắp nhìn mình, khiến người nhin không được đổ mồ hôi lạnh, không đoán ra người kia đang nghĩ gì.

TTV kiếp trước từng giết rất nhiều người, đương nhiên cũng không thiện lương gì, bởi vậy mặc dù đời này còn chưa tể đao, nhưng ánh mắt coi mạng người như cỏ rác này là chân thật. Dưới ánh mắt chăm chú, người luẩn quẩn trên trần đời, đều thật khó chống đỡ.

Quả nhiên, chỉ một lúc sao, Brandy cũng không còn dám đối diện TTV nữa.

“Ngài...ngài là omega?” Brandy đánh bạo hỏi, phá vỡ im lặng.

“Không phải người đã phát hiện ra từ hôm đó sao, lúc đó không tổ giác, ta thật cảm kích.” TTV trả lời.

“Thật...thật là omega.” Brandy vô thức thì thào lại, giờ phút này, so với sợ hãi lúc nãy, trong lòng hấn càng dâng lên một sự kích động khó hiểu, hấn không biết vì sao lại kích động như vậy, chỉ biết tâm vốn tưởng đã như tro tàn, lần nữa mãnh liệt đập trong ngực, máu trong cơ thể chảy nhanh, từng tiếng từng tiếng đập vào màng nhĩ, giống như toàn bộ thế giới đều phải chịu chấn động.

“Ngài chính là...người từ căn cứ Mai Tả trốn tới, đúng không?” Brandy bỗng nhiên hiểu ra được chuyện gì, ngẩng đầu, mở to mắt nhìn TTV. Người đối diện có ngoại hình phổ thông, nhìn qua như đã 30 tuổi, trên người mặc áo choàng cách ly màu xám cũ nát, thật sự là một chút cũng không giống omega. Vừa rồi hắn ở giữa một đám đầu sỏ beta và alpha, mặt không đổi sắc cụng ly cùng bọn họ, giờ này hắn dựa người trong ghế dựa nhưng đỏ tay vịn thiên nga, lẳng lặng mà nhìn mình. Gương mặt kia vô cùng phổ thông, nhưng ánh mắt kia, giống như có sức mạnh áp đảo tâm hồn người khác.

Brandy không thể tin trên thế giới này có thể tồn tại thêm một omega mạnh như vậy, hắn trước kia đã từng nghe tin tức của TTV, đôi khi nhin không được, cũng sẽ tìm đọc tin tức liên quan đến TTV. Sau khi lần chạy trốn cuối cùng thất bại, hắn đã vô số lần nghĩ đến cái chết, nhưng chỉ cần nghĩ tới những gì omega kia nói, hắn lại cố gắng để bản thân sống sót. Hắn thậm chí ôm ấp một lòng tin, cho dù chết, cũng muốn kéo theo mỗi một alpha từng tra tấn làm nhục hắn, như vậy mới không coi là sợ hãi....

TTV không trả lời, nhìn Brandy một phút, sau đó đứng lên lấy một túi tinh thạch và một tấm áo choàng cách ly không đánh số đăng ký, ném cho Brandy.

“Nếu không muốn cuộc sống hiện tại, vậy cảm mấy thứ này rời đi đi. Lúc trước ngươi làm thật tốt, nhưng có một chuyện cần phải nhớ, nếu sau này đột nhiên một ngày muốn bán đứng ta, ngược lại phải nghĩ kỹ xem chính mình có còn mạng đi lãnh thưởng hay không.”

Lời cảnh cáo được nói ra lạnh khốc vô tình, giống như một chậu nước lạnh hắt lên đầu, làm Brandy khôi phục từ trong cảm kích. Hắn cúi đầu nhìn túi tinh thạch trong tay, tay kia nắm chặt áo choàng

“Đi?” Brandy bị thương cười, sau đó xoay người kéo lên một bên ống quần, lộ ra một loại giống như kiềng chân đeo trên mắt cá chân, “Lúc trước ta chạy thoát rất nhiều lần, lần cuối cùng bị bắt về, bọn họ bắt ta đeo máy định vị. Cái này là kim loại đặc biệt để chế tạo cơ giáp, không có mặt mã, cho dù làm sao cũng không mở được, trừ phi chặt chân.”

Brandy nói xong, đôi mắt cũng đỏ, ngồi xuống đất, “Hơn nữa, cho dù có năng lực rời đi thì sao? Thế giới này căn bản không có chỗ dung thân cho omega, Rất nhanh sẽ bị bắt lại, không phải Tinh Mộng Điện, cũng là chỗ khác. Trên người ta có dấu hiệu của 4 alpha, cho dù đi tới đâu, đều là loại hàng ti tiện...Không ai coi ta là người, cuối cùng đến khi già, biến dạng, chỉ có thể trở thành công cụ sinh dục cho thuê rẻ tiền...ta...” Brandy nói không nổi nữa, ánh mắt xám xanh đẹp giữ không được nước mắt, từng giọt từng giọt chảy xuống hai má, thấm ướt thảm trải sàn.

“Ta van cầu ngài, lưu ta lại đi, nể tình chúng ta cùng một chủng tộc, đừng để ta quay về cuộc sống như vậy...ta...van cầu ngài...”

TTV nhìn Brandy quỳ rạp trên đất, nhìn nam tử trẻ tuổi bán thân đáng thương cầu đồng tình, nghĩ đến những người giống như vậy, trên người có cùng tin tức tổ như mình, trong lòng hắn sinh ra một cổ tức giận khó hiểu, chút thương tiếc sinh ra ở Tinh Mộng điện mới này nháy mắt biến mất không còn vết tích.

Hắn đưa tay đến giá binh khí bên cạnh tùy ý rút ra một thanh kiếm, chỉ nghe một âm thanh bén nhọn vang lên ngăn ngừ rõ ràng, lưỡi đao sắc bén ra khỏi vỏ, hàn quang lấp lăm.

“Giữ ngươi lại? Được, nhưng việc đầu tiên phải làm, là bỏ máy định vị trên người ngươi. Nếu không, về sau có nhiều bất tiện.” TTV hơi nheo mắt nói với Brandy, “Không biết ngươi có từng nghe nói, đoạn vĩ cầu sinh?” (đứt đuôi giữ mạng)

Nói xong cũng không đợi Brandy trả lời, đường kiếm huy khởi, chém tới mắt cá chân Brandy.

Brandy sợ tới mức nhắm chặt hai mắt, trên mặt còn có nước mắt.

Nhưng, hắn không tránh né.

Tiếp đó chỉ nghe âm thanh va chạm, trường kiếm chuẩn xác không sai lệch chém lên máy định vị bằng kim loại. Một kiếm này nếu mạnh một chút, chân Brandy lúc này đã đứt đoạn.

TTV thu kiếm, máy định vị quả nhiên không trầy xước chút nào, hắn nhìn Brandy, cảm xúc bị đè nén trong lòng cuối cùng cũng phát tiết ra, hừ lạnh. “Coi như là có chút gan dạ sáng suốt. Cho dù ta đồng tình với ngươi, cũng đừng ở đây. Ngươi đi đi.”

Sắc mặt Brandy trắng bệch, cổ chân run rẩy, trái tim kinh hoàng, đầy đầu đều là màn huy kiếm vừa rời của TTV, tuy chỉ là một động tác cực kì đơn giản, lại lưu loát quyết tuyệt, tiêu sái tuấn dật, kích động lòng người xem. Tuy rằng đã sớm nghe truyền kỳ về người này, nhưng chính mắt thấy, càng là một loại rung động khác biệt. Hắn là omega, nhưng mà, lại mạnh tới như vậy.

Brandy quên khóc, thậm chí quên cả sợ, nghiêng ngả lão đảo đứng lên, “Người...người biết kiếm thuật!”

TTV liếc nhìn Brandy.

“Dạy ta!”

TTV nhướn mi ” Dạy người?”

“Phải, dạy ta đi, để ta trở thành người giúp đỡ người!” Brandy lấy tay quạt nước mắt, nhìn TTV, ánh mắt sáng rõ, giống như đột nhiên thay đổi thành người khác, “Người hẳn là sẽ không ở lại đấu trường lâu, đúng không? Muốn rời khỏi phải cần tiền, người nói người khác có thể mua mạng alpha từ chỗ người, như tới giờ vẫn chưa ai tới tìm người, đúng không? Thân phận của người bất tiện, để ta giúp người đi, lúc trước ta ở bên cạnh Carsen, biết rất nhiều quý tộc, cũng biết bè phái giữa bọn họ, cho nên để ta làm mạng lưới tình báo và nội ứng của người đi! Ta không muốn gì cả, chỉ cần người dạy ta, để ta trở nên mạnh mẽ! Để ta..để ta giống như người! Chỉ cần có thể mạnh như người, cho dù chết, ta cũng nguyện ý!”

TTV cuối cùng cũng nguyện ý nhìn Brandy, lời nói lần này có 2 ý đúng khiến hắn kinh ngạc: thứ nhất, hẳn sẽ không ở lại đấu trường này lâu; thứ hai, rời đi đấu trường có nghĩa là phải tự cung cấp công việc cho bản thân, nhưng cho tới bây giờ hắn cũng chưa có đơn hàng nào, công việc khác khó tìm, cho nên hắn hoàn toàn không vui với hoàn cảnh hiện tại.

Nhưng, mặc dù như vậy, TTV cũng không muốn trói buộc bản thân, hắn đã quen độc lai độc vãng...Nhưng nhìn Brandy đứng trước mặt, TTV bỗng nhớ lại tối đó tại quán bar, y nhìn về ánh mắt của mình.

Trong nháy mắt đó tình tình tương tích, đồng bệnh tương liên, ít nhiều cũng làm hắn cảm thấy vài phần xúc động. TTV tính tình lạnh lùng, nhưng vẫn là con người, không đánh mất thiên lương, có ân báo ân, có thù báo thù, bởi vậy, để hồi báo Brandy ngày đó che dấu giúp mình, hắn quyết định cho đối phương một cơ hội.

“hảo.” TTV chỉ trả lời 1 chữ, nhãn tình Brandy đã sáng lên. “Chỉ cần người làm được 1 chuyện ta sẽ dạy người.”

“Chuyện gì?”

TTV lại lấy ra một thanh kiếm từ giá binh khí bên cạnh, giá binh khí này là dựa vào thói quen kiếp trước của hắn, đặt kỹ sư trong đấu trường làm, hắn thích sử dụng kiếm, đấu trường Solomon thật hào phóng cho hắn hơn mười thanh, đều là chất lượng thượng đẳng, đưa cho Brandy thanh kiếm này, xem như tương đối nhẹ.

TTV làm mẫu vài động tác cho Brandy xem, đều là nội dung cơ bản nhất của kiếm thuật, chém, đâm, đỡ, động tác đơn giản, cũng là cơ bản nhập môn.

Brandy học được nhanh, TTV bắt hắn múa lại hai lần, hắn hưng phấn không kiềm chế mà nhìn TTV

TTV cũng không lên tiếng khen ngợi, chỉ liếc mắt ném cho Brandy một món đồ.

Brandy vươn tay bắt được, chính là một hộp thuốc, sau khi mở ra, sắc mặt liền thay đổi.

“Sau này mỗi ngày đều phải uống thuốc này, sau một tháng, nếu có thể múa lại được bộ kiếm pháp hôm nay, Thẩm mỗ sẽ đem sổ học một đời, dốc lòng truyền thụ.”

Loại thuốc này, chỉ cần là một omega sẽ không thể không biết, từ khi ở căn cứ Mai Tả bọn họ sẽ thường xuyên tiếp xúc với nó, viên thuốc nho nhỏ, chỉ cần nuốt 1 viên, là có thể tiếp cận 90% mô phỏng kỹ động dục của omega, là vật tán tỉnh yêu thích nhất của các alpha, nếu là omega bị bọn họ dấu hiệu không trong kỹ động dục, sẽ dùng loại đồ vậy này lấy lòng.

Brandy không giống TTV, hắn đã sớm thành niên, từng bị người dấu hiệu, từng cùng người giao hợp, càng có thể cảm nhận được nỗi thống khổ khi đến kỳ động dục. Hắn oán hận loại thuốc này, hận người phát

minh ra nó, càng hận những kẻ ép buộc hắn nuốt vào, mất hết tôn nghiêm, chỉ có thể cam tâm tình nguyện trở thành món đồ chơi dưới khổ người khác.

Hắn hận!

“Ngài đây là có ý gì!” Brandy bỗng nâng mắt nhìn TTV, cố gắng khống chế, tay nắm hộp thuốc dùng sức đến nỗi các khớp ngón đều trắng bệch, “Vì sao muốn ta nuốt loại thuốc này?”

TTV nhếch môi, đây là lần đầu tiên Brandy thấy hắn cười, nhưng nụ cười này không liên quan gì với niềm vui, trong cặp mắt đen sâu không thấy đáy, lúc này, chỉ khiến người thấy kinh tâm động phách.

“Vì sao? Thật muốn ta nói?” TTV thu lại kiêu, đi đến trước mặt Brandy, bỗng nhiên chụp lấy tay hắn, lật lại, bẻ tay, hộp thuốc nghiêng, rớt ra hai viên thuốc, nằm trên lòng bàn tay Brandy.

TTV nhíu mày nhìn hai viên thuốc, sau đó nâng mắt, thản nhiên nói: “Uống hay không, người tự chọn, không ai ép người. Ta chỉ nói với người một câu: nhược điểm của mình, phải do mình kiểm soát chặt chẽ trong tay, tuyệt không để người khác lợi dụng, cho dù chết, cũng tuyệt không khuất phục kẻ khác.”

Nói xong, TTV giữ lại Brandy trong phòng, chính mình rời khỏi đấu trường, đi vào Tinh Mộng điện.

Trong phòng đột nhiên an tĩnh, Brandy kinh ngạc nhìn viên thuốc trong tay, đồ vậy buồn nôn này gợi nhớ hắn rất nhiều khuất nhục cùng thống khổ, mỗi một lần đến kỳ động dục, đều không thể không khuất phục dưới thân alpha, thân thể hưởng lạc, tinh thần thống khổ chịu mọi tra tấn. Ti tiện như vậy, thân bất do kỷ như vậy... hoặc là lời ngon tiếng ngọt, hoặc là nhục mạ khinh khi, khi hết thấy qua đi, còn lại là tấm thân thương tích ngay cả mình cũng không đành lòng nhìn.

Liên tục một tháng, mỗi ngày đều uống, đây là muốn đưa hắn xuống địa ngục sao!

TTV đi vào quầy đăng ký ở Tinh Mộng điện, nói với quản lý viên, omega vừa theo hắn đi ngày mai sẽ không trở lại. Quản lý viên vừa muốn nói thêm điều gì, TTV liền đặt một túi tinh thạch lên quầy.

“Người tên Brandy này, trong một tháng tới, ta bao.”

Quản lý viên nhanh chóng kiểm kê số tinh thạch TTV mang đến, lập tức hờn hờ mặt mày, thái độ cực kỳ cung kính giúp TTV đăng ký.

Cứ như vậy, trong một đêm TTV đem hai tháng lương bỗng tích cóp trong đấu trường, cùng với tiền thưởng hơn một trăm trận đấu, tất cả tiêu sạch.

Mà cùng lúc đó, trong gian phòng ở đấu trường, Brandy ngửa đầu nuốt vào viên thuốc, một tay cầm chặt kiêu, làm rỗng đầu óc, buộc bản thân chỉ được nhớ đến bộ kiêu pháp kia. Rút, đâm, chém, đỡ...hắn cơ hồ dùng trọn linh hồn gói vào trong đó, không ngừng lặp lại trong đầu những động tác này, đến khi cảm giác nóng rực quen thuộc dâng lên từ dưới bụng, hai chân như nhũn ra, cả người bắt đầu toát mồ hôi, hắn vẫn không ngừng lại. Hắn không dám dừng lại, gioosngnhuw kẻ điên, đem toàn bộ ý niệm tập trung vào một việc. Bởi vì hắn sợ, hắn sợ một khi dừng lại, liền quên bản thân từng là một người tôn nghiêm, độc lập.

Thực nhanh, cái tên Dã Quỷ lần thứ hai nổi tiếng tại đấu trường Solomon. Bất quá lần này không phải vì sức chiến đấu mạnh mẽ, tốc độ thăng cấp nhanh, mà là bởi vì...phong lưu.

36. Chương 35

Đương!

Theo một tiếng chuông đồng ngân vang, trong mỗi đấu trường tầng 99 đấu trường Solomon vang dội tiếng reo hò đình tai nhức óc. So với cái tầng khác cùng ở trung cấp, nơi này đến nhiều người đến không thể tưởng tượng nổi, cơ hồ kín hết chỗ.

“Tầng 100, võ đài 39067, đấu sĩ L chiến thắng.” Âm thanh trọng tài vang vọng trong đấu trường, đem tiếng reo hò đám người cổ vũ đẩy đến cao trào.

“L!L!L!”

“Bất bại! Bất bại! Bất bại!”

Thanh âm liên tiếp vang dội, dần dần hợp lại thành một khí thế to lớn, cơ hồ lay động cả sàn nhà.

Mà lúc này, ở giữa võ đài nằm trong thính phòng hình tròn 360 độ, đứng một đấu sĩ, tay cầm ngân đao, mặt đeo mặt nạ bạc, che hết từ trên miệng trở lên, chỉ lộ ra đôi môi mỏng cùng đường cong cằm hoàn mỹ. Trước mặt y nằm một nam nhân lực lưỡng, sau mấy lần cố gắng gian nan, vẫn không đứng lên nổi, cuối cùng sau khi trọng tài tuyên bố trận đấu chấm dứt, bị người cáng xuống.

Đấu sĩ danh hiệu “L” này, đúng là nhân vật truyền kỳ mà bọn Thổ Lang nhắc đến trước kia, từ tầng 1 đến tầng 100, chưa từng bại, dùng tốc độ kỳ tích một đường thẳng cấp. Cũng chính vì vậy, tên hắn sớm truyền bá ra khỏi đấu trường Solomon, tụ tập lượng lớn người sùng bái.

Tại đấu trường Solomon, mỗi đấu sĩ khi bắt đầu trận đấu, đấu trường sẽ phát hành một lượng chú phiếu nhất định, giá phát hành nguyên thủy rất thấp, sau đó sẽ theo số trận đấu của đấu sĩ, tỉ lệ thắng bại, có phụ thuộc vào cấp bậc mà giá cả lên xuống. Chú phiếu cũng có thể mua bán, tương tự như cổ phiếu tài chính, cho nên có rất nhiều người sẽ mua chú phiếu của đấu sĩ mới khi hắn vừa xuất hiện tại đấu trường, để chờ ngày sau tăng giá.

Bởi vậy, dưới ánh sáng danh hiệu Bất bại chi thần, chú phiếu của L cũng một đường tăng giá. Ngay cả vé xem trận đấu cùng tiền cược cũng cao tới tận đâu đâu, thậm chí phá vỡ lịch sử khu đấu trường trung cấp. Rất nhiều người đã theo y từ cấp thấp, đều nhờ y mà phát tài, tỷ như trong số người xem trận đấu này hôm nay, có rất nhiều khán giả tầng dưới cũng tới, trình độ cuồng nhiệt có thể tưởng tượng.

Đương nhiên, mọi người hưng phấn như vậy cũng không phải hoàn toàn là vì tiền tài. Đấu trường Solomon thành lập hơn 10 năm chưa từng xuất hiện người nào đấu từ tầng thứ nhất đến tầng 100 chưa từng thua 1 trận. Cũng không phải nói trước giờ chưa có thành tích bất bại nào, chính là, rất nhiều cao thủ đạt tới trình độ này trước khi tiến vào đấu trường Solomon đã bị nhóm khai quật sư tìm được, trực tiếp lướt qua cấp thấp, được mời đến thẳng trung cấp, vd như TTV, Mà người giống như L vậy, thẳng cấp từ tầng thấp nhất, chưa hề có, thật sự là trước nay chưa từng thấy.

L bất bại cơ hồ đã trở thành một loại ngầm thừa nhận, ở nơi chỉ sùng thượng vũ lực và cường giả này, hắn không thể nghi ngờ là con cưng của trời.

Đấu sĩ L nhảy xuống khỏi lôi đài giữa những tiếng hoan hô diên cuồng, mặt nạ bạc phản chiếu vô số ánh đèn trong đấu trường soi rọi xuống, ánh lên ánh sáng bạc lấp lánh. Khi trận đấu chấm dứt, thính phòng có vẻ hoàn toàn bịt kín, mặt đất hai bên lôi đài hiện lên hai cửa ra, nam nhân lực lưỡng kia bị nâng đến địa môn, mà L thì đi đến cánh cửa đối diện bên kia.

Vừa đi tới cửa, đang tính xuống lầu, L chợt dừng bước, mãnh liệt quay đầu nhìn lại nơi nào đó trong thính phòng, bắt quá hấn tựa hồ không phát hiện được gì, ánh mắt quét qua đám đông hai lần, lại quay người đi xuống lầu, thân ảnh thực nhanh liền biến mất sau cửa.

Sau khi đấu sĩ đi khỏi, cửa chính thính phòng cũng mở, mọi người bàn tán sôi nổi rời khỏi đấu trường, bình luận say sưa về trận đấu vừa rồi.

“Tích phân của L đã là cao nhất trung cấp đi? Cứ ba tháng một lần sẽ bắt đầu khảo hạch đấu sĩ, thật muốn nhanh chóng thấy hắn tiến vào khu cao thủ a! Ta mua rất nhiều chú phiếu của hắn, nếu hắn có thể gia nhập khu cao thủ, giá cả nhất định sẽ lại tăng.”

“Đúng vậy, ta cũng mua chú phiếu của hắn! Từ từ, ta vừa xem bảng tích phân, hình như vừa có thay đổi...”

Đang nói chuyện, điện thoại một người vang lên, hắn nhanh chóng mở ra tin nhắn mới, tin nhắn là đấu trường gửi, cung cấp tin tức thi đấu.

“Haiz, không đúng a, tích phân của L xếp thứ 2, đứng nhất là một người tên Dã Quỷ, chờ chút, ta xem tư liệu của hắn, hắn là đấu sĩ trực tiếp tiến vào khu trung cấp, má ơi, người này cũng chưa từng bại.”

“Aiya aiya, đây chính là L nha, mấy trăm trận chưa thua, cái gì đã quỷ đã hoa, căn bản không đáng nhắc tới! Hơn nữa tích phân của hắn cao, chắc là đánh nhiều trận tại khu trung cấp hơn L.” Người nói hiển nhiên tràn ngập tin tưởng với L, vỗ vỗ bả vai bằng hữu, hai người nói cười rời đi.

Đấu trường solomon áp dụng chế độ tích phân lũy kế, ứng với mỗi một kết quả thắng hòa thua, là số điểm 1,0,-1. Sau đó cứ cách một đoạn thời gian, ba cấp bậc thấp trung cao sẽ chọn ra hai người có tích phân cao nhất tiến hành PK, người thắng sẽ được thăng cấp lên khu cấp cao hơn. Cấp thấp cứ nửa tháng lại có một trận chung kết như vậy, cấp trung thì ba tháng, cấp cao thì mỗi một năm.

Thấp trung cao, tích phân của ba khu vực là được tính riêng, mỗi một khu vực có quán quân thăng cấp, toàn bộ đấu sĩ trong khu vực đó đều có tích phân quay về 0, bắt đầu lại từ đầu. Mà người được thăng cấp kia, tích phân cũng sẽ là 0, chú phiếu của hắn bởi vì được tăng cấp, mà sẽ tăng giá trên diện rộng..

Loại chế độ này tránh cho người lâu năm lấy được ưu thế tuyệt đối trong trận đấu, trước sao bảo trì nhóm đấu sĩ tích cực thăng cấp, cũng dễ dàng thay máu mới, đó cũng là nguyên nhân đấu trường Solomon càng thêm phồn thịnh so với các đấu trường khác.

Giữa lúc vừa rồi hai người kia đang nói chuyện, TTV trùng hợp đi ngang qua.

Trải qua trận đấu hôm nay, tổng tích phân của L so với hắn kém 3 điểm, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, một tuần sau, sẽ là trận chung kết 3 tháng một lần của khu vực trung cấp thăng hạn lên khu cấp cao sẽ diễn ra., sẽ là trận đấu của hai người bọn họ, trước đó, khu trung cấp cũng không có trận đấu nào.

Cái gọi là biết người biết ta, có thể bách chiến bách thắng, TTV đã điều tra tư liệu của L, người này vào đấu trường vừa khéo sớm hơn hắn 3 ngày.

Người bình thường đấu một trận đều phải nghỉ ngơi điều chỉnh một đoạn thời gian, số lượng trận đấu sẽ bị hạn định. Nhưng mà người này, từ khi vào liền đấu không ngừng, mà còn chỉ thắng không thua, tích phân lấy tốc độ bất khả tư nghị bay nhanh lên đầu, chỉ trong 3 ngày ngắn ngủi đánh bại 50 tầng, tích phân đứng đầu khu cấp thấp, vừa vặn bắt kịp trận chung kết thăng cấp diễn ra nửa tháng một lần vào ngày thứ 4.

Sau khi thắng trận thăng cấp L vào khu vực trung cấp, tích phân quay về 0, mà thời gian này, TTV đã thắng 3 trận ở khu vực này. Sau đó số trận đấu cùng tốc độ tiến lên của bọn họ cơ hồ là như nhau, cả hai đều trong vòng nửa tháng, nhanh chóng bù lại phần tích phân chênh lệch nửa tháng so với nhóm đấu sĩ cũ cùng cấp. Cho đến sau trận đấu này, tuy rằng L chưa từng thua trận nào, nhưng vì ít hơn TTV 3 trận, tổng tích phân thấp hơn hắn 3 điểm, nhưng cũng cách người đứng thứ 3 một khoảng xa.

Từ lúc TTV bắt đầu chú ý tới đấu sĩ tên L này, chỉ cần là trận đấu không trùng thời gian, hắn sẽ đến xem, các video của các trận đấu trước kia, hắn cũng xem qua nhiều lần, hắn biết, đây là một đối thủ khó chơi.

Mà qua nghiên cứu quan sát của TTV, hắn cảm thấy người này giống như đã từng quen biết, sau đó lại nhớ tới một người. Nhưng mà với thân phận của người kia, sao lại có thể tới cái nơi như thế này?

TTV suy nghĩ đến nhưc đầu, lại cũng không thể làm lơ.

“Đạo pháp tên này không tồi.” Thổ Lang ngậm điếu thuốc đi bên cạnh TTV, từ lần cùng đến Tinh Mộng Điện, hắn liền nghiễm nhiên xem TTV là bằng hữu tốt, nếu rảnh rỗi liền sắp tới bên cạnh, vô tình hôm nay cũng không phải đấu, nên cùng TTV đến “tra xét địch tình”.

“Rất nhanh, nhưng ra cảm thấy không nhanh như kiếm của Dã Quỷ.” Lại thêm một người bên cạnh nói.

Thổ Lang thật bất ngờ “Kiệt Duy? Người không có trận đấu sao?”

Kiệt Duy vẻ mặt đau khổ nhìn máy quay 3d trong tay, “Hết cách, muội ta là fan của L, nàng hôm nay đi học không tới được, ép buộc ta phải tới quay clip. Dù sao nếu muốn thăng cấp, tích phân của ta cũng kém, cho nên hủy trận đấu.”

Không sai, chính bởi vì tích phân lúc này đã là vô nghĩa, rất nhiều đấu sĩ trung cấp hủy bỏ trận đấu của mình để đến xem vị L trong truyền thuyết này, đó cũng là một trong những nguyên nhân khiến khán giả trận đấu này đông như vậy.

“Muội muội của người? Là Kiệt Sa sao, đã lâu không gặp nàng, khi nào thì đến chơi a?” Thổ Lang trưng ra biểu tình sắc mị mị.

Kiệt Duy mừng hẳn “cút!”, sau đó lấy thẻ nhớ trong máy quay ra, đưa cho TTV.

“Dã Quỷ, cái này người xem trước đi, sau gởi ta một bản là được. Tuy rằng sau này đấu trường cũng sẽ có clip, nhưng cũng xem góc độ khác đi, hẳn là có ích với người.”

TTV tiếp nhận thẻ, nói cảm ơn với Kiệt Duy.

“Khách khỉ!” Kiệt Duy cười cười

Ba người đi chung một đoạn, đến thang máy liền cáo từ, tuy rằng chỉ qua nửa tháng, nhưng hiện giờ phòng của TTV đã dọn đến tầng 100, còn bọn họ vẫn ở lại tầng 90 hơn, điều này càng thêm chứng thực phán đoán trước kia của bọn họ, Dã Quỷ này đúng thật là một cao thủ rất có thực lực, may mắn lúc trước đã mượn sức.

“Đi, chúng ta xuống trước, sau này nếu có chuyện muốn hỗ trợ, cứ nói.” Thổ Lang nói với TTV, tuy rằng thực lực mỗi người bọn họ không thể mạnh như TTV, nhưng tốt xấu cũng có tổ chức, biết được tin tình báo nhiều hơn TTV, cho nên lời này của Thổ Lang cũng không ngoa.

TTV gật đầu, cầm thẻ nhớ quay về phòng, vừa rẽ qua hàng lang, còn chưa đến nơi, thấy một đám người đứng trước cửa phòng, đứng đầu là một trung niên mập mạp, đang dùng lực phá cửa.

“Này! Mở cửa! Ta là tổng giám đốc đấu trường Solomon, bởi vì nhận được báo cáo nói đấu sĩ này thân phận khả nghi, muốn kiểm tra theo thông lệ! Mở cửa nhanh! Nếu không chúng ta sẽ phá cửa!”

TTV yên lặng ở sau những người này, không tiến lên.

Rốt cuộc, cửa mở, một cỗ tin tức tổ omega nồng đậm xông ra, nồng độ này, chỉ có thể xuất hiện vào lúc omega động dục. Vài alpha đứng trước cửa đã sắp không khống chế được, thân thể không tự chủ nổi lên phản ứng, nam nhân béo kia đang nhìn người mở cửa, ánh mắt tam giác hí hí không che được tham lam.

“Ừm...Các người...có chuyện gì?” omega trẻ trung sắc mặt ửng hồng dựa vào cửa, một tay còn vịn khung cửa, cả người ướt đầm, áo chemise trắng mỏng bất sáng, ánh mắt nâu nhạt phấp phấp hơi nước, đôi môi đỏ mọng hé mở, chỉ một ánh mắt làm cho alpha đứng phía trước đều mềm lòng.

Ánh mắt lão béo không chớp, nuốt nước miếng, chưa kịp nói chuyện đã nghe phía sau vang tên tiếng nói; “Nhiều người như vậy? Có gì chỉ bảo?”

Vài người quay đầu lại, thấy TTV đi tới, lão béo nhìn thấy kiếm trong tay hắn, nhất thời sắc mặt khê biến.

“người...người chính là Dã Quỷ?”

“Phải.” TTV đi tới, người chặn trước cửa nhường đường theo bản năng, hắn vào phòng, trực tiếp ôm Brandy.

Lão béo không biết phải nói gì, cũng không thể mở miệng nói có người hoài nghi hắn là omega, cho nên mới đặc biệt dẫn người đến tra? Trước mặt mọi người hành động như vậy, đây không phải là làm nhục người khác sao? Vạn nhất người này không vui liền chém mình thì biết làm sao? Đấu sĩ này chính là không dễ chọc. Vốn tính thừa dịp không có ai lên vào điều tra một chút, ai ngờ bên trong lại có một omega? Còn gặp phải chính chủ quay về!

Đang lúc lão béo còn rối rắm tìm từ, người bên cạnh phản ứng nhanh nhạy mà hỏi: “Ngại ngần, vị tiên sinh này, chúng ta chỉ là kiểm tra theo thông lệ, xem có tai họa ngầm hay không, cũng không phải mạo phạm ngài.”

“Đúng, đúng,” Lão béo tiếp lời, sau đó nhìn Brandy, hỏi: “Omega này...dùng thuốc động dục?”

TTV tà tà liếc hắn “Người cảm thấy thế nào?”

“Ách...vậy.” Lão béo cũng không biết phải làm sao, lại bị TTV liếc nhẹ một cái, đáy lòng nhịn không được hồi hộp, sau đó thể nhưng lại hỏi một câu rất ngu ngốc, “Vậy vậy phải làm sao?”

Lúc này ngay cả mấy alpha đi theo sau hắn cũng không đành lòng nhìn thẳng.

Một omega uống thuốc động dục, còn ở trong phòng một tay đấu sĩ khóc suốt cuồng bá, người nói xem chuyện gì xảy ra a?

TTV vẫn một câu kia “người cảm thấy thế nào?”

Một omega động dục, đương nhiên là cùng một alpha bla bla vân vân mây mây mới có thể vượt qua! Đến, lúc này chẳng những có thể chứng minh được Dã Quỷ này không phải omega, ngay cả thân alpha cũng đã bại lộ!

Vài người lặng im mà nhìn tấm áo choàng cách ly trên người TTV, lúc này omega kia bỗng nhiên liều mạng mà dính lên người hắn. Giây tiếp theo, cửa phòng phanh một tiếng đóng sầm lại, chặn mấy cặp mắt hâm mộ bên ngoài.

Ngoài cửa, đám người tự tìm mất mặt lập tức giải tán. Trong cửa, Brandy sau khi đóng cửa liền đẩy TTV ra, đứng bên cạnh, bàn tay vẫn luôn giấu sau cánh cửa kia nắm chặt một thanh kiếm!

TTV nhìn Brandy, gật đầu nói: “Không tồi, có tiến bộ!”

Brandy chống kiếm, giống như cực lực khắc chế, ánh mắt rạng rỡ, một lúc lâu mới khó nhọc mà cười, “Tối thiểu, ta bây giờ có thể đứng ở trước mặt những người kia.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thich-khach>